

RÓMAI SZERZŐDÉSEK

ZÁRÓOKMÁNY

A KÖZÖS PIACRÓL ÉS AZ EURATOMRÓL RENDEZETT KORMÁNYKÖZI KONFERENCIA, amelyet a Belga Királyság, a Németországi szövetségi Köztársaság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség és a Holland Királyság külügyminiszterei 1956. május 29-én Velencében hoztak létre, és amely munkáját Brüsszelben folytatta, majd a tanácskozások lezárása céljából 1957. március 25-én Rómában ült össze, a következő szövegeket fogadta el:

I.

1. Szerződés az Európai Gazdasági Közösség létrehozásáról, valamint az ahhoz csatolt mellékletek,
2. Jegyzőkönyv az Európai Beruházási Bank alapokmányáról,
3. Jegyzőkönyv a német belkereskedelemről és az azzal összefüggő kérdésekről,
4. Jegyzőkönyv egyes Franciaországra vonatkozó rendelkezésekről,
5. Jegyzőkönyv Olaszországról
6. Jegyzőkönyv a Luxemburgi Nagyhercegségről,
7. Jegyzőkönyv a meghatározott országokból származó és érkező, a tagállamokba történő behozataluk során különleges elbánásban részesített árukról,
8. Jegyzőkönyv Algéria és a Francia Köztársaság tengerentúli megyéi vonatkozásában az Európai Szén- és Acélközösség hatálya alá tartozó termékekre alkalmazandó elbánásról,
9. Jegyzőkönyv az ásványi olajokról és egyes ásványiolaj-származékokról,
10. Jegyzőkönyv az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésnek a Holland Királyság Európán kívüli részeire történő alkalmazásáról,
11. Végrehajtási egyezmény a tengerentúli országoknak és területeknek a Közösséggel való társulásáról, valamint az ahhoz csatolt mellékletek,
12. Jegyzőkönyv a banán behozatalára megállapított vámkontingensről,
13. Jegyzőkönyv a nyers kávé behozatalára megállapított vámkontingensről.

II.

1. Szerződés az Európai Atomenergia-közösség létrehozásáról, valamint az ahhoz csatolt mellékletek,
2. Jegyzőkönyv az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésnek a Holland Királyság Európán kívüli részeire történő alkalmazásáról.

III.

Egyezmény az Európai Közösségek egyes közös intézményeiről.

E szövegek aláírásával egyidejűleg a konferencia elfogadta az alább felsorolt nyilatkozatokat, amelyeket e záróokmányhoz csatoltak.

1. Együttes nyilatkozat a nemzetközi szervezetek tagállamaival való együttműködésről,
2. Együttes nyilatkozat Berlinről,
3. Szándéknyilatkozat a frank-övezetbe tartozó független országok és az Európai Gazdasági Közösség közötti társulásról,

4. Szándéknyilatkozat a Líbiai Királyság és az Európai Gazdasági Közösség közötti társulásról,
5. Szándéknyilatkozat az Olasz Köztársaság közigazgatása alatt álló Szomáliföld Gyámsági Területről,
6. Szándéknyilatkozat a Suriname és a Holland Antillák, valamint az Európai Gazdasági Közösség közötti társulásról.

A Konferencia továbbá tudomásul vette az alábbi nyilatkozatokat, és azokat a záróokmányhoz csatolták:

1. A Németországi Szövetségi Köztársaság Kormányának nyilatkozata a „német állampolgár” kifejezés meghatározásáról,
2. A Németországi Szövetségi Köztársaság Kormányának nyilatkozata a Szerződések Berlinre történő alkalmazásáról,
3. A Francia Köztársaság Kormányának nyilatkozata a védelmi okokból titkosan kezelendő információkat tartalmazó szabadalmi bejelentésekről.

Végezetül a Konferencia úgy határozott, hogy egy későbbi időpontban szövegezik meg a következőket:

1. Jegyzőkönyv az Európai Gazdasági Közösség Bíróságának alapokmányáról,
2. Jegyzőkönyv az Európai Gazdasági Közösség kiváltságairól és mentességeiről,
3. Jegyzőkönyv az Európai Atomenergia-közösség Bíróságának alapokmányáról,
4. Jegyzőkönyv az Európai Atomenergia-közösség kiváltságairól és mentességeiről.

Az 1. és 2. jegyzőkönyvet az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződéshez; a 3. és 4. jegyzőkönyvet pedig az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez kell csatolni.

FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a záróokmányt.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS.

ADENAUER.

HALLSTEIN.

PINEAU.

M. FAURE.

Antonio SEGNI.

Gaetano MARTINO.

BECH.

Lambert SCHAUS.

J. LUNS.

J. LINTHORST HOMAN.

Nyilatkozatok

Együttes nyilatkozat a nemzetközi szervezetek tagállamaival való együttműködésről

A BELGA KIRÁLYSÁG, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG ÉS A HOLLAND KIRÁLYSÁG KORMÁNYAI,

Midőn aláírták az Európai Gazdasági Közösséget és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéseket,

TUDATÁBAN az Európa jövőjéért vállalt felelősségüknek, amelyet piacaik egyesítésével, nemzetgazdaságaik egymáshoz közelítésével és az e területen folytatandó politika alapelveinek és szabályainak megállapításával magukra vállaltak,

FELISMERVE, hogy egy vámunió létrehozása és az atomenergia békés célú alkalmazásának fejlesztésén való szoros együttműködésük révén biztosítani tudják a gazdasági és társadalmi fejlődést, aminek nem csupán saját országuk, de a többi ország jólétéhez is hozzá kell járulnia;

TÖREKEDVE ARRA, hogy az ily módon megnyíló növekedési lehetőségekben ezek az országok is részesedjenek;

KINYILVÁNÍJTJÁK KÉSZSÉGÜKET arra, hogy e szerződések hatálybalépését követően más országokkal, így különösen azon nemzetközi szervezetek keretében, amelyekhez ezek az országok tartoznak, megállapodásokat kössenek a közös érdekeknek megfelelő célok megvalósítása és általában a kereskedelem harmonikus fejlődésének biztosítása érdekében.

Együttes nyilatkozat Berlinről

A BELGA KIRÁLYSÁG, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG ÉS A HOLLAND KIRÁLYSÁG KORMÁNYAI,

TEKINTETTEL Berlin különleges helyzetére, és annak szükségességére, hogy a szabad világ támogatást nyújtson számára;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy a Berlin lakosai iránti szolidaritásukat megerősítsék,

A KÖZÖSSÉGEN BELÜL FELHASZNÁLJÁK JÓSZOLGÁLATUKAT arra, hogy Berlin gazdasági és társadalmi helyzetének enyhítése, valamint fejlődésének és gazdasági stabilitásának biztosítása érdekében minden szükséges intézkedést megtegyenek.

Szándéknyilatkozat a frank-övezetbe tartozó független országok és az Európai Gazdasági Közösség közötti társulásról

A BELGA KIRÁLYSÁG, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG ÉS A HOLLAND KIRÁLYSÁG KORMÁNYAI,

FIGYELEMBE VÉVE a Franciaország és a frank-övezetbe tartozó egyéb független országok között fennálló gazdasági, pénzügyi és monetáris megállapodásokat, illetve egyezményeket;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Európai Gazdasági Közösség tagállamai és az e független országok közötti hagyományos kereskedelmi forgalmat fenntartsák és kiszélesítsék, továbbá hogy hozzájáruljanak ezen országok gazdasági és társadalmi fejlődéséhez,

KINYILVÁNÍJTJÁK KÉSZSÉGÜKET arra, hogy e szerződés hatálybalépését követően tárgyalásokat kezdeményeznek ezekkel az országokkal a Közösséggel való gazdasági társulásra irányuló egyezmények megkötése céljából.

Szándéknyilatkozat

a Líbiai Királyság és az Európai Gazdasági Közösség közötti társulásról

A BELGA KIRÁLYSÁG, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG ÉS A HOLLAND KIRÁLYSÁG KORMÁNYAI,

FIGYELEMBE VÉVE az Olaszország és a Líbiai Királyság közötti gazdasági kapcsolatokat;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy a Közösség tagállamai és a Líbiai Királyság közötti hagyományos kereskedelmi forgalmat fenntartsák és kiszélesítsék, továbbá hogy hozzájáruljanak Líbia gazdasági és társadalmi fejlődéséhez,

KINYILVÁNÍJTJÁK KÉSZSÉGÜKET arra, hogy e szerződés hatálybalépését követően tárgyalásokat kezdeményeznek a Líbiai Királysággal a Közösséggel való gazdasági társulásra irányuló egyezmények megkötése céljából.

Szándéknyilatkozat

az Olasz Köztársaság közigazgatása alatt álló Szomáliföld Gyámsági Területről

A BELGA KIRÁLYSÁG, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG ÉS A HOLLAND KIRÁLYSÁG KORMÁNYAI,

TÖREKEDVE ARRA, hogy az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés aláírásakor, figyelembe véve azt a tényt, hogy a Szomáliföld Gyámsági Területre vonatkozó megállapodás 24. cikke szerint e terület olasz közigazgatása 1960. december 2-án megszűnik, pontosan meghatározzák e szerződés 131. és 227. cikkének hatályát;

MEGÁLLAPODTAK abban, hogy a területnek a Közösséggel való társulását az ezen időpontot követően Szomáliföld külkapcsolataiért felelős hatóságok választásától teszik függővé, továbbá kinyilvánítják készségüket arra, hogy adott esetben tárgyalásokat kezdeményeznek e hatóságokkal a Közösséggel való gazdasági társulásra irányuló egyezmények megkötése céljából.

Szándéknyilatkozat

a Suriname és a Holland Antillák, illetve az Európai Gazdasági Közösség közötti társulásról

A BELGA KIRÁLYSÁG, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG ÉS A HOLLAND KIRÁLYSÁG KORMÁNYAI,

FIGYELEMBE VÉVE azokat a szoros kötelékeket, amelyek a Holland Királyság különböző részeit egyesítik;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy egyrésről az Európai Gazdasági Közösség tagállamai, másrésről Suriname és a Holland Antillák közötti hagyományos kereskedelmi forgalmat

fenntartsák és kiszélesítsék, továbbá hogy hozzájáruljanak ezen országok gazdasági és társadalmi fejlődéséhez,

KINYILVÁNÍTJÁK KÉSZSÉGÜKET arra, hogy e szerződés hatálybalépését követően a Holland Királyság kérésére tárgyalásokat kezdjenek a Suriname és a Holland Antillák, illetve a Közösség közötti gazdasági társulásra irányuló egyezmények megkötése céljából.

A Németországi Szövetségi Köztársaság kormányának nyilatkozata
a „német állampolgár” kifejezés meghatározásáról

Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés és Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés aláírásakor a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya a következő nyilatkozatot teszi: „A Németországi Szövetségi Köztársaság Alaptörvényének értelmében vett minden németet a Németországi Szövetségi Köztársaság állampolgárának kell tekinteni.”

A Németországi Szövetségi Köztársaság kormányának nyilatkozata
a Szerződések Berlinre történő alkalmazásáról

Megerősítési okiratának letétbe helyezésekor a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya fenntartja magának azt a jogot, hogy kinyilvánítsa: az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződést és Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződést *Land Berlinre* is alkalmazni kell.

A Francia Köztársaság kormányának nyilatkozata
a védelmi okokból titkosan kezelendő információkat tartalmazó szabadalmi
bejelentésekről

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

FIGYELEMBE VÉVE az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 17. cikkében és 25. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket,

KINYILVÁNÍTJA KÉSZSÉGÉT ARRA, hogy olyan közigazgatási intézkedéseket tegyen és a francia parlament számára olyan jogalkotási intézkedések megtételét javasolja, amelyek révén e szerződés hatálybalépésétől fogva biztosítható, hogy a titkos információkat tartalmazó szabadalmi bejelentések esetén a szabadalmi oltalom rendes eljárás szerinti megadásakor a nyilvánosságra hozatal ideiglenes tilalma érvényesüljön.

I. 1. Szerződés az Európai Gazdasági Közösség létrehozásáról

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐ, ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE

AZZAL AZ ELTÖKÉLT SZÁNDÉKKAL, hogy megteremtik az Európa népei közötti mind szorosabb egység alapjait,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy az Európát megosztó határok megszüntetésére irányuló közös cselekvéssel biztosítják országaik gazdasági és társadalmi fejlődését,

MEGERŐSÍTVE, hogy erőfeszítéseik alapvető célja népeik élet- és munkakörülményeinek folyamatos javítása,

FELISMERVE, hogy a meglévő akadályok elhárítása összehangolt cselekvést igényel annak érdekében, hogy garantálják az egyenletes gazdasági növekedést, a kiegyensúlyozott kereskedelmet és a tisztességes piaci versenyt,

TÖREKEDVE ARRA, hogy erősítsék gazdaságaik egységét és biztosítsák harmonikus fejlődésüket a különböző régiók között meglévő különbségek és a hátrányos helyzetű régiók elmaradottságának csökkentésével,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy egy közös kereskedelempolitika segítségével hozzájáruljanak a nemzetközi kereskedelemben érvényesülő korlátozások fokozatos megszüntetéséhez,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy megerősítik az Európát és a tengerentúli országokat összekötő szolidaritást, továbbá azzal az óhajjal, hogy az Egyesült Nemzetek Alapokmányával összhangban biztosítsák ezek jólétének fejlődését,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy gazdasági erőforrásaik egyesítésével megőrzik és erősítik a békét és a szabadságot és felhívják az eszményeikben osztozó többi európai népet, hogy csatlakozzanak erőfeszítéseikhez,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy létrehozzák az Európai Gazdasági Közösséget és e célból meghatalmazottjaikként jelölték ki:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA:

Paul Henri SPAAK külügyminisztert,
Báró J. Ch. SNOY et d'OPPUERS gazdasági minisztériumi főtitkárt, a kormányközi konferencia belga delegációjának vezetőjét;

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Dr. Konrad ADENAUER szövetségi kancellárt,
Prof. Dr. Walter HALLSTEIN szövetségi külügyminisztériumi államtitkárt;

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Christian PINEAU külügyminisztert,
Maurice FAURE külügyminisztériumi államtitkárt;

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Antonio SEGNI, a Miniszterek Tanácsának elnökét,

Prof. Gaetano MARTINO külügyminisztert;

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐ:

Joseph BECHet, a kormány elnökét, külügyminisztert,
Lambert SCHAUS nagykövetet, a kormányközi konferencia luxemburgi delegációjának vezetőjét;

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE:

Joseph LUNS külügyminisztert,
J. LINTHORST HOMANT, a kormányközi konferencia holland delegációjának vezetőjét;

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat a következőkben állapodtak meg:

ELSŐ RÉSZ

Alapelvek

1. cikk

E szerződéssel a MAGAS SZERZŐDŐ FELEK egymás között létrehozzák az EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET.

2. cikk

A Közösség feladata, hogy közös piac létrehozásával, valamint a tagállamok gazdaságpolitikáinak fokozatos közelítésével a Közösség egész területén előmozdítsa a gazdasági tevékenységek harmonikus fejlődését, a folyamatos és kiegyensúlyozott gazdasági növekedést, a nagyobb stabilitást és az életszínvonal gyorsabb emelkedését, valamint a tagállamai közötti kapcsolatok szorosabbá tételét.

3. cikk

A 2. cikkben foglaltak megvalósítása céljából a Közösség tevékenysége — e szerződés rendelkezései és az abban meghatározott ütemezés szerint — a következőket foglalja magában:

- a) a tagállamok között az áruk behozatalára és kivitelére vonatkozó vámok és mennyiségi korlátozások, valamint minden más, azokkal azonos hatású intézkedés eltörlése;
- b) közös vámtarifa létrehozása és a harmadik országokkal szemben közös kereskedelempolitika kialakítása;
- c) az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke tagállamok közötti szabad mozgását gátló akadályok eltörlése;
- d) közös politika elfogadása a mezőgazdaság területén;
- e) közös politika elfogadása a közlekedés területén;
- f) olyan rendszer bevezetése, amely megakadályozza a közös piaci verseny torzulását;
- g) olyan eljárások alkalmazása, amelyek révén a tagállamok gazdaságpolitikái összehangolhatók, és fizetési mérlegük egyensúlyzavarai kiküszöbölhetők;

- h) a tagállamok jogszabályainak közelítése a közös piac megfelelő működéséhez szükséges mértékben;
- i) egy Európai Szociális Alap létrehozása a munkavállalók foglalkoztatási lehetőségeinek javítása és az életszínvonaluk emeléséhez való hozzájárulás érdekében;
- j) egy Európai Beruházási Bank létrehozása új források megteremtése útján a Közösség gazdasági növekedésének elősegítése céljából;
- k) a tengerentúli országok és területek társulása a kereskedelmi forgalom növelése és a gazdasági és társadalmi fejlődés közös elősegítése érdekében.

4. cikk

(1) A Közösségre bízott feladatokat a következő intézmények hajtják végre:

- a KÖZGYŰLÉS,
- a TANÁCS,
- a BIZOTTSÁG,
- a BÍRÓSÁG.

Az egyes intézmények az e szerződésben rájuk ruházott hatáskörük keretén belül járnak el.

(2) A Tanácsot és a Bizottságot a Gazdasági és Szociális Bizottság segíti tanácsadói minőségben.

5. cikk

A tagállamok az e szerződésből, illetve a Közösség intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket. A tagállamok elősegítik a Közösség feladatainak teljesítését.

A tagállamok tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti e szerződés célkitűzéseinek megvalósítását.

6. cikk

(1) A tagállamok, a Közösség intézményeivel szorosan együttműködve, az e szerződés célkitűzéseinek megvalósításához szükséges mértékben összehangolják gazdaságpolitikáikat.

(2) A Közösség intézményei ügyelnek arra, hogy ne veszélyeztessék a tagállamok belső és külső pénzügyi stabilitását.

7. cikk

E szerződés alkalmazási körében és az abban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, tilos az állampolgárság alapján történő bármely megkülönböztetés.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően minősített többséggel az ilyen megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályokat fogadhat el.

8. cikk

(1) A közös piac egy tizenkét éves átmeneti időszak alatt fokozatosan jön létre.

Ez az átmeneti időszak három négyéves szakaszra oszlik; az egyes szakaszok hossza az alábbi rendelkezéseknek megfelelően megváltoztatható.

(2) Mindegyik szakaszhoz egy intézkedéscsomag tartozik, amelyen belül az egyes intézkedéseket együtt kell bevezetni és végrehajtani.

(3) Az első szakaszból a második szakaszba történő átmenet feltétele annak megállapítása, hogy az e szerződésben kifejezetten az első szakaszra megállapított célok lényege ténylegesen megvalósult, és — az e szerződésben meghatározott kivételekre és eljárásokra is figyelemmel — a kötelezettségek teljesültek.

Ezt a megállapítást a negyedik év végén a Tanács egyhangúlag eljárva, a Bizottság jelentése alapján teszi meg. Az egyhangúságot azonban egyik tagállam sem akadályozhatja meg arra hivatkozva, hogy nem teljesítette saját kötelezettségeit. Egyhangúság hiányában az első szakasz automatikusan egy évvel meghosszabbodik.

Az ötödik év végén a Tanács ugyanilyen feltételekkel teszi meg megállapítását. Egyhangúság hiányában az első szakasz automatikusan újabb egy évvel meghosszabbodik.

A hatodik év végén megállapítását a Tanács a Bizottság jelentése alapján minősített többséggel teszi meg.

(4) A legutóbb említett szavazást követő egy hónapon belül az a tagállam, amely a szavazás során kisebbségben maradt, illetve — ha a szükséges többséget nem érték el — bármely tagállam jogosult a Tanácstól döntőbizottság kijelölését kérni, amelynek döntése kötelező minden tagállamra és a Közösség intézményeire. A döntőbizottság három tagból áll, akiket a Tanács a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag jelöl ki.

Ha a Tanács az arra vonatkozó kérelmet követő egy hónapon belül a döntőbizottság tagjait nem jelöli ki, a tagokat újabb egy hónapon belül a Bíróság jelöli ki.

A döntőbizottság maga választja meg elnökét.

A döntőbizottság a Tanácsnak a (3) bekezdés utolsó albekezdésében említett szavazásától számított hat hónapon belül hozza meg döntését.

(5) A második és a harmadik szakasz csak a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján hozott egyhangú határozatával hosszabbítható meg vagy rövidíthető le.

(6) Az előző bekezdésekben foglalt rendelkezések nem eredményezhetik azt, hogy az átmeneti időszak az e szerződés hatálybalépését követő tizenöt évnél tovább tartson.

(7) Az e szerződésben meghatározott kivételektől és eltérésektől eltekintve az átmeneti időszak lejártá egyúttal az az utolsó időpont, amikorra valamennyi elfogadott szabályt hatályba kell léptetni, és a közös piac megteremtéséhez szükséges valamennyi intézkedést végre kell hajtani.

MÁSODIK RÉSZ

A közösség alapjai

I. CÍM

Az áruk szabad mozgása

1. fejezet

Vámunió

1. szakasz

A tagállamok közötti vámok eltörlése

9. cikk

(1) A Közösség vámunión alapul, amely a teljes árukereskedelemre kiterjed, és magában foglalja a behozatali és kiviteli vámok, valamint az azokkal azonos hatású díjak tilalmát a tagállamok között, továbbá közös vámtarifa bevezetését harmadik országokkal fenntartott kapcsolataikban.

(2) E cím 1. fejezete 1. szakaszának, illetve 2. fejezetének rendelkezéseit a tagállamokból származó, továbbá a harmadik országokból érkező és a tagállamokban szabad forgalomban lévő termékekre kell alkalmazni.

10. cikk

(1) A harmadik országokból érkező termékek akkor tekinthetők egy tagállamban szabad forgalomban lévőnek, ha az adott tagállamban eleget tettek a behozatal alaki követelményeinek, és a fizetendő vámot vagy az azzal azonos hatású díjakat az adott tagállamban e termékekre beszedték, és azt sem teljes egészében, sem részben nem térítették vissza.

(2) Az e szerződés hatálybalépését követő első év végéig a Bizottság meghatározza a 9. cikk (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó közigazgatási együttműködés módszereit, figyelembe véve a kereskedelmet terhelő alaki követelmények lehető legnagyobb mértékű csökkentésének szükségességét.

Az e szerződés hatálybalépését követő első év végéig a Bizottság elfogadja azokat a rendelkezéseket, amelyek a tagállamok közötti kereskedelemben egy másik tagállamból származó azon árukra alkalmazandók, amelyek gyártásánál olyan termékeket használtak fel, amelyekre az exportáló tagállam a megfelelő vámokat vagy az azokkal azonos hatású díjakat nem vetette ki vagy azokat teljes egészében vagy részben visszatérítette.

E rendelkezések elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a Közösségen belüli vámok eltörlésére, valamint a közös vámtarifa alkalmazásának fokozatos bevezetésére vonatkozó szabályokat.

11. cikk

A tagállamok minden megfelelő intézkedést megtesznek, hogy kormányaik számára lehetővé tegyék az e szerződés értelmében a vámokkal kapcsolatosan rájuk háruló kötelezettségek megszabott határidőn belüli teljesítését.

12. cikk

A tagállamok tartózkodnak attól, hogy egymás között új behozatali vagy kiviteli vámot vagy azzal azonos hatású díjat vezessenek be, továbbá hogy az egymással folytatott kereskedelemben már alkalmazott ilyen terheket növeljék.

13. cikk

(1) A 14. és 15. cikknek megfelelően az átmeneti időszakban a tagállamok fokozatosan eltörlik a közöttük hatályban lévő behozatali vámokat.

(2) A tagállamok az átmeneti időszakban fokozatosan eltörlik a közöttük hatályban lévő behozatali vámokkal azonos hatású díjakat. Az eltörlés ütemezését a Bizottság irányelvekben határozza meg. Ennek során a Bizottság a 14. cikk (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek és a Tanács által a 14. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott irányelveknek megfelelően jár el.

14. cikk

(1) Az egymást követő csökkentések alapját minden egyes termék esetében az 1957. január 1-jén alkalmazott vám (alapvám) képezi.

(2) A csökkentések ütemezését a következők szerint kell meghatározni:

- a) az első szakaszban e szerződés hatálybalépésétől számított egy év elteltével kerül sor az első csökkentésre; tizennyolc hónappal később egy második csökkentésre, az e szerződés hatálybalépésétől számított negyedik év végén pedig egy harmadik csökkentésre kerül sor;
- b) a második szakaszban az első csökkentésre a szakasz kezdete után tizennyolc hónappal kerül sor; további tizennyolc hónap elteltével egy második csökkentésre, egy évvel később pedig egy harmadik csökkentésre kerül sor;
- c) a még hátralévő csökkentésekre a harmadik szakaszban kerül sor; ezek ütemezését a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel elfogadott irányelvekben határozza meg.

(3) Az első csökkentéskor a tagállamok egymás között az alapvámnál 10%-kal alacsonyabb vámtételt vezetnek be minden termékre.

Minden további csökkentés alkalmával a tagállamok vámtételeiket összességében olyan módon csökkentik, hogy a (4) bekezdésben meghatározott teljes vámbevételük 10%-kal csökkenjen, és egyúttal az egyes termékek vámtételei legalább az alapvám 5%-ával csökkenjenek.

Azon termékek esetében azonban, amelyek vámtétele még ezután is 30% felett van, a csökkentésnek az alapvám legalább 10%-át kell kitennie.

(4) Egy tagállam (3) bekezdésben említett teljes vámbevételét úgy kell kiszámítani, hogy a többi tagállamból történő 1956. évi behozatal értékét meg kell szorozni az alapvámokkal.

(5) Az (1)–(4) bekezdés alkalmazása során felmerülő minden egyedi problémát a Bizottság javaslata alapján a Tanács által minősített többséggel elfogadott irányelvek útján kell rendezni.

(6) A tagállamok jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a vámtételek csökkentésére vonatkozó fenti rendelkezések alkalmazásának módjáról. A tagállamok igyekeznek biztosítani, hogy az egyes termékek vámtételeinek csökkentése elérje:

- az első szakasz végén az alapvám legalább 25%-át,
- a második szakasz végén az alapvám legalább 50%-át.

Ha a Bizottság megállapítja, hogy fennáll annak a veszélye, hogy a 13. cikkben megállapított célkitűzések és az e bekezdésben meghatározott százaléktételek nem érhetők el, megteszi a megfelelő ajánlásokat a tagállamoknak.

(7) E cikk rendelkezéseit a Tanács a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag módosíthatja.

15. cikk

(1) A 14. cikk rendelkezéseitől függetlenül az átmeneti időszak folyamán bármely tagállam teljes mértékben vagy részben felfüggesztheti az általa egy másik tagállamból behozott termékekre alkalmazott vámok beszedését. Erről tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot.

(2) A tagállamok kinyilvánítják készségüket arra, hogy a többi tagállammal szemben alkalmazott vámtételeiket a 14. cikkben meghatározottnál gyorsabb ütemben csökkentsék, amennyiben általános gazdasági helyzetük és az érintett gazdasági ágazat helyzete ezt lehetővé teszi.

A Bizottság ennek érdekében ajánlásokat tesz az érintett tagállamoknak.

16. cikk

A tagállamok legkésőbb az első szakasz végéig eltörlik az egymás közötti kiviteli vámokat és az azokkal azonos hatású díjakat.

17. cikk

(1) A 9. cikktől a 15. cikk (1) bekezdéséig terjedő rendelkezéseket a fiskális vámokra is alkalmazni kell. Ezeket a vámokat azonban sem a teljes vámbevétel kiszámításánál, sem pedig a vámtételek összességének a 14. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt csökkentésénél nem kell figyelembe venni.

Az ilyen vámok tételeit minden egyes csökkentéskor az alapvám legalább 10%-ával kell csökkenteni. Az ilyen vámokat a tagállamok a 14. cikkben meghatározottnál gyorsabb ütemben is csökkenthetik.

(2) Az e szerződés hatálybalépését követő első év végéig a tagállamok fiskális vámjairól tájékoztatják a Bizottságot.

(3) A tagállamok fenntartják maguknak a jogot arra, hogy ezeket a vámokat a 95. cikk rendelkezéseinek megfelelő belső adóval helyettesítsék.

(4) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely fiskális természetű vám helyettesítése egy tagállamban komoly nehézségekbe ütközik, engedélyezi az érintett államnak, hogy ezt a vámot fenntartsa azzal a feltétellel, hogy azt e szerződés hatálybalépésétől számított legkésőbb hat éven belül eltörli. A tagállamnak ezt az engedélyt az e szerződés hatálybalépését követő első év végéig kell kérelmeznie.

2. szakasz

Közös vámtarifa kialakítása

18. cikk

A tagállamok kinyilvánítják készségüket arra, hogy hozzájáruljanak a nemzetközi kereskedelem fejlődéséhez és a kereskedelem akadályainak enyhítéséhez azzal, hogy a viszonyosság és a kölcsönös előnyök elve alapján olyan megállapodásokat kötnek, amelyek célja a vámtételeknek egy vámunió létrehozásával elérhető általános szintnél alacsonyabb szintre történő csökkentése.

19. cikk

(1) Az alábbiakban meghatározott feltételek szerint és korlátok között a közös vámtarifa vámtételei a Közösségben lévő négy vámterületen alkalmazott vámtételek számtani átlagával egyeznek meg.

(2) Az átlag kiszámításának alapjául a tagállamok által 1957. január 1-jén alkalmazott vámtételek szolgálnak.

Az olasz vámtarifa esetében azonban az alkalmazott vámtétel nem tartalmazza az időszakos 10%-os csökkentést. Továbbá azoknál az árucikkeknel, amelyekre az olasz vámtarifa szerződéses vámtételt tartalmaz, ez a vámtétel helyettesíti a fent meghatározott alkalmazott vámtételt, feltéve hogy azt nem haladja meg 10%-nál nagyobb mértékben. Amennyiben a szerződéses vámtétel

több mint 10%-kal meghaladja a fent meghatározott alkalmazott vámtételt, akkor a számtani átlag kiszámításánál ez utóbbi vámtételnek a 10%-kal megnövelt mértékét kell alapul venni.

Az A listában felsorolt vámtarifaszámoknál a számtani átlag kiszámítása céljából az alkalmazott vámtételeket az abban a listában szereplő vámtételek helyettesítik.

(3) A közös vámtarifa vámtételei nem haladhatják meg:

- a) a 3%-ot azokra a termékekre, amelyek a B listában felsorolt vámtarifaszámok alatt szerepelnek;
- b) a 10%-ot azokra a termékekre, amelyek a C listában felsorolt vámtarifaszámok alatt szerepelnek;
- c) a 15%-ot azokra a termékekre, amelyek a D listában felsorolt vámtarifaszámok alatt szerepelnek;
- d) a 25%-ot azokra a termékekre, amelyek az E listában felsorolt vámtarifaszámok alatt szerepelnek; amennyiben az ilyen termékekre a Benelux országok tarifája 3%-ot meg nem haladó mértékű vámtételt tartalmaz, ezt a vámtételt a számtani átlag kiszámítása céljából 12%-ra kell emelni.

(4) Az F lista előírja a benne felsorolt termékekre alkalmazandó vámtételeket.

(5) Az e cikkben és a 20. cikkben említett vámtarifaszám-listák az e szerződéshez csatolt I. mellékletben találhatók.

20. cikk

A G listában felsorolt termékekre alkalmazandó vámtételeket a tagállamok közötti tárgyalások útján kell meghatározni. Ezt a listát az 1956. évben harmadik országokból történő behozatala összértékének 2%-át meg nem haladó értékben minden tagállam további termékekkel egészítheti ki.

A Bizottság megteszi a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy ezek a tárgyalások az e szerződés hatálybalépését követő második év végéig megkezdődjenek és az első szakasz végéig befejeződjenek.

Ha bizonyos termékekre vonatkozóan ezen az időtartamon belül nem lehet megállapodást elérni, a közös vámtarifa vámtételeit a Tanács határozza meg a Bizottság javaslata alapján, a második szakasz végéig egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel.

21. cikk

(1) A 19. és 20. cikk alkalmazása során felmerülő technikai nehézségek elhárítására az e szerződés hatálybalépését követő két éven belül a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel irányelveket fogad el.

(2) Az első szakasz végéig, de legkésőbb a vámtételek meghatározásakor a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel határoz azokról a kiigazításokról, amelyek a 19. és 20. cikkben megállapított szabályok alkalmazásának eredményeként a közös vámtarifa konzisztenciája érdekében szükségesé válnak, különös tekintettel a közös vámtarifa hatálya alá tartozó különféle áruk feldolgozottsági fokára.

22. cikk

Az e szerződés hatálybalépését követő két éven belül a Bizottság meghatározza, hogy a 17. cikk (2) bekezdésében említett fiskális vámokat a 19. cikk (1) bekezdése szerinti számtani átlag kiszámításánál milyen mértékben kell figyelembe venni. Ennek során a Bizottság figyelembe veszi e vámok esetleges védelmi jellegét.

Az e meghatározást követő hat hónapon belül bármely tagállam kérheti az érintett termékekre a 20. cikkben előírt eljárás alkalmazását, de ebben az esetben az ott meghatározott százalékhatárt az adott államra nem kell alkalmazni.

23. cikk

(1) A közös vámtarifa fokozatos bevezetése céljából a tagállamok a harmadik országokkal szemben alkalmazott vámtételeiket az alábbiak szerint módosítják:

a) azon vámtarifaszámok esetében, amelyeknél az 1957. január 1-jén alkalmazott vámtételek egyik irányban sem térnek el több mint 15%-kal a közös vámtarifa vámtételeitől, az e szerződés hatálybalépését követő negyedik év végén ezek az utóbbi vámtételek kerülnek alkalmazásra;

b) minden más esetben a tagállamok ettől az időponttól kezdve olyan vámtételt alkalmaznak, amely 30%-kal csökkenti az 1957. január 1-jén alkalmazott vámtétel és a közös vámtarifában szereplő vámtétel közötti különbséget;

c) a második szakasz végén ezt a különbséget további 30%-kal kell csökkenteni;

d) azon vámtarifaszámok esetében, amelyekre a közös vámtarifa vámtételei az első szakasz végén még nem állnak rendelkezésre, a Tanács 20. cikk szerinti határozatát követő hat hónapon belül valamennyi tagállam az e bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásából eredő vámtételeket alkalmazza.

(2) Ha egy tagállam a 17. cikk (4) bekezdése szerinti engedéllyel rendelkezik, annak érvényességi ideje alatt nem köteles alkalmazni az előző rendelkezéseket azokra a vámtarifaszámokra, amelyekre az engedély vonatkozik. Az engedély lejártát követően az érintett tagállam az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásából eredő vámtételt alkalmazza.

(3) A közös vámtarifát legkésőbb az átmeneti időszak végére teljes egészében alkalmazni kell.

24. cikk

A tagállamok szabadon dönthetnek arról, hogy vámtételeiket a közös vámtarifával való összehangolás érdekében a 23. cikkben meghatározottnál gyorsabb ütemben módosítják.

25. cikk

(1) Ha a Bizottság megállapítja, hogy a B, C és D listákon szereplő egyes termékeknek a tagállamokban előállított mennyisége nem elegendő valamely tagállam ellátásának biztosítására, továbbá hogy az ellátás hagyományosan jelentős mértékben függ a harmadik országokból történő behozataltól, az érintett tagállam számára a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel csökkentett vámtételű vagy vámmentes kontingenseket biztosít.

Ezek a kontingensek nem haladhatják meg azt a mértéket, amely felett a tevékenységek más tagállam hátrányára történő áthelyezésének veszélye merülne fel.

(2) Az E listán szereplő termékek, illetve a G listán szereplő olyan termékek esetében, amelyek vámtételei a 20. cikk (3) bekezdése szerinti eljárás alapján kerültek meghatározásra, a Bizottság az érintett tagállamok kérelmére csökkentett vámtételű vagy vámmentes kontingenseket biztosít, ha az ellátási források változása vagy az ellátás elégtelensége a Közösségen belül káros következményekkel járhat az adott tagállam feldolgozóiparára nézve.

Ezek a kontingensek nem haladhatják meg azt a mértéket, amely felett a tevékenységek más tagállam hátrányára történő áthelyezésének veszélye merülne fel.

(3) Az e szerződés II. mellékletében felsorolt termékek esetében a Bizottság bármely tagállamnak engedélyezheti, hogy az alkalmazott vámok beszedését teljes egészében vagy részben felfüggeszse, illetve az ilyen tagállam részére csökkentett vámtételű vagy vámmentes kontingenseket biztosíthat, feltéve hogy ez nem eredményez súlyos zavart az érintett termékek piacán.

(4) A Bizottság az e cikk értelmében biztosított vámkontingenseket rendszeres időközönként felülvizsgálja.

26. cikk

A Bizottság bármely különös nehézségekkel küzdő tagállamnak engedélyezheti, hogy a vámtételek 23. cikkben meghatározott csökkentését vagy emelését vámtarifája bizonyos tarifaszámaira nézve elhalassza.

Ez az engedély csak korlátozott időre és csak olyan vámtarifaszámokra adható meg, amelyek együttesen nem haladják meg az adott állam harmadik országokból történő behozatala értékének 5%-át a legutolsó olyan évben, amelyről statisztikai adatok állnak rendelkezésre.

27. cikk

A tagállamok az első szakasz végéig a szükséges mértékben lépéseket tesznek a vámügyekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik közelítésére. A Bizottság ennek érdekében megteszi a megfelelő ajánlásokat a tagállamoknak.

28. cikk

A közös vámtarifa vámtételeinek bármely önálló megváltoztatásáról vagy felfüggesztéséről a Tanács a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag határoz. Az átmeneti időszak végetérte után azonban a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel határozhat az olyan, legfeljebb hat hónapig tartó változtatásról vagy felfüggesztésről, amelynek mértéke egyetlen vámtétel esetén sem haladja meg a 20%-ot. Az ilyen változtatások vagy felfüggesztések ugyanilyen feltételekkel, csak további hat hónapra hosszabbíthatók meg.

29. cikk

Az e szakaszban rábízott feladatok végrehajtása során a Bizottság a következőket tartja szem előtt:

- a) a tagállamok és harmadik országok közötti kereskedelem előmozdításának szükségessége;
- b) a Közösségen belüli verseny feltételeinek fejlesztése olyan mértékben, amely a vállalkozások versenyképességének javulásához vezet;
- c) a Közösség nyersanyag- és félkésztermék-ellátásával kapcsolatos követelmények; ebben a vonatkozásban a Bizottság ügyel arra, hogy elkerülje a tagállamok közötti verseny feltételeinek torzulását a késztermékek esetében;
- d) a tagállamok gazdaságaiban bekövetkező komoly zavarok elkerülésének, valamint a Közösségen belüli ésszerű termelésfejlesztés és fogyasztásbővítés biztosításának szükségessége.

2. FEJEZET

A tagállamok közötti mennyiségi korlátozások megszüntetése

30. cikk

A következő rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.

31. cikk

A tagállamok tartózkodnak attól, hogy egymás között új mennyiségi korlátozást vagy azzal azonos hatású intézkedést vezessenek be.

Ez a kötelezettség azonban csak az Európai Gazdasági Együttműködési Szervezet Tanácsának 1955. január 14-ei határozatai alapján elért liberalizációs szintre vonatkozik. Legkésőbb az e szerződés hatálybalépését követő hat hónapon belül a tagállamok eljuttatják a Bizottságnak az általuk az említett határozatok alapján liberalizált termékek listáit. Ezeket a listákat a tagállamok között egységesítik.

32. cikk

A tagállamok tartózkodnak attól, hogy az egymással folytatott kereskedelemben az e szerződés hatálybalépésének időpontjában fennálló kontingenseket és az azokkal azonos hatású intézkedéseket még korlátozóbbá tegyék.

Ezeket a kontingenseket legkésőbb az átmeneti időszak végéig el kell törölni. A kontingensek eltörlése ez alatt az időszak alatt a következő rendelkezéseknek megfelelően fokozatosan történik.

33. cikk

(1) Egy évvel az e szerződés hatálybalépését követően valamennyi tagállam a bármely más tagállamnak megnyitott kétoldalú kontingenseket olyan globális kontingensekké alakítja át, amelyek megkülönböztetés nélkül az összes többi tagállam számára nyitva állnak.

Ugyanebben az időpontban a tagállamok az így megállapított globális kontingenseik összegét oly módon növelik, hogy az előző évvel összehasonlítva azok összértéke legalább 20%-kal növekedjék. Az egyes termékekre vonatkozó globális kontingenseket ugyanakkor legalább 10%-kal kell növelni.

A kontingenseket évente az előző évhez viszonyítva azonos szabályok szerint és azonos arányban emelik.

A negyedik emelésre az e szerződés hatálybalépését követő negyedik év végén, az ötödikre pedig a második szakasz kezdete után egy évvel kerül sor.

(2) Ha egy nem liberalizált termék esetében a globális kontingens nem éri el a termék érintett államban történő termelésének 3%-át, az e szerződés hatálybalépését követő egy éven belül e termelés legalább 3%-ával egyenértékű kontingens kerül bevezetésre. Ez a kontingens a második év végén 4%-ra, a harmadik év végén pedig 5%-ra emelkedik. Ezt követően az érintett tagállam évente legalább 15%-kal emeli a kontingenst.

Ha a terméket az érintett államban nem termelik, a Bizottság határozatban megfelelő kontingenst állapít meg.

(3) A tizedik év végén minden kontingensnek a nemzeti termelés legalább 20%-ával kell megegyeznie.

(4) Ha a Bizottság határozattal megállapítja, hogy valamely termék behozatala két egymást követő évben nem érte el a megnyitott kontingens szintjét, a globális kontingensek összértékének kiszámításakor ez a globális kontingens nem vehető figyelembe. Ilyen esetben a tagállam eltörli az érintett termékekre vonatkozó kontingenskorlátozást.

(5) Az olyan kontingensek esetében, amelyek az érintett termék nemzeti termelésének több mint 20%-át teszik ki, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel csökkentheti az (1) bekezdésben megállapított 10%-os minimumot. Ez a változtatás azonban a globális kontingensek összértékének évi 20%-kal történő emelésére vonatkozó kötelezettséget nem érinti.

(6) Azok a tagállamok, amelyek az Európai Gazdasági Együttműködési Szervezet Tanácsának 1955. január 14-ei határozatai alapján elért liberalizációs szinttel kapcsolatos kötelezettségeiket túllépték, jogosultak arra, hogy az (1) bekezdésben meghatározott 20%-os éves teljes emelés kiszámításakor figyelembe vegyék az önálló intézkedéssel liberalizált behozatal értékét. Ezt a számítást előzetes jóváhagyás végett be kell nyújtani a Bizottsághoz.

(7) A Bizottság irányelvekben határozza meg azt az eljárást és ütemezést, amely szerint a tagállamok egymás között eltörlik a kontingensekkel azonos hatású, az e szerződés hatálybalépésekor még meglévő intézkedéseket.

(8) Ha a Bizottság megállapítja, hogy e cikknek és különösen a százalékokra vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazása nem biztosítja a kontingenseknek a 32. cikk (2) bekezdésében meghatározott fokozatos eltörlését, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az első szakaszban egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel, az e cikkben megállapított eljárást módosíthatja, így különösen a rögzített százalékokat megnövelheti.

34. cikk

(1) A tagállamok között tilos a kivitelre vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.

(2) Legkésőbb az első szakasz végéig a tagállamok eltörlönek a kivitelre vonatkozó, az e szerződés hatálybalépésekor még meglévő minden mennyiségi korlátozást és azzal azonos hatású intézkedést.

35. cikk

A tagállamok kinyilvánítják készségüket arra, hogy a többi tagállamból történő behozatalra és az oda irányuló kivitelre vonatkozó mennyiségi korlátozásokat az előző cikkekben meghatározottnál gyorsabb ütemben csökkentsék, amennyiben általános gazdasági helyzetük és az érintett gazdasági ágazat helyzete ezt lehetővé teszi.

A Bizottság ennek érdekében ajánlásokat tesz az érintett tagállamoknak.

36. cikk

A 30–34. cikk rendelkezései nem zárják ki a behozatalra, a kivitelre vagy a tranzitárukra vonatkozó olyan tilalmakat vagy korlátozásokat, amelyeket a közerkölcs, a közrend, a közbiztonság, az emberek, az állatok és növények egészségének és életének védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek védelme vagy az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme indokol. Ezek a tilalmak és korlátozások azonban nem lehetnek önkényes megkülönböztetés vagy a tagállamok közötti kereskedelem rejtett korlátozásának eszközei.

37. cikk

(1) A tagállamok fokozatosan minden kereskedelmi jellegű állami monopóliumot kiigazítanak oly módon, hogy az átmeneti időszak végére az áruk beszerzési és értékesítési feltételeire vonatkozóan a tagállamok állampolgárai között ne álljon fenn megkülönböztetés.

E cikk rendelkezései minden olyan szervre vonatkoznak, amelyen keresztül valamely tagállam jogilag vagy ténylegesen, közvetlenül vagy közvetve ellenőrzi, irányítja vagy érzékelhetően befolyásolja a tagállamok közötti behozatalt vagy kivitelt. Ezeket a rendelkezéseket az állam által másokra átruházott monopóliumokra ugyanúgy alkalmazni kell.

(2) A tagállamok tartózkodnak minden olyan új intézkedés bevezetésétől, amely ellentétes az (1) bekezdésben megállapított elvekkel, vagy amely korlátozza a tagállamok közötti vámok és mennyiségi korlátozások eltörlésére vonatkozó cikkek hatályát.

(3) Az (1) bekezdésben említett intézkedések ütemezését össze kell hangolni az ugyanazokra a termékekre vonatkozó mennyiségi korlátozásoknak a 30–34. cikkben meghatározott eltörlésével.

Ha egy termék csak egy vagy néhány tagállamban tartozik kereskedelmi jellegű állami monopólium alá, a Bizottság felhatalmazhatja a többi tagállamot arra, hogy az (1) bekezdésben meghatározott kiigazítás megvalósításáig védintézkedéseket alkalmazzanak; az ilyen intézkedések feltételeit és részleteit a Bizottság határozza meg.

(4) Ha egy kereskedelmi jellegű állami monopólium szabályainak az a célja, hogy megkönnyítse a mezőgazdasági termékek forgalomba hozatalát vagy legjobb áron történő értékesítését, az e

cikkben foglalt szabályok alkalmazásakor lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy az érintett termelők foglalkoztatására és életszínvonalára vonatkozóan egyenértékű biztosítékot nyújtsanak; ennek során az idő múlásával lehetségessé váló kiigazításokat és a szükségessé váló szakosodást is figyelembe kell venni.

(5) A tagállamokat a kötelezettségek csak annyiban kötik, amennyiben azok a fennálló nemzetközi megállapodásokkal összeegyeztethetők.

(6) Az első szakasz kezdetétől a Bizottság ajánlásokat tesz az e cikkben meghatározott kiigazítás végrehajtásának módja és ütemezése tárgyában.

II. CÍM

Mezőgazdaság

38. cikk

- (1) A közös piac kiterjed a mezőgazdaságra és a mezőgazdasági termékek kereskedelmére. "Mezőgazdasági termékek" a termőföld, az állattenyésztés és a halászat termékei, valamint az ezekhez a termékekhez közvetlenül kapcsolódó első feldolgozási szint termékei.
- (2) Ha a 39–46. cikk másként nem rendelkezik, a közös piac létrehozására megállapított szabályokat a mezőgazdasági termékekre is alkalmazni kell.
- (3) A 39–46. cikk rendelkezéseinek hatálya alá tartozó termékeket az e szerződéshez csatolt II. melléklet sorolja fel. Az e szerződés hatálybalépését követő két éven belül a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel dönt arról, hogy ez a lista mely termékekkel egészüljön ki.
- (4) A mezőgazdasági termékek közös piaca működésének és fejlődésének együtt kell járnia a tagállamok között egy közös agrárpolitika létrehozásával.

39. cikk

- (1) A közös agrárpolitika célkitűzései a következők:
 - a) a mezőgazdasági termelékenység növelése a műszaki fejlődés előmozdításával, valamint a mezőgazdasági termelés ésszerű fejlesztésének és a termelési tényezők, így különösen a munkaerő lehető legjobb hasznosításának biztosításával;
 - b) ily módon a mezőgazdasági népesség megfelelő életszínvonalának biztosítása, különösen a mezőgazdaságban dolgozók egy főre jutó jövedelmének növelésével;
 - c) a piacok stabilizálása;
 - d) az ellátás hozzáférhetőségének biztosítása;
 - e) a fogyasztók elfogadható ár ellenében történő ellátásának biztosítása;
- (2) A közös agrárpolitika és az alkalmazásához szükséges különleges módszerek kidolgozása során figyelembe kell venni:
 - a) a mezőgazdasági tevékenységnek a mezőgazdaság társadalmi szerkezetéből és a különböző mezőgazdasági régiók közötti szerkezeti és természeti egyenlőtlenségekből adódó sajátos természetét;
 - b) a megfelelő kiigazítások fokozatos megvalósításának szükségességét;
 - c) azt a tényt, hogy a tagállamokban a mezőgazdaság a gazdaság egészéhez szorosan kapcsolódó ágazat.

40. cikk

- (1) A tagállamok a közös agrárpolitikát az átmeneti időszak alatt fokozatosan alakítják ki, és azt legkésőbb az átmeneti időszak végére életbe léptetik.
- (2) A 39. cikkben megfogalmazott célkitűzések elérése érdekében létre kell hozni a mezőgazdasági piacok közös szervezését.

Ez a piacszervezés, az érintett terméktől függően, az alábbi formák valamelyikét ölti:

- a) közös versenyszabályok;
- b) a különböző nemzeti piaci rendtartások kötelező összehangolása;

c) egy európai piaci rendtartás.

(3) Az (2) bekezdés értelmében létrehozott közös piacszerzés a 39. cikkben megfogalmazott célkitűzések eléréséhez szükséges minden intézkedést magában foglalhat, így különösen árszabályozást, különböző termékek előállításához és piaci értékesítéséhez nyújtott támogatást, raktározási és készletgazdálkodási szabályokat, valamint közös mechanizmust a behozatal és a kivitel stabilizálására.

A közös piacszerzés a 39. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítására korlátozódik, és a termelők vagy a fogyasztók közötti minden megkülönböztetést kizár a Közösségen belül.

Egy esetleges közös árpolitikának közös ismérveken és egységes számítási módszereken kell alapulnia.

(4) Az (2) bekezdésben említett közös piacszerzés célkitűzéseinek elérése érdekében egy vagy több mezőgazdasági orientációs és garanciaalap hozható létre.

41. cikk

A 39. cikkben megfogalmazott célkitűzések elérése érdekében a közös agrárpolitika keretében rendelkezni lehet különösen:

a) a szakképzés, a kutatás és a mezőgazdasági ismeretek terjesztésének területén az erőfeszítések eredményes összehangolásáról, amely magában foglalhatja projektek vagy intézmények közös finanszírozását;

b) közös intézkedésekről bizonyos termékek fogyasztásának előmozdítására.

42. cikk

A versenyszabályokról szóló fejezet rendelkezései a mezőgazdasági termékek termelésére és kereskedelmére csak olyan mértékben vonatkoznak, ahogyan azt a 39. cikkben megfogalmazott célkitűzések figyelembevételével a Tanács a 43. cikk (2) és (3) bekezdésének rendelkezései keretében és az ott megállapított eljárással összhangban meghatározza.

A Tanács támogatás nyújtását engedélyezheti különösen:

a) szerkezeti vagy természeti feltételek miatt hátrányos helyzetben lévő üzemek védelméhez;

b) gazdaságfejlesztési programok keretében.

43. cikk

(1) A közös agrárpolitika irányvonalának meghatározása érdekében a Bizottság e szerződés hatálybalépését követően haladéktalanul konferenciára hívja össze a tagállamokat azzal a céllal, hogy agrárpolitikájukat — különösen forrásaik és szükségleteik mérlegének felállításával — összehasonlítsák.

(2) Az (1) bekezdésben említett konferencia munkájának figyelembevételével a Bizottság e szerződés hatálybalépésétől számított két éven belül, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően javaslatokat terjeszt elő a közös agrárpolitika kidolgozására és végrehajtására, beleértve a nemzeti rendtartásoknak a 40. cikk (2) bekezdésében említett közös piacszerzés egyik formájával történő felváltását, továbbá az e címben meghatározott intézkedések végrehajtására.

Ezekben a javaslatokban figyelembe kell venni az e címben említett mezőgazdasági kérdések egymással való kölcsönös összefüggését.

A Tanács, az általa adott esetben kibocsátott ajánlások sérelme nélkül, a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően, az első két szakaszban egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel rendeleteket, irányelveket vagy határozatokat fogad el.

(3) A Tanács minősített többséggel és a (2) bekezdésnek megfelelően a nemzeti piaci rendtartásokat a 40. cikk (2) bekezdése szerinti közös piacszerkezéssel válthatja fel, ha

a) a közös piacszerkezés azoknak az ilyen intézkedést ellenző tagállamoknak, amelyek a kérdéses termeléssel kapcsolatban saját nemzeti piaci rendtartással rendelkeznek, az érintett termelők foglalkoztatására és életszínvonalára vonatkozóan egyenértékű biztosítékot nyújt; ennek során a lehetséges alkalmazkodás és a szükséges szakosodás ütemét is figyelembe kell venni, és

b) ez a közös piacszerkezés a nemzeti piacon fennálló feltételekhez hasonló feltételeket biztosít a Közösségen belüli kereskedelem számára.

(4) Ha egyes nyersanyagokra vonatkozóan a közös piacszerkezést azt megelőzően hozzák létre, hogy a megfelelő feldolgozott termékekre már létezne közös piacszerkezés, a harmadik országokba irányuló kivitelre szánt feldolgozott termékekhez felhasznált nyersanyagok a Közösségen kívülről is behozhatók.

44. cikk

(1) Amennyiben a tagállamok közötti vámok és mennyiségi korlátozások fokozatos eltörlése olyan árakat eredményez, amelyek veszélyeztethetik a 39. cikkben kitűzött célok elérését, az átmeneti időszak alatt minden tagállam jogosult arra, hogy bizonyos termékekre — megkülönböztetés nélkül, a kontingensek helyettesítésével és olyan mértékben, amely nem gátolja a kereskedelemnek a 45. cikk (2) bekezdésében meghatározott bővülését — minimálárakat olyan rendszerét alkalmazza, amely árak szintje alatt a behozatalt:

- ideiglenesen felfüggesztheti vagy csökkentheti, vagy
- attól a feltételtől teheti függővé, hogy a behozatal az érintett termékre vonatkozó minimálárnál magasabb áron történjék.

Az utóbbi esetben a minimálárakat a vámteher beszámítása nélkül kell megállapítani.

(2) A minimálárak nem idézhetik elő a tagállamok között e szerződés hatálybalépésekor fennálló kereskedelem csökkenését, és nem akadályozhatják e kereskedelem fokozatos bővülését. A minimálárak nem alkalmazhatók oly módon, hogy akadályozzák a tagállamok között természetes preferenciák kialakulását.

(3) E szerződés hatálybalépésekor a Tanács a Bizottság javaslata alapján meghatározza a minimálárak rendszere kialakításának és az ilyen árak megállapításának objektív kritériumait.

E kritériumok kialakításánál különös figyelmet kell fordítani a minimálárakat alkalmazó tagállam átlagos nemzeti termelési költségeire, az érintett mezőgazdasági üzemeknek az ilyen átlagos termelési költségekhez viszonyított helyzetére, valamint annak szükségességére, hogy a közös piacon belül mind a mezőgazdasági termelés fokozatos javítását, mind a szükséges kiigazításokat és szakosodást előmozdítsák.

A Bizottság továbbá e kritériumok felülvizsgálatára vonatkozó eljárásra tesz javaslatot a műszaki fejlődés figyelembevételével és felgyorsítása, valamint az áraknak a közös piacon belüli fokozatos közelítése érdekében.

Ezeket a kritériumokat és a felülvizsgálati eljárást az e szerződés hatálybalépését követő három éven belül a Tanács határozza meg egyhangúlag.

(4) A Tanács határozatának hatályba lépéséig a tagállamok azzal a feltétellel állapíthatnak meg minimálárakat, hogy azokat, esetleges észrevételeik megtétele érdekében, előzetesen közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal.

A Tanács határozatának meghozatalát követően a minimálárakat a tagállamok a fent meghatározott kritériumok szerint állapítják meg.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel helyesbítheti a tagállamok olyan határozatait, amelyek nem felelnek meg a fent meghatározott kritériumoknak.

(5) Ha bizonyos termékekre nézve az említett objektív kritériumokat a harmadik szakasz kezdetéig nem lehet megállapítani, az ezekre a termékekre vonatkozó minimálárakat a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel megváltoztathatja.

(6) Az átmeneti időszak végén össze kell állítani a még hatályban lévő minimálárak jegyzékét. A Tanács a Bizottság javaslata alapján, a 148. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében megállapított súlyozás szerinti kilenc szavazatos többséggel meghatározza a közös agrárpolitika keretében alkalmazandó rendszert.

45. cikk

(1) Amíg a nemzeti piaci rendtartásokat nem váltja fel a 40. cikk (2) bekezdésében említett közös piacszerzés valamely formája, addig azoknak a termékeknek a kereskedelmét, amelyek tekintetében bizonyos tagállamok

- rendelkeznek olyan eszközrendszerrel, amelynek révén a nemzeti termelőknek garantálják termékeik piacát; és
- behozatalra kényszerülnek,

az importáló és exportáló tagállamok közötti hosszú távú megállapodások vagy szerződések útján alakítják.

Ezeknek a megállapodásoknak vagy szerződéseknek arra kell irányulniuk, hogy a fenti intézkedések alkalmazása során a Közösség különböző termelői között fokozatosan megszüntessenek minden megkülönböztetést.

Ezeket a megállapodásokat vagy szerződéseket az első szakaszban kell megkötni; ennek során figyelembe kell venni a viszonyosság elvét.

(2) A mennyiségeket illetően ezekben a megállapodásokban vagy szerződésekben az érintett termékek tagállamok közötti kereskedelmének az e szerződés hatálybalépését megelőző három évre vonatkozó átlagos volumenét kell alapul venni, és a meglévő szükségletek keretén belül, a kereskedelem hagyományos szerkezetének figyelembevételével elő kell írni a kereskedelmi volumen növekedését.

Az árakat illetően ezekben a megállapodásokban vagy szerződésekben lehetővé kell tenni a termelők számára, hogy a megállapodásban szereplő mennyiséget olyan áron értékesítsék, amelyet fokozatosan közelítenek a vásárló ország belső piacán a nemzeti termelőknek kifizetett árhoz.

Ennek a közelítésnek a lehető legegyszerűsebb módon kell történnie, és legkésőbb az átmeneti időszak végéig le kell zárulnia.

Az érintett felek az árakat tárgyalások útján állapítják meg a Bizottság által az előző két albekezdés végrehajtása céljából kibocsátott irányelvek keretében.

Ha az első szakaszt meghosszabbítják, e megállapodások vagy szerződések végrehajtását az e szerződés hatálybalépésétől számított negyedik év végén alkalmazandó feltételek mellett kell folytatni, a mennyiségek növelésére és az árak közelítésére vonatkozó kötelezettséget pedig a második szakaszba történő átmenet időpontjáig felfüggesztik.

A tagállamok e megállapodások vagy szerződések megkötése és végrehajtása érdekében felhasználnak minden lehetőséget, amelyet — különösen az importpolitika területén — jogszabályaik nyújtanak.

(3) Amennyiben a tagállamoknak nyersanyagra van szükségük olyan termékek gyártásához, amelyeket harmadik országok termékeivel versenyben a Közösségen kívüli kiviteltre szánnak, a fenti megállapodások vagy szerződések nem akadályozhatják a harmadik országból ilyen céllal történő nyersanyag-behozatalt. Ez a rendelkezés azonban nem alkalmazható, ha a Tanács egyhangúlag úgy határoz, hogy fizetési kötelezettséget ír elő annak ellentételezésére, hogy az ilyen célból behozott áruknak az e megállapodások vagy szerződések alapján fizetendő ára magasabb, mint a világpiacon megvásárolt azonos áruk beszerzési ára.

46. cikk

Ha egy tagállamban valamely termék olyan nemzeti piaci rendtartás vagy azzal azonos hatású nemzeti szabályozás hatálya alá tartozik, amely egy másik tagállam hasonló termékének versenyhelyzetét hátrányosan befolyásolja, a tagállamok kiegyenlítő díjat számolnak fel az abból a tagállamból érkező behozatalra, amelyben ilyen rendtartás vagy szabályozás létezik, kivéve ha ez utóbbi állam a kiviteltre kiegyenlítő díjat alkalmaz.

A Bizottság ezeknek a díjaknak az összegét az egyensúly helyreállításához szükséges mértékben állapítja meg, és egyéb intézkedéseket is engedélyezhet, amelyeknek feltételeit és részleteit maga határozza meg.

47. cikk

Ami a Gazdasági és Szociális Bizottság e cím alapján ellátandó feladatait illeti, mezőgazdasági részlege a Bizottság rendelkezésére áll, hogy a 197. és 198. cikk rendelkezéseinek megfelelően előkészítse a Gazdasági és Szociális Bizottság tanácskozásait.

III. CÍM

A személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása

1. FEJEZET

Munkavállalók

48. cikk

(1) Legkésőbb az átmeneti időszak végére a Közösségen belül biztosítani kell a munkavállalók szabad mozgását.

(2) A munkavállalók szabad mozgása magában foglalja az állampolgárság alapján történő minden megkülönböztetés megszüntetését a tagállamok munkavállalói között a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében.

(3) A közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okok alapján indokolt korlátozásokra is figyelemmel, a munkavállalók szabad mozgása jogot biztosít a munkavállalónak arra, hogy:

- a) tényleges állásajánlatokra jelentkezzen;
- b) e célból a tagállamok területén szabadon mozogjon;
- c) munkavállalás céljából valamely tagállamban tartózkodjon az adott tagállam állampolgárainak foglalkoztatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően;
- d) egy tagállamban történő alkalmazását követően a Bizottság által végrehajtási rendeletekben meghatározott feltételek mellett az adott tagállam területén maradjon.

(4) E cikk rendelkezései nem vonatkoznak a közszolgáltatásban történő foglalkoztatásra.

49. cikk

E szerződés hatálybalépésekor a Tanács a Bizottság javaslata alapján és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően irányelvek vagy rendeletek formájában megállapítja azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a munkavállalók 48. cikkben meghatározott szabad mozgását fokozatosan megvalósítsák, különösen:

- a) a nemzeti foglalkoztatási szolgálatok közötti szoros együttműködés biztosításával;
- b) azoknak a közigazgatási eljárásoknak és gyakorlatnak, valamint a betölthető állások megszerzéséhez előírt időtartamoknak a tervszerű és fokozatos megszüntetésével, amelyek nemzeti jogszabályokon vagy a tagállamok között korábban megkötött megállapodásokon alapulnak, és amelyek fenntartása a munkavállalók szabad mozgásának megvalósulását akadályozná;
- c) azoknak a betölthető állások megszerzéséhez előírt időtartamoknak és egyéb korlátozásoknak a tervszerű és fokozatos megszüntetésével, amelyek nemzeti jogszabályokon vagy a tagállamok között korábban megkötött megállapodásokon alapulnak, és amelyek más tagállamok munkavállalói részére a saját munkavállalókra irányadóktól eltérő feltételeket írnak elő a munkahely szabad megválasztására vonatkozóan;
- d) megfelelő mechanizmusok kialakításával, amelyek összekapcsolják a munkaerő-piaci keresletet és kínálatot, valamint elősegítik e téren az egyensúly kialakítását oly módon, hogy a különböző régiókban és iparágakban elkerülhető legyen az életszínvonal és a foglalkoztatási szint komoly veszélyeztetése.

50. cikk

A tagállamok közös program keretében ösztönzik a fiatal munkavállalók cseréjét.

51. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag eljárva a szociális biztonság területén elfogadja azokat az intézkedéseket, amelyek a munkavállalók szabad mozgásának biztosításához szükségesek; e célból olyan eszközrendszert hoz létre, amely a migráns munkavállalók és az azok jogán jogosultak számára biztosítja

- a) a különböző országok jogszabályai szerint figyelembe vehető összes időszak összevonását a juttatásokhoz való jog megszerzése és fenntartása, valamint a juttatások összegének kiszámítása céljából;
- b) a juttatások kifizetését a tagállamok területén lakó személyek számára.

2. FEJEZET

Letelepedési jog

52. cikk

Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően az átmeneti időszak alatt fokozatosan el kell törölni a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozást. Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is alkalmazni kell, amelyek képviselőnek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak.

A szabad letelepedés magában foglalja a jogot gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására, vállalkozások, így különösen a 58. cikk (2) bekezdése szerinti társaságok alapítására és irányítására, a letelepedés országának joga által a saját állampolgáira előírt feltételek szerint, figyelemmel a tőkére vonatkozó fejezet rendelkezéseire is.

53. cikk

Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a tagállamok nem vezetnek be új korlátozásokat más tagállamok állampolgárainak a területükön történő szabad letelepedésére vonatkozóan.

54. cikk

(1) Az első szakasz végéig a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően egyhangúlag eljárva általános programot állít össze a letelepedés szabadságára vonatkozó Közösségen belüli korlátozások eltörlésére. A Bizottság javaslatát az első szakasz első két éve folyamán terjeszti a Tanács elé.

A programban minden egyes tevékenységre nézve meg kell határozni a letelepedési szabadság megvalósításának általános feltételeit és különösen azokat a szakaszokat, amelyek révén az elérhető.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal, valamint a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően, az első szakaszban egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel, irányelveket bocsát ki az általános program végrehajtása, illetve — ha ilyen program nem létezik — a letelepedési szabadság megvalósítása egy szakaszának valamely meghatározott tevékenység tekintetében történő elérése érdekében.

(3) A Tanács, illetve a Bizottság a fenti rendelkezésekben számára megállapított feladatokat különösen azáltal látja el, hogy:

a) főszabályként elsőbbségi elbánást biztosít olyan tevékenységek számára, amelyeknél a letelepedés szabadsága különös mértékben előmozdítja a termelés és a kereskedelem fejlődését;

b) szoros együttműködést biztosít a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között a különböző tevékenységek Közösségen belüli sajátos helyzetének megismerése érdekében;

c) eltörli azokat a nemzeti jogszabályokon vagy a tagállamok között korábban kötött megállapodásokon alapuló közigazgatási eljárásokat és gyakorlatot, amelyek fenntartása a letelepedés szabadságának akadályát képezne;

d) biztosítja, hogy valamely tagállamnak egy másik tagállam területén alkalmazott munkavállalói önálló vállalkozói tevékenység folytatása céljából ez utóbbi állam területén maradhassanak, amennyiben megfelelnek azoknak a feltételeknek, amelyeket teljesíteniük kellene, ha abban az időpontban lépnének a másik tagállam területére, amikor az ilyen tevékenységet meg kívánják kezdeni;

e) lehetővé teszi valamely tagállam állampolgára számára, hogy egy másik tagállam területén ingatlantulajdont szerezzen és használjon, amennyiben ez nem ellentétes a 39. cikk (2) bekezdésében megállapított elvekkel;

f) megvalósítja a letelepedési szabadság korlátozásainak fokozatos eltörlését minden érintett tevékenységi ágban, egyrészt a képviselvek, fióktelepek vagy leányvállalatok valamely tagállam területén történő létrehozásának feltételeit, másrészt az ilyen képviselvek, fióktelepek és leányvállalatok irányító és ellenőrző tisztségeinek az anyalétesítmény személyzete által történő betöltésére vonatkozó feltételeket illetően;

g) a szükséges mértékben összehangolja azokat a biztosítékokat, amelyeket a tagállamok a 58. cikk (2) bekezdése szerinti társaságoktól a tagok és harmadik személyek érdekeinek védelme céljából megkövetelnek, annak érdekében, hogy az ilyen biztosítékokat egyenértékűvé tegyék a Közösségen belül;

h) megbizonyosodik arról, hogy a tagállamok által nyújtott támogatások nem torzítják-e a letelepedés feltételeit.

55. cikk

Valamely tagállamban a közhatalom gyakorlásához tartósan vagy időlegesen kapcsolódó tevékenységekre e fejezet rendelkezései az adott tagállam vonatkozásában nem alkalmazhatók.

A Bizottság javaslata alapján a Tanács minősített többséggel úgy rendelkezhet, hogy e fejezet rendelkezései bizonyos tevékenységekre nem alkalmazhatók.

56. cikk

(1) E fejezet rendelkezései és az azok alapján hozott intézkedések nem érintik azoknak a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az alkalmazhatóságát, amelyek közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból különleges elbánást írnak elő a külföldi állampolgárokra nézve.

(2) Az átmeneti időszak végéig a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően egyhangúlag irányelveket bocsát ki a fent említett törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolása céljából. A második szakasz végét követően azonban a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel bocsát ki irányelveket a valamennyi tagállamban rendeleti vagy közigazgatási szabályozási szintű rendelkezések összehangolása céljából.

57. cikk

(1) A Tanács az önálló vállalkozói tevékenység megkezdésének és folytatásának megkönnyítése érdekében a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően, az első szakaszban egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel irányelveket bocsát ki az oklevelek, a bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése céljából.

(2) Ugyanebből a célból a Tanács az átmeneti időszak végéig a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően irányelveket bocsát ki a tagállamok önálló vállalkozói tevékenység megkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek összehangolására. Egyhangúság szükséges az olyan kérdésekben, amelyek legalább egy tagállamban törvényi szintű szabályozási tárgykörbe tartoznak, valamint az olyan rendelkezések esetében, amelyek a megtakarítások védelmére, így különösen a hitelnyújtásra és a banki tevékenység gyakorlására vonatkoznak, illetve amelyek az orvosi és egyéb gyógyító, valamint a gyógyszerészeti szakmáknak a különböző tagállamokban történő gyakorlására irányadó feltételekre vonatkoznak. Egyéb esetekben a Tanács az első szakaszban egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel határoz.

(3) Az orvosi és egyéb gyógyító, valamint a gyógyszerészeti szakmák esetében a korlátozások fokozatos eltörlése az e szakmáknak a különböző tagállamokban történő gyakorlására vonatkozó feltételek összehangolásától függ.

58. cikk

Valamely tagállam jogszabályai alapján létrehozott olyan társaság, amelynek létesítő okirat szerinti székhelye, központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye a Közösség területén van, e fejezet alkalmazása szempontjából ugyanolyan elbánásban részesül, mint azok a természetes személyek, akik a tagállamok állampolgárai.

„Társaság” a polgári vagy kereskedelmi jog alapján létrejött társaság, beleértve a szövetkezeteket és a közjog vagy a magánjog hatálya alá tartozó más jogi személyeket, kivéve a non-profit szervezeteket.

3. FEJEZET

Szolgáltatások

59. cikk

Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően az átmeneti időszak alatt fokozatosan el kell törölni a Közösségen belüli szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó minden korlátozást a tagállamok olyan állampolgárai tekintetében, akik a Közösségnek nem abban a tagállamában letelepedettek, mint a szolgáltatást igénybe vevő személy.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag e fejezet rendelkezéseit kiterjesztheti harmadik országok olyan állampolgáira, akik szolgáltatásokat nyújtanak és a Közösség területén letelepedettek.

60. cikk

E szerződés alkalmazásában „szolgáltatás” a rendszerint díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás, ha nem tartozik az áruk, a tőke és a személyek szabad mozgására vonatkozó rendelkezések hatálya alá.

Szolgáltatásnak minősülnek különösen:

- a) az ipari jellegű tevékenységek;
- b) a kereskedelmi jellegű tevékenységek;
- c) a kézműipari tevékenységek;
- d) a szabadfoglalkozásúként végzett tevékenységek.

A letelepedési jogra vonatkozó fejezet rendelkezéseinek sérelme nélkül a szolgáltatást nyújtó személy a szolgáltatásnyújtás érdekében tevékenységét ideiglenesen a szolgáltatásnyújtás helye szerinti államban is folytathatja az ezen állam saját állampolgáira irányadó feltételek szerint.

61. cikk

(1) A közlekedés területén a szolgáltatásnyújtás szabadságára a közlekedésre vonatkozó cím rendelkezései az irányadók.

(2) A tőkemozgásokkal kapcsolatos banki és biztosítási szolgáltatások liberalizációja a tőkemozgások fokozatos liberalizációjával összhangban valósul meg.

62. cikk

Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a tagállamok nem vezethetnek be új korlátozásokat a szolgáltatásnyújtásnak az e szerződés hatálybalépésének időpontjáig ténylegesen elért szabadságára vonatkozóan.

63. cikk

(1) Az első szakasz végéig a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően egyhangúlag eljárva általános programot állít össze a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó Közösségen belüli korlátozások eltörlésére. A Bizottság javaslatát az első szakasz első két éve folyamán terjeszti a Tanács elé.

A programban minden egyes szolgáltatástípusra nézve meg kell határozni a liberalizáció általános feltételeit és szakaszait.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal, valamint a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően, az első szakaszban egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel, irányelveket bocsát ki az általános program végrehajtása, illetve — ha ilyen program nem létezik — valamely meghatározott szolgáltatás liberalizációja egy szakaszának elérése érdekében.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett javaslatok és határozatok tekintetében főszabályként azok a szolgáltatások élveznek elsőbbséget, amelyek közvetlen hatást gyakorolnak a termelési

költségekre, vagy amelyek liberalizációja hozzájárul a termékek kereskedelmének előmozdításához.

64. cikk

A tagállamok kinyilvánítják készségüket arra, hogy az 63. cikk (2) bekezdése alapján kibocsátott irányelvek által előírányzott mértéken túl is vállalják a szolgáltatások liberalizációját, amennyiben általános gazdasági helyzetük és az érintett gazdasági ágazat helyzete ezt lehetővé teszi.

A Bizottság ennek érdekében ajánlásokat tesz az érintett tagállamoknak.

65. cikk

A szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások eltörléséig a tagállamok ezeket a korlátozásokat állampolgárság vagy lakóhely alapján történő különbségtétel nélkül alkalmazzák a 59. cikk első bekezdése értelmében szolgáltatást nyújtó minden személyre.

66. cikk

A 55–58. cikk rendelkezéseit az e fejezet által szabályozott kérdésekre is alkalmazni kell.

4. FEJEZET

Tőkeműveletek

67. cikk

(1) Az átmeneti időszak alatt és a közös piac megfelelő működésének biztosításához szükséges mértékben a tagállamok egymás között fokozatosan eltörlik a tagállamokban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személyekhez kötődő tőkemozgásra vonatkozó korlátozásokat, valamint a felek állampolgárságán, lakóhelyén vagy székhelyén, illetve a tőkebefektetés helyén alapuló minden megkülönböztetést.

(2) A tagállamok közötti tőkemozgással kapcsolatos folyó fizetéseket legkésőbb az első szakasz végéig minden korlátozás alól mentesíteni kell.

68. cikk

(1) Az e fejezetben tárgyalt kérdések tekintetében a tagállamok az e szerződés hatálybalépését követően még szükséges devizahatósági engedélyek megadásánál a lehető legliberálisabban járnak el.

(2) A tőkepiacra és a hitelrendszerre irányadó nemzeti szabályoknak az e fejezet rendelkezéseinek megfelelően liberalizált tőkemozgásra történő alkalmazása során a tagállamok nem tesznek megkülönböztetést.

(3) A tagállamok, illetve regionális és helyi hatóságaik közvetlen vagy közvetett finanszírozására szolgáló kölcsönök nem nyújthatók más tagállamok által, illetve nem helyezhetők ki más tagállamokban, kivéve ha az érintett államok erről megegyeztek. Ez a rendelkezés nem zárja ki az Európai Beruházási Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 22. cikkének alkalmazását.

69. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján — amely e célból a 105. cikkben előírt Monetáris Bizottsággal konzultál — az első két szakaszban egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel bocsátja ki a 67. cikk rendelkezéseinek fokozatos végrehajtásához szükséges irányelveket.

70. cikk

(1) A Bizottság a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozóan a tagállamok devizapolitikájának fokozatos összehangolása érdekében intézkedéseket javasol a Tanácsnak. E célból a Tanács egyhangúlag eljárva irányelveket bocsát ki. A Tanács a liberalizáció lehető legmagasabb fokának elérésére törekszik.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés értelmében hozott intézkedések révén a tagállamok devizasabályai közötti különbségeket nem lehet megszüntetni, és amennyiben ezek a különbségek oda vezethetnek, hogy egy tagállamban lakóhellyel rendelkező személy a 67. cikkben előírt, a Közösségen belüli szabadabb átutalási lehetőségeket azért veszi igénybe, hogy kijátssza valamely tagállam harmadik országba irányuló vagy onnan származó tőkemozgásra vonatkozó szabályait, az érintett tagállam a többi tagállammal és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően megfelelő intézkedéseket hozhat e nehézségek leküzdésére.

Ha a Tanács megállapítja, hogy ezek az intézkedések a Közösségen belüli szabad tőkemozgást nagyobb mértékben korlátozzák, mint amennyire az a nehézségek leküzdése céljából szükséges, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel határozhat arról, hogy az érintett tagállam módosítsa vagy törölje el ezeket az intézkedéseket.

71. cikk

A tagállamok törekednek arra, hogy a Közösségen belül ne vezessenek be új devizakorlátozásokat a tőkemozgásra és az ahhoz kapcsolódó folyó fizetésekre vonatkozóan, valamint arra, hogy a már meglévő szabályokat ne szigorítsák.

A tagállamok kinyilvánítják készségüket arra, hogy a tőkemozgás előző cikkekben előírt liberalizációjának szintjét tovább növeljék, amennyire ezt gazdasági helyzetük, így különösen fizetési mérlegük állása lehetővé teszi.

A Bizottság a Monetáris Bizottsággal folytatott konzultációt követően e tárgyban ajánlásokat tehet a tagállamoknak.

72. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról a harmadik országba irányuló vagy onnan származó tőkemozgásokról, amelyek a tudomásukra jutnak. Az e tárgyban hasznosnak ítélt véleményét a Bizottság közölheti a tagállamokkal.

73. cikk

(1) Ha a tőke mozgás zavarokat okoz valamely tagállam tőkepiacának működésében, a Bizottság a Monetáris Bizottsággal folytatott konzultációt követően felhatalmazza az adott államot arra, hogy a tőke mozgás területén védintézkedéseket tegyen, amelyek feltételeit és részleteit a Bizottság határozza meg.

A Tanács minősített többséggel visszavonhatja ezt a felhatalmazást, illetve módosíthatja annak feltételeit vagy részleteit.

(2) A nehézségekkel küzdő tagállam azonban a fenti intézkedéseket titkos vagy sürgős jellegük miatt szükség esetén saját kezdeményezésére is meghozhatja. A Bizottságot és a többi tagállamot az ilyen intézkedésekről legkésőbb azok hatálybalépésének időpontjában tájékoztatni kell. Ebben az esetben a Bizottság a Monetáris Bizottsággal folytatott konzultációt követően úgy határozhat, hogy az érintett tagállam módosítsa vagy törölje el ezeket az intézkedéseket.

IV. CÍM

Közlekedés

74. cikk

E szerződés célkitűzéseit a tagállamok az e címben szabályozott területen egy közös közlekedéspolitika keretében hajtják végre.

75. cikk

(1) A 74. cikk végrehajtása céljából és a közlekedés sajátosságainak figyelembevételével a Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően, a második szakasz végéig egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel, meghatározza:

- a) a valamely tagállam területére irányuló vagy onnan kiinduló, illetve egy vagy több tagállam területén áthaladó nemzetközi közlekedésre alkalmazandó közös szabályokat;
- b) azokat a feltételeket, amelyek mellett valamely tagállamban egy ott nem honos fuvarozó közlekedési szolgáltatásokat végezhet;
- c) az egyéb megfelelő rendelkezéseket.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett rendelkezéseket az átmeneti időszak alatt kell meghatározni.

(3) Amennyiben a közlekedési szabályrendszer elveire vonatkozó rendelkezések alkalmazása egyes térségekben az életszínvonalat és foglalkoztatást, valamint a közlekedési eszközök kihasználását feltehetően súlyosan befolyásolja, e rendelkezéseket a Tanács — az (1) bekezdésben előírt eljárástól eltérve — egyhangúlag állapítja meg. Ennek során a Tanács figyelembe veszi a közös piac létrehozásából eredő gazdasági fejlődéshez való igazodás szükségességét.

76. cikk

A 75. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések meghozataláig az erre a területre e szerződés hatálybalépésekor irányadó különböző rendelkezéseket a Tanács egyhangú jóváhagyása nélkül egyetlen tagállam sem változtathatja meg oly módon, hogy azok más tagállamok fuvarozóit a belföldi fuvarozóknál — akár közvetlenül, akár közvetve — hátrányosabban érintsék.

77. cikk

E szerződéssel összeegyeztethetők azok a támogatások, amelyek megfelelnek a közlekedés összehangolására irányuló igényeknek, vagy amelyek a közszolgáltatás fogalmában benne rejlő bizonyos kötelezettségek terheinek megtérítését szolgálják.

78. cikk

Az e szerződés keretei között a fuvarozási díjakra és feltételekre vonatkozóan elfogadott intézkedéseknek figyelembe kell venniük a fuvarozók gazdasági körülményeit.

79. cikk

(1) A Közösségen belüli közlekedés terén legkésőbb a második szakasz végéig meg kell szüntetni azokat a megkülönböztetéseket, amelyek abban nyilvánulnak meg, hogy a fuvarozók azonos áruk azonos viszonylatban történő fuvarozása esetén különböző díjakat és feltételeket állapítanak meg az áru származási országa vagy rendeltetési helye alapján.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki, hogy a Tanács a 75. cikk (1) bekezdése alapján egyéb intézkedéseket fogadjon el.

(3) Az e szerződés hatálybalépését követő két éven belül a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően minősített többséggel megállapítja az (1) bekezdés rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó szabályokat.

A Tanács mindenekelőtt megállapíthatja azokat a rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a Közösség intézményei az (1) bekezdésben megállapított szabály betartását biztosítani tudják, továbbá hogy az ebből származó előnyöket a felhasználók teljes mértékben élvezhessék.

(4) A Bizottság saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérelmére az (1) bekezdés hatálya alá tartozó valamennyi megkülönböztetést megvizsgálja, és az érintett tagállamokkal folytatott konzultációt követően, a (3) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően megállapított szabályok keretei között meghozza a szükséges határozatokat.

80. cikk

(1) A második szakasz kezdetétől a tagállamok a Közösségen belüli közlekedés tekintetében nem állapíthatnak meg olyan díjat vagy feltételt, amely egy vagy több vállalkozás vagy iparág támogatásának vagy védelmének valamely elemét foglalja magában, kivéve ha a Bizottság ezt engedélyezi.

(2) A Bizottság saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérelmére megvizsgálja az (1) bekezdésben említett díjakat és feltételeket, figyelembe véve különösen a megfelelő regionális gazdaságpolitika követelményeit, a gazdasági fejlődésben elmaradt területek szükségleteit és a politikai körülmények által súlyosan érintett területek problémáit egyrészt, valamint a díjaknak és feltételeknek a különböző közlekedési módok közötti versenyre gyakorolt hatását másrészt.

A valamennyi érintett tagállammal folytatott konzultációt követően a Bizottság meghozza a szükséges határozatokat.

(3) Az (1) bekezdésben előírt tilalom nem vonatkozik a versenytarifákra.

81. cikk

A fuvarozók által a határátlépéssel összefüggésben a fuvardíjakon felül felszámított költségek vagy díjak nem léphetnek túl egy ésszerű szintet, figyelembe véve a határátlépéssel ténylegesen felmerült költségeket is.

A tagállamok törekednek ezeknek a költségeknek a fokozatos csökkentésére.

A Bizottság e cikk alkalmazására ajánlásokat tehet a tagállamoknak.

82. cikk

E cím rendelkezései nem akadályozzák a Németországi Szövetségi Köztársaságban hozott intézkedések alkalmazását, amennyiben azokra olyan gazdasági hátrányok ellensúlyozása érdekében van szükség, amelyeket Németország felosztása okozott a Szövetségi Köztársaság e felosztás által érintett egyes területeinek gazdaságában.

83. cikk

A Bizottság mellett a tagállamok kormányai által kijelölt szakértőkből álló tanácsadó bizottságot kell létrehozni. A Bizottság, amennyiben szükségesnek tartja, konzultál ezzel a bizottsággal a közlekedési kérdésekről; ez a Gazdasági és Szociális Bizottság közlekedési részlegének hatáskörét nem érinti.

84. cikk

(1) E cím rendelkezéseit a vasúti, közúti és belvízi közlekedésre kell alkalmazni.

(2) A Tanács egyhangúlag határozhat arról, hogy lehet-e, és ha igen, milyen mértékben és milyen eljárással, a tengeri és légi közlekedésre vonatkozóan megfelelő rendelkezéseket hozni.

HARMADIK RÉSZ

A közösség politikája

I. CÍM

Közös szabályok

1. FEJEZET

Versenyszabályok

1. szakasz

Vállalkozásokra vonatkozó szabályok

85. cikk

(1) A közös piaccal összeegyeztethetetlen és tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a közös piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:

- a) a beszerzési vagy eladási árak, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett rögzítése;
- b) a termelés, az értékesítés, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés korlátozása vagy ellenőrzése;
- c) a piacok vagy a beszerzési források felosztása;
- d) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;

e) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.

(2) Az e cikk alapján tiltott megállapodás vagy döntés semmis.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásától azonban el lehet tekinteni az olyan esetekben, amikor

- a vállalkozások közötti megállapodás vagy megállapodások csoportja;
- a vállalkozások társulásai által hozott döntés vagy döntések csoportja;
- az összehangolt magatartás vagy összehangolt magatartások csoportja

hozzájárul az áruk termelésének vagy forgalmazásának javításához, illetve a műszaki vagy gazdasági fejlődés előmozdításához, ugyanakkor lehetővé teszi a fogyasztók méltányos részesedését a belőle eredő előnyből anélkül, hogy:

- a) az érintett vállalkozásokra olyan korlátozásokat róna, amelyek e célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek;
- b) lehetővé tenné ezeknek a vállalkozásoknak, hogy a kérdéses áruk jelentős része tekintetében megszüntessék a versenyt.

86. cikk

A közös piaccal összeegyeztethetetlen és tilos egy vagy több vállalkozásnak a közös piacon vagy annak jelentős részén meglévő erőfölényével való visszaélése, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.

Ilyen visszaélésnek minősül különösen:

- a) tisztességtelen beszerzési vagy eladási árak, illetve egyéb tisztességtelen üzleti feltételek közvetlen vagy közvetett kikötése;
- b) a termelés, az értékesítés vagy a műszaki fejlesztés korlátozása a fogyasztók kárára;
- c) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;
- d) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.

87. cikk

(1) Az e szerződés hatálybalépését követő három éven belül a Tanács a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően egyhangúlag elfogad minden, a 85. és 86. cikkben meghatározott elvek érvényre juttatását szolgáló megfelelő rendeletet vagy irányelvet.

Amennyiben az említett határidőn belül ezeket a rendelkezéseket nem fogadták el, azokat a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően minősített többséggel állapítja meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendeletek vagy irányelvek célja különösen:

- a) a 85. cikk (1) bekezdésében és a 86. cikkben megállapított tilalmak betartásának biztosítása pénzbírság vagy kényszerítő bírság előírásával;

b) a 85. cikk (3) bekezdésének alkalmazására részletes szabályok megállapítása, figyelembe véve egyrészt a hatékony felügyelet biztosításának, másrészt a hatósági ellenőrzés lehető legnagyobb mértékű egyszerűsítésének szükségességét;

c) szükség esetén a 85. és 86. cikk rendelkezései hatályának meghatározása a gazdaság különböző ágazataiban;

d) a Bizottság, illetve a Bíróság e bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása terén betöltendő feladatainak meghatározása;

e) a nemzeti jogszabályok és az e szakaszban foglalt, illetve az e cikk alapján elfogadott rendelkezések közötti kapcsolat meghatározása.

88. cikk

A 87. cikk alapján elfogadott rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok hatóságai országuk jogának megfelelően, valamint a 85. cikk, különösen annak (3) bekezdése, és a 86. cikk rendelkezéseinek megfelelően döntenek a megállapodások, döntések és összehangolt magatartások megengedhetőségéről, valamint a közös piacon meglévő erőfölénnyel való visszaélésről.

89. cikk

(1) A 88. cikk sérelme nélkül a Bizottság működésének megkezdésétől fogva biztosítja a 85. és 86. cikkben megállapított elvek alkalmazását. Egy tagállam kérelmére vagy hivatalból — együttműködve a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, amelyek segítséget nyújtanak számára — megvizsgálja azokat az eseteket, ahol fennáll ezen elvek megsértésének a gyanúja. Amennyiben jogsértést állapít meg, javaslatot tesz a jogsértés megszüntetésére irányuló megfelelő intézkedésekre.

(2) Amennyiben a jogsértést nem szüntetik meg, a Bizottság indokolással ellátott határozatában állapítja meg az elvek megsértését. A Bizottság határozatát nyilvánosságra hozhatja, és felhatalmazhatja a tagállamokat arra, hogy megtegyék a helyzet orvoslásához szükséges intézkedéseket, amelyek feltételeit és részleteit a Bizottság határozza meg.

90. cikk

(1) A közzvállalkozások és az olyan vállalkozások esetében, amelyeknek a tagállamok különleges vagy kizárólagos jogokat biztosítanak, a tagállamok nem hozhatnak és nem tarthatnak fenn az e szerződéssel, különösen az annak 7. és 85–94. cikkében foglalt szabályokkal ellentétes intézkedéseket.

(2) Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vagy a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások olyan mértékben tartoznak e szerződés szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását. A kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes a Közösség érdekeivel.

(3) A Bizottság biztosítja e cikk rendelkezéseinek alkalmazását, és szükség esetén megfelelő irányelveket vagy határozatokat intéz a tagállamokhoz.

2. szakasz

Dömping

91. cikk

(1) Ha a Bizottság az átmeneti időszak alatt egy tagállam vagy valamely érdekelt fél kérelmére megállapítja, hogy a közös piacon dömpingtevékenységet folytatnak, annak megszüntetése érdekében ajánlásokat intéz a dömpingtevékenységet folytató személyhez vagy személyekhez.

Ha ezt a tevékenységet tovább folytatják, a Bizottság felhatalmazza a sértett tagállamot arra, hogy védintézkedéseket tegyen, amelyek feltételeit és részletes szabályait a Bizottság határozza meg.

(2) E szerződés hatályba lépésével a tagállamok valamelyikéből származó vagy ott szabad forgalomban lévő, illetve egy másik tagállamba kivitt termékek újrabehozatal esetén mindenféle vám, mennyiségi korlátozás vagy azzal azonos hatású intézkedés alól mentesen léphetnek be az előbbi tagállamba. A Bizottság megállapítja az e bekezdés alkalmazásához szükséges megfelelő szabályokat.

3. szakasz

Állami támogatások

92. cikk

(1) Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

(2) A közös piaccal összeegyeztethető:

- a) a magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás, feltéve hogy azt a termék származásán alapuló megkülönböztetés nélkül nyújtják;
- b) a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás;
- c) a Németországi Szövetségi Köztársaság Németország felosztása által érintett egyes területei gazdaságának nyújtott támogatás, amennyiben a támogatásra a felosztásból eredő gazdasági hátrányok ellensúlyozásához szükség van.

(3) A közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető:

- a) az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság;
- b) valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatás;
- c) az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben. A hajógyártásnak nyújtott, 1957. január 1-jén fennálló támogatásokat azonban, amennyiben azok csupán a vámvédelem hiányának ellentételezésére szolgálnak, fokozatosan csökkenteni kell ugyanolyan feltételekkel, mint amelyek a vámok eltörlésére vonatkoznak, figyelemmel az e szerződés harmadik országokkal szembeni közös kereskedelempolitikára vonatkozó rendelkezéseire is;
- d) a támogatás olyan egyéb fajtái, amelyeket a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel hozott határozatával határoz meg.

93. cikk

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve folyamatosan vizsgálja a tagállamokban létező támogatási programokat. A Bizottság javaslatot tesz a tagállamoknak a közös piac fokozatos fejlődése vagy működése által megkövetelt megfelelő intézkedések meghozatalára.

(2) Ha a Bizottság — azt követően, hogy felhívta az érintett feleket észrevételeik megtételére — megállapítja, hogy egy állam által vagy állami forrásból nyújtott támogatás a 92. cikk értelmében nem egyeztethető össze a közös piaccal, vagy hogy az ilyen támogatást visszaélészerűen használják fel, úgy határoz, hogy az érintett állam köteles a Bizottság által kitűzött határidőn belül a támogatást megszüntetni vagy módosítani.

Ha az érintett állam a kitűzött határidőn belül nem tesz eleget ennek a határozatnak, a Bizottság vagy bármely érdekelt állam — a 169. és 170. cikk rendelkezéseitől eltérve — közvetlenül a Bírósághoz fordulhat.

Valamely tagállam kérelmére a Tanács egyhangúlag úgy határozhat, hogy a tagállam által nyújtott vagy nyújtani kívánt támogatást — a 92. cikk rendelkezéseitől vagy a 94. cikk alapján elfogadott rendeletektől eltérve — a közös piaccal összeegyeztethetőnek kell tekinteni, ha az ilyen határozatot rendkívüli körülmények indokolják. Ha a Bizottság e támogatást illetően már megindította az e bekezdés első albekezdésében említett eljárást, a kérelem tagállam általi benyújtása a Tanácshoz a Tanács álláspontjának kinyilvánításáig az eljárás felfüggesztését eredményezi.

Ha azonban a Tanács a kérelem benyújtásától számított három hónapon belül nem nyilatkozik, az ügyben a Bizottság határoz.

(3) A Bizottságot az észrevételei megtételéhez szükséges időben tájékoztatni kell minden támogatás nyújtására és módosítására irányuló szándékról. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a szándék a 92. cikk értelmében nem egyeztethető össze a közös piaccal, haladéktalanul megindítja a (2) bekezdés szerinti eljárást. Amíg ebben az eljárásban végső határozat nem születik, az érintett tagállam a tervezett intézkedéseket nem hajthatja végre.

94. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel megfelelő rendeleteket alkothat a 92. és 93. cikk alkalmazására, és meghatározhatja különösen a 93. cikk (3) bekezdésének alkalmazási feltételeit, valamint az ez alól az eljárás alól mentesülő támogatási fajtákat.

2. FEJEZET

Adórendelkezések

95. cikk

A tagállamok sem közvetlenül, sem közvetve nem vetnek ki más tagállamok termékeire a hasonló jellegű hazai termékekre közvetlenül vagy közvetve kivetett adónál magasabb belső adót.

A tagállamok továbbá nem vetnek ki más tagállamok termékeire olyan természetű belső adót, amely más termékek közvetett védelmét szolgálhatja.

A tagállamok legkésőbb a második szakasz kezdetéig hatályon kívül helyezik vagy módosítják az e szerződés hatálybalépésekor meglévő és a fenti szabályokkal ellentétes rendelkezéseket.

96. cikk

Egy termék valamely tagállamba történő kivitele esetén a belső adó visszatérítése nem haladhatja meg az erre közvetlenül vagy közvetve kivetett belső adók összegét.

97. cikk

Azok a tagállamok, amelyek halmazott többfázisú adó rendszere szerint kiszámított forgalmi adót vetnek ki, a behozott árukra általuk kivetett belső adók vagy a kivitt árukra általuk engedélyezett visszatérítések esetében termékenként vagy termékcsopontonként átlagkulcsokat állapíthatnak meg, feltéve hogy ez nem sérti a 95. és 96. cikkben meghatározott elveket.

Ha a valamely tagállam által kialakított átlagkulcsok nem felelnek meg ezeknek az elveknek, a Bizottság az érintett államhoz megfelelő irányelveket vagy határozatokat intéz.

98. cikk

A forgalmi adóktól, jövedéki adóktól és a közvetett adók egyéb formáitól eltérő közterhek esetén a többi tagállamba irányuló kivitellel összefüggésben nem adhatók mentességek és visszatérítések, valamint a tagállamokból történő behozatallal összefüggésben nem vethetők ki kiegyenlítő díjak, kivéve ha a Tanács a tervezett intézkedéseket a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel, korlátozott időtartamra előzetesen jóváhagyta.

99. cikk

A Bizottság megvizsgálja, hogy a belső piac érdekében a tagállamok közötti kereskedelemben alkalmazandó, a forgalmi adókra, a jövedéki adókra és a közvetett adók egyéb formáira, beleértve a kiegyenlítő intézkedéseket, vonatkozó eltérő tagállami jogszabályokat miként lehet harmonizálni.

A Bizottság javaslatokat terjeszt a Tanács elé, amely azokról a 100. és a 101. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül egyhangúlag határoz.

3. FEJEZET

Jogszabályok közelítése

100. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag irányelveket fogad el a tagállamok olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére, amelyek közvetlenül érintik a közös piac megteremtését vagy működését.

A Közgyűléssel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal konzultálni kell az olyan irányelvek esetén, amelyek végrehajtása egy vagy több tagállamban jogszabályi rendelkezések módosításával járna.

101. cikk

Ha a Bizottság azt állapítja meg, hogy a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közötti különbségek torzítják a közös piaci verseny feltételeit, és hogy ezt a torzulást ki kell küszöbölni, konzultál az érintett tagállamokkal.

Ha ez a konzultáció nem eredményez a torzulás kiküszöbölésére vonatkozó megállapodást, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az első szakaszban egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel elfogadja a szükséges irányelveket. A Bizottság és a Tanács bármely egyéb, e szerződésben előírt megengedett intézkedést megtehet.

102. cikk

(1) Amennyiben okkal lehet tartani attól, hogy törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések elfogadása vagy módosítása a 101. cikk értelmében vett torzulást okoz, az így eljárni kívánó tagállam konzultál a Bizottsággal. A tagállamokkal folytatott konzultációt követően a Bizottság ajánlást tesz az érintett államoknak a szóban forgó torzulás elkerülésére alkalmas intézkedésekre vonatkozóan.

(2) Ha az az állam, amely nemzeti rendelkezéseket kíván bevezetni vagy módosítani, nem tesz eleget a neki címzett bizottsági ajánlásnak, a többi tagállamtól nem követelhető meg, hogy e torzulás kiküszöbölése érdekében saját nemzeti rendelkezéseit a 101. cikk értelmében módosítsa. Ha az a tagállam, amely figyelmen kívül hagyta a Bizottság ajánlását, olyan torzulást okoz, amely csak saját magára nézve hátrányos, a 101. cikk rendelkezései nem alkalmazhatók.

II. CÍM

Gazdaságpolitika

1. FEJEZET

Konjunktúrapolitika

103. cikk

(1) A Tagállamok konjunktúrapolitikájukat közös érdekű ügynek tekintik. A mindenkori helyzethez igazodóan megteendő intézkedésekről konzultálnak egymással és a Bizottsággal.

(2) A Tanács, az e szerződésben előírt egyéb eljárások sérelme nélkül, a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag határozhat a helyzetnek megfelelő intézkedésekről.

(3) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel adott esetben elfogadja a (2) bekezdés alapján eldöntött intézkedések érvényre juttatásához szükséges irányelveket.

(4) Az e cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni akkor is, ha egyes termékekkel való ellátásban nehézségek merülnek fel.

2. FEJEZET

Fizetési mérleg

104. cikk

Minden tagállam olyan gazdaságpolitikát folytat, amely ahhoz szükséges, hogy a foglalkoztatás magas szintjének és a stabil árszínvonalnak a megőrzése mellett biztosítsa fizetési mérlege egészének egyensúlyát, és fenntartsa a valutája iránti bizalmat.

105. cikk

(1) A 104. cikkben megfogalmazott célkitűzések elérésének megkönnyítése érdekében a tagállamok összehangolják gazdaságpolitikájukat. E célból együttműködést alakítanak ki a közigazgatásaik megfelelő szervezeti egységei, illetve a központi bankjaik között.

A Bizottság ajánlásokat terjeszt a Tanács elé arra vonatkozóan, hogy ezt az együttműködést miként lehet megvalósítani.

(2) A tagállamok monetáris politikáinak a közös piac működéséhez szükséges legteljesebb mértékű összehangolásának elősegítése érdekében egy tanácsadói jogkörrel rendelkező Monetáris Bizottság jön létre. Ez a bizottság a következő feladatokat látja el:

- figyelemmel kíséri a tagállamok és a Közösség monetáris és pénzügyi helyzetét, valamint a tagállamok általános fizetési rendszerét, és rendszeresen jelentést készít erről a Tanács és a Bizottság részére;
- a Tanács vagy a Bizottság kérésére, illetve saját kezdeményezésére véleményt ad ezen intézmények részére;

Minden egyes tagállam és a Bizottság két-két tagot nevez ki a Monetáris Bizottságba.

106. cikk

(1) Minden tagállam vállalja, hogy — annak a tagállamnak a valutájában, amelyben a hitelező vagy a kedvezményezett letelepedett — az áruk, szolgáltatások és a tőke mozgásával kapcsolatos fizetések, valamint a tőke és a jövedelmek átutalását engedélyezi olyan mértékben, amennyire a tagállamok között az áruk, szolgáltatások és a tőke mozgása e szerződés értelmében liberalizált.

A tagállamok kinyilvánítják készségüket arra, hogy vállalják a fizetéseknek az előző albekezdésben előírt mértéket meghaladó liberalizációját, amennyire ezt általában gazdasági helyzetük és különösen fizetési mérlegük állása lehetővé teszi.

(2) Amennyiben az áruk, szolgáltatások és a tőke mozgásának csupán az ezekhez kapcsolódó fizetésekre vonatkozó korlátozások szabnak határt, ezeket a korlátozásokat — a mennyiségi korlátozásokra, a szolgáltatások liberalizációjára és a szabad tőke mozgásra vonatkozó fejezetek rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — fokozatosan el kell törölni.

(3) A tagállamok vállalják, hogy egymás között nem vezetnek be semmilyen új korlátozást az e szerződés III. mellékletében felsorolt láthatatlan műveletekhez kapcsolódó átutalásokra vonatkozóan.

A meglévő korlátozások fokozatos eltörlésére a 63–65. cikk rendelkezései szerint kerül sor, amennyiben arra nem az (1) és (2) bekezdésben szereplő rendelkezések vagy a szabad tőkemozgásra vonatkozó fejezet rendelkezései az irányadók.

(4) A tagállamok szükség esetén tanácskoznak egymással azokról az intézkedésekről, amelyeket az ebben a cikkben említett fizetések és átutalások lebonyolítása érdekében kell meghozni; ezek az intézkedések nem akadályozhatják az e fejezetben meghatározott célkitűzések elérését.

107. cikk

(1) Az árfolyamok területén folytatott politikáját valamennyi tagállam közös érdekű ügyként kezeli.

(2) Ha valamely tagállam olyan változtatást hajt végre árfolyamain, amely összeegyeztethetetlen a 104. cikkben megállapított célkitűzésekkel és súlyosan torzítja a verseny feltételeit, a Bizottság a Monetáris Bizottsággal folytatott konzultációt követően felhatalmazhatja a többi tagállamot arra, hogy egy szigorúan korlátozott ideig megtegyék a szükséges intézkedéseket az ilyen változtatás következményeinek ellentételezésére; az ilyen intézkedések feltételeit és részletes szabályait a Bizottság maga határozza meg.

108. cikk

(1) Ha egy tagállam a fizetési mérlege tekintetében a fizetési mérleg egészének egyensúlyhiányából vagy a rendelkezésére álló deviza típusából adódóan nehézségekkel küzd vagy ilyen nehézségek bekövetkezése komolyan fenyegeti, és ezek a nehézségek alkalmasak különösen a közös piac működésének vagy a közös kereskedelempolitika fokozatos megvalósításának veszélyeztetésére, a Bizottság haladéktalanul megvizsgálja az érintett állam helyzetét és azokat az intézkedéseket, amelyeket ez az állam a 104. cikk rendelkezéseinek megfelelően minden rendelkezésére álló eszközzel megtett vagy megtehet. A Bizottság megjelöli, hogy milyen intézkedések megtételét javasolja az érintett államnak.

Ha a tagállam által hozott és a Bizottság által javasolt intézkedések elégtelennek bizonyulnak a felmerült vagy fenyegető nehézségek leküzdéséhez, a Bizottság a Monetáris Bizottsággal folytatott konzultációt követően kölcsönös segítségnyújtásra és ehhez megfelelő módszerekre tesz javaslatot a Tanácsnak.

A Bizottság rendszeresen tájékoztatja a Tanácsot a helyzetről és annak alakulásáról.

(2) A Tanács minősített többséggel ilyen kölcsönös segítséget nyújt; irányelveket vagy határozatokat fogad el, amelyek meghatározzák az ilyen segítségnyújtás feltételeit és részleteit. A kölcsönös segítségnyújtás megvalósulhat:

- a) összehangolt fellépés útján olyan más nemzetközi szervezetek irányába vagy keretében, amelyekhez a tagállamok fordulhatnak;
- b) olyan intézkedések útján, amelyek a kereskedelem eltérülésének elkerüléséhez szükségesek, ha a nehézségekkel küzdő állam harmadik országokkal szemben mennyiségi korlátozásokat tart fenn vagy vezet be újra;
- c) más tagállamok által nyújtott korlátozott mértékű hitelek útján, amihez ezek egyetértése szükséges.

Az átmeneti időszak alatt a kölcsönös segítségnyújtás a nehézségekkel küzdő államból történő behozatal növelésének megkönnyítését célzó különleges vámcsökkentésekben vagy kontingensnövelésekben is testet ölhet; mindehhez szükség van azon államok egyetértésére, amelyeknek az ilyen intézkedéseket meg kellene tenniük.

(3) Ha a Tanács nem adja meg a Bizottság által ajánlott kölcsönös segítségnyújtást, vagy ha a kölcsönös segítségnyújtás és a meghozott intézkedések nem elégségesek, a Bizottság felhatalmazza a nehézségekkel küzdő államot arra, hogy védintézkedéseket tegyen, amelyek feltételeit és részletes szabályait a Bizottság határozza meg.

A Tanács minősített többséggel visszavonhatja ezt a felhatalmazást, illetve megváltoztathatja annak feltételeit és részletes szabályait.

109. cikk

(1) Ha egy tagállamban hirtelen fizetésimérleg-válság lép fel, és a 108. cikk (2) bekezdése szerinti határozat meghozatalára haladéktalanul nem kerül sor, az érintett tagállam elővigyázatosságból megteheti a szükséges védintézkedéseket. Ezek az intézkedések csak a lehető legkisebb zavart okozhatják a közös piac működésében, és nem haladhatják meg a hirtelen felmerült nehézségek orvoslásához feltétlenül szükséges mértéket.

(2) A Bizottságot és a többi tagállamot az ilyen védintézkedésekről legkésőbb azok hatálybalépésének időpontjában tájékoztatni kell. A Bizottság javaslatot tehet a Tanácsnak a 108. cikk szerinti kölcsönös segítségnyújtásra.

(3) A Bizottság véleményadását és a Monetáris Bizottsággal folytatott konzultációt követően a Tanács minősített többséggel határozhat arról, hogy az érintett tagállam módosítsa, függessze fel vagy törölje el a fent említett védintézkedéseket.

3. FEJEZET

Kereskedelempolitika

110. cikk

Az egymás közötti vámunió létrehozásával a tagállamok arra törekednek, hogy közös érdeküknek megfelelően hozzájáruljanak a világkereskedelem harmonikus fejlődéséhez, a nemzetközi kereskedelmi korlátozások fokozatos megszüntetéséhez és a vámakadályok csökkentéséhez.

A közös kereskedelempolitika folytatása során figyelembe kell venni azt a kedvező hatást, amelyet a tagállamok közötti vámok eltörlése ezekben az államokban a vállalkozások versenyképességének növekedésére gyakorolhat.

111. cikk

A 115. és a 116. cikk sérelme nélkül, az átmeneti időszakban a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

1. A tagállamok összehangolják a harmadik országokkal folytatott kereskedelmi kapcsolataikat, annak érdekében, hogy az átmeneti időszak végére megteremtsék a közös külkereskedelmi politika végrehajtásához szükséges feltételeket.

A Bizottság javaslatokat terjeszt a Tanács elé az átmeneti időszak alatt a közös fellépésekre alkalmazandó eljárásra, illetve a kereskedelempolitikák egységesítésére vonatkozóan.

2. A Bizottság ajánlásokat tesz a Tanácsnak a harmadik országokkal a közös vámtarifáról folytatandó vámtarifa-tárgyalásokra vonatkozóan.

A Tanács felhatalmazza a Bizottságot az ilyen tárgyalások megkezdésére.

A Bizottság ezeket a tárgyalásokat a Tanács által e feladatának támogatására kijelölt különbizottsággal konzultálva, a Tanács által számára kibocsátott irányelvek keretei között folytatja le.

3. Az e cikkben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Tanács az első szakaszban egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel jár el.

4. A tagállamok, a Bizottsággal konzultálva, megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a közös vámtarifa hatálybalépése ne szenvedjen késedelmet, így különösen azokat, amelyek célja a harmadik országokkal kötött hatályos vámtarifa-megállapodások kiigazításának elérése.
5. A tagállamok célként tűzik ki a harmadik országokra vagy harmadik országok csoportjaira vonatkozó liberalizációs listáik lehető legnagyobb fokú egységesítését egymás között. A Bizottság ennek érdekében megteszi a megfelelő ajánlásokat a tagállamoknak.

Ha valamely tagállam harmadik országok vonatkozásában mennyiségi korlátozásokat szüntet meg vagy csökkent, erről előzetesen tájékoztatnia kell a Bizottságot, és a többi tagállamot ugyanilyen elbánásban kell részesítenie.

112. cikk

(1) A tagállamok — más nemzetközi szervezetek keretében vállalt kötelezettségeik sérelme nélkül — az átmeneti időszak végéig fokozatosan összehangolják a harmadik országokba irányuló kivitelre nyújtott támogatásaik rendszerét a közösségi vállalkozások közötti verseny torzulásának elkerüléséhez szükséges mértékben.

E célból a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a második szakasz végéig egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel irányelveket bocsát ki.

(2) A fenti rendelkezések nem vonatkoznak a vámok és az azokkal azonos hatású díjak visszatérítésére, valamint az egyéb közvetett adók visszatérítésére, beleértve a tagállamból valamely harmadik országba irányuló kivitel esetén kivethető forgalmi adót, jövedéki adót és egyéb közvetett adókat, amennyiben ez a visszatérítés nem haladja meg a kivitt árura közvetlenül vagy közvetve kivetett terhek összegét.

113. cikk

(1) Az átmeneti időszak végetérte után a közös kereskedelempolitika egységes elveken alapul; ez vonatkozik különösen a vámtarifák módosításaira, a vámtarifa- és kereskedelmi megállapodások megkötésére, a liberalizációs intézkedések egységesítésére, az exportpolitikára, valamint az olyan kereskedelempolitikai védintézkedésekre, mint a dömping vagy szubvenció esetén meghozandó intézkedések.

(2) A Bizottság javaslatokat terjeszt a Tanács elé a közös kereskedelempolitika végrehajtására vonatkozóan.

(3) Ha harmadik országokkal kötendő megállapodásról kell tárgyalásokat folytatni, a Bizottság ajánlást tesz a Tanácsnak, a Tanács pedig felhatalmazza a Bizottságot a szükséges tárgyalások megkezdésére.

A Bizottság ezeket a tárgyalásokat a Tanács által e feladatának támogatására kijelölt különbizottsággal konzultálva, a Tanács által számára kibocsátott irányelvek keretei között folytatja le.

(4) Az e cikkben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Tanács minősített többséggel jár el.

114. cikk

A 111. cikk (2) bekezdésében és a 113. cikkben említett megállapodásokat a Közösség nevében a Tanács köti meg, az első szakaszban egyhangúlag, azt követően pedig minősített többséggel eljárva.

115. cikk

Annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedelem eltérülése ne akadályozza a tagállamok által az e szerződéssel összhangban hozott kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtását, vagy abban az esetben, ha az ilyen intézkedések közötti eltérések egy vagy több tagállamban gazdasági nehézségekhez vezetnek, a Bizottság ajánlást tesz a tagállamok között szükséges

együttműködés módszerére. Ha ez nem elegendő, a Bizottság felhatalmazza a tagállamokat a szükséges védintézkedések megtételére, amelyek feltételeit és részletes szabályait meghatározza.

Sürgősség esetén a tagállamok az átmeneti időszak alatt maguk is megtehetik a szükséges intézkedéseket, amelyekről értesíteniük kell a többi tagállamot, továbbá a Bizottságot, amely úgy határozhat, hogy az érintett tagállamoknak ezeket az intézkedéseket módosítaniuk kell, vagy el kell törölniük.

Az intézkedések megválasztásánál elsőbbséget élveznek azok, amelyek a közös piac működésében a legkevesebb zavart okozzák, továbbá amelyek figyelembe veszik a közös vámtarifa bevezetése lehető legnagyobb mértékű meggyorsításának szükségességét.

116. cikk

Az átmeneti időszak végétől a gazdasági jellegű nemzetközi szervezetekben a közös piac szempontjából különösen jelentős kérdésekben a tagállamok csak közösen lépnek fel. Ennek érdekében a Bizottság javaslatokat terjeszt a Tanács elé az ilyen közös fellépések hatókörére és végrehajtására vonatkozóan; ezekről a Tanács minősített többséggel határoz.

Az átmeneti időszak alatt intézkedéseik összehangolása és, amennyire lehetséges, egy egységes álláspont elfogadása céljából a tagállamok konzultálnak egymással.

III. CÍM

Szociálpolitika

1. FEJEZET

Szociális rendelkezések

117. cikk

A tagállamok egyetértenek abban, hogy szükség van a munkavállalók élet- és munkakörülményeinek javítására, hogy ezáltal — e fejlődési folyamat fenntartása mellett — lehetővé váljon ezek összehangolása.

Úgy vélik, hogy ez a fejlődés nemcsak a szociális rendszerek összehangolását előnyben részesítő közös piac működéséből következik, hanem az e szerződésben megállapított eljárásokból, valamint a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséből is.

118. cikk

E szerződés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül és általános célkitűzéseivel összhangban a Bizottság feladata a szociális kérdésekben a tagállamok közötti szoros együttműködés előmozdítása, különösen a következő területeken:

- foglalkoztatás;
- munkajog és munkafeltételek;
- alap- és magasabb szintű szakképzés;
- szociális biztonság;
- munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések megelőzése;
- munkahelyi egészségvédelem;
- egyesülési jog, valamint a munkaadók és munkavállalók közötti kollektív tárgyalások.

E célból a Bizottság a tagállamokkal szoros kapcsolatot tartva tanulmányokat készít, véleményeket ad és konzultációkat szervez mind a nemzeti szinten felmerülő, mind pedig a nemzetközi szervezetek érdeklődésére is számot tartó problémakörökben.

Az e cikkben említett véleményeinek közreadását megelőzően a Bizottság konzultációt folytat a Gazdasági és Szociális Bizottsággal.

119. cikk

Az első szakaszban minden tagállam biztosítja és azt követően fenntartja annak az elvnek az alkalmazását, hogy a férfiak és a nők egyenlő munkáért egyenlő díjazást kapjanak.

E cikk alkalmazásában „díjazás” a rendes alap- vagy minimálbér, illetve illetmény, valamint minden egyéb olyan juttatás, amelyet a munkavállaló a munkáltatójától közvetlenül vagy közvetve, készpénzben vagy természetben a munkaviszonyára tekintettel kap.

A nemen alapuló megkülönböztetés nélküli egyenlő díjazás azt jelenti, hogy:

- a) teljesítménybér esetén az azonos munkáért járó díjazást azonos mértékegység alapján állapítják meg;
- b) időbér esetén azonos munkakörben azonos díjazás jár.

120. cikk

A tagállamok törekednek arra, hogy fenntartsák a fizetett szabadságra vonatkozó szabályozási rendszerek fennálló egyenértékűségét.

121. cikk

A Tanács a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag feladatokkal bízhatja meg a Bizottságot a közös intézkedések végrehajtásával kapcsolatban, így különösen a 48–51. cikkben említett migráns munkavállalók szociális biztonságára vonatkozóan.

122. cikk

A Bizottság a Közgyűlésnek készített éves jelentésében külön fejezetet szentel a Közösségen belül szociális téren bekövetkezett fejleményeknek.

A Közgyűlés felkérheti a Bizottságot, hogy készítsen jelentést a szociális körülményeket érintő bármely sajátos problémáról.

2. FEJEZET

Az Európai Szociális Alap

123. cikk

A közös piacon a munkavállalók foglalkoztatási lehetőségeinek javítása és ezáltal az életszínvonal emeléséhez való hozzájárulás érdekében az alábbiakban megállapított rendelkezések szerint létrejön az Európai Szociális Alap, amelynek feladata a Közösségen belül a munkavállalók foglalkoztatásának megkönnyítése, földrajzi és foglalkozási mobilitásuk növelése.

124. cikk

Az Alapot a Bizottság kezeli.

Ebben a feladatában a Bizottságot egy bizottság segíti, amelynek elnöke a Bizottság egyik tagja, és amely a kormányok, szakszervezetek és munkaadói szervezetek képviselőiből áll.

125. cikk

(1) Valamely tagállam kérelmére az Alap a 127. cikkben meghatározott szabályok keretei között átvállalja azon kiadások 50%-át, amelyek az adott tagállamban vagy valamely közjogi testületnél e szerződés hatálybalépése után merülnek fel, és amelyek célja:

a) a munkavállalók produktív újrafoglalkoztatása

- szakmai átképzés, illetve
- áttelepüléshez nyújtott segély révén;

b) segélyek nyújtása az olyan munkavállalóknak, akiknek foglalkoztatását valamely vállalkozás termelési szerkezet-váltása miatt részben vagy egészben csökkentették vagy ideiglenesen felfüggesztették, annak érdekében, hogy teljes újrafoglalkoztatásukig megőrizzék ugyanazt a bérszínvonalat.

(2) A szakmai átképzés költségeihez csak akkor nyújtható támogatás az Alapból, ha a támogatáshoz az kellett, hogy a munkanélküli munkavállalók csak egy új szakmában tudjanak munkát vállalni, és legalább hat hónapig abban a szakmában végezzenek termelő munkát, amelyre átképezték őket.

Az áttelepülési segélyekhez csak akkor nyújtható támogatás, ha segélyhez a munkanélküli munkavállalóknak a Közösségen belül lakóhelyet kellett változtatniuk, és legalább hat hónapig új lakóhelyükön kellett termelő munkát végezniük.

Valamely vállalkozás termelési szerkezet-váltása esetén a munkavállalóknak csak akkor nyújtható támogatás, ha

- a) az érintett munkavállalókat ugyanannál a vállalkozásnál legalább hat hónapig újra foglalkoztatták;
- b) az érintett kormány előzetesen benyújtotta a szóban forgó vállalkozás által készített, az adott szerkezetváltásra és annak finanszírozására vonatkozó tervet;
- c) a Bizottság a szerkezetváltási tervet előzetesen jóváhagyta.

126. cikk

Amikor az átmeneti időszak véget ér, a Tanács, a Bizottság véleményének kikérése után, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően:

- a) minősített többséggel úgy határozhat, hogy a 125. cikkben említett támogatások egésze vagy egy része megszűnik; vagy
- b) egyhangúlag új feladatokat határoz meg a Szociális Alap számára a 123. cikkben megállapított feladatköre keretén belül.

127. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően minősített többséggel megállapítja a 124–126. cikk végrehajtásához szükséges rendelkezéseket; így különösen meghatározza a 125. cikknek megfelelően az Alapból nyújtandó támogatások feltételeinek részletes szabályait és azoknak a vállalkozásoknak a típusait, amelyek munkavállalói a 125. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti támogatásra jogosultak.

128. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően megállapítja egy olyan közös szakképzési politika végrehajtásának általános elveit, amely mind az egyes nemzetgazdaságok, mind pedig a közös piac harmonikus fejlődéséhez képes hozzájárulni.

IV. CÍM

Az Európai Beruházási Bank

129. cikk

Létrejön az Európai Beruházási Bank, amely jogi személy.

Az Európai Beruházási Bank tagjai a tagállamok.

Az Európai Beruházási Bank alapokmányát az e szerződéshez csatolt jegyzőkönyv állapítja meg.

130. cikk

Az Európai Beruházási Bank feladata, hogy a tőkepiac igénybevételével és saját forrásai felhasználásával a Közösség érdekében hozzájáruljon a közös piac kiegyensúlyozott és egyenletes fejlődéséhez. Ezért a Bank, amely nyereségszerzési cél nélkül működik, olyan kölcsönöket és garanciákat nyújt, amelyek elősegítik a következő projektek finanszírozását a gazdaság valamennyi ágazatában:

- a) projektek a kevésbé fejlett régiók fejlesztésére;
- b) projektek a vállalkozások modernizálására vagy átalakítására, illetve a közös piac fokozatos létrehozása folytán szükségessé váló új tevékenységek kialakítására, ha ezek a projektek olyan terjedelműek vagy természetűek, hogy azokat az egyes tagállamokban rendelkezésre álló különböző eszközökkel nem lehet teljes egészében finanszírozni;
- c) olyan projektek, amelyek több tagállam közös érdekét szolgálják, és olyan terjedelműek vagy természetűek, hogy azokat az egyes tagállamokban rendelkezésre álló különböző eszközökkel nem lehet teljes egészében finanszírozni.

NEGYEDIK RÉSZ

A tengerentúli országok és területek társulása

131. cikk

A tagállamok egyetértenek azzal, hogy a Belgiummal, Franciaországgal, Olaszországgal és Hollandiával különleges kapcsolatban álló, Európán kívüli országok és területek társuljanak a Közösséggel. Ezeket az országokat és területeket (a továbbiakban: országok és területek) e szerződés IV. melléklete sorolja fel.

A társulás célja az országok és területek gazdasági és társadalmi fejlődésének előmozdítása, valamint közöttük és a Közösség egésze között szoros gazdasági kapcsolatok létrehozása.

Az e szerződés preambulumban foglalt elveknek megfelelően a társulás elsődlegesen ezen országok és területek lakosai érdekeinek és jólétének előmozdítását szolgálja annak érdekében, hogy hozzásegítse őket az általuk kívánt gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődéshez.

132. cikk

A társulás célkitűzései a következők:

1. A tagállamok az országokkal és területekkel folytatott kereskedelmükben ugyanolyan elbánást alkalmaznak, mint amelyet e szerződés értelmében egymásnak biztosítanak.

2. Minden ország vagy terület a tagállamokkal, illetve a többi országgal és területtel folytatott kereskedelmében ugyanolyan elbánást alkalmaz, mint amelyet a vele különleges kapcsolatban álló európai állammal szemben.
3. A tagállamok hozzájárulnak az ezen országok és területek fokozatos fejlődéséhez szükséges beruházásokhoz.
4. A Közösség által finanszírozott beruházások esetén a pályázati eljárásokban és a beszerzésekben egyenlő feltételekkel vehet részt minden olyan természetes és jogi személy, aki vagy amely valamely tagállam vagy valamely ország, illetve terület állampolgára, illetve ott honos.
5. A tagállamok, illetve az országok és területek közötti kapcsolatokban az állampolgárok és társaságok letelepedését a letelepedési jogra vonatkozó fejezetben megállapított rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően és megkülönböztetéstől mentesen szabályozzák, a 136. cikk alapján megállapított különös rendelkezésekre is figyelemmel.

133. cikk

(1) A tagállamok közötti vámoknak az e szerződés rendelkezéseinek megfelelő fokozatos megszüntetésével összhangban az országokból és területekről származó áruknak a tagállamokba történő behozatala esetén fizetendő vámokat teljes egészében meg kell szüntetni.

(2) A 12., 13., 14., 15 és 17. cikk rendelkezéseinek megfelelően a tagállamokból, illetve az országokból vagy területekről bármely más országba vagy területre irányuló behozatal esetén fizetendő vámokat fokozatosan meg kell szüntetni.

(3) Az országok és területek ugyanakkor kivethetnek olyan vámokat, amelyek fejlesztési és iparosítási szükségleteiket elégítik ki, vagy amelyek fiskális természetüknél fogva költségvetési bevételül szolgálnak.

Az előző albekezdésben említett vámokat ugyanakkor fokozatosan az azon tagállamból származó termékek behozatalára kivetett vámok szintjére kell csökkenteni, amellyel az egyes országok vagy területek különleges kapcsolatot tartanak fenn. A csökkentések e szerződés szerint előírt százalékos arányát és ütemtervét arra a különbözetre kell alkalmazni, amely az érintett országgal vagy területtel különleges kapcsolatban álló tagállamból érkező termékekre kivetett vám és a Közösség más tagállamából érkező ugyanazon termékekre az importáló országba vagy területre történő belépéskor kivetett vám között áll fenn.

(4) A (2) bekezdést nem kell alkalmazni az olyan országokra és területekre, amelyek az őket kötő külön nemzetközi kötelezettségek alapján e szerződés hatálybalépésekor már egy nem diszkriminatív vámtarifát alkalmaznak.

(5) Az országokba és területekre behozott árukat terhelő vámok bevezetése vagy megváltoztatása sem jogilag, sem ténylegesen nem eredményezhet közvetlen vagy közvetett megkülönböztetést a különböző tagállamokból származó behozatalok között.

134. cikk

Ha egy harmadik országból származó árura a valamely országba vagy területre történő belépésekor alkalmazandó vám mértéke a 133. cikk (1) bekezdésének alkalmazása folytán feltehetően a kereskedelem eltérülését okozza valamely tagállam hátrányára, ez a tagállam kérheti a Bizottságot, hogy a helyzet orvoslásához szükséges intézkedéseket javasoljon a többi tagállamnak.

135. cikk

A közegészségügyre, közbiztonságra vagy közrendre vonatkozó rendelkezésekre is figyelemmel, az országokból és területekről származó munkavállalóknak a tagállamokon belüli, valamint a tagállamokból származó munkavállalóknak az országokban és területeken történő szabad

mozgását a tagállamok egyhangú jóváhagyásával a jövőben megkötendő megállapodások szabályozzák.

136. cikk

Az e szerződés hatálybalépését követő ötéves kezdeti időszakban az országok és területek Közösséggel való társulására vonatkozó részletes szabályokat és eljárást az e szerződéshez csatolt végrehajtási egyezmény határozza meg.

Az előző bekezdésben említett egyezmény lejártá előtt, a szerzett tapasztalatok és az e szerződésben meghatározott elvek alapján a Tanács egyhangúlag megállapítja a következő időszakra vonatkozó rendelkezéseket.

ÖTÖDIK RÉSZ

A KÖZÖSSÉG INTÉZMÉNYEI

I. CÍM

Intézményi rendelkezések

1. FEJEZET

Az intézmények

1. szakasz

A Közgyűlés

137. cikk

A Közgyűlés, amely a Közösségben egyesült államok népeinek képviselőiből áll, az e szerződésben ráruházott tanácsadói és felügyeleti hatásköröket gyakorolja.

138. cikk

(1) A Közgyűlés az egyes tagállamok parlamentjei által saját tagjaik közül az érintett állam által meghatározott eljárásnak megfelelően kijelölt küldöttekből áll.

(2) A küldöttek száma a következő:

Belgium.....	14
Németország	36
Franciaország	36
Olaszország.....	36
Luxemburg.....	6
Hollandia.....	14

(3) A Közgyűlés javaslatokat dolgoz ki a közvetlen és általános választójog alapján valamennyi tagállamban egységes eljárás szerint tartandó választásokra vonatkozóan.

A Tanács egyhangúlag megfelelő rendelkezéseket fogad el, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.

139. cikk

A Közgyűlés évente egy ülősszakot tart. Minden október második keddjén külön összehívás nélkül ül össze.

A Közgyűlés a tagjai többségének kérelmére, valamint a Tanács vagy a Bizottság kérelmére rendkívüli ülősszakot tarthat.

140. cikk

A Közgyűlés a tagjai közül megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

A Bizottság tagjai bármely ülésen részt vehetnek, és kérésükre a Bizottság nevében bármikor felszólalhatnak.

A Bizottság szóban vagy írásban válaszol a Közgyűlés vagy annak tagjai által hozzá intézett kérdésekre.

A Tanács az eljárási szabályzatában megállapított feltételeknek megfelelően szólalhat fel a Közgyűlésben.

141. cikk

Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a Közgyűlés a leadott szavazatok abszolút többségével határoz.

A határozatképesség feltételeit az eljárási szabályzat határozza meg.

142. cikk

A Közgyűlés tagjai szavazatainak többségével elfogadja eljárási szabályzatát.

A Közgyűlés üléseinek jegyzőkönyveit az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően kell közzétenni.

143. cikk

A Közgyűlés nyilvános ülésen megvitatja a Bizottság által hozzá benyújtott éves általános jelentést.

144. cikk

A Közgyűlés, ha a Bizottság tevékenysége miatt bizalmatlansági indítványt terjesztenek elé, arról legkorábban az indítvány beterjesztése után három nappal, nyílt szavazással határoz.

Ha a bizalmatlansági indítványt a leadott szavazatok kétharmadával és a Közgyűlés tagjainak többségével elfogadják, a Bizottság tagjainak testületileg le kell mondaniuk. A folyamatban lévő ügyeket utódaiknak a 158. cikknek megfelelő kinevezéséig továbbra is ellátják.

2. szakasz

A Tanács

145. cikk

Az e szerződésben foglalt célkitűzések elérése érdekében és az abban megállapított rendelkezéseknek megfelelően a Tanács

- biztosítja a tagállamok általános gazdaságpolitikájának összehangolását;
- döntéshozatali hatáskörrel rendelkezik.

146. cikk

A Tanács a tagállamok képviselőiből áll. A Tanácsba minden kormány egy-egy tagját delegálja.

A Tanácsban az elnökséget hat hónapos időtartamon át a tagállamok töltik be a tagállamok betűrend szerinti sorrendjében.

147. cikk

A Tanácsot saját kezdeményezésére, illetve a Tanács valamely tagja vagy a Bizottság kérésére a Tanács elnöke hívja össze.

148. cikk

(1) Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a Tanács tagjainak többségével jár el.

(2) Amennyiben a Tanács határozatához minősített többség szükséges, tagjainak szavazatait a következőképpen kell súlyozni:

Belgium..... 2

Németország 4

Franciaország 4

Olaszország..... 4

Luxemburg..... 1

Hollandia..... 2

A Tanács jogi aktusainak elfogadásához szükséges szavazatok legkisebb száma:

— ha ezeket e szerződés értelmében a Bizottság javaslata alapján kell elfogadni, tizenkét igen szavazat;

— minden más esetben legalább négy tag által leadott tizenkét igen szavazat.

(3) A jelenlévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza a Tanács egyhangúságot igénylő jogi aktusai elfogadásának.

149. cikk

Ha e szerződés értelmében a Tanács a Bizottság javaslata alapján jár el, a javaslatot csak egyhangúlag módosíthatja.

Amíg a Tanács nem határozott, a Bizottság eredeti javaslatát módosíthatja, különösen ha a javaslatról a Közgűléssel konzultáltak.

150. cikk

Szavazás esetén a Tanács bármely tagja legfeljebb még egy másik tag képviselőjében is eljárhat.

151. cikk

A Tanács elfogadja eljárási szabályzatát.

Az eljárási szabályzat előírhatja egy, a tagállamok képviselőiből álló bizottság létrehozását. E bizottság feladatait és hatáskörét a Tanács határozza meg.

152. cikk

A Tanács felkérheti a Bizottságot, hogy végezze el a Tanács által a közös célkitűzések eléréséhez szükségesnek tartott vizsgálatokat, és terjesszen be hozzá megfelelő javaslatokat.

153. cikk

A Tanács a Bizottság véleményének kézhezvételét követően meghatározza az e szerződés által előírt bizottságokra vonatkozó szabályokat.

154. cikk

A Tanács minősített többséggel meghatározza a Bizottság elnökének és tagjainak, valamint a Bíróság elnökének, bíráinak, főtanácsnokainak és hivatalvezetőjének illetményét, juttatásait és nyugdíját. Szintén minősített többséggel határoz meg minden egyéb, javadalmazás helyett fizetendő juttatást.

3. szakasz

A Bizottság

155. cikk

A közös piac megfelelő működésének és fejlődésének biztosítása érdekében a Bizottság:

- gondoskodik e szerződés rendelkezéseinek és az e szerződés alapján az intézmények által hozott rendelkezéseknek az alkalmazásáról;
- ajánlásokat fogalmaz meg vagy véleményt ad az e szerződésben szabályozott kérdésekben, ha ezt e szerződés kifejezetten előírja vagy ő maga szükségesnek tartja;
- az e szerződésben előírt módon saját döntéshozatali hatáskörrel rendelkezik, és részt vesz a Tanács és a Közgyűlés jogi aktusainak kialakításában;
- gyakorolja a Tanács által a Tanács rendelkezéseinek végrehajtása céljából ráruházott hatáskört.

156. cikk

A Bizottság évente, legkésőbb a Közgyűlés ülésszakának megnyitása előtt egy hónappal általános jelentést tesz közzé a Közösség tevékenységéről.

157. cikk

(1) A Bizottság kilenc tagból áll, akiket általános alkalmasságuk alapján választanak ki, és akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség.

A Bizottság tagjainak számát a Tanács egyhangúlag megváltoztathatja.

A Bizottságnak kizárólag a tagállamok állampolgárai lehetnek a tagjai.

A Bizottságnak valamennyi tagállam legalább egy-egy állampolgára a tagja, kettőnél több tag azonban nem lehet ugyanannak az államnak a polgára.

(2) A Bizottság tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és a Közösség általános érdekében járnak el.

Feladataik ellátása során nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat kormányoktól vagy más szervektől. Tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől. Valamennyi tagállam vállalja, hogy tiszteletben tartja ezt az elvet és nem kíséri meg a Bizottság tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

A Bizottság tagjai hivatali idejük alatt nem folytathatnak semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban. E kötelezettségek megsértése esetén a Bíróság a Tanács vagy a Bizottság kérelmére az érintett tagot, a körülményektől függően, a 160. cikknek megfelelően felmentheti, vagy megvonhatja tőle nyugdíjjogosultságát vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatásokhoz való jogát.

158. cikk

A Bizottság tagjait a tagállamok kormányai közös megegyezéssel nevezik ki.

Megbízatásuk négy évre szól. A megbízatás megújítható.

159. cikk

A Bizottság tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.

A távozó tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére új tagot neveznek ki. A Tanács egyhangúlag úgy is határozhat, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.

A 160. cikk rendelkezései szerinti felmentés esetét kivéve, a Bizottság tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki.

160. cikk

Ha a Bizottság valamely tagja már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság a Tanács vagy a Bizottság kérelmére felmentheti hivatalából.

Ebben az esetben a Tanács egyhangú határozattal átmeneti intézkedésként a tag megbízatását felfüggesztheti és a Bíróság döntésétől függően intézkedhet hivatalának betöltéséről.

A Bíróság a tagot a Tanács vagy a Bizottság kérelmére átmenetileg hivatalából felfüggesztheti.

161. cikk

A Bizottság elnökét és két alelnökét, a Bizottság tagjainak kinevezésére megállapított eljárásnak megfelelően, a Bizottság tagjai közül kell kinevezni két éves időtartamra. Megbízatásuk megújítható.

Az ilyen kinevezések előtt konzultálni kell a Bizottsággal, kivéve azt az esetet, amikor a Bizottság egészének megszűnik a megbízatása.

Az elnök vagy az alelnökök lemondása, felmentése vagy halála esetén hivatali idejük fennmaradó részére az előzőekben foglalt rendelkezéseknek megfelelően új elnököt, illetve új alelnököt kell kinevezni.

162. cikk

A Tanács és a Bizottság konzultálnak egymással és közös megegyezéssel meghatározzák együttműködésük módját.

A Bizottság eljárási szabályzatot fogad el annak biztosítása érdekében, hogy ő maga és szervezeti egységei e szerződés rendelkezéseinek megfelelően működjenek. A Bizottság gondoskodik ennek a szabályzatnak a közzétételéről.

163. cikk

A Bizottság a 157. cikkben előírt számú tagjainak többségével jár el.

A Bizottság csak akkor ülésezhet érvényesen, ha az eljárási szabályzatban meghatározott számú tag jelen van.

4. szakasz

A Bíróság

164. cikk

A Bíróság biztosítja a jog tiszteletben tartását e szerződés értelmezése és alkalmazása során.

165. cikk

A Bíróság hét bíróból áll.

A Bíróság teljes ülésben jár el. Egyes előkészítő vizsgálatok elvégzésére vagy meghatározott fajtájú ügyek eldöntésére azonban három vagy öt bíróból álló tanácsokat hozhat létre az e célból elfogadott szabályoknak megfelelően.

A Bíróság minden olyan esetben teljes ülésben jár el, amikor egy tagállam vagy a Közösség valamely intézményének keresete alapján jár el, illetve ha a 177. cikk alapján hozzá benyújtott kérdésben előzetes döntést kell hoznia.

A Bíróság kérelmére a Tanács egyhangúlag megnövelheti a bírák számát, és elvégezheti e cikk második és harmadik bekezdésének, valamint a 167. cikk második bekezdésének szükséges kiigazításait.

166. cikk

A Bíróságot két főtanácsnok segíti.

A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő a Bíróság előtt folyó ügyekre vonatkozóan annak érdekében, hogy segítse a Bíróságot a 164. cikkben meghatározott feladatának ellátásában.

A Bíróság kérelmére a Tanács egyhangúlag megnövelheti a főtanácsnokok számát, és elvégezheti a 167. cikk harmadik bekezdésének szükséges kiigazításait.

167. cikk

A bírákat és főtanácsnokokat olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik megfelelnek az országukban a legfelsőbb bírói tisztségekbe történő kinevezéshez szükséges feltételeknek, vagy akik elismert szakértelemmel rendelkező jogtudósok; a bírákat és a főtanácsnokokat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki.

Három évente a bírói kar részleges megújítására kerül sor. Ez felváltva három, illetve négy bírót érint. Azt a három bírót, akiknek a megbízatása az első három év végén jár le, sorsolással kell kiválasztani.

Három évente a főtanácsnoki kar részleges megújítására kerül sor. Azt a főtanácsnokot, akinek a megbízatása az első három év végén jár le, sorsolással kell kiválasztani.

A távozó bírák és főtanácsnokok újra kinevezhetők.

A Bíróság elnökét a bírák maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

168. cikk

A Bíróság kinevezi hivatalvezetőjét, és meghatározza a tevékenységére vonatkozó szabályokat.

169. cikk

Ha a Bizottság megítélése szerint egy tagállam az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett államnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére.

Ha az érintett állam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, a Bizottság a Bírósághoz fordulhat.

170. cikk

Bármely tagállam a Bírósághoz fordulhat, ha megítélése szerint egy másik tagállam az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette.

Mielőtt egy tagállam keresetet nyújt be egy másik tagállam ellen az e szerződésből eredő valamely kötelezettség állítólagos megsértése miatt, az ügyet a Bizottság elé kell terjesztenie.

A Bizottság indokolással ellátott véleményyt ad, miután az érintett államoknak lehetőséget biztosított arra, hogy kontradiktórius eljárás keretében szóban és írásban nyilatkozzanak.

Ha a Bizottság az ügy előterjesztésétől számított három hónapon belül nem ad véleményt, a vélemény hiányától függetlenül az ügyben a Bírósághoz lehet fordulni.

171. cikk

Ha a Bíróság megállapítja, hogy egy tagállam nem teljesítette az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét, az adott államnak meg kell tennie a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

172. cikk

A Tanács által e szerződés rendelkezéseinek értelmében elfogadott rendeletek a bennük előírt szankciók tekintetében teljes körű mérlegelési jogkört ruházhatnak a Bíróságra.

173. cikk

A Bíróság megvizsgálja a Tanács, illetve a Bizottság jogi aktusainak jogszerűségét, kivéve az ajánlásokat és véleményeket. E célból a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az olyan keresetek tekintetében, amelyeket valamely tagállam, a Tanács vagy a Bizottság nyújt be hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, e szerződés vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt.

Bármely természetes vagy jogi személy azonos feltételek mellett indíthat eljárást a neki címzett határozat vagy az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként vagy egy másik személyhez címzett határozatként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti.

Az e cikkben szabályozott eljárásokat, az esettől függően, az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.

174. cikk

Ha a kereset megalapozott, a Bíróság a megtámadott jogi aktust semmisnek nyilvánítja.

Rendeletek esetében, ha a Bíróság szükségesnek ítéli, megjelöli a semmisnek nyilvánított rendeletnek azokat a joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.

175. cikk

Ha a Közgyűlés, a Tanács vagy a Bizottság e szerződést megsértve elmulasztja a döntéshozatalt, a tagállamok és a Közösség többi intézménye keresettel fordulhatnak a Bírósághoz a jogsértés megállapítása iránt.

A kereset csak akkor megengedhető, ha az érintett intézményt előzetesen felkérték, hogy járjon el. Ha a felkéréstől számított két hónapon belül az érintett intézmény nem foglal állást, a keresetet további két hónapon belül lehet megindítani.

Bármely természetes vagy jogi személy az előző bekezdésekben foglalt feltételek mellett panasszal fordulhat a Bírósághoz, ha a Közösség valamely intézménye elmulasztott valamely neki címzendő jogi aktust — az ajánlások és vélemények kivételével — meghozni.

176. cikk

Az az intézmény, amelynek aktusait a Bíróság semmisnek nyilvánította, vagy amelyek mulasztását a Bíróság e szerződéssel ellentétesnek nyilvánította, köteles megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

Ez a kötelezettség nem érinti azokat a kötelezettségeket, amelyek a 215. cikk második bekezdésének alkalmazásából származhatnak.

177. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

- a) e szerződés értelmezése;
- b) a közösségi intézmények jogi aktusainak érvényessége és értelmezése;
- c) a Tanács jogi aktusa által létrehozott szervek alapokmányának értelmezése, ha az alapokmány így rendelkezik.

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti a Bíróságot, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles a Bírósághoz fordulni.

178. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik a 215. cikk második bekezdésében említett kártérítési vitákban.

179. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik a Közösség és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyben a személyzeti szabályzatban vagy az alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett.

180. cikk

A Bíróság az itt megállapított kereteken belül hatáskörrel rendelkezik a következő vitás ügyekben:

- a) az Európai Beruházási Bank alapokmányából eredő kötelezettségek teljesítése a tagállamok által. Ebben a vonatkozásban a Bank Igazgatótanácsa rendelkezik a 169. cikk által a Bizottságra ruházott hatáskörrel;
- b) a Bank Kormányzótanácsa által elfogadott intézkedések. Ebben a vonatkozásban bármely tagállam, a Bizottság vagy a Bank Igazgatótanácsa indíthat keresetet a 173. cikkben megállapított feltételek mellett;
- c) a Bank Igazgatótanácsa által elfogadott intézkedések. Az ilyen intézkedések ellen csak a tagállamok vagy a Bizottság indíthatnak keresetet a 173. cikkben meghatározott feltételek mellett, és kizárólag a Bank alapokmánya 21. cikkének (2), (5)–(7) bekezdésében foglalt eljárási szabályok megsértésére történő hivatkozással;

181. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Közösség által vagy nevében kötött közjogi vagy magánjogi szerződésekben foglalt választottbírói kikötés alapján határozatot hozzon.

182. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik a tagállamok között felmerülő, az e szerződés tárgyával összefüggő vitás ügyekben, ha az ilyen ügyeket a felek egy külön megállapodás alapján elé terjesztik.

183. cikk

Az olyan vitás ügyeket, amelyekben a Közösség az egyik fél, nem lehet erre hivatkozva kizárni a tagállamok bíróságainak hatásköréből, kivéve ha ezt a hatáskört e szerződés a Bíróságra ruházza.

184. cikk

A 173. cikk harmadik bekezdésében megállapított határidő lejártá ellenére a Tanács vagy a Bizottság rendeletére vonatkozó jogvitában bármelyik fél hivatkozhat a 230. cikk első bekezdésében meghatározott indokokra annak érdekében, hogy kérje a Bíróságtól a rendelet alkalmazhatatlanságának megállapítását.

185. cikk

A Bírósághoz benyújtott kereseteknek nincs halasztó hatályuk. A Bíróság azonban elrendelheti a megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, ha a körülmények alapján azt szükségesnek tartja.

186. cikk

A Bíróság az elé terjesztett ügyekben bármely szükséges ideiglenes intézkedést elrendelhet.

187. cikk

A Bíróság ítéletei a 192. cikkben megállapított feltételek szerint végrehajthatók.

188. cikk

A Bíróság alapokmányát külön jegyzőkönyv állapítja meg.

A Bíróság elfogadja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács egyhangú jóváhagyása szükséges.

2. FEJEZET

Több intézményre vonatkozó közös rendelkezések

189. cikk

Feladatai ellátása érdekében a Tanács, illetve a Bizottság e szerződés rendelkezéseinek megfelelően rendeleteket alkot és irányelveket bocsát ki, határozatokat hoz, ajánlásokat tesz vagy véleményt ad.

A rendelet általános hatállyal bír. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.

A határozat teljes egészében kötelező azokra nézve, akiket címzettként megjelöl.

Az ajánlások és a vélemények nem kötelezőek.

190. cikk

A Tanács vagy a Bizottság által elfogadott rendeleteknek, irányelveknek és határozatoknak indokolást kell tartalmazniuk, és azokban utalni kell minden olyan javaslatra vagy véleményre, amelyet e szerződés értelmében be kell szerezni.

191. cikk

A rendeleteket a Közösség Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni. Ezek a bennük megjelölt napon, illetve ennek hiányában a kihirdetésüket követő huszadik napon lépnek hatályba.

Az irányelvekről és a határozatokról értesíteni kell a címzettjeiket, és azok az értesítéssel lépnek hatályba.

192. cikk

A Tanács vagy a Bizottság olyan határozatait, amelyek — az államokat kivéve — a jogalanyokra vagyoni kötelezettséget róznak, végrehajthatók.

A végrehajtásra annak az államnak a hatályos polgári eljárási szabályai vonatkoznak, amelynek területén a végrehajtásra sor kerül. A határozatot végrehajtási záradékkal az a nemzeti hatóság látja el — az okirat valódiságának vizsgálatán kívül minden más ellenőrzést mellőzve —, amelyet az egyes tagállamok kormányai erre a célra kijelölnek, és amelyről a Bizottságot és a Bíróságot tájékoztatják.

Ha ezeknek az alaki követelményeknek az érintett fél kérelmére eleget tettek, a fél a nemzeti jognak megfelelően közvetlenül az illetékes hatóságtól kérheti a végrehajtást.

A végrehajtást csak a Bíróság határozata alapján lehet felfüggeszteni. A végrehajtási eljárás szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében azonban a nemzeti igazságszolgáltatási szervek rendelkeznek hatáskörrel.

3. FEJEZET

A Gazdasági és Szociális Bizottság

193. cikk

Létrejön a tanácsadói jogkörrel rendelkező Gazdasági és Szociális Bizottság.

A bizottság a gazdasági és társadalmi élet különböző csoportjainak képviselőiből, így különösen a gyártók, a mezőgazdasági termelők, a fuvarozók, a munkavállalók, a kereskedők, a kézművesek és a szabadfoglalkozásúak képviselőiből, valamint az általános társadalmi érdekek képviselőiből áll.

194. cikk

A bizottság tagjainak száma a következő:

Belgium:.....	12
Németország:	24
Franciaország:	24
Olaszország:.....	24
Luxemburg:.....	5
Hollandia:.....	12

A bizottság tagjait a Tanács egyhangú határozattal négy évre nevezi ki. Megbízatásuk megújítható.

A bizottság tagjait személyükben kell kinevezni és nem utasíthatók.

195. cikk

(1) A bizottság tagjainak kinevezéséhez valamennyi tagállam egy listát bocsát a Tanács rendelkezésére, amely kétszer annyi jelöltet tartalmaz, mint amennyi hely az állampolgárait megilleti.

A bizottság összetételénél figyelembe kell venni annak szükségességét, hogy a gazdasági és társadalmi élet különböző csoportjainak megfelelő képviselte biztosított legyen.

(2) A Tanács konzultál a Bizottsággal. A Tanács kikérheti a gazdasági és társadalmi életnek a Közösség tevékenységében érdekelt különböző ágazatait képviselő európai szervezetek véleményét.

196. cikk

A bizottság a tagjai közül kétéves időtartamra megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát, és jóváhagyásra benyújtja a Tanácsnak, amely egyhangúlag határoz.

A bizottságot a Tanács vagy a Bizottság kérésére a bizottság elnöke hívja össze.

197. cikk

A bizottságnak az e szerződés által szabályozott főbb területek szerint szakosított részlegei vannak.

Rendelkezik mindenekelőtt egy mezőgazdasági és egy közlekedési részleggel, amelyekre alkalmazni kell a mezőgazdaságra és közlekedésre vonatkozó címek különös rendelkezéseit.

Ezek a szakosított részlegek a bizottság általános hatáskörének keretén belül működnek. A szakosított részlegekkel a bizottságtól függetlenül nem lehet konzultálni.

A bizottságon belül albizottságokat is létre lehet hozni, amelyek meghatározott kérdésekben vagy meghatározott területeken a bizottságnak megvitatás céljából benyújtandó véleménytervezeteket készítenek.

Az eljárási szabályzat meghatározza a szakosított részlegek és az albizottságok összeállításának módját és a hatáskörüket.

198. cikk

Az e szerződésben meghatározott esetekben a Tanácsnak vagy a Bizottságnak konzultálnia kell a Gazdasági és Szociális Bizottsággal. Ezek az intézmények minden olyan esetben konzultálhatnak a bizottsággal, amikor azt indokoltnak tartják.

Ha a Tanács vagy a Bizottság szükségesnek tartja, a bizottság számára véleményének benyújtására határidőt tűzhet ki, amely az erről szóló értesítésnek az elnök általi kézhezvételétől számított legalább tíz nap. A határidő lejártát követően a vélemény hiánya nem képezheti akadályát a további eljárásnak.

A bizottság és a megfelelő szakosított részleg véleményét a tanácskozásokról készült összefoglalóval együtt meg kell küldeni a Tanácsnak és a Bizottságnak.

II. CÍM

Pénzügyi rendelkezések

199. cikk

A Közösség valamennyi bevételi és kiadási tételét — az Európai Szociális Alapra vonatkozókat is beleértve — elő kell irányozni az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan és fel kell tüntetni a költségvetésben.

A költségvetés bevételeinek és kiadásainak egyensúlyban kell lenniük.

200. cikk

(1) A költségvetési bevételeknek tartalmazniuk kell, az egyéb bevételeket nem érintve, a tagállamok pénzügyi hozzájárulását a következő kulcsok szerint:

Belgium:..... 7.9

Németország: 28

Franciaország:	28
Olaszország:.....	28
Luxemburg:.....	0.2
Hollandia:.....	7.9

(2) A tagállamok által az Európai Szociális Alap kiadásainak fedezésére nyújtott hozzájárulások mértéke azonban a következő kulcsok szerint kerül meghatározásra:

Belgium:.....	8.8
Németország:	32
Franciaország:	32
Olaszország:.....	20
Luxemburg:.....	0.2
Hollandia:.....	7

(3) A hozzájárulási kulcsokat a Tanács egyhangúlag módosíthatja.

201. cikk

A Bizottság megvizsgálja, hogy a 200. cikkben előírt tagállami pénzügyi hozzájárulásokat milyen feltételekkel lehet a Közösség saját forrásaival, így különösen a végleges bevezetések a közös vámtarifa alkalmazásából származó bevételekkel helyettesíteni.

A Bizottság ennek érdekében javaslatokat terjeszt a Tanács elé.

A Tanács, miután e javaslatokról konzultált a Közgyűléssel, egyhangúlag megállapíthatja azokat a megfelelő rendelkezéseket, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.

202. cikk

A 209. cikk alapján elfogadott rendelet eltérő rendelkezése hiányában a költségvetésben feltüntetett kiadásokat egy pénzügyi évre hagyják jóvá.

A 209. cikk alapján megállapítandó feltételeknek megfelelően, a pénzügyi év végén el nem költött előirányzatok — a személyi kiadások előirányzatainak kivételével — csak a következő pénzügyi évre vihetők át.

Az előirányzatokat különböző fejezetek alá kell sorolni, ezeken belül a kiadásokat természetük és rendeltetésük szerint csoportosítva, illetve szükség esetén a 209. cikk értelmében elfogadott rendeletnek megfelelően tovább részletezve.

A Közgyűlés, a Tanács, a Bizottság és a Bíróság kiadásai — az egyes közös kiadásokra vonatkozó külön rendelkezések sérelme nélkül — a költségvetésben önálló részeket képeznek.

203. cikk

(1) A pénzügyi év január 1-jétől december 31-éig tart.

(2) A Közösség valamennyi intézménye megtervezi kiadásait. A Bizottság ezeket a javaslatokat előzetes költségvetési tervezetbe foglalja. Ehhez csatolja véleményét, amely eltérő javaslatokat is tartalmazhat.

A Bizottságnak az előzetes költségvetési tervezetet legkésőbb az adott pénzügyi évet megelőző év szeptember 30-áig a Tanács elé kell terjesztenie.

A Tanács konzultál a Bizottsággal és — amennyiben indokolt — a többi érintett intézménnyel minden olyan esetben, amikor el kíván térni az előzetes költségvetési tervezettől.

(3) A Tanács minősített többséggel megállapítja a költségvetési tervezetet, és megküldi a Közgyűlésnek.

A költségvetési tervezetet legkésőbb az adott pénzügyi évet megelőző év október 31-éig a Közgyűlés elé kell terjeszteni.

A Közgyűlés jogosult a költségvetési tervezet módosítását javasolni a Tanácsnak.

(4) Ha a Közgyűlés a költségvetési tervezetet az előterjesztésétől számított egy hónapon belül jóváhagyja, vagy véleményét nem továbbítja a Tanácsnak, a költségvetési tervezetet véglegesen elfogadottnak kell tekinteni.

Ha e határidőn belül a Közgyűlés módosításokat javasol, az így módosított költségvetési tervezetet megküldi a Tanácsnak. A Tanács ezt a költségvetési tervezetet megtárgyalja a Bizottsággal és — amennyiben indokolt — a többi érintett intézménnyel, és ezt követően minősített többséggel véglegesen elfogadja a költségvetést.

(5) A költségvetés azon részének elfogadásakor azonban, amely az Európai Szociális Alapra vonatkozik, a Tanács tagjainak szavazatait a következőképpen kell súlyozni:

Belgium:..... 8

Németország: 32

Franciaország: 32

Olaszország:..... 20

Luxemburg:..... 1

Hollandia:..... 7

A Tanács jogi aktusainak elfogadásához legalább 67 igen szavazat szükséges.

204. cikk

Ha egy pénzügyi év kezdetén a költségvetést még nem szavazták meg, a 209. cikk értelmében elfogadott rendeletnek megfelelően a költségvetés bármely fejezetének vagy egyéb részének tekintetében havonta az előző pénzügyi év költségvetési előirányzatainak legfeljebb egytizenketted részét kitevő összeget lehet elkölteni; ez a szabályozás azonban nem járhat azzal, hogy a kidolgozás alatt álló költségvetési tervezetben előírt előirányzatok egytizenketted részét meghaladó tételek álljanak a Bizottság rendelkezésére.

Feltéve hogy az első bekezdésben meghatározott egyéb feltételek teljesülnek, a Tanács minősített többséggel engedélyezheti az egytizenketted részen felüli kiadásokat.

A tagállamok, átmeneti jelleggel és az előző pénzügyi évre vonatkozóan megállapított kulcsok szerint, minden hónapban befizetik az e cikk alkalmazásához szükséges összegeket.

205. cikk

A Bizottság a költségvetést a 209. cikk értelmében elfogadott rendelet rendelkezéseinek megfelelően, saját felelősségére és az előirányzatok keretein belül hajtja végre.

A költségvetési rendelet valamennyi intézmény számára megállapítja a saját kiadásai végrehajtásában betöltött szerepükre vonatkozó részletes szabályokat.

A költségvetésen belül a Bizottság — a 209. cikk értelmében elfogadott rendeletben megállapított kereten belül és feltételek mellett — előirányzatokat csoportosíthat át egyik fejezetből a másikba vagy egyik alfejezetből a másikba.

206. cikk

A költségvetésben szereplő összes bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolást egy ellenőrző bizottság vizsgálja meg; az ellenőrző bizottság olyan pénzügyi ellenőrökből áll, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, az elnöki tiszte pedig e pénzügyi ellenőrök egyike tölti be. A Tanács egyhangúlag meghatározza a pénzügyi ellenőrök számát. A pénzügyi ellenőröket és az ellenőrző bizottság elnökét a Tanács egyhangú határozattal, ötéves időtartamra nevezi ki. Javadalmazásukat a Tanács határozza meg minősített többséggel.

A nyilvántartások alapján és szükség esetén a helyszínen elvégzett ellenőrzés célja a bevételek és kiadások jogszerűségének és szabályszerűségének, valamint a pénzgazdálkodás hatékonyságának és eredményességének megállapítása. Az ellenőrző bizottság minden egyes pénzügyi év lezárását követően jelentést készít, amelyet tagjainak többségével fogad el.

A Bizottság évente benyújtja a Tanácsnak és a Közgyűlésnek az előző pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozó elszámolást az ellenőrző bizottság jelentésével együtt. A Bizottság továbbá megküldi számukra a Közösség eszközeit és forrásait tartalmazó mérleget is.

A Tanács minősített többséggel mentesíti a Bizottságot a költségvetés végrehajtására vonatkozó felelősség alól. Határozatát közli a Közgyűléssel.

207. cikk

A költségvetést a 209. cikk értelmében elfogadott rendelet rendelkezéseinek megfelelően meghatározott elszámolási egységben kell elkészíteni.

A 200. cikk (1) bekezdésében előírt pénzügyi hozzájárulásukat a tagállamok saját nemzeti pénznemükben bocsátják a Közösség rendelkezésére.

E hozzájárulások rendelkezésre álló egyenlegeit a tagállamok kincstáraiban vagy az általuk kijelölt szervezeteknél kell letétbe helyezni. A letét ideje alatt ezek a pénzeszközök megőrzik az (1) bekezdésben említett elszámolási egységhez viszonyított, az elhelyezés napján érvényes paritásnak megfelelő értéket.

Az egyenlegeket a Bizottság és az érintett tagállam közötti megállapodás feltételei szerint lehet befektetni.

A 209. cikk értelmében elfogadott rendeletek meghatározzák az Európai Szociális Alapra vonatkozó pénzügyi műveletek végrehajtásának technikai feltételeit.

208. cikk

A Bizottság az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai értesítésének kötelezettsége mellett átválthatja a tagállamok egyikének pénznemére egy másik tagállam pénznemében lévő eszközeit olyan mértékben, amilyen mértékben ez az e szerződésben foglalt célokra történő felhasználásukhoz szükséges. A Bizottság lehetőség szerint elkerüli az ilyen átváltások alkalmazását, ha rendelkezik a szükséges pénznemben lévő készpénzzel vagy likvid eszközökkel.

A Bizottság az egyes tagállamokkal az érintett állam által kijelölt hatóság útján érintkezik. Pénzügyi műveletek végrehajtása során a Bizottság az adott tagállam jegybankját vagy az adott tagállam által felhatalmazott valamely más pénzügyi szervezetet veszi igénybe.

209. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag:

- a) költségvetési rendeletet alkot, amelyben meghatározza különösen a költségvetés elkészítésére és végrehajtására, valamint az elszámolások végzésére és ellenőrzésére vonatkozó eljárást;
- b) meghatározza a tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak a Bizottság rendelkezésére bocsátására vonatkozó részletes szabályokat és eljárást;
- c) szabályozza az engedélyezésre jogosult tisztviselők és számvitelért felelős tisztviselők felelősségét, valamint a felügyelet ellátásának megfelelő rendjét.

HATODIK RÉSZ

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

210. cikk

A Közösség jogi személy.

211. cikk

A Közösség valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhetsen és idegeníthetsen el, továbbá bíróság előtt eljárhat. E célból a Közösséget a Bizottság képviseli.

212. cikk

A Tanács a Bizottsággal együttműködve és a többi érintett intézménnyel folytatott konzultációt követően egyhangúlag megállapítja a Közösség tisztviselőinek személyzeti szabályzatát és a Közösség egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeket.

Miután e szerződés négy évig hatályban volt, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és a többi érintett intézménnyel folytatott konzultációt követően minősített többséggel módosíthatja a személyzeti szabályzatot és az alkalmazási feltételeket.

213. cikk

A Tanács által e szerződés rendelkezéseinek megfelelően megállapított kereteken belül és feltételek szerint a Bizottság a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges bármilyen információt megszerezhet és bármilyen ellenőrzést lefolytathat.

214. cikk

A Közösség intézményeinek tagjai, a bizottságok tagjai, valamint a Közösség tisztviselői és egyéb alkalmazottai szolgálati jogviszonyuk megszűnését követően sem fedhetik fel a szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információkat, így különösen a vállalkozásokra, az ezek üzleti kapcsolataira vagy költségösszetevőire vonatkozó információkat.

215. cikk

A Közösség szerződéses felelősségét az adott szerződésre alkalmazandó jog szabályozza.

Szerződésen kívüli felelősség esetén a Közösség a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat.

A Közösség alkalmazottainak a Közösséggel szembeni személyes felelősségét a személyzeti szabályzatukban vagy a rájuk vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések szabályozzák.

216. cikk

A Közösség intézményeinek székhelyét a tagállamok kormányai közös megegyezéssel határozzák meg.

217. cikk

A Közösség intézményeinek nyelvhasználatára vonatkozó szabályokat, a Bíróság eljárási szabályzatában foglalt rendelkezések sérelme nélkül, a Tanács határozza meg egyhangú határozattal.

218. cikk

A Közösséget a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek egy külön jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint.

219. cikk

A tagállamok vállalják, hogy e szerződés értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó vitáikat kizárólag az e szerződésben előírt eljárások útján rendezik.

220. cikk

A tagállamok, amennyiben szükséges, tárgyalásokat folytatnak egymással annak érdekében, hogy állampolgáraik javára biztosítsák:

- a személyek védelmét, valamint a jogok gyakorlását és védelmét ugyanazokkal a feltételekkel, mint amelyeket minden egyes állam a saját állampolgárainak biztosít;
- a kettős adóztatás megszüntetését a Közösségen belül;
- a 58. cikk (2) bekezdésének értelmében vett társaságok kölcsönös elismerését, a jogi személyiség megtartását székhelyüknek egyik országból egy másikba történő áthelyezése esetén, valamint a különböző tagállamok joga által szabályozott társaságok egyesülésének lehetőségét;

- a bírósági határozatok és a választottbírósági határozatok kölcsönös elismerésére és végrehajtására vonatkozó alakiságok egyszerűsítését.

221. cikk

Az e szerződés hatálybalépésétől számított három éven belül a tagállamok — az e szerződés egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül — a 58. cikk értelmében vett társaságok tőkéjében való részesedést illetően ugyanolyan elbánásban részesítik a többi tagállam állampolgárait, mint a saját állampolgáraikat.

222. cikk

E szerződés nem sértheti a tagállamokban fennálló tulajdoni rendet.

223. cikk

(1) E szerződés rendelkezései nem zárják ki a következő szabályok alkalmazását:

- a) egyik tagállam sem köteles olyan információt szolgáltatni, amelynek közlését ellentétesnek tartja alapvető biztonsági érdekeivel;
- b) a tagállamok megtehetik az alapvető biztonsági érdekeik védelme érdekében általuk szükségesnek tartott, fegyverek, lőszerek és hadianyagok előállításával vagy kereskedelmével kapcsolatos intézkedéseket; ezek az intézkedések nem befolyásolhatják hátrányosan a közös piacon belüli versenyfeltételeket a nem kifejezetten katonai célokra szánt termékek tekintetében.

(2) Az e szerződés hatálybalépését követő első év folyamán a Tanács egyhangú határozattal megállapítja azoknak a termékeknek a listáját, amelyek az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá tartoznak.

(3) A Tanács ezt a listát a Bizottság javaslata alapján egyhangú határozattal megváltoztathatja.

224. cikk

A tagállamok konzultálnak egymással annak érdekében, hogy közösen megtegyék a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a közös piac működését hátrányosan befolyásolják az olyan intézkedések, amelyek megtételére egy tagállam a közrend fenntartását befolyásoló súlyos belső zavarok esetén, háború, háborús fenyegetést jelentő súlyos nemzetközi feszültség esetén vagy a béke és nemzetközi biztonság fenntartása céljából vállalt kötelezettségei teljesítése érdekében kényszerül.

225. cikk

Ha a 223. és 224. cikkben említett esetekben tett intézkedések a közös piacon belüli versenyfeltételekre torzító hatást gyakorolnak, a Bizottság az érintett állammal együtt megvizsgálja, hogyan lehet ezeket az intézkedéseket az e szerződésben megállapított rendelkezésekhez igazítani.

A 169. és 170. cikkben megállapított eljárástól eltérve, a Bizottság vagy bármely tagállam közvetlenül a Bírósághoz fordulhat, ha megítélése szerint egy másik tagállam visszaél a 223. és 224. cikkben megállapított hatáskörével. A Bíróság határozatát zárt ülésen hozza meg.

226. cikk

(1) Ha az átmeneti időszak alatt olyan súlyos nehézségek merülnek fel, amelyek valamely gazdasági ágazatban feltehetően tartósan fennállnak, vagy amelyek egy adott terület gazdasági helyzetében súlyos romlást idézhetnek elő, bármely tagállam kérheti védintézkedések bevezetésének engedélyezését a helyzet orvoslása és az érintett ágazatnak a közös piaci gazdasághoz való igazítása érdekében.

(2) Az érintett állam kérelmére a Bizottság sürgősségi eljárással haladéktalanul meghatározza az általa szükségesnek tartott védintézkedéseket, végrehajtásuk feltételeinek és módjának megjelölésével.

(3) A (2) bekezdés értelmében engedélyezett intézkedések, az (1) bekezdésben említett célkitűzések elérése érdekében feltétlenül szükséges mértékben és időszakokra, e szerződés rendelkezéseitől eltérhetnek. Azoknak az intézkedésnek kell elsőbbséget biztosítani, amelyek a közös piac működését a legkevésbé zavarják.

227. cikk

(1) Ezt a szerződést a Belga Királyságra, a Németországi Szövetségi Köztársaságra, a Francia Köztársaságra, az Olasz Köztársaságra, a Luxemburgi Nagyhercegségre és a Holland Királyságra kell alkalmazni.

(2) Algériára és Franciaország tengerentúli megyéire e szerződésnek

- az áruk szabad mozgására,
- a mezőgazdaságra, kivéve a 40. cikk (4) bekezdését,
- a szolgáltatások liberalizációjára,
- a versenyszabályokra,
- a 108., 109. és 226. cikkben megállapított védintézkedésekre, és
- az intézményekre

vonatkozó általános és különös rendelkezéseit e szerződés hatálybalépésétől alkalmazni kell.

E szerződés egyéb rendelkezései alkalmazásának feltételeit a Bizottság javaslata alapján a Tanács e szerződés hatálybalépésétől számított két éven belül egyhangúlag elfogadott határozatokban állapítja meg.

A Közösség intézményei az e szerződésben, különösen az annak 226. cikkében előírt eljárások keretében gondoskodnak e területek gazdasági és társadalmi fejlődésének lehetővé tételéről.

(3) Az e szerződés IV. mellékletében felsorolt tengerentúli országokra és területekre az e szerződés negyedik részében a társulásra vonatkozóan meghatározott különleges szabályokat kell alkalmazni.

(4) E szerződés rendelkezéseit alkalmazni kell azokra az európai területekre, amelyek külkapcsolataiért valamely tagállam felel.

228. cikk

(1) Ahol e szerződés a Közösség és egy vagy több állam vagy valamely nemzetközi szervezet közötti megállapodás megkötéséről rendelkezik, ezeket a megállapodásokat a Bizottság tárgyalja meg. Az e téren a Bizottságra ruházott hatáskört is figyelembe véve, ezeket a megállapodásokat — az e szerződés által előírt esetekben a Közgyűléssel folytatott konzultáció után — a Tanács köti meg.

A Tanács, a Bizottság vagy bármelyik tagállam előzetesen kikérheti a Bíróság véleményét a tervezett megállapodásnak e szerződés rendelkezéseivel való összeegyeztethetőségéről. Ha a Bíróság véleménye kedvezőtlen, a megállapodás csak a 236. cikknek megfelelően léphet hatályba.

(2) Az e feltételek mellett megkötött megállapodások kötelezőek a Közösség intézményeire és a tagállamokra.

229. cikk

A Bizottság feladata az Egyesült Nemzetek szerveivel és szakosított intézményeivel, valamint az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény szerveivel való megfelelő kapcsolattartás.

A Bizottság továbbá megfelelő kapcsolatokat tart fenn minden nemzetközi szervezettel.

230. cikk

A Közösség az Európa Tanáccsal megfelelő együttműködési formákat alakít ki.

231. cikk

A Közösség az Európai Gazdasági Együttműködési Szervezettel szoros együttműködést alakít ki, amelynek részletes szabályait közös megegyezéssel határozzák meg.

232. cikk

(1) E szerződés rendelkezései nem módosítják az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés rendelkezéseit, különösen a tagállamok jogaira és kötelezettségeire, a Szén- és Acélközösség intézményeinek hatáskörére, valamint az említett szerződésnek a közös szén- és acélpiac működésére vonatkozó szabályait.

(2) E szerződés rendelkezései nem sérthetik az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés rendelkezéseit.

233. cikk

E szerződés rendelkezései nem zárják ki a Belgium és Luxemburg, valamint a Belgium, Luxemburg és Hollandia közötti regionális uniók fennállását és megvalósítását annyiban, amennyiben e regionális uniók célkitűzései e szerződés alkalmazásával nem valósulnak meg.

234. cikk

Az egyrészről egy vagy több tagállam, másrészről egy vagy több harmadik állam által egymás között e szerződés hatálybalépése előtt kötött megállapodásokból eredő jogokat és kötelezettségeket e szerződés rendelkezései nem érintik.

Annyiban, amennyiben ezek a megállapodások nem egyeztethetőek össze e szerződéssel, az érintett tagállam vagy tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket a megállapított összeegyeztethetetlenség kiküszöbölésére. A tagállamok e cél érdekében szükség esetén segítséget nyújtanak egymásnak, és amennyiben indokolt, egységes magatartást tanúsítanak.

Az első bekezdésben említett megállapodások alkalmazása során a tagállamok figyelembe veszik azt, hogy az e szerződés szerint az egyes tagállamok által nyújtott előnyök a Közösség létrehozásának szerves részét képezik, és ezáltal elválaszthatatlanul összekapcsolódnak a közös intézmények létrehozásával, ez utóbbiak hatáskörrel történő felruházásával, valamint ugyanilyen előnyöknek az összes többi tagállam részéről történő biztosításával.

235. cikk

Ha a Közösség fellépése bizonyul szükségesnek ahhoz, hogy a közös piac működése során a Közösség valamely célkitűzése megvalósuljon, és e szerződés nem biztosítja a szükséges hatáskört, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően egyhangúlag meghozza a megfelelő rendelkezéseket.

236. cikk

Bármely tagállam kormánya vagy a Bizottság javaslatot nyújthat be a Tanácsnak e szerződés módosítására.

Ha a Tanács a Közgyűléssel, illetve adott esetben a Bizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével tartandó konferencia összehívását támogató véleményt bocsát ki, a Tanács elnöke összehívja a konferenciát abból a célból, hogy közös megegyezéssel meghatározzák e szerződés módosításait.

A módosítások azt követően lépnek hatályba, hogy azokat alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi tagállam megerősítette.

237. cikk

Bármely európai állam kérheti felvételét a Közösségbe. Kérelmét a Tanácshoz kell benyújtania, amely a Bizottság véleményének kikérését követően arról egyhangúlag határoz.

A felvétel feltételeit és e szerződésnek a felvétel miatt szükségessé váló kiigazításait a tagállamok és a felvételét kérő állam közötti megállapodás rendezi. Ezt a megállapodást alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi szerződő államnak meg kell erősítenie.

238. cikk

A Közösség harmadik államokkal vagy nemzetközi szervezetekkel kölcsönös jogok és kötelezettségek, közös fellépés és különleges eljárások által jellemzett társulást létrehozó megállapodásokat köthet.

Ezeket a megállapodásokat a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal a Tanács köti meg.

Ha az ilyen megállapodások e szerződés módosítását teszik szükségessé, a módosításokat először a 236. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

239. cikk

A tagállamok közös megegyezésével ehhez a szerződéshez csatolt jegyzőkönyvek e szerződés szerves részét képezik.

240. cikk

E szerződés határozatlan időre jön létre.

Az intézmények létrehozása

241. cikk

A Tanács az e szerződés hatálybalépésétől számított egy hónapon belül összeül.

242. cikk

A Tanács az első ülésétől számított három hónapon belül megteszi a megfelelő intézkedéseket a Gazdasági és Szociális Bizottság létrehozása érdekében.

243. cikk

A Közgyűlés a Tanács első ülésétől számított két hónapon belül a Tanács elnökének összehívására összeül, hogy megválassza tisztségviselőit és kidolgozza eljárási szabályzatát. A tisztségviselők megválasztásáig az elnöki tisztelet a legidősebb tag tölti be.

244. cikk

A Bíróság a tagjai kinevezését követően megkezdzi működését. Első elnökét a többi tag kinevezésével azonos módon három évre kell kinevezni.

A Bíróság a működésének megkezdésétől számított három hónapon belül elfogadja eljárási szabályzatát.

Eljárási szabályzatának közzétételéig a Bíróságnál nem kezdeményezhető eljárás. A kereset benyújtására irányadó határidőt az eljárási szabályzat közzétételétől kell számítani.

A Bíróság elnöke kinevezésétől fogva gyakorolja az e szerződésben ráruházott hatásköröket.

245. cikk

A Bizottság a tagjai kinevezését követően megkezdi működését és ellátja az e szerződésben ráruházott feladatokat.

Tevékenységeinek megkezdésekor a Bizottság megkezdi azokat a vizsgálatokat és kialakítja azokat a kapcsolatokat, amelyek a Közösség gazdasági helyzetének áttekintéséhez szükségesek.

246. cikk

(1) Az első pénzügyi év az e szerződés hatálybalépésének időpontjától ugyanazon év december 31-éig tart. Ha azonban e szerződés az év második felében lép hatályba, az első pénzügyi év a következő év december 31-éig tart.

(2) Az első pénzügyi évre vonatkozó költségvetés megállapításáig a tagállamok kamatmentes előleget biztosítanak a Közösség számára, amelyet le kell vonni az ennek a költségvetésnek a végrehajtásához nyújtott pénzügyi hozzájárulásukból.

(3) A 212. cikkben előírt, a Közösség tisztviselőire vonatkozó személyzeti szabályzat és a Közösség egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek megállapításáig az egyes intézmények felveszik a szükséges személyzetet, és e célból határozott időtartamú szerződéseket kötnek.

Az egyes intézmények a Tanáccsal együtt megvizsgálják az állások számára, javadalmazására és elosztására vonatkozó kérdéseket.

Záró rendelkezések

247. cikk

E szerződést a Magas Szerződő Felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság Kormányánál helyezik letétbe.

E szerződés az utolsó megerősítő okirat letétbe helyezését követő hónap első napján lép hatályba. Ha azonban ez a letétbe helyezés a következő hónap kezdetét megelőző tizenöt napon belül történik, a szerződés e letétbe helyezés napját követő második hónap első napján lép hatályba.

248. cikk

E szerződést, amely egyetlen eredeti példányban francia, holland, német és olasz nyelven készült, és amelynek az e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság Kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a szerződést.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

MELLÉKLETEK

I. MELLÉKLET

A Szerződés 19. és 20. cikkében hivatkozott
A–G listák

A. Lista

Azon vámtarifatételek felsorolása, amelyek vonatkozásában a következő, 3. oszlopban felsorolt
vámtételeket a számtani átlag kiszámításakor figyelembe kell venni

A brüsszeli nómenkla túrában szereplő vámtarifa szám	A termékek leírása	A közös vámtarifa esetében figyelembe veendő vámtétel (%-ban)
1	2	3
ex 15.10	omításból származó savas olaj	18
15.11	cerin és glicerín lúgok:	
	— nyers	6
	— finomított	10
19.04	pióka és szágó; burgonyából vagy egyéb keményítőkből nyert tápióka- és szágóhelyettesítők	45
ex 28.28	nádium-pentoxid	15
ex 28.37	Semleges nátrium-szulfid	20
ex 28.52	Cérium-kloridok; cérium-szulfátok	20
ex 29.01	Aromás szénhidrogének:	
	— xilolok:	
	— vegyes izomerek	20
	— orto-xilol meta-xilol, para-xilol	25
	— sztirol-monomer	20
	— izopropil-benzol (kumol)	25
ex 29.02	klór-metán	20
	Vinilidén klorid-monomer	25
ex 29.03	Toluol-paraszulfonil-klorid	15
ex 29.15	Dimetil-tereftalát	30
ex 29.22	Etilén-diamin és sói	20
ex 29.23	Ciklikus aminoaldehyde, ciklikus aminoketonok és aminokinonok, ezek halogénezett, szulfonált, nitrált vagy nitrozált származékai, valamint ezek sói és észterei	25

A brüsszeli nómenkla- túrában szereplő vámtarifa szám	A termékek leírása	A közös vámtarifa esetében figyelembe veendő vám-tétel (%-ban)
ex 29.25	moveratrilamin	25
29.28	Diazo-, azo- és azoxivegyületek	25
ex 29.31	Klór-benzil diszulfidja	25
ex 29.44	Antibiotikumok (kivéve a penicillint, sztreptomicint, klóramfenikolt és ezek sóit, valamint az aureomicint)	15
ex 30.02	Védőoltások száj- és körömfájás ellen, valamint mikroorganizmus-törzsek ezek gyártásához; sertéspestis elleni antiszérumok és vakcinák	15
ex 30.03	Szarkomicin	18
ex 31.02	Vegyes nitrogéntartalmú ásványi vagy műtrágyák	20
ex 31.03	Foszfáttartalmú ásványi vagy műtrágyák:	
	— egyszerű:	
	— szuperfoszfátok:	
	— csont	10
	— egyéb	12
	— vegyes	7
ex 31.04	Vegyes káliumtartalmú ásványi vagy műtrágyák	
ex 31.05	Egyéb trágyák, beleértve mind a keverék, mind a komplex trágyákat:	
	— foszfor-nitrátok és ammonium-kálium-foszfátok	
	— egyéb trágyák, kivéve az oldott szerves trágyákat	7
	Trágyák tablettában, rombusz alakban és hasonlóan előkészített formákban vagy 10 kg-ot meg nem haladó bruttó súlyú csomagolásban	15
ex 32.07	természetes magnetit, festékkészítésnél alkalmazott finomságra őrölve, kizárólag szén tisztítása céljából	25
ex 37.02	nyérzékeny, exponátlan, perforált filmtekercsek:	
	— fekete-fehér képekhez (pozitívokhoz), külön fel nem használható három egységet tartalmazó csomagokban importálva, színes film alapjával	20
	— Színes képekhez, 100 méter hosszúságot meghaladó (tekercsek)	20
ex 39.02	livinilidén-klorid; polivinil-butirál lapokban	30
ex 39.03	Cellulózészterek, nitrátok és acetátok kivételével	20
	Cellulózészter alapú műanyagok (nitrátok és acetátok kivételével)	15

A brüsszeli nómenkla- túrában szereplő vámtarifa szám	A termékek leírása	A közös vámtarifa esetében figyelembe veendő vám-tétel (%-ban)
	Cellulózéter vagy más cellulózszármazékalapú műanyagok	30
ex 39.06	Alginsav, ennek sói és észterei, száraz	20
ex 48.01	Géppel készült papír és karton:	
	— nátronpapír és nátronkarton	25
	— egyéb, egyben készült, két- vagy többrétegű, kartonpapír belsővel	25
48.04	bbrétegű papír vagy karton (sima rétegek ragasztóval történő összeragasztásával), felületi borítás vagy impregnálás nélkül, belső merevítéssel vagy anélkül, tekercsekben vagy ívekben	25
ex 48.05	Ilamosított papír vagy karton	25
	Kreppelt vagy gyúrt nátronpapír és nátronkarton	25
ex 48.07	Ragasztós nátronpapír és nátronkarton	25
ex 51.01	Műszál (regenerált) (végtelen) fonal, egyágú, sodratlan vagy 400- nál kevesebb sodratszámú	20
ex 55.05	Többágú pamutfonal, kivéve a díszítőfonalat, fehérítetlen, kilogrammonként 337 500 vagy ennél nagyobb súlyú az egyágú fonalban mérve	20
ex 57.07	Kókuszfonal	18
ex 58.01	Csomózott szőnyegek, szőnyegáru és lábtörlők, selyemből, selyemhulladékból, kivéve a fésűskócot, műszálból (szintetikus szálból), az 52.01 sz. tétel alá tartozó fonalból, fémszálból, gyapjúból vagy finom állati szőrből	80
ex 59.04	Többágú kókuszfonal	18
ex 71.04	Gyémánt csiszolópor és gyémántpor	10
ex 84.10	Szivattyúházak vagy -testek acélból, kivéve a rozsdamentes acélt, ill. könnyűfémből vagy ötvözeiteiből, repülőgépek dugattyús motorjaihoz	15
ex 84.11	Szivattyú- vagy kompresszorházak vagy -testek, acélból, kivéve a rozsdamentes acélt, ill. könnyűfémből vagy ötvözeiteiből, repülőgépek dugattyús motorjaihoz	15
ex 84.37	Mintázatlan vagy mintás tüll és csipke készítésére szolgáló gépek	10
	Hímzőgépek, kivéve a szálhúzó és -kötőgépeket (csipkehímzés készítéséhez használt gépeket)	10
ex 84.38	Mintázatlan vagy mintás tüll és csipke készítésére alkalmas gépekhez használt kiegészítő gépek:	
	— csúszó-emelő gépek	10
	— jacquard-szövőgépek	18

A brüsszeli nómenkla- túrában szereplő vámtarifa szám	A termékek leírása	A közös vámtarifa esetében figyelembe veendő vám-tétel (%-ban)
	nzőgépekhez használt kiegészítő gépek:	
	— automata gépek	18
	— kártyalyukasztó gépek, kártyamásoló gépek, vezérlőgépek, csévézők	10
	rtáztatlan vagy mintás tüll és csipke készítéséhez használt gépek, valamint az ilyen gépek kiegészítő gépeinek alkatrészei és tartozékai:	
	— csúszkák, orsók, bordák, keresztfejek és fésűbordák síkkötőgépekhez, bordaládák (azok bordái és kései), körkötőgépek komplett orsói, valamint bordaládáinak és orsóinak alkatrészei	10
	nzőgépek és ezen gépek kiegészítő gépeihez való alkatrészek és tartozékok:	
	— vetélők, vetelőfiókok, beleértve ezek bordáit; fonalcsapdák	10
ex 84.59	kerceselőgépek vezetékhuzal feltekeréséhez, valamint elektromos tekercsek és tekercsáruk gyártásához használt szigetelő- vagy védőszalagok	23
	zvetlen hajtású vagy inerciális indítószerkezetek repülőgépekhez	25
ex 84.63	hengelyek repülőgép-dugattyús motorokhoz	10
ex 85.08	pülőgép indítómotorok	20
	Gyűjtómágnesek, beleértve a repülőgépek mágnesdinamóit	25
88.01	Léggömbök és léghajók	25
ex 88.03	Léggömbök és léghajók alkatrészei	25
88.04	Ezek ejtőernyői és alkatrészei, valamint ezek tartozékai	12
88.05	Katapultok, hasonló repülőgép-indító szerkezetek és ezek alkatrészei	15
	Földi oktatógépek és ezek alkatrészei	20
ex 90.14	Légi navigációs eszközök	18
ex 92.10	Zongoraszerkezetek és (legalább 85 billentyűt tartalmazó) billentyűzetek	30

B. Lista

Azon vámtarifatételek felsorolása, amelyek vonatkozásában a közös vámtarifa vámtételei nem haladhatják meg a 3%-ot

A brüsszeli
nómenklatúráb
an szereplő
vámtarifaszám

A termékek leírása

1	2
5. ÁRUCSOPORT	
05.01	
05.02	
05.03	
05.05	
05.06	
ex 05.07	Feldolgozatlan toll, madárbőr és egyéb madárrész tollal vagy pehellyel (kivéve a feldolgozatlan ágytollat vagy pelyhet)
05.09-től 05.12-ig	
ex 05.13	Természetes nyers szivacsok
13. ÁRUCSOPORT	
13.01	
13.02	
14. ÁRUCSOPORT	
14.01-től 14.05-ig	
25. ÁRUCSOPORT	
25.02.	
ex 25.04	Természetes grafit, nem kiskereskedelmi forgalmazásra
25.05	
25.06	
ex 25.07	Agyag (kivéve a kaolint), andaluzit és cianit, égetett vagy égetetlen, de a 68.07 sz. tétel alá tartozó duzzasztott agyag nélkül; mullit; samott és dinaszföldek
ex 25.08	Kréta, nem kiskereskedelmi forgalmazásra
ex 25.09	Földfestékek, nem égetett ill. kevert; természetes csillámos vas-oxidok
25.10	
25.11	
ex 25.12	Kovaföldek, kavasvartartalmú hegyi liszt és hasonló kavasvartartalmú földek (például infuzóriumföld, tripoliföld vagy diatomit) 1 vagy 1-nél kevesebb látszólagos sűrűséggel, égetett vagy égetetlen, nem kiskereskedelmi forgalmazásra
ex 25.13	Habkő, csiszolópor, természetes korund és egyéb természetes csiszolóanyagok, nem kiskereskedelmi forgalmazásra
25.14	
ex 25.17	Tűzkő; zúzott vagy durva zúzott kő, makadám és kátrányos makadám, kavics és sóder, amelyeket közösen zúzalékos útburkolatokhoz, vasúthoz vagy egyéb zúzott kő- vagy beton-adalékanyagokhoz használnak; murva

ex 25.18	Dolomit, beleértve a durvára hasítást, a durván négyszögletesre faragást vagy a négyszögletesre fűrészelést követően meg nem munkált dolomitot
25.20	
25.21	
25.24	
25.25	
25.26	
ex 25.27	Természetes szteatit, beleértve a durvára hasítást, a durván négyszögletesre faragást vagy a négyszögletesre fűrészelést követően meg nem munkált természetes szteatitot; zsírkő, kivéve az egy kilogrammot meg nem haladó nettó súlyú csomagolásban lévő
25.28	
25.29	
25.31	
25.32	
26.	
ÁRUCSOPORT	
ex 26.01	Fémércek és -koncentrátumok, kivéve az ólomércet, cinkércet és -termékeket az Európai Szén- és Acélközösség területén belül; pirított vaskovand
26.02	
ex 26.03	Hamu és maradványai (kivéve a vas- vagy széngyártásból származókat), amelyek a cinktartalmúak kivételével fémeket vagy fémvegyületeket tartalmaznak
26.04	
27.	
ÁRUCSOPORT	
27.03	
ex 27.04	Koksz és félkoksz szén elektródák gyártásához, valamint tőzegkoksz
27.05 (bis)	
27.06	
ex 27.13	Nyers ozokerit, földviasz és tőzegviasz
27.15	
27.17	
31.	
ÁRUCSOPORT	
31.01	
ex 31.02	Természetes nátrium-nitrát
40.	
ÁRUCSOPORT	
40.01	
40.03	
40.04	
41.	
ÁRUCSOPORT	
41.09	
43.	
ÁRUCSOPORT	
43.01	
44.	
ÁRUCSOPORT	

A brüsszeli
nómenklatúráb
an szereplő
vámtarifaszám

A termékek leírása

44.01	
47.	
ÁRUCSOPORT	
47.02	
50.	
ÁRUCSOPORT	
50.01	
53.	
ÁRUCSOPORT	
53.01	
53.02	
53.03	
53.05	
55.	
ÁRUCSOPORT	
ex 55.02	Nem nyers gyapothulladék
55.04	
57.	
ÁRUCSOPORT	
57.04	
63.	
ÁRUCSOPORT	
63.02	
70.	
ÁRUCSOPORT	
ex 70.01	Hulladéküveg (üvegtörmelék)
71.	
ÁRUCSOPORT	
ex 71.01	Megmunkálatlan gyöngyök
ex 71.02	Megmunkálatlan drága- és féldrágakövek
71.04	
71.11	
77.	
ÁRUCSOPORT	
ex 77.04	Megmunkálatlan berilliums

C. Lista

Azon vámtarifatételek felsorolása, amelyek vonatkozásában a közös vámtarifa vámtételei nem haladhatják meg a 10%-ot

A brüsszeli nómenklatúráb an szereplő vámtarifaszám	A termékek leírása
1	2
5. ÁRUCSOPORT ex 05.07	Toll, madárbőr és egyéb madárrész tollal vagy pehellyel, kivéve a feldolgozatlant
05.14	
13. ÁRUCSOPORT ex 13.03	Növényi nedvek és kivonatok; agar-agar és egyéb természetes növényi anyagokból kivont ragasztószerek és sűrítőszerek (kivéve a pektint)
15. ÁRUCSOPORT ex 15.04	Halból és tengeri emlősállatokból nyert zsírok és olajok, finomítva vagy finomítás nélkül (kivéve a bálnaolajat)
15.05	
15.06	
15.09	
15.11	
15.14	
25. ÁRUCSOPORT ex 25.09	Égetett vagy kevert földfestékek
ex 25.15	Márvány, édesvízi mészkő, ekausszin és egyéb mésztartalmú szobor- és építési kő, 2,5 vagy ennél nagyobb látszólagos sűrűséggel, a négyszögletesre fűrészelést követően meg nem munkált alabástrom 25 centimétert meg nem haladó vastagságban
ex 25.16	Gránit, porfír, bazalt, homokkő és egyéb szobor- és építési kő, a négyszögletesre fűrészelést követően meg nem munkált alabástrom 25 centimétert meg nem haladó vastagságban
ex 25.17	A 25.15 vagy 25.16 sz. tétel alá tartozó kövek granulátumai, zúzalékai vagy porai
ex 25.18	Dolomit, égetett vagy agglomerált (beleértve a kátrányos dolomitot)
25.22	
25.23	
27. ÁRUCSOPORT ex 27.07	Nagy hőmérsékletű kőszénkátrány olajai és egyéb desztillációs termékei, valamint e fejezet 2. lábjegyzetében meghatározott egyéb olajok és termékek, kivéve a fenolokat, krezolokat és xilenolokat
27.08	
ex 27.13	Ozokerit, földviasz és tőzegviasz, a nyersét kivéve
ex 27.14	Aszfalt és egyéb ásványolaj- és palaolaj maradványok, kivéve az ásványolajkocszot
27.16	
30. ÁRUCSOPORT ex 30.01	Organoterápiás mirigyek vagy egyéb szervek, szárítva, por alakban vagy nem por alakban

A brüsszeli
nómenklatúráb
an szereplő
vámtarifaszám

A termékek leírása

32.	
ÁRUCSOPORT	
ex 32.01	Növényi eredetű cserzőkivonatok, kivéve az ág vessző (mimóza) és kvebracso kivonatokat
32.02	
32.03	
32.04	
33.	
ÁRUCSOPORT	
ex 33.01	Illóolajok (terpénmentes vagy terpéntartalmú), szilárdak és folyékonyak, kivéve a déligyümölcsökét; gyantaféleségek
33.02	
33.03	
33.04	
38.	
ÁRUCSOPORT	
38.01	
38.02	
38.04	
38.05	
38.06	
ex 38.07	Terpentinolaj; nyers kénes terpentin; nyers dipentén
38.08	
38.10	
40.	
ÁRUCSOPORT	
40.05	
ex 40.07	Gumival borított vagy impregnált textílfonal
40.15	
41.	
ÁRUCSOPORT	
41.02	
ex 41.03	Juh- és báránybőr, a cserzést követően kikészítve
ex 41.04	Kecske- és gidabőr, a cserzést követően kikészítve
41.05	
41.06	
41.07	
41.10	
43.	
ÁRUCSOPORT	
43.02	
44.	
ÁRUCSOPORT	
44.06-től	
44.13-ig	
44.16	
44.17	
44.18	
48.	
ÁRUCSOPORT	

ex 48.01	Tekercses újságyomó papír
50.	
ÁRUCSOPORT	
50.06	
50.08	
52.	
ÁRUCSOPORT	
52.01	
53.	
ÁRUCSOPORT	
53.06-tól	
53.09-ig	
54.	
ÁRUCSOPORT	
54.03	
55.	
ÁRUCSOPORT	
55.05	
57.	
ÁRUCSOPORT	
ex 57.05	Kenderfonal, nem kiskereskedelmi forgalmazásra
ex 57.06	Jutaszál, nem kiskereskedelmi forgalmazásra
ex 57.07	Egyéb növényi textilszálból készült fonal, nem kiskereskedelmi forgalmazásra
ex 57.08	Papírfonal, nem kiskereskedelmi forgalmazásra
68.	
ÁRUCSOPORT	
68.01	
68.03	
68.08	
ex 68.10	Vakoláshoz használt építőanyagok
ex 68.11	Cementhez (beleértve a salakcementet), betonhoz vagy műkőhöz (beleértve a cementtel agglomerált granulált márványt) használt építőanyagok, erősítő anyaggal vagy anélkül
ex 68.12	Azbesztcement, cellulóz szálcement vagy hasonló építőanyagok
ex 68.13	Feldolgozott azbeszt; azbeszt-alapú keverékek, valamint azbeszt- és magnézium-karbonát-alapú keverékek
69.	
ÁRUCSOPORT	
69.01	
69.02	
69.04	
69.05	
70.	
ÁRUCSOPORT	
ex 70.01	Tömbüveg (kivéve az optikai üveget)
70.02	
70.03	
70.04	
70.05	
70.06	

70.16	
71.	
ÁRUCSOPORT	
ex 71.05	Megmunkálatlan ezüst
ex 71.06	Megmunkálatlan dublé ezüst
ex 71.07	Megmunkálatlan arany
ex 71.08	Megmunkálatlan fém- vagy ezüst-alapú dublé arany
ex 71.09	Megmunkálatlan platina és egyéb, platínacsoportba tartozó fémek
ex 71.10	Megmunkálatlan dublé platina vagy egyéb, platinacsoportba tartozó, fém- vagy nemesfém-alapú fémek
73.	
ÁRUCSOPORT	
73.04	
73.05	
ex 73.07	Vas- vagy acélbugák, -tuskók, lemeztuskók és durva lemezek (beleértve a fehérlemez rudakat) (kivéve az Európai Szén- és Acélközösség területe alá tartozó termékeket); vas vagy acél előkovácsolt darabok
ex 73.10	Vas- vagy acélrudak és -pálcák (beleértve a huzalalapanyagot), melegen hengerelt, kovácsolt, extrudált, hidegen megmunkált vagy hidegen húzott (beleértve a precíziós technikával készültet); üreges bányászati fúróacél (kivéve az Európai Szén- és Acélközösség területe alá tartozó termékeket)
ex 73.11	Vas- vagy acél szögvasak, idomok és szelvények, melegen hengerelt, kovácsolt, extrudált, hidegen megmunkált vagy hidegen húzott; vas vagy acél szádpallók, kifúrva, perforálva vagy elemekből összeállítva vagy anélkül (kivéve az Európai Szén- és Acélközösség területe alá tartozó termékeket)
ex 73.12	Vas- vagy acélgyűrű és -szalag, melegen hengerelt vagy hidegen megmunkált (kivéve az Európai Szén- és Acélközösség területe alá tartozó termékeket)
ex 73.13	Vas- vagy acéllapok és -lemezek, melegen hengerelt vagy hidegen megmunkált (kivéve az Európai Szén- és Acélközösség területe alá tartozó termékeket)
73.14	
ex 73.15	Ötvözött acél és nagy széntartalmú acél a 73.06-73.14 sz. tételek alatt említett formákban (kivéve az Európai Szén- és Acélközösség területe alá tartozó termékeket)
74.	
ÁRUCSOPORT	
74.03	
74.04	
ex 74.05	Vörösréz fólia, dombornyomással, formára vágva, perforálva, bevonva vagy nyomva vagy anélkül, kivéve amelyet a hátoldalán merevítő anyaggal láttak el
ex 74.06	Rézpor (kivéve a rendkívül apró szemű port)
75.	
ÁRUCSOPORT	
75.02	
75.03	
ex 75.05	Megmunkálatlan, öntött nikkel galvánanódok
76.	
ÁRUCSOPORT	

A brüsszeli
nómenklatúráb
an szereplő
vámtarifaszám

A termékek leírása

76.02	
76.03	
ex 76.04	Alumíniumfólia, dombornyomással, formára vágva, perforálva, bevonva vagy nyomva vagy anélkül, kivéve amelyet a hátoldalán merevítő anyaggal láttak el
ex 76.05	Alumínium por (kivéve a rendkívül apró szemű port)
77.	
ÁRUCSOPORT	
ex 77.02	Megmunkált magnéziumrudak, -pálcák, -szögvasak, -idomok és -szelvények; magnéziumhuzal; megmunkált magnéziumlemezek, -lapok és -szalag; magnéziumfólia; egyforma nagyságú reszelék és forgács; magnéziumpor (kivéve a rendkívül apró szemű port)
ex 77.04	Megmunkált berilliumrudak, -pálcák, -szögvasak, -idomok és -szelvények; berilliumhuzal; megmunkált berilliumlemezek, -lapok és -szalag, berilliumfólia
78.	
ÁRUCSOPORT	
78.02	
78.03	
ex 78.04	Megmunkált vagy megmunkálatlan ólomfólia, formára vágva, perforálva, bevonva vagy nyomva, kivéve amelyet a hátoldalán merevítő anyaggal láttak el
79.	
ÁRUCSOPORT	
79.02	
79.03	
80.	
ÁRUCSOPORT	
80.02	
80.03	
ex 80.04	Megmunkált vagy megmunkálatlan ónfólia, formára vágva, perforálva, bevonva vagy nyomva, kivéve amelyet a hátoldalán merevítő anyaggal láttak el
81.	
ÁRUCSOPORT	
ex 81.01	Megmunkált volfrámrudak, -pálcák, -szögvasak, -idomok és szelvények; megmunkált volfrámlemezek, -lapok és -szalag; volfrámfólia; volfrámhuzal és -szál
ex 81.02	Megmunkált molibdénrudak, -pálcák, -szögvasak, -idomok és szelvények; molibdénlemezek, -lapok és -szalag; molibdénfólia; molibdénhuzal és -szál
ex 81.03	Megmunkált tantálrudak, -pálcák, -szögvasak, -idomok és szelvények; tantállemezek, -lapok és -szalag; tantálfólia; tantálhuzal és -szál
Ex81.04	Egyéb alapfémekből készült megmunkált rudak, pálcák, szögvasak, idomok és szelvények; egyéb alapfémekből készült lemezek, lapok és szalag; egyéb alapfémekből készült fólia, huzal és szál
93.	
ÁRUCSOPORT	
ex 93.06	Puskatusok és lőfegyverek egyéb fa részei
95.	
ÁRUCSOPORT	

A brüsszeli
nómenklatúráb
an szereplő
vámtarifaszám

A termékek leírása

ex 95.01-től ex 95.07-ig	Durván megmunkált szobrászanyagok, pl. lemezek, lapok, pálcák, csövek és hasonló formák, csiszolás vagy egyéb megmunkálás nélkül
-----------------------------	---

98.
ÁRUCSOPORT

ex 98.11	Durván megmunkált fa- vagy gyökérrönkök, nagy boroshordók készítéséhez
----------	---

D. Lista

Azon vámtarifatételek felsorolása, amelyek vonatkozásában a közös vámtarifa vámtételei nem haladhatják meg a 15%-ot

A brüsszeli nómenklatúráb an szereplő vámtarifaszám	A termékek leírása
1	2
28. <i>Szervetlen vegyi anyagok; szerves vagy szervetlen nemesfémek, ritkaföldfémek, radioaktív elemek és izotópok szerves és szervetlen vegyületei</i> ÁRUCSOPORT ex 28.01 Halogének (kivéve nyers jódot és brómot) ex 28.04 Hidrogén, nemesgázok és egyéb félfémek és nemfémek (kivéve a szelént és foszfort) 28.05-től 28.10-ig ex 28.11 Arzén-trioxid; arzénsav 28.13-tól 28.22-ig 28.24 28.26-től 28- 31-ig ex 28.32 Klorátok (kivéve a nátrium-klorátot, valamint a kálium-klorátot és perklorátokat) ex 28.34 Oxijodidok és perjodátok 28.35-től 28.45-ig 28.47-től 28.58-ig	

E. Lista

Azon vámtarifátételek felsorolása, amelyek vonatkozásában a közös vámtarifa vámtételei nem haladhatják meg a 25%-ot

A brüsszeli nómenklatúráb an szereplő vámtarifaszám	A termékek leírása
1	2
29. ÁRUCSOPORT	<i>Szerves vegyi anyagok</i>
ex 29.01	Szénhidrogének (kivéve a naftalint)
29.02	
29.03	
ex 29.04	Aciklikus alkoholok és halogénezett, szulfonált, nitrált vagy nitrozált származékai (kivéve a butil- vagy izobutilalkoholokat)
29.05	
ex 29.06	Fenolok (kivéve a fenolt, krezolokat és xilenolokat) és fenolalkoholok
29.07-től	
29.45-ig	
32. ÁRUCSOPORT	
32.05	
32.06	
39. ÁRUCSOPORT	
39.01-től	
39.06-ig	

I. F. Lista

Azon vámtarifátételek felsorolása, amelyek vonatkozásában a közös vámtarifa vámtételeit közös megegyezéssel határozták meg

A brüsszeli nómenklatúr ában szereplő vámtarifaszá m	A termékek leírása	A közös vámtarifa esetében figyelembe veendő vámtétel (az érték %-ában)
1	2	3
ex 01.01	Élő lovak vágásra	11
ex 01.02	Élő szarvasmarhafélék (kivéve a fajtatiszta tenyészállatokat) ¹	16
ex 01.03	Élő sertés (kivéve a fajtatiszta tenyészállatokat) ¹	16
ex 02.01	Hús és ehető belsőség, frissen, hűtve vagy fagyasztva:	
	— ló	16
	— szarvasmarha	20
	— sertés ¹	20
02.02	Vágott szárnyasok (pl. baromfi, kacs, liba, pulyka és gyöngytyúk), azok ehető belsőségei, frissen, hűtve vagy fagyasztva	18
ex 02.06	Lóhús, sózva vagy szárítva	16
ex 03.01	Édesvízi hal, frissen (élve vagy élettelenül), hűtve vagy fagyasztva:	
	— pisztráng vagy egyéb lazacfélék	16
	— egyéb	10
ex 03.03	Rákfélék és puhatestűek, héjban vagy anélkül, frissen (élve vagy élettelenül), hűtve, fagyasztva, sózva, sós lében vagy szárítva; rákfélék, héjban, egyszerűen vízben főzve:	
	— folyami rák és tengeri rák	25
	— rákok, garnélarákok és fűrészes garnélarákok	18
	— osztrigák	18
04.03	Vaj	24
ex 04.05	Madártojások héjastul, frissen vagy tartósítva:	
	— 2/16-tól 8/31-ig	12
	— 9/1-től 2/15-ig	15
04.06	Természetes méz	30
ex 05.07	Feldolgozatlan ágytoll és pehely	0
05.08	Megmunkálatlan csont és szarumag, zsírtalanítva, egyszerűen feldolgozva, de nem feldarabolva, savazva vagy a zselatint kifőzve; ezen termékek porított változatai vagy hulladékai	0
ex 06.03	Friss vágott virágok és virágbimbók csokrok vagy díszítés céljából:	
	— 6/1-től 10/31-ig	24
	— 11/1-től 5/31-ig	20
ex 07.01	Zöldségek, frissen vagy hűtve:	
	— hagyma, mogyoróhagyma, fokhagyma	12
	— újbúrgonya:	
	— 1/1-től 5/15-ig	15
	— 5/16-tól 6/30-ig	21

¹ Csak házi fajták.

A brüsszeli nómenklatúr ában szereplő vámtarifaszá m	A termékek leírása	A közös vámtarifa esetében figyelembe veendő vám-tétel (az érték %-ában)
	— egyéb ²	
07.04	Szárított, aszalt vagy sűrített zöldségek, egészben, vágva, szeletelve, széttörve vagy por alakban, de további feldolgozás nélkül:	
	— hagyma	20
	— egyéb	16
ex 07.05	Szárított hüvelyes zöldségek, fejtvé, hámozva vagy hasítva vagy anélkül:	
	— borsó és bab	10
ex 08.01	Friss banán	20
08.02	Déligyümölcs, frissen vagy szárítva:	
	— narancs:	
	— 3/15-től 9/30-ig	15
	— ezen az időszakon kívül	20
	— mandarin és magtalan mandarin	20
	— citrom	8
	— grapefruit	12
	— egyéb	16
ex 08.04	Friss szőlő:	
	— 11/1-től 7/14-ig	18
	— 7/15-től 10/31-ig	22
08.06	Friss alma, körte és birsalma ²	8
08.07	Friss csonthéjas gyümölcsök:	
	— sárgabarack	25
	— egyéb ²	
ex 08.12	Szilva	18
ex 09.01	Nyers kávé	16

² A vámtételt általában a számtani átlag szintjén határozzák meg. Ezt, ha szükséges, szezonális vámtételek meghatározásával a Közösség mezőgazdasági politikájának keretében módosítani lehet.

A brüsszeli nómenklatúr ában szereplő vámtarifaszá m	A termékek leírása	A közös vámtarifa esetében figyelembe veendő vám-tétel (az érték %-ában)
10.01-től 10.07-ig ex 11.01 12.01 ex 12.03 12.06 15.15 — nyers — egyéb 15.16 — nyers — egyéb ex 16.04 ex 16.05 17.01 18.01 18.02 19.02 ex 20.02 21.07	Gabonafélék ³ Búzaliszt ³ Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök, egészben vagy törve Vetőmagként használt magvak (kivéve a cukorrépa magot) Komlókéve és komlóliszt Méhviasz és egyéb rovarviaszok, színezve vagy színezetlenül: Növényi viaszok, festve vagy festetlenül: Feldolgozott vagy tartósított hal: Rákfélék, feldolgozva vagy tartósítva Szilárd répacukor és nádcukor Kakaóbab, egész vagy törött, nyers vagy pörkölt Kakaókéreg, -hüvely, -héj és -hulladék Lisztkészítmények, keményítő- vagy malátakivonatok, csecsemőtáplálékhoz vagy táplálkozási és étkezési célokból használt, 50 súlyszázaléknál kevesebb kakaótartalommal Savanyú káposzta Máshol nem meghatározott vagy máshová nem sorolt élelmiszer-készítmények	 0 10 12 0 10 0 8 20 20 80 9 9 25 20 25

- ³ (a) A közös vámtarifában a gabonafélékre és a búzalisztre vonatkozó vámtételek megegyeznek a nemzeti vámtarifákban feltüntetett vámtételek számtani átlagával.
- (b) Amíg a 40. cikk (2) bekezdésében előírt intézkedések keretében alkalmazandó elbánást meg nem határozzák, a tagállamok — a 23. cikktől eltérve — felfüggeszthetik az ezekre a termékekre fizetendő vámok beszedését.
- (c) Ha a gabonafélék vagy búzaliszt előállítását vagy feldolgozását bármely tagállamban súlyosan veszélyezteteti vagy sérti a vámoknak egy másik tagállamban történő felfüggesztése, az érintett tagállamoknak tárgyalásokat kell kezdeményezniük egymással. Ha ezek az eljárások nem vezetnek eredményre, a Bizottság engedélyezheti a sértett államnak, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket, melyeket a Bizottság által meghatározott módon kell megvalósítani, ha az árkülönbözet nem kerül kiegyenlítésre a vámokat felfüggesztő tagállamban meglévő belső gabonapiaci rendtartás keretében.

A brüsszeli nómenklatúr ában szereplő vámtarifaszá m	A termékek leírása	A közös vámtarifa esetében figyelembe veendő vám-tétel (az érték %-ában)
22.04	Szőlőmust, (alkohol hozzáadása nélkül meggátolt módon erjesztve vagy erjesztéssel előállítva) erjedésben lévő, vagy alkohol hozzáadása nélkül erjedésében gátolva	40
23.01	Emberi fogyasztásra alkalmatlan lisztfélék és darák:	
	— húsból és belsőségből; töpörtyű	4
	— halból, rákfélékből vagy puhatestűekből	5
24.01	Feldolgozatlan dohány; dohányhulladék	30
ex 25.07	Kaolin, sillimanit	0
ex 25.15	Márvány, beleértve a durvára hasítást, a durván négyszögletesre faragást vagy a négyszögletesre fűrészelést követően meg nem munkált természetes márványt, melynek vastagsága meghaladja a 25 centimétert	0
ex 25.16	Gránit, porfír, bazalt, homokkő és egyéb szobrászati és építészeti kő, beleértve a durvára hasítást, a durván négyszögletesre faragást vagy a négyszögletesre fűrészelést követően meg nem munkált természetes követ, melynek vastagsága meghaladja a 25 centimétert	0
25.19	Természetes magnézium-karbonát (magnezit), égetett vagy égetetlen, kivéve a magnézium-oxidot	0
ex 25.27	Egy kilogrammot meg nem haladó nettó súlyú csomagolásban kiszerezett talkum	8
ex 27.07	Nyers fenolok, krezolok és xilenolok	3
27.09	Nyers ásvány- és palaolajok	0
ex 27.14	Petróleumkocsz	0
28.03	Szén, beleértve a kormot, antracénkormot, acetilénkormot és lámpakormot	5
ex 28.04	Foszfor	15
	Szelén	0
28.23	Vas-oxidok és -hidroxidok, beleértve a 70 súlyszázaléknyi vagy ennél több Fe_2O_3 -ként értékelt összetett vasat tartalmazó földfestékeket	10
28.25	Titán-oxidok	15
ex 28.32	Nátrium- és kálium-klorátok	10
ex 29.01	Aromás szénhidrogének	
	— naftalin	8
ex 29.04	terc-butilalkohol	8
ex 32.07	Titánfehér	15
ex 33.01	Citrusfélékből nyert illóolajok (terpénmentesek vagy terpéntartalmúak), szilárdak és folyékonyak	12
34.04	Mesterséges viaszok (beleértve a vízben oldódó viaszokat); feldolgozott, nem emulgeált és oldószert nem tartalmazó viaszok	12
ex 40.07	Gumiszál és -zsinór/huzal, textilborítással vagy anélkül	15
41.01	Cserzetlen és nyersbőrök (friss, sózott, száraz, pikkelyezett vagy meszezett), hasított vagy hasítatlan, beleértve a nyírásra érett juhbőrt	0

A brüsszeli nómenklatúr ában szereplő vámtarifaszá m	A termékek leírása	A közös vámtarifa esetében figyelembe veendő vám-tétel (az érték %-ában)
ex 41.03	Juh- és báránybőrből készült kész bőr, cserzést követően kikészítetlen:	
	— indiai keresztezett juhból és kecskéből	0
	— egyéb	6
ex 41.04	Kecske- és gidabőrből készült kész bőr, cserzést követően kikészítetlen:	
	— indiai kecskéből	0
	— egyéb	7
41.08	Lakkbőr és krómozott bőr	12
44.14	Furnér lapok és rétegelt lemezek (fűrészelt, felvágott vagy hámozott), öt millimétert meg nem haladó vastagságban, papír vagy szövet merevítéssel vagy anélkül	10
44.15	Rétegelt lemez, bútorlap, furnérbetétes asztaloslap, deszkamagú asztaloslap és furnérozott táblák, akár tartalmazzanak a fán kívüli bármilyen anyagot, akár nem; intarziás fa és famozaik	15
53.04	Juh- és báránygyapjú- vagy egyéb állati szőrhulladék (finom vagy durva), lehúzásból vagy fűrészfogas farkasolásból (beleértve a lehúzott vagy farkasolt rongyhulladékot is)	0
54.01	Len, nyers vagy kikészített, de nem fonott; lenkóc és -hulladék (beleértve a lehúzott és farkasolt rongyhulladékot is)	0
54.02	Rami, nyers vagy kikészített, de nem fonott; rami fésűskóc és -hulladék (beleértve a lehúzott és farkasolt rongyhulladékot is)	0
55.01	Pamut, nem kártolt vagy fésűs	0
ex 55.02	Gyapothulladék, nyers	0
55.03	Pamuthulladék (beleértve a lehúzott és farkasolt rongyhulladékot is), nem kártolt vagy fésűs	0
57.01	Kender (<i>Cannabis sativa</i>), nyers vagy kikészített, de nem fonott; kenderkóc és -hulladék (beleértve a lehúzott és farkasolt rongyhulladékot vagy kötelet is)	0
57.02	Manilakender (abaka) (<i>Musa textilis</i>), nyers vagy kikészített, de nem fonott; manilakenderkóc és -hulladék (beleértve a lehúzott és farkasolt rongyhulladékot vagy kötelet is)	0
57.03	Juta, nyers vagy kikészített, de nem fonott; jutakóc és -hulladék (beleértve a lehúzott és farkasolt rongyhulladékot vagy kötelet is)	0
74.01	Rezes kéneskő; megmunkálatlan réz (finomított vagy finomítatlan); vörösréz-hulladék és -törmelék	0
74.02	Előötvözetek	0
75.01	Nikkelkéneskő, nikkelfémeskő és egyéb közbenső nikkelkohászati termékek; megmunkálatlan nikkel (kivéve a galvánanódokat); nikkelhulladék és -törmelék	0
80.01	Megmunkálatlan ón, ónhulladék és -törmelék	0
ex 85.08	Gyújtógyertyák	18

G. Lista

Azon vámtarifatételek felsorolása, amelyek vonatkozásában
a közös vámtarifa vámtételeit a tagállamok között meg kell tárgyalni

A brüsszeli nómenklatúr ában szereplő vámtarifaszá m	A termékek leírása
1	2
ex 03.01	Sósvízi hal, frissen (élve vagy élettelenül), hűtve vagy fagyasztva
03.02	Hal, sózva, sós lében, szárítva vagy füstölve
04.04	Sajt és túró
11.02	Gabonadara és gabonaliszt; egyéb feldolgozott gabonaszemek (például dagasztott, pelyhesített, hántolt, fényezett vagy durvára őrölt, de tovább fel nem dolgozott), kivéve a hántolt, fényezett, csiszolt vagy tört rizst; gabonacsírák, egészben, dagasztva, pelyhesítve vagy őrölve
11.07	Maláta, pörkölt vagy pörköletlen
ex 15.01	Disznózsír és egyéb kiolvasztott disznózsiradék
15.02	Kiolvasztatlan szarvasmarha-, juh- vagy kecskezsírok; ezen zsírokból előállított faggyú (beleértve a "premier jus"-t)
05.03	Disznózsírsztearin, oleosztearin és faggyúsztearin; sertészsírolaj, oleoolaj és faggyúolaj, nem emulgeált vagy kevert vagy bármilyen módon feldolgozott formában
ex 05.04	Bálnaolaj, finomított vagy finomítatlan
15.07	Zsírosított növényi olajok, folyékony vagy szilárd, nyers, finomított vagy tisztított
15.12	Állati vagy növényi zsírok és olajok, hidrogénezett, finomított vagy finomítatlan, de tovább nem feldolgozott
18.03	Kakaópép (ömlesztve vagy tömbben), zsírtalanítva vagy anélkül
18.04	Kakaóvaj (zsír vagy olaj)
18.05	Kakaópor, édesítetlen
18.06	Csokoládé és egyéb kakaótartalmú élelmiszer-készítmények
19.07	Kenyér, tengerész-kétszerszültek és egyéb szokásos pékáruk, melyek nem tartalmaznak cukrot, mézet, tojást, zsírokat, sajtot vagy gyümölcsöt
19.08	Tésztafélék, kekszek, kalácsok és egyéb finompékáruk, akár tartalmaznak bármilyen arányban kakaót, akár nem
21.02	Kávé-, tea- vagy matékivonatok, -esszenciák vagy koncentrátumok; ezen kivonatok, esszenciák vagy koncentrátumok alapul vételével készült készítmények
22.05	Friss szőlőből készült bor; szőlőmust alkohol hozzáadásával lefojtva
22.08	Etilalkohol vagy szesz, denaturátlan, 80 vagy ennél több fokos alkoholtartalommal; bármilyen erősségű denaturált szeszek (beleértve az etilalkoholt és az alkoholt)
22.09	Szeszek (a 22.08 tétel alá tartozók kivételével); likőrök és egyéb szeszes italok; ("koncentrált kivonatok" elnevezésű) összetett alkoholkészítmények szeszes italok gyártásához
25.01	Konyhasó (beleértve a kősót, tengeri sót és asztali sót); tiszta nátrium-klorid; sós levek, tengervíz
25.03	Minden fajtájú kén, kivéve a szublimált ként, kicsapott ként és kolloid ként
25.30	Nyers (égetett vagy égetetlen) természetes borátok és ezek koncentrátumai, a természetes sós víztől elkülönítettek kivételével; nyers természetes bórsav, mely legfeljebb 85% H ₃ BO ₃ -t tartalmaz száraz súlyra számítva

ex 26.01	Ólomércek és cinkércek
ex 26.03	Cinktartalmú hamu és maradványok
27.10	Ásvány- és palaolaj, a nyers kivételével; máshol meg nem határozott vagy máshová nem sorolt készítmények, melyek legalább 70 súlyszázaléknyi, a készítmények alapelemeit alkotó ásványolajat vagy palaolajat tartalmaznak
27.11	Benzingázok és egyéb gáznemű szénhidrogének
27.12	Vazelin
ex 27.13	Paraffinviasz, mikrokristályos csőviasz, paraffingács és egyéb ásványi viasz, festett vagy festetlen, kivéve az azokeritet, montánviaszt és tőzegviaszt
ex 28.01	Jód (nyers) és bróm
28.02	Szublimált vagy kicsapott kén; kolloid kén
ex 28.11	Arzén-pentoxid
28.12	Bór-oxid és bórsav
28.33	Bromidok, oxibromidok, bromátok és perbromátok, valamint hipobromátok
ex 28.34	Jodidok és jodátok
28.46	Borátok és perborátok
ex 29.04	Butil- és izobutilalkoholok (kivéve a <i>terc</i> -butilalkoholt)
ex 29.06	Fenol, krezolok és xilenolok
ex 32.01	Kvebracso- és ág vessző- (mimóza-) kivonatok
40.02	Műgumik, beleértve a műkaucsukot, stabilizáltan vagy anélkül; olajokból származó faktisz
44.03	Kérges rönk, lehántott vagy lehántatlan kéreggel vagy csupán durván megmunkálva
44.04	Szélezett vagy félig szélezett fa, további feldolgozás nélkül
44.05	Hosszában fűrészelt, hasított vagy lehántolt fa, további feldolgozás nélkül, 5 millimétert meghaladó vastagságban
45.01	Természetes parafa, megmunkálatlan, morzsolt, granulált vagy őrölt; parafahulladék
45.02	Természetes parafa tömbökben, lemezekben, lapokban vagy szalagban (beleértve a kockákat vagy négyszögletes tömböket, dugókhoz vagy dugaszokhoz méretre vágva)
47.01	Mechanikai vagy kémiai eszközökkel rostos növényi ásványokból származó pép
50.02	Nyersselyem (nem cérnázott)
50.03	Selyemhulladék (beleértve a csévélésre alkalmatlan gubókat, selyemfésülési kócot és lehúzott vagy farkasolt rongyhulladékot)
50.04	Selyemfonal, kivéve a selyemfésülési vagy egyéb selyemhulladékok szálait, nem kiskereskedelmi forgalmazásra
50.05	A selyemfésülési kócon kívüli selyemhulladékból font fonal, nem kiskereskedelmi értékesítésre
ex 62.03	Használt zsákok és zacskók jutából, áruk csomagolására
ex 70.19	Üveggyöngyök, gyöngyutánzatok, mű drága- és féldrágakövek, műkőutánzatok és hasonló díszítő vagy dekorációs üveg apróáru
ex 73.02	Vasőtözetek (a ferromangán farbüre kivételével)

76.01	Megmunkálatlan alumínium; alumíniumhulladék és -törmelék ⁴
77.01	Megmunkálatlan magnézium; magnéziumhulladék (kivéve az egyforma nagyságú forgácsokat) és –törmelék ⁴
78.01	Megmunkálatlan ólom (beleértve az ezüsttartalmú ólmot); ólomhulladék és -törmelék ⁴
79.01	Cink pelter; megmunkálatlan cink; cinkhulladék és -törmelék ⁴
ex 81.01	Megmunkálatlan volfrám, por alakban ⁴
ex 81.02	Megmunkálatlan molibdén ⁴
ex 81.03	Megmunkálatlan tantál ⁴
ex 81.04	Egyéb megmunkálatlan nem nemes fémek ⁴
ex 84.06	Gépjármű-, repülőgép-, valamint hajó-, csónak- és egyéb hajómotorok, valamint ezen motorok alkatrészei
ex 84.08	Reakciós motorok, valamint ezek alkatrészei és tartozékai
84.45	Szerszámgépek fémek vagy keményfémek megmunkálásához, a 84.49 vagy 84.50 sz. tétel alá tartozó gépek kivételével
84.48	A kizárólagosan vagy főként a 84.45-84.47 tételek alá tartozó gépek használatához alkalmas tartozékok és alkatrészek, beleértve a szerszámbefogókat és szerszámtokokat, önnylő menetmetsző fejeket, osztófejeket és egyéb szerszámgépekhez való szerkezeteket; szerszámbefogók a 82.04, 84.49 vagy 85.05 sz. tétel alá tartozó mechanikus kéziszerszámokhoz
ex 84.63	Sebességváltó elemek gépjárműmotorokhoz
87.06	A 87.01, 87.02 vagy 87.03 sz. tétel alá tartozó gépjárművek alkatrészei és tartozékai
88.02	Repülőgépek, vitorlázó repülők és sárkányrepülők, rotációs ejtőernyők
ex 88.03	Repülőgépek, vitorlázó repülők és sárkányrepülők alkatrészei

⁴ A félkész termékekre alkalmazandó vámtételeket a megmunkálatlan fémre meghatározott vámtétel figyelembevételével az e szerződés 21. cikkének (2) bekezdésében rögzített eljárásnak megfelelően felül kell vizsgálni.

II. MELLÉKLET

A Szerződés 38. cikkében hivatkozott
lista

A brüsszeli nómenklatúrában szereplő vámtarifaszám	A termékek leírása
1	2
1. ÁRUCSOPORT	Élő állatok
2. ÁRUCSOPORT	Hús és élelmezési célra alkalmas vágási melléktermékek
3. ÁRUCSOPORT	Halak, rákfélék és puhatestűek
4. ÁRUCSOPORT	Tejtermékek; madártojások; természetes méz
5. ÁRUCSOPORT	
05.04	Állati belső részek, hólyag és gyomor (kivéve a halakét), egészben vagy darabokban
05.15	Máshová nem sorolt vagy máshol nem említett állati termék; az 1. árucsoport vagy a 3. árucsoport szerinti, emberi fogyasztásra nem alkalmas élettelen állat
6. ÁRUCSOPORT	Élő fák és egyéb növények; gumók, gyökerek és hasonló; vágott virágok és díszítő lombzat
7. ÁRUCSOPORT	Élelmezési célra alkalmas zöldségek, gyökerek és gumós gyökerek
8. ÁRUCSOPORT	Élelmezési célra alkalmas gyümölcs és dió; citrus- és dinnyefélék héja
9. ÁRUCSOPORT	Kávé, tea és fűszerek, a matétea (09.03 vtsz.) kivételével
10. ÁRUCSOPORT	Gabonafélék
11. ÁRUCSOPORT	Malomipari termékek; maláta és keményítő; sikér; inulin
12. ÁRUCSOPORT	Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök; különféle magvak és gyümölcsök; ipari és gyógynövények; szalma és takarmány
13. ÁRUCSOPORT	
ex 13.03	Pektin
15. ÁRUCSOPORT	
15.01	Sertészsír és egyéb kiolvasztott sertészsíradék; kiolvasztott baromfiszíradék
15.02	Kiolvasztatlan szarvasmarhafaggyú, juh- vagy kecskefaggyú; ezen zsíradékokból előállított faggyú (beleértve az első lét („premier jus”))
15.03	Sertészsírsztearin, oleosztearin és faggyúsztearin; sertészsírolaj, oleoolaj és faggyúolaj, nem emulgeálva, keverve vagy bármilyen más módon elkészítve
15.04	Halból és tengeri emlősből nyert zsír és olaj, finomítva is
15.07	Folyékony vagy szilárd stabilizált növényi olajok, nyersen, finomítva vagy tisztítva
15.12	Állati vagy növényi zsírok és olajok hidrogénezve, finomítva is, de tovább nem elkészítve
15.13	Margarin, mesterséges zsíradék és más étkezési célra alkalmas feldolgozott zsíradék
15.17	Zsíros anyagok, illetve állati vagy növényi viaszok feldolgozási maradékai
16. ÁRUCSOPORT	Húsból, halból, rákfélékből vagy puhatestűekből készült termékek
17. ÁRUCSOPORT	
17.01	Répacukor és nádcukor szilárd állapotban

A brüsszeli nómenklatúrában szereplő vámtarifaszám	A termékek leírása
17.02	Egyéb cukor; cukorszirup; mûméz (természetes mézzel keverve is); karamell
17.03	Melasz, fehérítve is
18. ÁRUCSOPORT	
18.01	Kakaóbab egészben vagy törve, nyersen vagy pörköltve
18.02	Kakaóhéj, -hártya, -bőr és kakaóhulladék
20. ÁRUCSOPORT	Zöldségféléből, gyümölcsből vagy más növényrészekből előállított készítmények
22. ÁRUCSOPORT	
22.04	Szőlőmust, erjedésben vagy alkohol hozzáadásától eltérő módon lefojtva
22.05	Friss szőlőből készült bor; szőlőmust alkohol hozzáadásával lefojtva
22.07	Más erjesztett italok (például almabor, körtebor és mézbor)
23. ÁRUCSOPORT	Az élelmiszeripar melléktermékei; elkészített állati takarmányok
24. ÁRUCSOPORT	
24.01	Feldolgozatlan dohány, dohányhulladék
45. ÁRUCSOPORT	
45.01	Természetes parafa, megmunkálatlan, aprított, szemcsézett vagy őrölt parafa; parafahulladék
54. ÁRUCSOPORT	
54.01	Len, nyersen vagy megmunkálva, de nem fonva; lenkóc és lenhulladék (beleértve a fosztatott rongyhulladékot is)
57. ÁRUCSOPORT	
57.01	Kender (Cannabis sativa), nyersen vagy megmunkálva, de nem fonva; kenderkóc és kenderhulladék (beleértve a fosztatott rongyhulladékot is)

III. melléklet

A szerződés 106. cikkében említett láthatatlan műveletek felsorolása

- Tengeri fuvardíjak, beleértve a hajóbérlést, a kikötői költségeket, a halászhajóknak történő kifizetéseket, stb.
- Belvízi fuvardíjak, beleértve a hajóbérlést.
- Közúti szállítás: személyszállítás és árufuvarozás, beleértve a bérlést.
- Légi szállítás: személyszállítás és árufuvarozás, beleértve a bérlést.

Az utasok által fizetett nemzetközi repülőjegyek és a poggyásztúlsúly-költségek; nemzetközi légifuvardíjak és bérelt járatok kifizetése.

A nemzetközi repülőjegyek eladásából, a poggyásztúlsúly-költségekből, nemzetközi légifuvardíjakból és bérelt járatokból származó bevételek.
- Valamennyi tengeri szállítóeszközre vonatkozóan: kikötői szolgáltatások (üzemanyag és élelmiszer felvétele, karbantartás, javítások, személyzeti költségek stb.).

Valamennyi belvízi szállítóeszközre vonatkozóan: kikötő szolgáltatások (üzemanyag és élelmiszer felvétele, a berendezések karbantartása és kisebb javításai, személyzeti költségek stb.).

Valamennyi közúti kereskedelmi fuvarozásra használt szállítóeszközre vonatkozóan: üzemanyag, olaj, kisebb javítások, garázsírozás, sofőr- és személyzeti költségek stb.

Valamennyi légi szállítóeszközre: üzemeltetési költségek és általános rezsiköltségek, beleértve a repülőgépen és a légi szállítási berendezéseken végzett javításokat.
- Raktározási és tárolási költségek, vámkezelés.
- Vámok és vámilletékek.
- Tranzit díjak.
- Javítási és szerelési költségek.

Feldolgozási, kivitelezési, bér munka-szolgáltatások és egyéb azonos jellegű szolgáltatások.
- Hajójavítás.

A hajókon és repülőgépeken kívüli egyéb szállítóeszközök javítása.
- Műszaki segítségnyújtás (árak és szolgáltatások előállításával és terjesztésével kapcsolatos segítségnyújtás minden szakaszban, amelyet az e segítségnyújtás konkrét céljának megfelelően meghatározott időszakban nyújtanak, beleértve pl. a szakértők által végzett tanácsadást vagy látogatást, tervek és programok elkészítését, a gyártás felügyeletét, a piackutatást, a személyzet képzését).

- Jutalékok és alkuszdíjak.
Tranzitügyletekből származó nyereség.
Banki jutalékok és -költségek.
Reprezentációs költségek.
- Bármilyen formában megjelenített hirdetés.
- Üzleti utazás.
- Leányvállalatok, fiókok stb. hozzájárulása a külföldön található anyavállalatok általános kiadásaihoz és fordítva.
- Építési vállalkozási szerződések (szakosított cégek által, — általában — nyílt pályázati eljárás után rögzített árakon végzett épület-, út-, híd-, kikötő- stb. építés és karbantartás).
- Határidős árupiacokon végzett műveletek után járó különbözetek, árfolyam-különbségek és letétek a szokásos kereskedelmi gyakorlatnak megfelelően.
- Idegenforgalom.
- Tanulmányi okokból történő magáncélú utazás és tartózkodás.
- Egészségügyi okokból történő magáncélú utazás és tartózkodás.
- Családi okokból történő magáncélú utazás és tartózkodás.
- Újságokra, folyóiratokra, könyvekre, zenei kiadványokra történő előfizetések.
Újságok, folyóiratok, könyvek, zenei kiadványok és lemezek.
- Másolt filmek, reklám-, dokumentum-, művelődési stb. filmek (kölcsonzási díjak, tagdíjak, előfizetési, reprodukciós és szinkronizálási díjak stb.)
- Tagdíjak.
- Külföldi magántulajdon folyamatos karbantartása és javítása.
- Állami kiadások (hivatalos külföldi képviselő, nemzetközi szervezeteknek fizetett hozzájárulások).
- Adók, bírósági költségek, szabadalom- és védjegybejegyzési díjak.
Kártérítési igények.
Szerződés megszűnése esetén történő visszatérítések és lehívatlan fizetések visszatérítése.
Bírságok.
- Tömegközlekedési, valamint postai, távirati és telefonszolgáltatásokkal kapcsolatos időszakos kifizetések.

- A kivándorló saját vagy devizabelföldinek minősülő külföldi állampolgároknak adott devizahatósági engedélyek.

A saját országukba visszatérő saját vagy devizabelföldinek minősülő külföldi állampolgároknak adott devizahatósági engedélyek.

- Bérek (a határmenti ingázók vagy idény-munkavállalók és egyéb devizakülföldiek számára, az ország azon jogának tiszteletben tartásával, hogy a külföldi állampolgárok alkalmazási feltételeit szabályozza).
- Kivándorlók átutalásai (az államok azon jogának tiszteletben tartásával, hogy szabályozzák a bevándorlást).
- Honoráriumok és díjak.
- Osztalékok és nyereségrészesedések.
- Kamatok (kötvények, jelzálogok stb.)
- Bérleti, haszonbérleti stb. díjak.
- Szerződéses törlesztés (a határidő előtti visszafizetés- vagy a felhalmozódott hátralék-kifizetés jellegű törlesztéssel kapcsolatos átutalások kivételével).
- Üzleti tevékenységből származó nyereség.
- Szerzői jogdíjak.

Szabadalmak, ipari minták, védjegyek és találmányok (a szabadalmi jogok, valamint az ipari mintákhoz, a védjegyekhez és a találmányokhoz – jogi védelem alapján vagy ennek hiányában – fűződő jogok átruházása és e jogok alapján licencia adása, valamint az ilyen átruházásból és licenciaadásból eredő átutalások).

- Konzuli bevételek.
- Nyugdíjak, járadékok és egyéb hasonló természetű jövedelem.

Jogsabályi kötelezettségből vagy bírósági határozatból eredő, létfenntartásra nyújtott járadékok és egyéb pénzügyi segítségnyújtás nehézségek esetén.

Az egyik tagállamban tartózkodó olyan személyek által egy másik tagállamban letétbe helyezett vagyon részletekben történő átutalásai, akiknek személyi jövedelme az adott országban megélhetési költségeik fedezésére nem elegendő.

- Közvetlen biztosítással kapcsolatos műveletek és átutalások.
- Viszontbiztosítással és viszontengedményezéssel kapcsolatos ügyletek és átutalások.
- Kereskedelmi vagy ipari hitelek felvétele és visszafizetése.
- Kisebb összegek átutalása külföldre.
- Meghatalmazott devizakereskedők által saját számlára felmerült mindenféle adminisztrációs költség.
- Sportdíjak és versenyjövedelmek.
- Örökségek.
- Hozományok.

IV. MELLÉKLET

Tengerentúli országok és területek,
amelyekre e szerződés IV. részének rendelkezéseit kell alkalmazni

Francia Nyugat-Afrika: Szenegál, Francia Szudán, Francia Guinea, Elefántcsontpart, Dahomey, Mauritánia, Niger és Felső-Volta.

Francia Egyenlítői Afrika: Közép-Kongó, Ubangi-Shari, Csád és Gabon

Saint Pierre és Miquelon, a Comore-szigetek, Madagaszkár és a hozzá tartozó szigetek, Francia Szomáliföld, Új-Kaledónia és a hozzá tartozó szigetek, Óceánia francia települései, a déli-sarkvidéki területek.

Az autonóm Togoföldi Köztársaság.

A francia közigazgatás alatt álló Kamerun Gyámsági Terület.

Belga Kongó és Ruanda-Urundi.

Az olasz közigazgatás alatt álló Szomáliföld Gyámsági Terület.

Holland Új-Guinea.

Jegyzőkönyvek I. 2.

JEGYZŐKÖNYV az Európai Beruházási Bank alapokmányáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák az Európai Beruházási Banknak az e szerződés 129. cikkében előírt alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Megalakul az e szerződés 129. cikke által létrehozott Európai Beruházási Bank (a továbbiakban: a Bank); feladatait és tevékenységét e szerződés és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően végzi.

A Bank székhelyét a tagállamok kormányai közös megegyezéssel határozzák meg.

2. cikk

A Bank feladatát e szerződés 130. cikke határozza meg.

3. cikk

E szerződés 129. cikkének megfelelően a Bank tagjai a következők:

- a Belga Királyság,
- a Németországi Szövetségi Köztársaság,
- a Francia Köztársaság,
- az Olasz Köztársaság,
- a Luxemburgi Nagyhercegség,
- a Holland Királyság.

4. cikk

(1) A Bank tőkéje egymilliárd elszámolási egység, amelyet a tagállamok a következők szerint jegyeznek:

Németország	300	millió
Franciaország	300	millió
Olaszország	240	millió
Belgium	86.5	millió
Hollandia	71,5	millió
Luxemburg	2	millió

Az elszámolási egység értéke 0,88867088 gramm színaranynak felel meg.

A tagállamok csak a jegyzett és be nem fizetett tőkerészesedésük összegének erejéig felelnek.

(2) Új tag felvétele esetén a jegyzett tőke az új tag tőke-hozzájárulásának megfelelően emelkedik.

(3) A Kormányzótanács egyhangúlag a jegyzett tőke felemeléséről határozhat.

(4) A jegyzett tőkében való részesedést nem lehet átruházni, zálogjoggal megterhelni vagy lefoglalni.

5. cikk

(1) A tagállamok a jegyzett tőke 25%-át öt egyenlő részletben fizetik be legkésőbb az e szerződés hatálybalépése után kettő, kilenc, tizenhat, huszonhárom, illetve harminc hónappal.

A tagállamoknak az egyes részletek egynegyedét aranyban vagy szabadon átváltható valutában, háromnegyedét pedig nemzeti pénznemükben kell megfizetniük.

(2) Az Igazgatótanács előírhatja a jegyzett tőke fennmaradó 75%-ának befizetését olyan mértékben, amilyen mértékben az a Bank hitelezőivel szembeni kötelezettségeinek teljesítéséhez szükségessé válik.

A befizetést az egyes tagállamok a jegyzett tőkében való részesedésükkel arányosan, abban a valutában teljesítik, amelyre a Banknak e kötelezettségek teljesítéséhez szüksége van.

6. cikk

- (1) A Kormányzótanács az Igazgatótanács javaslata alapján, minősített többséggel úgy határozhat, hogy a tagállamok különleges kamatozó kölcsönöket kell nyújtaniuk a Banknak, ha és amennyiben a Banknak ezekre konkrét projektek finanszírozásához szüksége van, és az Igazgatótanács igazolja, hogy a Bank a szükséges pénzeszközöket a finanszírozandó projektek természetének és céljának megfelelő feltételekkel nem képes a tőkepiacokon megszerezni.
- (2) Különleges kölcsönök csak az e szerződés hatálybalépésétől számított negyedik év kezdetétől igényelhetők. Ezek összege összességében a 400 millió elszámolási egységet, illetve évenként a 100 millió elszámolási egységet nem haladhatja meg.
- (3) A különleges kölcsönök futamidejét azon kölcsönök vagy garanciák futamidejéhez viszonyítva kell megállapítani, amelyeket a Bank a különleges kölcsönök révén szándékozik nyújtani; a futamidő azonban a 20 évet nem haladhatja meg. A Kormányzótanács az Igazgatótanács javaslata alapján, minősített többséggel a különleges kölcsönök idő előtti visszafizetéséről határozhat.
- (4) A különleges kölcsönök évi 4%-kal kamatoznak, kivéve ha a Kormányzótanács — figyelembe véve a tőkepiacokon a kamatok alakulását és szintjét — ettől eltérő kamatot határoz meg.
- (5) A különleges kölcsönöket a tagállamok a jegyzett tőkében való részesedésük arányában nyújtják; a kölcsön összegét a kölcsön igénylésétől számított hat hónapon belül nemzeti valutában kell befizetni.
- (6) A Bank felszámolása esetén a tagállamok által nyújtott különleges kölcsönöket csak a Bank egyéb adósságainak kiegyenlítését követően lehet visszafizetni.

7. cikk

- (1) Ha valamely tagállam valutájának a 4. cikkben meghatározott elszámolási egységhez viszonyított paritása csökken, ez a tagállam köteles a saját valutájában befizetett tőkerészesedésének összegét a Banknak történő kiegészítő befizetés útján a paritás megváltozásának arányában kiigazítani. Az az összeg azonban, amelyre ezt a kiigazítást alkalmazni kell, nem haladhatja meg a Bank által az érintett valutában nyújtott kölcsönöknek és a Bank ebben a valutában rendelkezésre álló vagyonának az összértékét. Ezt a befizetést két hónapon belül, vagy ha kölcsönökre vonatkozik, a kölcsönök esedékessé válásakor kell teljesíteni.
- (2) Ha valamely tagállam valutájának a 4. cikkben meghatározott elszámolási egységhez viszonyított paritása nő, a Bank köteles az ezen állam által a saját valutájában befizetett tőkerészesedésének összegét az ennek az államnak történő kiegészítő visszafizetés útján a paritás megváltozásának arányában kiigazítani. Az az összeg azonban, amelyre ezt a kiigazítást alkalmazni kell, nem haladhatja meg a Bank által az érintett valutában nyújtott kölcsönöknek és a Bank ebben a valutában rendelkezésre álló vagyonának az összértékét. Ezt a visszafizetést két hónapon belül, vagy ha kölcsönökre vonatkozik, a kölcsönök esedékessé válásakor kell teljesíteni.
- (3) Egy tagállam valutájának a 4. cikkben meghatározott elszámolási egységhez viszonyított paritása az elszámolási egység szíнарany-tartalma és az adott valutának a Nemzetközi Valutaalaphoz bejelentett szíнарany-egyenértéke közötti aránnyal egyenlő. Ennek hiányában a paritást egy, a tagállam által folyó fizetésekre használt, aranyban kifejezett vagy aranyra átváltható valutával szembeni árfolyam alapján kell kiszámítani.
- (4) A Kormányzótanács eltekinthet az (1) és (2) bekezdés alkalmazásától abban az esetben, ha a Valutaalap, illetve a Bank összes tagja valutájának egyenértéke egységesen és arányosan változik meg.

8. cikk

A Bankot a Kormányzótanács, az Igazgatótanács és az Igazgatási Bizottság irányítja és igazgatja.

9. cikk

(1) A Kormányzótanács a tagállamok által kijelölt miniszterekből áll.

(2) A Kormányzótanács megállapítja a Bank hitelpolitikájára vonatkozó általános irányelveket, különös tekintettel azokra a célkitűzésekre, amelyeket a közös piac megvalósításában történő előrehaladás során követni kell.

A Kormányzótanács felügyeli ezeknek az irányelveknek a végrehajtását.

(3) A Kormányzótanács továbbá:

- a) határoz a jegyzett tőke felemeléséről a 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően;
- b) gyakorolja a 6. cikkben a különleges kölcsönök vonatkozásában megállapított hatáskört;
- c) gyakorolja a 11. és 13. cikkben az Igazgatótanács és az Igazgatási Bizottság tagjainak kinevezésére és felmentésére vonatkozóan megállapított hatáskört;
- d) engedélyezi a 18. cikk (1) bekezdésében előírt eltérést;
- e) jóváhagyja az Igazgatótanács éves jelentését;
- f) jóváhagyja az éves mérleget és az eredménykimutatást;
- g) gyakorolja, illetve ellátja a 7., 14., 17., 26. és 27. cikkben megállapított hatásköröket és feladatokat;
- h) jóváhagyja a Bank eljárási szabályzatát.

(4) A Kormányzótanács hatáskörébe tartozik, hogy e szerződés és ezen alapokmány keretén belül, egyhangúlag eljárva a Bank tevékenységének felfüggesztéséről és, adott esetben, felszámolásáról határozzon.

10. cikk

Ha az alapokmány másként nem rendelkezik, a Kormányzótanács határozatait tagjainak többségével hozza meg. A Kormányzótanács szavazására az e szerződés 148. cikkének rendelkezései az irányadók.

11. cikk

(1) Az Igazgatótanács kizárólagos hatáskörrel rendelkezik kölcsönök és garanciák nyújtásával, valamint kölcsönök felvételével kapcsolatos határozatok meghozatalára; megállapítja a kölcsönök kamatait és a garanciavállalás díját; gondoskodik a Bank megfelelő igazgatásáról; biztosítja a Bank ügyvezetésének e szerződés és ezen alapokmány rendelkezéseivel, valamint a Kormányzótanács által megállapított általános irányelvekkel való összhangját.

A pénzügyi év végén az Igazgatótanács jelentést nyújt be a Kormányzótanácsnak, és a jóváhagyását követően azt közzéteszi.

(2) Az Igazgatótanács tizenkét igazgatóból és tizenkét helyettesből áll.

Az igazgatókat a Kormányzótanács, a tagállamok és a Bizottság jelölése alapján, öt évre nevezi ki a következők szerint:

— 2 igazgatót a Benelux államok közös megegyezéssel történő jelölése alapján,

- 3 igazgatót a Francia Köztársaság jelölése alapján,
- 3 igazgatót a Németországi Szövetségi Köztársaság jelölése alapján,
- 3 igazgatót az Olasz Köztársaság jelölése alapján,
- 1 igazgatót a Bizottság jelölése alapján,

Megbízatusuk megújítható.

Minden egyes igazgatót egy helyettes segíti, akiket az igazgatókkal megegyező feltételekkel és eljárás szerint neveznek ki.

A helyettesek részt vehetnek az Igazgatótanács ülésein; a helyetteseknek nincs szavazati joguk, kivéve ha egy olyan igazgató képviselőjében járnak el, aki az ülésen akadályoztatása miatt nem tud részt venni.

Az Igazgatótanács ülésein az Igazgatási Bizottság elnöke, illetve akadályoztatása esetén egyik alelnöke elnököl; az elnök nem szavaz.

Az Igazgatótanács tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez és alkalmasságához nem férhet kétség; a tagok kizárólag a Banknak tartoznak felelősséggel.

(3) Az igazgatót a Kormányzótanács csak akkor mentheti fel hivatalából, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek; ebben az esetben a Kormányzótanácsnak minősített többséggel kell eljárnia.

Ha az éves jelentést nem hagyják jóvá, az Igazgatótanácsnak le kell mondania.

(4) Az elhalálozás, lemondás, hivatalból való felmentés vagy testületi lemondás miatt megüresedő helyeket a (2) bekezdésnek megfelelően kell újra betölteni. A távozó tag helyére a hivatali idejének fennmaradó részére új tagot kell kinevezni, kivéve azt az esetet, ha az Igazgatótanács egészének megszűnik a megbízatása.

(5) Az Igazgatótanács tagjainak javadalmazását a Kormányzótanács határozza meg. A Kormányzótanács egyhangúlag megállapítja, hogy mely tevékenységek összeférhetetlenek az igazgató vagy a helyettes hivatalával.

12. cikk

(1) Az Igazgatótanácsban minden egyes igazgató egy szavazattal rendelkezik.

(2) Ha ez az alapokmány másként nem rendelkezik, az Igazgatótanács a határozatait a szavazásra jogosult tagok egyszerű többségével hozza meg. A minősített többséghez nyolc igen szavazat szükséges. A Bank eljárási szabályzata meghatározza, hogy az Igazgatótanács határozatképességéhez hány tag jelenlétére van szükség.

13. cikk

(1) Az Igazgatási Bizottság a Kormányzótanács által az Igazgatótanács javaslata alapján hat éves időtartamra kinevezett elnökből és két alelnökből áll. Megbízatásuk megújítható.

(2) Az Igazgatótanács minősített többséggel hozott javaslata alapján a Kormányzótanács minősített többséggel az Igazgatási Bizottság bármely tagját felmentheti hivatalából.

(3) Az Igazgatási Bizottság az elnök felügyelete alatt és az Igazgatótanács ellenőrzése mellett felel a Bank folyó ügyeinek intézéséért.

Előkészíti az Igazgatótanács határozatait, így különösen a kölcsönök felvételére, valamint a kölcsönök és garanciák nyújtására vonatkozó határozatokat, továbbá gondoskodik ezeknek a határozatoknak a végrehajtásáról.

(4) Az Igazgatási Bizottság a kölcsönök felvételére, illetve a kölcsönök és garanciák nyújtására irányuló javaslatokra vonatkozó véleményét többségi szavazással alakítja ki.

(5) A Kormányzótanács meghatározza az Igazgatási Bizottság tagjainak javadalmazását és megállapítja, hogy mely tevékenységek összeférhetetlenek hivatalukkal.

(6) Bírósági és egyéb ügyekben a Bankot az elnök, illetve akadályoztatása esetén az egyik alelnök képviseli.

(7) A Bank tisztviselői és egyéb alkalmazottai az elnöknek vannak alárendelve. Az elnök dönt felvételükről és elbocsátásukról. A személyzet kiválasztásakor nemcsak a személyes alkalmasságot és szakmai képesítést kell figyelembe venni, hanem az egyes tagállamok állampolgárainak méltányos képviselését is.

(8) Az Igazgatási Bizottság és a Bank személyzete kizárólag a Banknak tartozik felelősséggel, és feladataik ellátása során teljesen függetlenül járnak el.

14. cikk

(1) Egy bizottság, amelynek három tagját szakértelmük alapján a Kormányzótanács nevezi ki, évente ellenőrzi a Bank műveleteinek és könyveinek szabályszerűségét.

(2) A bizottság igazolja, hogy a mérleg és az eredménykimutatás összhangban van az üzleti könyvekkel és az eszközök és források tekintetében hitelesen tükrözi a Bank helyzetét.

15. cikk

A Bank az egyes tagállamokkal az adott állam által kijelölt hatóság útján érintkezik. Pénzügyi műveletek végrehajtása során a Bank az adott tagállam jegybankját vagy az adott tagállam által felhatalmazott más pénzügyi szervezetet veszi igénybe.

16. cikk

(1) A Bank együttműködik a hasonló területeken működő nemzetközi szervezetekkel.

(2) A Bank a hitelintézetekkel és az egyéb pénzügyi szervezetekkel való együttműködés érdekében megfelelő kapcsolatok kiépítésére törekszik azokban az országokban, amelyekre tevékenysége kiterjed.

17. cikk

Egy tagállam vagy a Bizottság kérelmére, illetve hivatalból a Kormányzótanács az ezen alapokmány 9. cikkének értelmében általa megállapított irányelveket értelmezi, illetve kiegészíti az elfogadásukra irányadó rendelkezéseknek megfelelően.

18. cikk

(1) Az e szerződés 130. cikkében meghatározott feladat keretei között a Bank kölcsönt nyújt tagjainak, valamint magán- vagy közvállalkozásoknak a tagállamok európai területein megvalósítandó beruházási projektekhez annyiban, amennyiben más forrásból megfelelő feltételekkel nem állnak rendelkezésre pénzeszközök.

A Bank azonban — a Kormányzótanács által az Igazgatótanács javaslata alapján, egyhangúlag engedélyezett eltéréssel élve — az egészben vagy részben a tagállamok európai területein kívül megvalósítandó beruházási projektekhez is kölcsönöket nyújthat.

(2) Amennyire csak lehetséges, a kölcsönök csak azzal a feltétellel nyújthatók, hogy más finanszírozási forrásokat is felhasználnak.

(3) Vállalkozásnak vagy — a tagállamok kivételével — valamely testületnek nyújtott kölcsön esetében a Bank a kölcsön nyújtását vagy attól a tagállamtól kapott garanciától teszi függővé, amelynek a területén a projektet megvalósítják, vagy egyéb megfelelő garanciától.

(4) A Bank garanciát vállalhat a köz- vagy magánvállalkozások, illetve egyéb testületek által e szerződés 130. cikkében említett projektek megvalósítása céljából felvett kölcsönökért.

(5) A Bank által nyújtott kölcsönök és garanciák kinnlevőségként fennálló mindenkori összege nem haladhatja meg jegyzett tőkéjének 250%-át.

(6) Az árfolyamkockázattal szemben a Bank az általa megfelelőnek tartott záradékoknak a kölcsön- és garanciaszerződésekbe történő foglalásával védekezik.

19. cikk

(1) A Bank által nyújtandó kölcsönök kamatát és a garanciavállalás díját a tőkepiacon érvényes feltételekhez kell igazítani, és úgy kell kiszámítani, hogy az ebből származó bevételből a Bank teljesíthesse kötelezettségeit, fedezhesse költségeit, és a 24. cikkben előírt tartalékalapot képezhessen.

(2) A Bank nem nyújthat kamatcsökkentési kedvezményt. Ha a finanszírozandó projekt természeténél fogva szükségesnek tűnik a kamat csökkentése, az érintett tagállam vagy egy harmadik szerv az e szerződés 92. cikkével összeegyeztethető mértékben kamattámogatást nyújthat.

20. cikk

Kölcsön- és garanciaműveletei során a Bank a következő elveket tartja szem előtt:

(1) Biztosítja pénzeszközeinek a Közösség érdekében történő lehető legésszerűbb felhasználását.

Csak akkor nyújthat kölcsönt vagy garanciát, ha:

- a) a termelési szektorban működő vállalkozások által megvalósított projektek esetében a kamatfizetést és a törlesztést az üzemi nyereségből, egyéb esetekben pedig vagy a projekt megvalósításának helyes szerinti állam kötelezettségvállalása útján vagy egyéb módon fedezik; és
- b) a projekt végrehajtása hozzájárul az általános gazdasági termelékenység növekedéséhez és előmozdítja a közös piac megvalósítását.

(2) A Bank nem szerezhetséget vállalkozásban, és nem vállalhat felelősséget annak vezetésében, kivéve ha ezt a kölcsönadott pénzeszközök visszafizetésének biztosítása érdekében jogainak védelme megköveteli.

- (3) Követeléseit a tőkepiacon értékesítheti és e célból adósaitól kötvények vagy egyéb értékpapírok kibocsátását követelheti.
- (4) Sem a Bank, sem a tagállamok nem írhatnak elő olyan feltételeket, amelyek szerint a Bank által kölcsönadott pénzeszközöket egy meghatározott tagállamban kell elkölteni.
- (5) A Bank a kölcsön nyújtását nemzetközi pályázat kiírásához kötheti.
- (6) A Bank sem egészben, sem részben nem finanszírozhat olyan projektet, amely ellen az a tagállam, amelynek területén a projektet meg kell valósítani, tiltakozik.

21. cikk

(1) A kölcsönökre vagy garanciákra vonatkozó kérelmeket a Bankhoz a Bizottságon vagy azon tagállamon keresztül lehet benyújtani, amelynek területén a projektet megvalósítják. A vállalkozások kölcsön- vagy garanciakérelmeiket közvetlenül a Bankhoz is benyújthatják.

(2) A Bizottságon keresztül beadott kérelmeket véleményezésre be kell nyújtani ahhoz a tagállamhoz, amelynek a területén a projektet megvalósítják. A tagállamon keresztül beadott kérelmeket a Bizottsághoz kell véleményezésre benyújtani. A valamely vállalkozás által közvetlenül beadott kérelmeket mind az érintett tagállammal, mind pedig a Bizottsággal véleményeztetni kell.

Az érintett tagállamnak és a Bizottságnak két hónapon belül kell véleményt adnia. Ha e határidőn belül nem nyilvánítanak véleményt, a Bank vélelmezheti, hogy a kérdéses projekttel szemben nem merült fel kifogás.

(3) Az Igazgatási Bizottság által elé terjesztett kölcsön- és garanciakérelmekről az Igazgatótanács határoz.

(4) Az Igazgatási Bizottság megvizsgálja, hogy a hozzá benyújtott kölcsön- vagy garanciakérelmek megfelelnek-e ezen alapokmány rendelkezéseinek, különösen a 20. cikknek. Ha az Igazgatási Bizottság a kölcsön vagy garancia nyújtása mellett foglal állást, a szerződéstervezetet az Igazgatótanács elé terjeszti; az Igazgatási Bizottság kedvező véleményét általa lényegesnek tartott feltételekhez kötheti. Ha az Igazgatási Bizottság a kölcsön vagy garancia ellen foglal állást, a vonatkozó iratokat véleményével együtt az Igazgatótanács elé terjeszti.

(5) A Igazgatási Bizottság kedvezőtlen véleménye esetén az Igazgatótanács csak egyhangú határozattal engedélyezheti a kérdéses kölcsönt vagy garanciát.

(6) A Bizottság kedvezőtlen véleménye esetén az Igazgatótanács csak egyhangú határozattal engedélyezheti a kérdéses kölcsönt vagy garanciát; a Bizottság által kijelölt igazgató e szavazásnál tartózkodik.

(7) Ha az Igazgatási Bizottság és a Bizottság egyaránt kedvezőtlen véleményt ad, az Igazgatótanács a kölcsönt, illetve garanciát nem engedélyezheti.

22. cikk

(1) A Bank a feladatai ellátásához szükséges pénzeszközöket a nemzetközi tőkepiacokról kölcsönzi.

(2) A Bank valamely tagállam tőkepiacáról csak a belföldi kibocsátásokra vonatkozó jogi rendelkezéseknek megfelelően, illetve ilyen rendelkezések hiányában csak azt követően vehet fel kölcsönt, hogy a Bank és az érintett tagállam tárgyaltak egymással és megállapodtak a tervezett kölcsönről.

Az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai csak akkor tagadhatják meg hozzájárulásukat, ha az adott állam tőkepiacán komoly zavaroktól lehet tartani.

23. cikk

(1) A Bank azokat a rendelkezésére álló pénzeszközöket, amelyekre kötelezettségei teljesítéséhez nincs haladéktalanul szüksége, a következőképpen használhatja fel:

- a) beruházhat pénzügyi piacokon;
- b) a 20. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel az általa vagy a tőle kölcsönt felvevők által kibocsátott értékpapírt vehet vagy eladhat;
- c) a célkitűzéseivel összefüggő egyéb pénzügyi műveleteket végezhet.

(2) A 25. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül befektetéseinek kezelésekor a Bank nem végezhet olyan devizaarbitrázst, amely nem közvetlenül kölcsönügyletei lebonyolításához, illetve az általa felvett kölcsönökből vagy az általa nyújtott garanciákból eredő kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges.

(3) A Bank az e cikkben szabályozott területeken a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal vagy az érintett tagállam jegybankjával egyetértésben jár el.

24. cikk

(1) A jegyzett tőke 10%-áig terjedő mértékben fokozatosan tartalékalapot kell képezni. Ha a Bank kötelezettségeinek állása indokoltá teszi, az Igazgatótanács további tartalékok képzéséről határozhat. Amíg a tartalékalapot teljesen létre nem hozták, abba a következőket kell befizetni:

- a) a tagállamok által az 5. cikk értelmében befizetendő összegekből a Bank által nyújtott kölcsönökkel kapcsolatos kamatbevételt;
- b) az a) pontban említett kölcsönök visszafizetéséből származó pénzeszközökből a Bank által nyújtott kölcsönökkel kapcsolatos kamatbevételt

annyiban, amennyiben erre a kamatbevételre a Bank kötelezettségeinek teljesítéséhez és költségeinek fedezéséhez nincs szükség.

(2) A tartalékalap forrásait úgy kell befektetni, hogy bármikor rendelkezésre álljanak az alap céljának elérése érdekében.

25. cikk

(1) A Bank az egyik tagállam valutájában meglévő eszközeit az e szerződés 130. cikkében meghatározott feladatnak megfelelő pénzügyi műveletek elvégzése érdekében — az ezen alapokmány 23. cikkének rendelkezéseit figyelembe véve — bármikor átválthatja egy másik tagállam valutájára. A Bank lehetőség szerint tartózkodik az ilyen átváltások alkalmazásától, ha rendelkezik a szükséges pénznemben lévő készpénzzel vagy likvid eszközökkel.

(2) Valamely tagállam valutájában meglévő eszközeit a Bank csak az érintett tagállam beleegyezésével válthatja át egy harmadik ország valutájára.

(3) Tőkéjének aranyban vagy konvertibilis valutában befizetett részével, valamint a Közösségen kívüli piacokon kölcsönzött devizával a Bank szabadon rendelkezhet.

(4) A tagállamok vállalják, hogy a Bank adósainak rendelkezésére bocsátják a Bank által a területükön megvalósítandó projektekhez nyújtott kölcsönök visszafizetéséhez, valamint az ilyen kölcsönök után járó kamatok vagy a Bank által nyújtott garanciavállalás díjának megfizetéséhez szükséges devizát.

26. cikk

Ha egy tagállam az ebből az alapokmányból eredő tagsági kötelezettségeit — különösen a jegyzett tőkében való részesedésének befizetésére, a különleges kölcsönök nyújtására vagy a kölcsöneinek törlesztésére vonatkozó kötelezettségét — nem teljesíti, az ezen tagállam vagy állampolgárai részére történő kölcsön- vagy garancianyújtást a Kormányzótanács minősített többséggel hozott határozatával fel lehet függeszteni.

Ez a határozat sem az államot, sem állampolgárait nem mentesíti a Bankkal szembeni kötelezettségei alól.

27. cikk

(1) Ha a Kormányzótanács elhatározza a Bank tevékenységének felfüggesztését, a Bank minden tevékenységét haladéktalanul be kell szüntetni, kivéve azokat, amelyek a vagyona megfelelő hasznosításának, védelmének és megőrzésének, valamint a tartozásai rendezésének biztosításához szükségesek.

(2) Felszámolás esetén a Kormányzótanács kinevezi a felszámolókat és utasításokat ad számukra a felszámolás végrehajtására vonatkozóan.

28. cikk

(1) A Bank valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó, illetve ingatlan vagyont szerezhets és idegeníthet el, továbbá bíróság előtt eljárhat.

A Bankot megillető kiváltságokat és mentességeket az e szerződés 218. cikkében előírt jegyzőkönyv állapítja meg.

(2) A Bank vagyona mentes a bármilyen formában történő hatósági igénybevételtől vagy kisajátítástól.

29. cikk

Az egyrészről a Bank, másrészről annak hitelezői, adósai vagy bármely más személy közötti jogvitákban a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság jár el, kivéve azokat az eseteket, amelyekben a Bíróság rendelkezik hatáskörrel.

A Bank minden tagállamban megjelöli az illetékességet megalapozó címét. A Bank azonban szerződésben meghatározott illetékességet vagy választottbírósági eljárást is kiköthet.

A Bank vagyonát és eszközeit csak bírósági határozattal lehet lefoglalni vagy végrehajtás alá vonni.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

Antonio SEGNI

BECH

J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

Gaetano MARTINO

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

I. 3. JEGYZŐKÖNYV

a német belkereskedelemről és az azzal összefüggő kérdésekről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMBE VÉVE a Németország felosztása következtében jelenleg fennálló helyzetet,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

(1) Minthogy a Németországi Szövetségi Köztársaság Alaptörvényének hatálya alá tartozó német területek és az Alaptörvény hatálya alá nem tartozó német területek közötti kereskedelem része a német belkereskedelemnek, az e szerződés Németországban történő alkalmazásán az erre a kereskedelemre vonatkozó elbánás tekintetében nem szükséges változtatni.

(2) Valamennyi tagállam tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot minden, a Németországi Szövetségi Köztársaság Alaptörvényének hatálya alá nem tartozó német területekkel való kereskedelmet érintő megállapodásról és az azok végrehajtására vonatkozó rendelkezésekről. Valamennyi tagállam gondoskodik arról, hogy e megállapodások végrehajtása ne legyen ellentétes a közös piac alapelveivel, így különösen megtesz minden szükséges intézkedést a tagállami nemzetgazdaságok károsodásának elkerülése érdekében.

(3) Valamennyi tagállam megteheti a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a valamely másik tagállam és a Németországi Szövetségi Köztársaság Alaptörvényének hatálya alá nem tartozó német területek közötti kereskedelem következtében nála felmerülő nehézségeket megelőzze.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

I. 4. JEGYZŐKÖNYV egyes Franciaországra vonatkozó rendelkezésekről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy e szerződés általános célkitűzéseinek megfelelően rendezzenek egyes jelenleg fennálló sajátos problémákat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

I. Díjak és támogatások

(1) A Bizottság és a Tanács évente megvizsgálja a kiviteli támogatásoknak és a behozatalra alkalmazott különleges díjaknak a frank-övezetben hatályban lévő rendszerét.

E vizsgálat alkalmával a francia kormány ismerteti az ilyen támogatások csökkentésére és ésszerűsítésére irányuló intézkedésekre vonatkozó javaslatait.

Tájékoztatja továbbá a Tanácsot és a Bizottságot bármely, a további liberalizáció következtében általa bevezetni szándékozott újabb díjról, illetve a támogatások és díjak bármely olyan kiigazításáról, amelyet az 1957. január 1-jén hatályos legmagasabb díjtételek korlátain belül végre kíván hajtani. A különböző intézkedéseket az említett intézményekben megvitathatják.

(2) A Tanács, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az egységesség hiánya a többi tagállam iparának bizonyos szektorait hátrányosan érinti, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel a francia kormánytól a díjak, illetve támogatások egységesítésére irányuló meghatározott intézkedések megtételét kérheti a következő három csoportban külön-külön: nyersanyagok, félkész termékek és késztermékek. Ha a francia kormány nem teszi meg ezeket az intézkedéseket, a Tanács, ismét minősített többséggel, felhatalmazza a többi tagállamot védintézkedések megtételére, amelyek feltételeit és részletes szabályait meghatározza.

(3) Amennyiben a frank-övezet folyó fizetéseinek mérlege több mint egy évig egyensúlyban marad, és ha monetáris tartalékai elérnek egy olyan szintet, ami — különösen külkereskedelmének volumenét illetően — kielégítőnek tekinthető, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel úgy határozhat, hogy a francia kormánynak el kell törölnie a díjak és támogatások rendszerét.

Ha a Bizottság és a francia kormány nem tudnak megegyezni abban a kérdésben, hogy a frank-övezet monetáris tartalékainak szintje kielégítőnek tekinthető-e, az ügyet egy általuk közös

megegyezéssel döntőbíróként kiválasztott személy vagy testület elé utalják. Megegyezés hiányában a döntőbíró a Bíróság elnöke jelöli ki.

Amennyiben a díjak és támogatások rendszerének eltörléséről határoztak, azt a fizetési mérleg egyensúlyának veszélyeztetése nélkül, így különösen fokozatosan kell megvalósítani. A rendszer megszüntetésével egyidejűleg e szerződés rendelkezéseit teljes egészükben alkalmazni kell.

A „folyó fizetések mérleg” kifejezés a nemzetközi szervezetek és a Nemzetközi Valutaalap által e kifejezésnek tulajdonított jelentéssel bír; magában foglalja a kereskedelmi egyenleget és a jövedelem vagy szolgáltatás jellegű láthatatlan műveleteket.

II. Túlmunkadíjak

(1) A tagállamok úgy ítélik meg, hogy egy közös piac létrehozása az első szakasz végére olyan helyzetet fog eredményezni, amelyben az alapmunkaórák, amelyeken túl túlmunkadíj jár, továbbá a túlmunkáért fizetendő díj átlagos mértéke az iparban megfelel az 1956-os franciaországi átlagnak.

(2) Amennyiben az első szakasz végére nem alakul ki ilyen helyzet, a Bizottság felhatalmazza Franciaországot arra, hogy a túlmunkadíj kifizetésének módszerében megmutatkozó egyenlőtlenség miatt hátrányosan érintett iparágak vonatkozásában védintézkedéseket vezessen be, amelyek feltételeit és részletes szabályait a Bizottság határozza meg, kivéve ha ebben a szakaszban a többi tagállamban ugyanezen iparágakban az 1956-os átlaghoz viszonyított átlagos bérszint-növekedés a franciaországit a Bizottság által a Tanács minősített többséggel megadott jóváhagyásával megállapított százaléktéknél nagyobb arányban haladja meg.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

I. 5. JEGYZŐKÖNYV Olaszországról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy rendezzenek egyes Olaszországot érintő sajátos problémákat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

A KÖZÖSSÉG TAGÁLLAMAI

TUDOMÁSUL VESZIK azt a tényt, hogy az olasz kormány tízéves gazdaság-bővítő programot hajt végre azzal a céllal, hogy — különösen a kevésbé fejlett dél-olasz területek és olasz szigetek infrastruktúrájának fejlesztése, valamint a munkanélküliség felszámolása érdekében új munkahelyek teremtése révén — helyreállítsa az olasz gazdaság szerkezetének egyensúlyát;

EMLÉKEZTETNEK ARRA, hogy az olasz kormány e programjának alapelveit és céljait megvizsgálták és jóváhagyták azok a nemzetközi együttműködést szolgáló szervezetek, amelyeknek a tagállamok is tagjai;

ELISMERIK, hogy az olaszországi program céljainak megvalósulása közös érdekük;

MEGÁLLAPODNAK ABBAN, hogy az olasz kormány e feladata végrehajtásának megkönnyítése érdekében a Közösség intézményeinek figyelmébe ajánlják az e Szerződésben előírt valamennyi módszer és eljárás igénybevételét, különösen azt, hogy megfelelő módon használják fel az Európai Befektetési Bank és az Európai Szociális Alap forrásait;

AZON A VÉLEMÉNYEN VANNAK, hogy e Szerződés alkalmazása során a Közösségi intézményeinek figyelembe kell venniük, hogy az olasz gazdaság az elkövetkező években milyen folyamatos erőfeszítések elé néz, továbbá, hogy kívánatos elkerülni azokat a feszültségeket, különösen a fizetési mérleget, illetve a foglalkoztatás szintjét illetően, amelyek e Szerződés olaszországi alkalmazását veszélyeztethetnék;

ELISMERIK, hogy amennyiben a 108. és 109. cikk alkalmazására kerül sor, mindenképpen ügyelni kell arra, hogy az olasz kormány számára előírt intézkedések egyike se nehezítse a gazdaság bővítésére és a lakosság életszínvonalának növelésére szolgáló kormányzati program végrehajtását.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J. Luns

J. Linthorst Homan

I. 6. JEGYZŐKÖNYV a Luxemburgi Nagyhercegségről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy a Luxemburgi Nagyhercegséget érintő egyes sajátos problémákat rendezzenek,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

1. cikk

(1) A mezőgazdaság különleges helyzeténél fogva a Luxemburgi Nagyhercegség felhatalmazást nyer arra, hogy a Luxemburg mezőgazdaságáról az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény Szerződő Felei által 1955. december 3-án elfogadott határozat mellékletében szereplő listán felsorolt termékek behozatalára vonatkozóan mennyiségi korlátozásokat tartson fenn.

Belgium, Luxemburg és Hollandia a Belgium a belga–luxemburgi Gazdasági Unió létrehozásáról szóló 1921. július 25-én aláírt egyezmény 6. cikkének (3) bekezdésében meghatározott rendszert alkalmazza.

(2) A Luxemburgi Nagyhercegség megtesz minden olyan strukturális, műszaki vagy gazdasági természetű intézkedést, amelyek lehetővé teszik mezőgazdaságának a közös piacba történő fokozatos integrálását. A Bizottság a megteendő intézkedésekre vonatkozóan a Luxemburgi Nagyhercegségnek ajánlásokat tesz.

Az átmeneti időszak végén a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel határoz arról, hogy arról, hogy a Luxemburgi Nagyhercegségnek biztosított eltéréseket mennyiben kell fenntartani, megváltoztatni, illetve megszüntetni.

E határozattal szemben bármely érintett tagállam jogorvoslati kérelemmel fordulhat az e szerződés 8. cikke (4) bekezdésének megfelelően kijelölt döntőbizottsághoz.

2. cikk

A munkavállalók szabad mozgására vonatkozó, az e szerződés 48. cikkének (3) bekezdésében előírt rendeletek megalkotása során a Bizottság, a Luxemburgi Nagyhercegség tekintetében, figyelembe veszi az ebben az országban fennálló különleges demográfiai helyzetet.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

I. 7. JEGYZŐKÖNYV

a meghatározott országokból származó és érkező, a tagállamokba történő behozataluk során különleges elbánásban részesített árukról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy az e szerződésnek a meghatározott országokból származó és érkező, a tagállamokba történő behozataluk során különleges elbánásban részesített bizonyos árukra való alkalmazásának részleteit meghatározzák,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

(1) Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés alkalmazása nem teszi szükségessé az e szerződés hatálybalépésekor alkalmazandó vámrendelkezések módosítását, ha a behozatal:

- a) a Benelux országokba irányul, és az áru Suriname-ból vagy a Holland Antillákról származik és onnan érkezik;
- b) Franciaországba irányul és az áru Marokkóból, Tunéziából, a Vietnami Köztársaságból, Kambodzsából vagy Laoszból származik és onnan érkezik. Ugyanezt a rendelkezést kell alkalmazni a Új-Hebridák Kondominiumának francia településeire is;

c) Olaszországba irányul és Líbiából vagy a jelenleg olasz közigazgatás alatt álló Szomáliai Gyámsági Területről származik és onnan érkezik.

(2) A valamely tagállamba behozott és a fentiekben megjelölt elbánásban részesülő áruk nem tekinthetők e szerződés 10. cikke értelmében ebben az államban szabad forgalomban lévő áruknak, amennyiben másik tagállamba történő újrakivitelükre kerül sor.

(3) Az e szerződés hatályba lépését követő első év végét megelőzően a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az e jegyzőkönyvben említett különleges elbánásra irányadó szabályaikról, valamint a különleges elbánásban részesített áruk listájáról.

A Bizottságot és a többi tagállamot szintén tájékoztatják a listákban, illetve az elbánásban történő bármilyen későbbi változásról.

(4) A Bizottság gondoskodik arról, hogy e szabályok alkalmazása ne jelentsen hátrányt a többi tagállam számára; ennek érdekében a tagállamok közötti kapcsolatokat illetően minden megfelelő intézkedést megtehet.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

I. 8. JEGYZŐKÖNYV

Algéria és a Francia Köztársaság tengerentúli megyéi vonatkozásában az Európai Szén- és Acélközösség hatálya alá tartozó termékekre alkalmazandó elbánásról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

TUDATÁBAN annak a ténynek, hogy e szerződés Algériára és a Francia Köztársaság tengerentúli megyéire vonatkozó rendelkezései az Európai Szén- és Acélközösség hatálya alá tartozó termékekre Algéria és e területek vonatkozásában alkalmazandó elbánás tekintetében problémát jelentenek,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy olyan megfelelő megoldást keressenek, amely összhangban van a két szerződés alapelveivel,

VÁLLALJÁK, hogy e kérdést a kölcsönös együttműködés szellemében a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés első felülvizsgálatakor rendezni fogják.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

BECH

J. LUNS

Gaetano MARTINO

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

I. 9. JEGYZŐKÖNYV
az ásványi olajokról és egyes ásványiolaj-származékokról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

(1) Az e szerződés hatálybalépésétől számított hat évig valamennyi tagállam fenntarthatja a többi tagállammal és a harmadik országokkal szemben a Brüsszeli Nomenklatúra szerinti 27.09, 27.10, 27.11, 27.12, és az ex 27.13 vtsz-ok alá tartozó árukra (paraffinviasz, mikrokristályos viasz, paraffingács és préselt paraffinviasz) 1957. január 1-én vagy, ha ez utóbbi az alacsonyabb, az e szerződés hatálybalépésekor alkalmazott vámokat és azokkal egyenértékű díjakat. A kőolajra alkalmazott vámtétel fenntartása azonban nem eredményezheti a kőolaj, illetve a fenti származékok vámtételei között 1957. január 1-én fennálló különbség több mint 5%-os növekedését. Amennyiben ilyen különbség nem áll fenn, a később bevezetésre kerülő különbség egyetlen esetben sem haladhatja meg a 27.09 vtsz. alá tartozó termékekre 1957. január 1-én alkalmazott vámtétel 5%-át. Amennyiben ezen időszak vége előtt a 27.09 vtsz. alá tartozó áruk tekintetében a vámok vagy azokkal azonos hatású díjak csökkentésére kerül sor, a fent említett egyéb termékekre kivetett vámokat és azokkal azonos hatású díjakat ennek megfelelően csökkenteni kell.

Ezen időszak végetértekor az előző albekezdés szerint fenntartott vámokat a többi tagállam vonatkozásában teljes mértékben meg kell szüntetni. Ugyanezen időponttól a harmadik országokra a közös vámtarifát kell alkalmazni.

(2) A Brüsszeli Nomenklatúra szerinti 27.09 vtsz. alá tartozó kőolajtermékek termeléséhez nyújtott támogatásokra e szerződés 92. cikke (3) bekezdésének c) pontját kell alkalmazni, amennyiben ilyen támogatások bizonyulnak szükségesnek ahhoz, hogy a kőolaj árát a tagállami európai kikötő szerinti CIF világpiaci áron tartsák.

Az első két szakaszban a Bizottság csak annyiban él a 93. cikkben megállapított jogkörökkel, amennyiben az az e támogatásokkal való visszaélés megakadályozásához szükséges.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

Antonio SEGNI

BECH

J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

Gaetano MARTINO

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

I. 10. JEGYZŐKÖNYV

az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésnek a Holland Királyság Európán kívüli részeire történő alkalmazásáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

TÖREKEDVE ARRA, hogy az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés aláírásakor a Holland Királyság vonatkozásában meghatározzák e szerződés 227. cikkének hatályát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

A Holland Királyság Kormánya, a Királyság alkotmányos berendezkedésénél fogva, amely az 1954. december 29-ei Statútumból következik, a 277. cikktől eltérve kizárólag a Királyság Európában lévő része és Holland Új-Guinea vonatkozásában jogosult e szerződés megerősítésére.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

I. 11. Végrehajtási egyezmény

a tengerentúli országoknak és területeknek a Közösséggel való társulásáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az e szerződés 136. cikkében előírt végrehajtási egyezményt megállapítsák,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

1. cikk

A tagállamok az alábbiakban megállapított feltételek szerint részt vesznek az e szerződés IV. mellékletében felsorolt országok és területek társadalmi és gazdasági fejlődésének előmozdítására irányuló intézkedésekben, amelyek kiegészítik az ezen országokért és területekért felelős hatóságok által megtett erőfeszítéseket.

E célból létrejön a Tengerentúli Országok és Területek Fejlesztési Alapja, amelybe a tagállamok öt éven keresztül az ezen egyezményhez csatolt A. mellékletben meghatározott hozzájárulást fizetnek be.

Az Alapot a Bizottság kezeli.

2. cikk

Az országokért és területekért felelős hatóságok a helyi hatóságokkal vagy az érintett országok és területek lakosainak képviselőivel egyetértésben a Bizottság elé terjesztik azokat a társadalmi és gazdasági projekteket, amelyek finanszírozását kérik a Közösségtől.

3. cikk

A Bizottság évente általános programokat készít az ezen egyezményhez csatolt B. mellékletben meghatározottak szerint rendelkezésre bocsátott eszközöknek a projektek különböző kategóriái közötti elosztására vonatkozóan.

Az általános program a következők finanszírozására szolgáló projekteket tartalmaz:

- a) meghatározott szociális intézmények, így különösen kórházak, oktatási vagy technológiai kutatólétesítmények, pályaválasztási és a népesség szakmai továbbfejlődését szolgáló tanácsadó intézmények;
- b) olyan közérdekű gazdasági beruházások, amelyek közvetlenül valamely konkrét és produktív fejlesztési projekteket felölelő program végrehajtására szolgálnak.

4. cikk

A Tanács a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, minősített többséggel minden egyes pénzügyi év elején meghatározza

- a) a 3. cikk a) pontjában említett szociális intézmények, illetve
- b) a 3. cikk b) pontjában említett közérdekű gazdasági beruházások

finanszírozására szánt pénzüsszegeket.

A Tanács határozatában a rendelkezésre álló pénzeszközök ésszerű földrajzi megoszlására kell törekedni.

5. cikk

(1) A Bizottság meghatározza, hogy a 4. cikk a) pontjának megfelelően rendelkezésre bocsátott pénzeszközök miként kerüljenek felosztásra a szociális intézmények finanszírozására vonatkozóan benyújtott kérelmek alapján.

(2) A Bizottság javaslatokat készít a 4. cikk b) pontja alapján általa kiválasztott gazdasági beruházási projektek finanszírozására.

Ezeket a javaslatokat benyújtja a Tanácsnak.

Ha egy hónapon belül egyik tagállam sem kéri, hogy a Tanács vizsgálja meg a javaslatokat, azokat elfogadottnak kell tekinteni.

Ha a Tanács a javaslatokat megvizsgálja, azokról két hónapon belül, minősített többséggel határoz.

(3) Az év során fel nem használt pénzeszközöket a következő évekre kell átvinni.

(4) A megítélt pénzüsszegeket az adott munkálatok elvégzéséért felelős hatóságok rendelkezésére kell bocsátani. A Bizottság gondoskodik arról, hogy ezeket a pénzüsszegeket meghatározott céljuknak megfelelően és a legjobb gazdasági feltételekkel használják fel.

6. cikk

Az e szerződés hatálybalépésétől számított hat hónapon belül a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel megállapítja a pénzügyi hozzájárulások beszedésére és átutalására, valamint a Fejlesztési Alap forrásainak költségvetési rendjére és igazgatására vonatkozó részletes szabályokat.

7. cikk

A 4., 5. és 6. cikkben említett minősített többséghez 67 szavazat szükséges. Az egyes tagállamok szavazatainak száma a következő:

Belgium..... 11 szavazat

Németország 33 szavazat

Franciaország... 33 szavazat

Olaszország..... 11 szavazat

Luxemburg..... 1 szavazat

Hollandia..... 11 szavazat

8. cikk

A letelepedési jogot valamennyi országban, illetve területen fokozatosan azon tagállamok állampolgáira és társaságaira is ki kell terjeszteni, amelyek az érintett országgal vagy területtel nem állnak különleges kapcsolatban. Az erre vonatkozó szabályokat ezen egyezmény alkalmazásának első évében a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel határozza meg oly módon, hogy az átmeneti időszak során fokozatosan minden megkülönböztetés megszüntetése megtörténjen.

9. cikk

A tagállamok, illetve az országok és területek közötti kereskedelemben alkalmazandó vámszabályokra e szerződés 133. és 134. cikkének rendelkezései az irányadók.

10. cikk

Ezen egyezmény hatályban léteinek ideje alatt a tagállamok az országokkal és területekkel folytatott kereskedelmükben e szerződésnek a tagállamok közötti mennyiségi korlátozások megszüntetésére vonatkozó fejezetének ugyanazokat a rendelkezéseit alkalmazzák, mint amelyeket ugyanabban az időszakban az egymás közötti kereskedelemben alkalmaznak.

11. cikk

(1) Minden olyan ország vagy terület esetében, ahol behozatali kontingensek vannak, az országokkal vagy területekkel különleges kapcsolatban álló államok számára megnyitott kontingenseket az ezen egyezmény hatálybalépésétől számított egy éven belül olyan globális kontingensekké kell átalakítani, amelyek megkülönböztetés nélkül valamennyi tagállam számára nyitva állnak. Ugyanezen időponttól ezeket e kontingenseket évente növelni kell az e szerződés 32. cikkével, továbbá 33. cikkének (1), (2), (3), (4), (5), (6) és (7) bekezdésével összhangban.

(2) Ha egy nem liberalizált termék esetében a globális kontingens nem éri el a termék valamely országba vagy területre irányuló összes behozatala 7%-át, az ezen egyezmény hatálybalépését követő egy éven belül az ilyen behozatal 7%-ával egyenértékű kontingenst kell bevezetni, majd évente az (1) bekezdésnek megfelelően megnövelni.

(3) Ha egy meghatározott termék esetében az országba vagy területre irányuló behozatalra vonatkozóan egyáltalán nem nyitottak meg kontingenst, a Bizottság határozat formájában meghatározza a többi tagállamnak nyújtandó kontingensek megnyitásának és növelésének szabályait.

12. cikk

Ha a tagállamok által megállapított behozatali kontingensek mind a valamely országgal vagy területtel különleges kapcsolatban álló államból, mind az érintett országból vagy területről való behozatalra kiterjednek, az országból vagy területről érkező behozatal részaránya importstatisztikákon alapuló globális kontingensekként kerül megállapításra. Az ilyen kontingenseket az ezen egyezmény alkalmazásának első éve során meg kell állapítani és a 10. cikkben foglaltak szerint kell emelni.

13. cikk

A 10. cikk rendelkezései nem zárják ki a behozatalra, a kivitelre vagy a tranzitárukra vonatkozó olyan tilalmakat vagy korlátozásokat, amelyeket a közérkölc, a közrend, a közbiztonság, az emberek, az állatok és növények egészségének és életének védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek védelme vagy az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme indokol. Ezek a tilalmak és korlátozások azonban nem lehetnek önkényes megkülönböztetés vagy a kereskedelem rejtett korlátozásának eszközei.

14. cikk

Ezen egyezmény lejártát követően, a további időszakra vonatkozó társulásra vonatkozó rendelkezések elfogadásáig, az egyrészről országokba és területekre irányuló behozatalra, másrészről az országokból és területekről származó termékeknek a tagállamokba irányuló behozatalára vonatkozó kontingensek az ötödik évre megállapított szinten maradnak. Az ötödik év végén a letelepedési jog tekintetében fennálló szabályok szintén fennmaradnak.

15. cikk

(1) A nyers kávénak Olaszországba és a Benelux államokba, illetve a banánnak a Németországi Szövetségi Köztársaságba irányuló, harmadik országokból történő behozatalára az ezen egyezményben csatolt jegyzőkönyvekben foglaltak szerinti vámkontingensek kerülnek bevezetésre.

(2) Ha ennek az egyezménynek a hatálya egy új megállapodás megkötése előtt jár le, a tagállamok, az új megállapodás megkötéséig, a banán, a kókuszdió és a nyers kávé vonatkozásában a második szakasz kezdetén alkalmazott vámtételek szerinti vámkontingensekben részesülnek; ezek a vámkontingensek megegyeznek az abban az évben történő harmadik országokból származó behozatal volumenével, amely évről legutoljára statisztikai adatok állnak rendelkezésre.

Ezeket a kontingenseket adott esetben az importáló államon belüli fogyasztás növekedésével arányosan emelni kell.

(3) Azok a tagállamok, amelyek a nyers kávé, illetve a banán harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó jegyzőkönyvek szerint az e szerződés hatálybalépésekor alkalmazott vámtételeket alkalmazó vámkontingensekben részesülnek, a (2) bekezdésben meghatározott elbánás helyett az ezen egyezmény lejártának időpontjában elért szint fenntartását kérhetik.

Ezeket a kontingenseket adott esetben a (2) bekezdésben foglaltak szerint emelni kell.

(4) A Bizottság az érintett tagállam kérelmére meghatározza az előző albekezdésben említett vámkontingens méretét.

16. cikk

Az ezen egyezmény 1–8. cikkében foglalt rendelkezéseket Algériára és Franciaország tengerentúli megyéire is alkalmazni kell.

17. cikk

A 14. és 15. cikk hatálya alá tartozó eseteket nem érintve, ez az egyezmény ötéves időtartamra jön létre.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

Antonio SEGNI

BECH

J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

Gaetano MARTINO

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

Az egyezmény 1. cikkében említett A. melléklet

	1. év	2. év	3. év	4. év	5. év	Összesen
<i>Százalékok</i>	10%	12,5%	16,5%	22,5%	38,5%	100%
<i>Államok</i> Millió EFU elszámolási egység						
Belgium	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Németország	20	25	33	45	77	200
Franciaország	20	25	33	45	77	200
Olaszország	4	5	6,60	9	15,40	40
Luxemburg	0,125	0,15625	0,20625	0,28125	0,48125	1,25
Hollandia	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70

Az egyezmény 3. cikkében említett B. melléklet

	1. év	2. év	3. év	4. év	5. év	Összesen
<i>Százalékok</i>	10%	12,5%	16,5%	22,5%	38,5%	100%
<i>Tengerentúli országok és területek</i> Millió EFU elszámolási egység						
Belgium	3	3,75	4,95	6,75	11,55	30
Franciaország	51,125	63,906	84,356	115,031	196,832	511,25
Olaszország	0,5	0,625	0,825	1,125	1,925	5
Hollandia	3,5	4,375	5,775	7,875	13,475	35

I. 12. JEGYZŐKÖNYV
a banán behozatalára megállapított vámkontingensről
(a Brüsszeli Nomenklátúra szerinti ex 08.01)

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

(1) A külső vámtételeknek az e szerződés 23. cikke (1) bekezdése b) pontjában előírt első közelítésétől a második szakasz végéig a Németországi Szövetségi Köztársaság évente az 1956-ban behozott mennyiségek 90%-ának megfelelő vámmentes behozatali kontingensben részesül, amelyből le kell vonni az e szerződés 131. cikkében említett országokból vagy területekről érkező mennyiségeket.

(2) A második szakasz végétől a harmadik szakasz végéig a kontingens a fent meghatározott mennyiség 80%-a.

(3) Az (1) és (2) meghatározott éves kontingenseket meg kell emelni a megelőző évben behozott mennyiségek összege és az 1956-ban behozott mennyiségek közötti különbség 50%-ával.

Ha az 1956-os behozatalhoz képest az összes behozatal mennyisége csökken, a fentebb megállapított éves kontingensek nem haladhatják meg az (1) bekezdésben említett időszakban a megelőző év során behozott mennyiség 90%-át, a (2) bekezdésben említett időszakban pedig a megelőző év során behozott mennyiség 80%-át.

(4) Attól az időponttól, hogy a közös vámtarifa teljes egészében alkalmazásra kerül, a kontingenst az 1956-os behozatal 75%-ában kell megállapítani. Ezt a kontingenst a (3) bekezdés első albekezdésében előírtak szerint kell emelni.

Ha az 1956-os behozatalhoz képest a behozatal mennyisége csökken, a fentebb megállapított éves kontingens nem haladhatja meg a megelőző év során behozott mennyiség 75%-át.

Ennek a kontingensnek az eltörléséről vagy módosításáról a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel hozott határozatával lehet dönteni.

(5) Az 1956-os behozatalnak az e szerződés 131. cikkében említett országokból vagy területekről érkező behozatallal csökkentett, a fenti rendelkezéseknek megfelelően a vámkontingens kiszámításának alapjául szolgáló mennyisége 290 000 tonna.

(6) Ha az országok és területek nem képesek a Németországi Szövetségi Köztársaság által megkívánt mennyiség teljes egészének szállítására, az érintett tagállamok kinyilvánítják készségüket arra, hogy hozzájárulnak a német kontingens megfelelő mértékű emeléséhez.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

E jegyzőkönyv aláírása alkalmával a Németországi Szövetségi Köztársaság meghatalmazottja kormánya nevében az alábbi nyilatkozatot tette, amelyet a többi meghatalmazott tudomásul vett:

A Németországi Szövetségi Köztársaság kinyilvánítja készségét arra, hogy támogat minden olyan, a német magánérdekekből esetleg megteendő intézkedést, amely a tengerentúli országokról és területekről származó banánnak a Szövetségi Köztársaságon belüli eladásainak ösztönzésére irányul.

E célból a lehető legrövidebb időn belül tárgyalások kezdődnek a banánellátásban, illetve banáneladásokban érintett különböző országok és üzleti körök között.

I. 13. JEGYZŐKÖNYV

a nyers kávé behozatalára megállapított vámkontingensről
(a Brüsszeli Nomenklatúra szerinti ex 09.01)

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

A. Olaszország

A tengerentúli országok és területek Közösséggel való társulásának első időszakában és a vámtételeknek az e szerződés 23. cikkében előírt első változását követően a harmadik országokból Olaszország területére behozott nyers kávéra, az 1956-ban harmadik országokból Olaszországba behozott teljes nyerskávé mennyiséggel egyenlő éves kontingens mértékéig az e szerződés hatálybalépésének időpontjában alkalmazott vámtételeket kell alkalmazni.

Az e szerződés hatálybalépése utáni hatodik évtől a második szakasz végéig, az előző bekezdésben említett kezdeti kontingens 20%-kal csökken.

A harmadik szakasz kezdetétől, annak egész időtartama alatt a kontingens a kezdeti kontingens 50%-a.

Az átmeneti időszak végétől számított négy évig az Olaszországba behozott nyers kávéra vonatkozó vámtételek, a kezdeti kontingens 20%-át meg nem haladó mennyiség erejéig továbbra is az adott országban az e szerződés hatálybalépésének napján alkalmazott vámtételek szintjén maradhatnak.

A Bizottság megvizsgálja az előző bekezdésben említett százalékok és határidő indokoltságát.

Az ezen a kontingensen felüli behozatalra e szerződés rendelkezéseit kell alkalmazni.

B. A Benelux államok

A második szakasz kezdetétől, annak egész időtartama alatt a harmadik országokból a Benelux államokba behozott nyers kávé, az abban az évben behozott összes nyerskávé mennyiség 85%-ának erejéig, amely évről legutoljára statisztikai adatok állnak rendelkezésre, továbbra is vámmentesen hozható be.

A harmadik szakasz kezdetétől, annak egész időtartama alatt az előző bekezdésben említett vámmentesen behozható mennyiség az abban az évben behozott összes nyerskávé mennyiség 50%-ára csökken, amely évről legutoljára statisztikai adatok állnak rendelkezésre.

Az ezen a kontingensen felüli behozatalra e szerződés rendelkezéseit kell alkalmazni.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

Antonio SEGNI

BECH

J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

Gaetano MARTINO

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

Később elfogadott jegyzőkönyvek

I.14 JEGYZŐKÖNYV az Európai Gazdasági Közösség Bíróságának alapokmányáról

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS MAGAS SZERZŐDŐ FELEI

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák a Bíróságnak az e szerződés 188. cikkében előírt alapokmányát,

E CÉLBŐL meghatalmazottjaikként jelölték ki:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA:

Báró J. Ch. SNOY et d'OPPUERS gazdasági minisztériumi főtitkárt, a kormányközi konferencia belga delegációjának vezetőjét;

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Prof. Dr. Carl Friedrich OPHÜLST, a Németországi Szövetségi Köztársaság nagykövetét, a kormányközi konferencia német delegációjának vezetőjét;

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Robert MARJOLIN jogászprofesszort, a kormányközi konferencia francia delegációjának helyettes vezetőjét;

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

V. Badini CONFALONIERI külügyminisztériumi helyettes államtitkárt, a kormányközi konferencia olasz delegációjának vezetőjét;

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐ:

Lambert SCHAUST a Luxemburgi Nagyhercegség nagykövetét, a kormányközi konferencia luxemburgi delegációjának vezetőjét;

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE:

J. Linthorst HOMANT, a kormányközi konferencia holland delegációjának vezetőjét;

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az e szerződés 4. cikke által létrehozott Bíróság e szerződés és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően alakul meg és működik.

1. CÍM

Bírák és főtanácsnokok

2. cikk

Működésének megkezdése előtt minden bíró nyilvános ülésen esküt tesz arra, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

3. cikk

A bírákat mentesség illeti meg mindenfajta bírósági eljárás alól. Hivatali idejük lejártá után továbbra is megilleti őket a mentelmi jog hivatali minőségükben végzett cselekményeik vonatkozásában, szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásait is beleértve.

A Bíróság a mentelmi jogot teljes ülésben eljárva felfüggesztheti.

Ha a bíró mentelmi jogát felfüggesztették és ellene büntetőeljárást indítottak, az ügyet valamennyi tagállamban csak a legfelsőbb szintű nemzeti bíróságok tagjaival szemben eljárásra jogosult bíróság tárgyalhatja.

4. cikk

A bírák semmilyen politikai vagy közigazgatási hivatalt nem tölthetnek be.

A bírák semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathatnak, kivéve ha ez alól a Tanács kivételesen mentesítést ad.

Hivatalba lépésükkor a bírák ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és annak lejártá után is tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket, így különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

Az e tekintetben felmerülő bármilyen kétség esetén a Bíróság dönt.

5. cikk

A bírói megbízatás — rendes cserétől vagy elhalálozástól eltekintve — lemondással szűnik meg.

Lemondás esetén a bíró lemondólevelét a Bíróság elnökéhez kell címezni azzal, hogy azt továbbítsa a Tanács elnökének. Ez utóbbi értesítéssel a tisztség megüresedik.

A 6. cikk alkalmazásának eseteit kivéve, a bíró a hivatalát utódja hivatalba lépéséig tölti be.

6. cikk

A bírót csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha a Bíróság bíráinak és főtanácsnokainak egyhangú megítélése szerint már nem felel meg a megkívánt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek. Az ilyen határozatok meghozatalában az érintett bíró nem vehet részt.

A Bíróság hivatalvezetője a Bíróság határozatát közli a Közgyűlés és a Bizottság elnökével és arról értesíti a Tanács elnökét.

A bírót hivatalából elmozdító határozat esetében a tisztség ez utóbbi értesítéssel üresedik meg.

7. cikk

Azt a bírót, aki a Bíróság olyan tagjának a helyére lép, akinek hivatali ideje még nem járt le, elődjének fennmaradó hivatali idejére kell kinevezni.

8. cikk

A 2–7. cikk rendelkezéseit a főtanácsnokokra is alkalmazni kell.

II. CÍM

Szervezet

9. cikk

A hivatalvezető a Bíróság előtt esküt tesz arra, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

10. cikk

A Bíróság a hivatalvezető akadályoztatása esetére gondoskodik annak helyettesítéséről.

11. cikk

A Bíróság működésének biztosítása érdekében a Bíróság mellett tisztviselők és egyéb alkalmazottak dolgoznak. Ezek a személyek az elnök felügyelete alatt a hivatalvezetőnek tartoznak felelősséggel.

12. cikk

A Bíróság javaslata alapján a Tanács egyhangúlag segédelőadók kinevezéséről rendelkezhet, és megállapíthatja a tevékenységükre irányadó szabályokat. A segédelőadók az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint megbízhatók a Bíróság előtt folyamatban lévő ügyek előkészítő vizsgálatában való részvétellel és az előadó bíróval való együttműködéssel.

A segédelőadókat olyan személyek közül választják, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a szükséges jogi képesítésekkel; a segédelőadókat a Tanács nevezi ki. A segédelőadók a Bíróság előtt esküt tesznek arra, hogy feladataikat pártatlanul és lelkiismeretesen látják el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

13. cikk

A bíráknak, a főtanácsnokoknak és a hivatalvezetőnek a Bíróság székhelyén kell lakniuk.

14. cikk

A Bíróság folyamatosan működik. A törvénykezési szünet időtartamát, feladatainak kellő figyelembevételével, a Bíróság határozza meg.

15. cikk

A Bíróság határozatai csak akkor érvényesek, ha a tanácskozásokon a bírák pártatlan számban vesznek részt. A teljes ülés határozatai akkor érvényesek, ha öt tag jelen van. A bírói tanácsok határozatai csak akkor érvényesek, ha három bíró jelen van; egy tanács valamely bírójának akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint egy másik tanács bírója kérhető fel a tanácsban való részvételre.

16. cikk

A bírák vagy főtanácsnokok nem vehetnek részt olyan ügy elbírálásában, amelyben előzőleg valamelyik fél érdekében meghatalmazottként vagy tanácsadóként vettek részt, illetve ügyvédként jártak el, vagy amelyben előzőleg bíróság, vizsgálóbizottság tagjaként vagy bármilyen más minőségben állást kellett foglalniuk.

Ha egy bíró vagy főtanácsnok valamilyen különleges ok folytán úgy ítéli meg, hogy egy meghatározott ügyben az ítélethozatalban vagy az ügy kivizsgálásában nem vehet részt, erről tájékoztatja az elnököt. Ha valamilyen különleges ok folytán az elnök úgy ítéli meg, hogy valamely bíró vagy főtanácsnok egy meghatározott ügy tárgyalásában nem vehet részt, illetve indítványait nem adhatja elő, erre felhívja az érintett figyelmét.

Az e cikk alkalmazásával kapcsolatban felmerülő minden nehézség esetén a Bíróság dönt.

A felek nem kérelmezhetik a Bíróság vagy valamely tanácsa összetételének megváltoztatását sem a bíró állampolgársága alapján, sem arra való hivatkozással, hogy a Bíróságban vagy a tanácsban nincs az állampolgárságuknak megfelelő bíró.

III. CÍM

Eljárás

17. cikk

Az államokat és a közösségi intézményeket a Bíróság előtt esetenként kinevezett meghatalmazott képviseli; a meghatalmazottat tanácsadó vagy a tagállamok valamelyikében bíróság előtt eljárni jogosult ügyvéd segítheti.

A többi felet a tagállamok bíróságai előtt eljárni jogosult ügyvédnek kell képviselnie.

E meghatalmazottak, tanácsadók és ügyvédek a Bíróság előtti eljárás folyamán az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően rendelkeznek azokkal a jogokkal és biztosítékokkal, amelyek feladataik független ellátásához szükségesek.

A Bíróság az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint az előtte megjelenő tanácsadókkal és ügyvédekkel szemben a rendszerint a bíróságoknak biztosított jogokkal rendelkezik.

Azok az egyetemi vagy főiskolai oktatók, akik olyan tagállam állampolgárai, amelynek joga lehetővé teszi számukra, hogy bíróság előtt eljárjanak, a Bíróság előtt ugyanolyan jogokkal rendelkeznek, mint amelyeket e cikk a tagállamok valamelyikében bíróság előtt eljárni jogosult ügyvédeknek biztosít.

18. cikk

A Bíróság előtti eljárás két részből, egy írásbeli és egy szóbeli részből áll.

Az írásbeli eljárás a keresetleveleknek, az előkészítő iratoknak, az ellenkérelmeknek, az észrevételeknek és az esetleges válaszoknak, valamint az ezek alátámasztásául szolgáló minden iratnak és okiratnak vagy ezek hitelesített másolatainak közlése a felekkel és a Közösség azon intézményeivel, amelyeknek határozatai a jogvita tárgyát képezik.

Ezeket a közléseket az eljárási szabályzatban megállapított rendben és határidőn belül a hivatalvezető teszi meg.

A szóbeli eljárás az előadó bíró által benyújtott jelentés felolvasása, a meghatalmazottaknak, tanácsadóknak és ügyvédeknek, továbbá a főtanácsnok indítványainak a meghallgatása a Bíróság részéről, valamint az esetleges tanúk és szakértők ki-, illetve meghallgatása.

19. cikk

A Bíróság előtt a keresetet a hivatalvezetőnek címzett keresetlevéllel kell megindítani. A keresetlevélnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét és lakcímét, az aláíró perbeli állását, annak a

félnek a nevét, aki ellen a keresetet benyújtották, a jogvita tárgyát, a Bíróság döntésére irányuló kérelmet és azoknak a jogalapoknak a rövid összefoglalását, amelyekre a kérelmet alapozzák.

A keresetlevélhez adott esetben csatolni kell azt a jogi aktust, amelynek megsemmisítését a Bíróságtól kérik, vagy — az e szerződés 175. cikkében említett körülmények fennállta esetén — egy arra az időpontra vonatkozó okirati bizonyítékot, amikor az intézményt a hivatkozott cikk értelmében felkérték, hogy járjon el. Ha ezeket az okmányokat nem csatolták a keresetlevélhez, a hivatalvezető felkéri az érintett felet arra, hogy azokat ésszerű határidőn belül nyújtsa be, de a fél jogai akkor sem évülnek el, ha ezeket az okmányokat az eljárás megindítására nyitva álló határidő letelte után nyújtja be.

20. cikk

Az e szerződés 177. cikkében említett esetekben egy tagállam bíróságának az eljárás felfüggesztéséről és az ügynek a Bíróság elé utalásáról szóló határozatát az érintett bíróság közli a Bírósággal. Ezt a határozatot azután a Bíróság hivatalvezetője továbbítja a feleknek, a tagállamoknak és a Bizottságnak, továbbá a Tanácsnak, ha a Tanács hozta azt a jogi aktust, amelynek érvényessége vagy értelmezése a jogvita tárgyát képezi.

E határozat közlésétől számított két hónapon belül a feleknek, a tagállamoknak, a Bizottságnak, továbbá adott esetben a Tanácsnak jogában áll a Bírósághoz beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani.

21. cikk

A Bíróság felkérheti a feleket, hogy nyújtsanak be minden olyan okiratot, és adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság szükségesnek tart. Elutasítás esetén a Bíróság alakszerű feljegyzést készít.

A Bíróság az eljárásban félként részt nem vevő tagállamokat és intézményeket is felkérheti, hogy adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság az eljáráshoz szükségesnek tart.

22. cikk

A Bíróság bármely általa választott személyt, testületet, hatóságot, bizottságot vagy egyéb szervezetet bármikor szakértői vélemény elkészítésével bízhat meg.

23. cikk

A tanúkat az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint lehet kihallgatni.

24. cikk

A Bíróság az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint a megjelenést elmulasztó tanúkkal szemben az általában a bíróságoknak biztosított jogokkal rendelkezik, és pénzbírságot szabhat ki.

25. cikk

A tanúkat és szakértőket az eljárási szabályzatban megállapított formában tett eskü alatt, illetve a tanú vagy szakértő országának jogában meghatározott módon kell kihallgatni, illetve meghallgatni.

26. cikk

A Bíróság elrendelheti, hogy valamely tanút vagy szakértőt a lakóhelye szerinti bíróság hallgasson ki.

A végzést végrehajtás céljából az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően meg kell küldeni az illetékes bíróságnak. A megkeresés alapján elkészített iratokat ugyanilyen feltételek mellett vissza kell küldeni a Bíróságnak.

A költségeket a Bíróság viseli, de azokat adott esetben a felekre háríthatja.

27. cikk

Ha a tanú hamis vallomást tesz vagy a szakértő hamis szakvéleményt ad, a tagállam ezt ugyanúgy ítéli meg, mintha ezt a bűncselekményt valamely polgári ügyekben hatáskörrel rendelkező bírósága előtt követték volna el. A Bíróság feljelentése alapján az elkövetőt az érintett tagállam a hatáskörrel rendelkező bírósága elé állítja.

28. cikk

Ha a Bíróság hivatalból vagy a felek kérelmére nyomós okból másként nem határoz, a Bíróság tárgyalásai nyilvánosak.

29. cikk

A tárgyalásokon a Bíróság kihallgathatja a tanúkat, illetve meghallgathatja a szakértőket és magukat a feleket. Ez utóbbiak azonban csak képviselőik útján szólalhatnak fel a Bíróságon.

30. cikk

Minden tárgyalásról jegyzőkönyv készül, amelyet az elnök és a hivatalvezető ír alá.

31. cikk

Az ügyek tárgyalásának sorrendjét az elnök határozza meg.

32. cikk

A Bíróság tanácskozásai titkosak, és azok titkosságát később is meg kell őrizni.

33. cikk

Az ítéleteket indokolni kell. Az ítéleteknek tartalmazniuk kell azoknak a bírácoknak a nevét, akik a határozathozatalban részt vettek.

34. cikk

Az ítéleteket az elnök és a hivatalvezető írják alá. Az ítéleteket nyilvános ülésen fel kell olvasni.

35. cikk

A költségekről a Bíróság határoz.

36. cikk

A Bíróság elnöke határozhat — az ebben az alapokmányban foglalt egyes szabályoktól a szükséges mértékig eltérő és az eljárási szabályzatban megállapított gyorsított eljárással — a végrehajtásnak az e szerződés 185. cikkében előírtak szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmekről vagy az ideiglenes intézkedéseknek a 186. cikk szerinti elrendelésére irányuló kérelmekről, illetve a végrehajtásnak a 192. cikk utolsó bekezdése szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmekről.

Az elnököt akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint egy másik bíró helyettesíti.

Az elnök vagy az őt helyettesítő bíró végzése ideiglenes, és semmiben nem befolyásolja előre a Bíróságnak az ügy érdemére vonatkozó határozatát.

37. cikk

A tagállamok és közösségi intézmények a Bíróság előtt folyamatban lévő eljárásokba beavatkozhatnak.

Ugyanez a jog minden olyan egyéb személyt is megillet, aki valószínűsíti, hogy a Bíróság elé vitt jogvita kimeneteléhez jogos érdeke fűződik, kivéve a tagállamok közötti, a Közösség intézményei közötti, illetve a tagállamok és a Közösség intézményei közötti jogvitákat.

A beavatkozásra vonatkozó kérelemben tett indítványok csak az egyik fél indítványainak támogatására korlátozódhatnak.

38. cikk

Ha a szabályszerűen idézett alperes nem nyújtja be írásbeli védekezését, ellene elmarasztaló ítéletet kell hozni. Az ilyen mulasztási ítélet ellen annak közlésétől számított egy hónapon belül ellentmondással lehet élni. Ha a Bíróság másként nem határoz, az ellentmondás nem jár a mulasztási ítélet végrehajtásának felfüggesztésével.

39. cikk

A tagállamok, a Közösség intézményei és minden egyéb természetes vagy jogi személy az eljárási szabályzatban meghatározandó esetekben és feltételekkel harmadik félként megtámadhatják a meghallgatásuk nélkül meghozott ítéleteket, ha azok jogukat sértik.

40. cikk

Ha egy ítélet értelme vagy hatálya kétséges, bármelyik fél vagy a Közösség bármelyik intézménye kérelmére a Bíróság azt értelmezi, ha érdekeltségüket valószínűsítik.

41. cikk

Perújítási kérelemmel csak akkor lehet a Bírósághoz fordulni, ha olyan döntő jelentőségű tény merül fel, amely az ítélet meghozatalát megelőzően a Bíróság és a perújítást kérő fél előtt ismeretlen volt.

A perújítási eljárás a Bíróságnak az új tény fennállása miatt a perújítást megengedő határozatával veszi kezdetét, amelyben a Bíróság elismeri, hogy az új tény természete miatt az ügyben perújításnak van helye, és a kérelmet ezen az alapon megengedhetőnek nyilvánítja.

Perújítási kérelmet az ítélet meghozatalától számított 10 év után nem lehet benyújtani.

42. cikk

A távolságra tekintettel biztosított külön eljárási határidőket az eljárási szabályzat határozza meg.

A határidők elmulasztása nem jár jogvesztéssel, ha az érintett fél előre nem látható körülmények vagy *vis maior* fennállását igazolja.

43. cikk

A szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozó ügyekben a Közösség elleni eljárás megindításának joga az erre okot adó esemény felmerülésétől számított öt év alatt évül el. Az elévülés megszakad, ha a Bírósághoz keresetet nyújtottak be, vagy ha a károsult fél az eljárás megindítása előtt követelésével a Közösség megfelelő intézményéhez fordult. Ez utóbbi esetben az eljárást a 173. cikkben előírt két hónapos határidőn belül kell megindítani; adott esetben a 175. cikk második bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

44. cikk

Az ezen alapokmány alkalmazásához és, amennyiben szükséges, a kiegészítéséhez szükséges rendelkezéseket — az ebben az alapokmányban megállapított rendelkezéseken túl — a Bíróságnak az e szerződés 188. cikkében előírt eljárási szabályzata tartalmazza.

45. cikk

A Tanács ezen alapokmány rendelkezéseit egyhangúlag olyan további kiigazításokkal láthatja el, amelyek a Tanács által az e szerződés 165. cikke utolsó bekezdésének megfelelően tett intézkedések miatt szükségesek.

46. cikk

A Tanács elnöke, közvetlenül azután, hogy letette az esküt, intézkedik azoknak a bírának és főtanácsnokoknak a sorshúzás útján való kiválasztásáról, akiknek hivatali ideje e szerződés 167. cikke második és harmadik bekezdésének megfelelően az első hároméves időszak végén lejár.

FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a jegyzőkönyvet.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszázötvenhetedik év április havának tizenhetedik napján.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. Linthorst HOMAN

I.15 JEGYZŐKÖNYV az Európai Gazdasági Közösség kiváltságairól és mentességeiről

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS MAGAS SZERZŐDŐ FELEI

FIGYELEMBE VÉVE, hogy e szerződés 218. cikkének megfelelően a Közösséget a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek egy külön jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint,

FIGYELEMBE VÉVE továbbá, hogy az Európai Beruházási Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 28. cikkének megfelelően a Bankot megilletik az előző bekezdésben hivatkozott cikkben említett jegyzőkönyvben megállapított kiváltságok és mentességek,

KIJELÖLTÉK meghatalmazottjaikként e jegyzőkönyv létrehozása céljából:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA:

Báró J. Ch. SNOY et d'OPPUERS gazdasági minisztériumi főtítkárt, a kormányközi konferencia belga delegációjának vezetőjét;

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Prof. Dr. Carl Friedrich OPHÜLST, a Németországi Szövetségi Köztársaság nagykövetét, a kormányközi konferencia német delegációjának vezetőjét;

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Robert MARJOLIN jogászprofesszort, a kormányközi konferencia francia delegációjának helyettes vezetőjét;

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

V. Badini CONFALONIERI külügyminisztériumi helyettes államtitkárt, a kormányközi konferencia olasz delegációjának vezetőjét;

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐ:

Lambert SCHAUST a Luxemburgi Nagyhercegség nagykövetét, a kormányközi konferencia luxemburgi delegációjának vezetőjét;

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE:

J. Linthorst HOMANT, a kormányközi konferencia holland delegációjának vezetőjét;

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

I. FEJEZET

A közösség vagyona, ingatlanai, követelése és ügyletei

1. cikk

A Közösség helyiségei és épületei sérthetetlenek. Mentések a házkutatás, igénybevétel, elkobzás és kisajátítás alól. A Közösség vagyona és követelése a Bíróság engedélye nélkül nem képezhetik kényszerítő közigazgatási vagy bírósági intézkedés tárgyát.

2. cikk

A Közösség irattárai sérthetetlenek.

3. cikk

A Közösség, a Közösség követelése, bevételei és egyéb vagyona mentesek mindenfajta közvetlen adó alól.

A tagállamok kormányai lehetőség szerint kötelesek megtenni a megfelelő intézkedéseket az ingó és ingatlan vagyontárgyak árában foglalt közvetett, illetve forgalmi adók összegének elengedése vagy visszatérítése érdekében mindazon esetekben, amikor a Közösség hivatalos használatra jelentős összegű beszerzéseket hajt végre, amelyek ára ilyen jellegű adót tartalmaz. E rendelkezések alkalmazása azonban nem járhat a Közösségen belüli versenyt torzító hatással.

Nem adható mentesség azon adók és egyéb közterhek alól, amelyek csupán közüzemi szolgáltatások díjának felelnek meg.

4. cikk

A Közösség a hivatali használatára szánt árucikkek tekintetében mentességet élvez minden behozatali és kiviteli vám, valamint tilalom és korlátozás alól; az ilyen módon importált árucikkek sem ellenérték fejében, sem ingyenesen nem ruházhatók át annak az országnak a területén, ahová azokat importálták, kivéve ha ez az illető ország kormánya által jóváhagyott feltételek mellett történik.

A Közösség saját kiadványai tekintetében szintén mentességet élvez minden kiviteli és behozatali vám, valamint tilalom és korlátozás alól.

II. FEJEZET

Kapcsolattartás és laissez-passer

5. cikk

A Község intézményei hivatalos kapcsolattartásuk és összes dokumentumuk továbbítása tekintetében valamennyi tagállam területén azt az elbánást élvezik, amelyben az illető állam a diplomáciai képviselőket részesíti.

A Község intézményeinek hivatalos levelezése és egyéb hivatalos közlései nem cenzúrázhatók.

6. cikk

A községi intézmények elnökei a községi intézmények tagjai és alkalmazottai részére a Tanács által előírt formájú útiokmányt (*laissez-passer*) állíthatnak ki, amelyet a tagállamok hatóságai érvényes útiokmányként fogadnak el. Ezt az útiokmányt a Szerződés 212. cikke alapján elfogadott előírásoknak megfelelően a tisztviselők és egyéb alkalmazottak részére állítják ki.

A Bizottság megállapodásokat köthet annak érdekében, hogy ezeket az útiokmányokat harmadik államok területén is érvényes útiokmányként ismerjék el.

III. FEJEZET

A Közgyűlés tagjai

7. cikk

A Közgyűlés üléseinek helyszínére utazó, illetve onnan visszautazó közgyűlési tagok szabad mozgására vonatkozóan semmilyen igazgatási vagy egyéb korlátozás nem alkalmazható.

A Közgyűlés tagjai a vám- és devizaellenőrzést illetően:

- a) saját kormányuk részéről ugyanazokban a könnyítésekben részesülnek, mint az ideiglenes hivatalos kiküldetésben külföldre utazó magas rangú tisztviselők,
- b) a többi tagállam kormánya részéről ugyanazokban a könnyítésekben részesülnek, mint a külföldi kormányok ideiglenes hivatalos kiküldetésben lévő képviselői.

8. cikk

A feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt a Közgyűlés tagjai ellen nem folytatható vizsgálat, nem vehetők őrizetbe és nem vonhatók bírósági eljárás alá.

9. cikk

A Közgyűlés ülészeit ideje alatt, a Közgyűlés tagjai:

- a) saját államuk területén a parlamentjük tagjaira vonatkozó mentességet élvezik,
- b) a többi tagállam területén mentességet élveznek mindenfajta őrizetbe vételre és bírósági eljárásra vonatkozó intézkedés alól.

A mentesség akkor is megilleti a tagokat, amikor a Közgyűlés üléseinek helyére utaznak, illetve onnan visszatérnek.

Nem lehet hivatkozni a mentességre olyan esetben, amikor valamely tagot bűncselekmény elkövetésében tetten érnek, továbbá a mentesség nem akadályozhatja meg a Közgyűlést azon jogának gyakorlásában, hogy valamely tagjának mentességét felfüggeszse.

IV. FEJEZET

A Közösség intézményeinek munkájában részt vevő tagállami képviselők

10. cikk

A közösségi intézmények munkájában részt vevő tagállami képviselők, valamint az ő tanácsadók és szakértők feladataik ellátása, valamint az ülések helyére történő utazás és az onnan történő visszatérés során a szokásos kiváltságokat, mentességeket és könnyítéseket élvezik.

Ezt a cikket a Közösség tanácsadó szerveinek tagjaira is alkalmazni kell.

V. FEJEZET

A Közösség tisztviselői és egyéb alkalmazottai

11. cikk

Az egyes tagállamok területén a Közösség e szerződés 212. cikkében említett tisztviselői és egyéb alkalmazottai állampolgárságuktól függetlenül:

- a) az e szerződés 179. és 215. cikkében foglalt rendelkezésekre is figyelemmel, hivatalos minőségükben végrehajtott cselekedeteik tekintetében, szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásait is beleértve, mentességet élveznek a bírósági eljárások alól; ez a mentesség hivataluk megszűnését követően is megilleti őket;
- b) házastársaikat és eltartott családtagjaikat is beleértve, nem tartoznak a bevándorlási korlátozások, illetve a külföldiek nyilvántartására vonatkozó szabályok hatálya alá,
- c) a valuta- és devizasabályozást illetően ugyanazokat a könnyítéseket élvezik, mint amelyek a nemzetközi szervezetek tisztviselőit általában megilletik,
- d) az első alkalommal, amikor az adott országban elfoglalják hivatalukat, a legutolsó tartózkodási helyük vagy állampolgárságuk szerinti államból vámmentesen hozhatják be saját berendezési tárgyaikat és személyes használati tárgyaikat, továbbá hivataluk megszűnésekor berendezési tárgyaikat és személyes használati tárgyaikat az adott országból vámmentesen újra kivihetik, mindkét esetben az azon ország kormánya által szükségesnek ítélt feltételeknek megfelelően, amelyben ezt a jogot gyakorolják,
- e) vámmentesen hozhatnak be egy saját személyes használatukra szolgáló gépkocsit, amelyet a legutolsó tartózkodási helyük vagy az állampolgárságuk szerinti országban, az ezen ország belső piacán érvényes feltételek mellett szereztek meg, illetve azt vámmentesen újra kivihetik, mindkét esetben az érintett állam kormánya által szükségesnek ítélt feltételeknek megfelelően.

12. cikk

A Közösség tisztviselői és egyéb alkalmazottai a Közösség által számukra fizetett illetmények, bérek és járandóságok után kötelesek adót fizetni a Közösség javára a Tanács által a Bizottság e szerződés hatálybalépésétől számított egy éven belül előterjesztett javaslata alapján meghatározott feltételeknek és eljárásnak megfelelően.

A Közösség által számukra kifizetett illetmények, bérek és járandóságok tekintetében nemzeti adókötelezettség alól mentességet élveznek.

13. cikk

A jövedelemadó, a vagyonadó és az örökösödési adó alkalmazásakor, valamint a Közösség tagállamai között a kettős adóztatás elkerülésére vonatkozóan kötött egyezmények alkalmazásakor a Közösség azon tisztviselőit és egyéb alkalmazottait, akik — kizárólag a Közösség szolgálatában végzett feladataik ellátása miatt — a Közösség szolgálatába történő belépéskor az adózás szempontjából lakóhelyük szerinti országon kívüli tagállam területére helyezik át tartózkodási helyüket, mind a tényleges tartózkodási helyük szerinti országban, mind az adózás szempontjából lakóhelyük szerinti országban úgy kell kezelni, mintha ez utóbbi országban tartanák fent lakóhelyüket, amennyiben ez az ország tagja a Közösségnek. Ezt a rendelkezést alkalmazni kell a házastársakra is, amennyiben ez utóbbiak nem végeznek külön kereső tevékenységet, illetve az e cikkben említett személyek által eltartott és az ő gondozásuk alatt álló gyermekekre is.

Az előző bekezdésben említett személyeknek a tartózkodásuk szerinti országban található ingó vagyona ebben az országban mentességet élvez az örökösödési adó alól; az adó megállapítása céljából az ilyen tulajdont — a harmadik országok jogaira, valamint a kettős adóztatásra vonatkozó nemzetközi egyezmények rendelkezéseinek lehetséges alkalmazására is figyelemmel — úgy kell tekinteni, mintha az adózás szempontjából lakóhelyük szerinti országban volna található.

E cikk rendelkezéseinek alkalmazásakor a kizárólag egyéb nemzetközi szervezetek szolgálatában végzett feladatok ellátása érdekében megszerzett lakóhelyek nem vehetők figyelembe.

14. cikk

A Tanács, a Bizottság e szerződés hatálybalépésétől számított egy éven belül előterjesztett javaslata alapján, egyhangúlag meghatározza a Közösség tisztviselői és egyéb alkalmazottai szociális biztonsági juttatásainak rendszerét.

15. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az érintett intézményekkel folytatott konzultációt követően meghatározza a közösségi tisztviselők és egyéb alkalmazottak azon kategóriáit, akikre a 11. cikket, a 12. cikk második bekezdését és a 13. cikket részben vagy egészben alkalmazni kell.

Az e kategóriákba tartozó tisztviselők és egyéb alkalmazottak nevét, besorolását és címét időről időre továbbítani kell a tagállamok kormányainak.

VI. FEJEZET

A harmadik országok Közösséghez akkreditált képviselteinek kiváltságai és mentességei

16. cikk

Az a tagállam, amelynek területén a Közösség székhelye található, a harmadik országoknak a Közösséghez akkreditált képviseltei számára a szokásos diplomáciai mentességeket és kiváltságokat biztosítja.

VII. FEJEZET

Általános rendelkezések

17. cikk

A Község tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak kizárólag a Község érdekében lehet különféle kiváltságokat, mentességeket és könnyítéseket adni.

Valamennyi közösségi intézmény köteles visszavonni az egyes tisztviselői vagy egyéb alkalmazottai részére biztosított mentességet olyan esetben, amikor az illető intézmény megítélése szerint a mentesség visszavonása nem ellentétes a Község érdekével.

18. cikk

A Község intézményei e jegyzőkönyv alkalmazása érdekében kötelesek együttműködni az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival.

19. cikk

A 11–14. és a 17. cikket a Bizottság tagjaira is alkalmazni kell.

20. cikk

A 11–14. és a 17. cikket alkalmazni kell a Bíróság bíráira, ügyészeire, hivatalvezetőjére, valamint segédelőadóira; ez a rendelkezés a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyveknek a bírák bírósági eljárások alóli mentességére vonatkozó 3. cikkében foglalt rendelkezéseket nem érinti.

21. cikk

Ezt a jegyzőkönyvet továbbá — a Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyvben foglaltak sérelme nélkül — alkalmazni kell az Európai Beruházási Bankra, a Bank szerveinek tagjaira, alkalmazottaira, valamint a tagállamoknak a Bank tevékenységében részt vevő képviselőire.

Az Európai Beruházási Bank magalakulásakor és a tőkeemelések esetén mentességet élvez továbbá a Bank székhelye szerinti államban az adózás valamennyi formája és minden egyéb közteher, valamint az ezekkel kapcsolatos alakiságok alól. Hasonlóképpen, a Bank megszüntetése vagy felszámolása sem keletkeztet semmiféle közteher-fizetési kötelezettséget. Végezetül, a Bank és szervei által a Bank alapokmányának megfelelően végzett tevékenységek nem esnek forgalmiadó-fizetési kötelezettség hatálya alá.

4

FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a jegyzőkönyvet.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszázötvenhetedik év április havának tizenhetedik napján.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

EGYEZMÉNY

az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésnek a szerződés negyedik részében meghatározott társulás különleges rendszerének a Holland Antillákra való alkalmazásának céljából történő módosításáról
(64/533/EGK)

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐ, ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE,

FIGYELEMMEL az 1957. március 25-én Rómában aláírt, az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, valamint az ugyanazon a napon aláírt, a közös piacról és az Euratomról szóló kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, a Holland Antilláknak a Közösséghez történő társulásáról szóló szándéknyilatkozatra,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy a Holland Antilláknak az Európai Gazdasági Közösséggel történő, a Holland Királyság által kérelmezett gazdasági társulását a szerződés negyedik részében meghatározott különleges szabályozás körébe bevonják, a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek a Közösségbe történő behozatalára vonatkozó különleges rendelkezésekkel együtt,

TEKINTETTEL a Tanács 1962. október 22-i, a Közgyűléssel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadott kedvező véleményére,

ELHATÁROZTÁK, hogy ebből a célból az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződést annak 236. cikkének rendelkezésével összhangban módosítják, és e célból meghatalmazottjaikként jelölték ki:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA:

Henri Fayat külügyekért felelős minisztert;

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Rolf Lahr szövetségi külügyminisztériumi államtitkárt;

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Jean-Marc Boegner nagykövetet, a konferencia francia delegációjának elnökét;

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Carlo Russo külügyminisztériumi államtitkár-helyettest;

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐ:

Eugène Schaus kormányelnök-helyettest és külügyminisztert;

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE:

H. R. van Houten külügyminisztériumi államtitkárt;

W. F. M. Lampe-t, a Holland Antillák meghatalmazott miniszterét;

AKIK, a Közösség Tanácsának összehívását követően, kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

a következőkben ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés IV. melléklete kiegészül a Holland Antillákkal. Ennélfogva a „Jegyzőkönyv a meghatározott országokból származó és érkező, a tagállamokba történő behozataluk során különleges elbánásban részesített árukról” a továbbiakban nem alkalmazandó erre az országra.

Az ezen ország, valamint a tagállamok és a tengerentúli területek közötti kapcsolatok tekintetében a továbbiakban alkalmazni kell a Holland Antillákra azt a szabályozást, amely ezen egyezmény hatálybalépésének időpontjában a szerződés végrehajtásából ered, valamint amely azt követően egyéb tengerentúli országokra és területekre vonatkozóan a szerződés végrehajtásából ered.

2. cikk

Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt jegyzőkönyveket az alábbi jegyzőkönyvvel úgy kell kiegészíteni, hogy az a szerződés szerves részét képezze: „Jegyzőkönyv a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Európai Gazdasági Közösségbe történő behozataláról”, amelynek a szövegét e dokumentumhoz csatolják.

3. cikk

Ezen egyezményt a Magas Szerződő Felek alkotmányos rendelkezéseiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság kormányánál helyezik letétbe.

Ez az egyezmény az utolsó megerősítő okirat letétbe helyezését követő hónap első napján lép hatályba. Ha azonban ez a letétbe helyezés az azt követő hónap kezdetét megelőző tizenöt napon belül történik, az egyezmény a megerősítő okirat letétbe helyezésének napját követő második hónap első napján lép hatályba.

4. cikk

Ezt az egyezményt, amely egyetlen eredeti példányban francia, holland, német és olasz nyelven készült, és amelynek mind a négy szövege egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt az egyezményt.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszázhatvankettedik év november havának tizenharmadik napján.

H. FAYAT

R. LAHR

J. M. BOEGNER

C. RUSSO

E. SCHAUS

H. R. VAN HOUTEN W. F. M. LAMPE

JEGYZŐKÖNYV
a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Európai Gazdasági Közösségbe
történő behozataláról
(64/534/EGK)

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy pontosítsák a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Európai Gazdasági Közösségbe történő behozatalára vonatkozó kereskedelmi szabályozást,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Ezt a jegyzőkönyvet a 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (paraffinviasz, mikrokristályos viasz, paraffingács és préselt paraffinviasz) és 27.14 Brüsszeli Nomenklatúra szerinti vámtarifaszámú olyan kőolajtermékekre kell alkalmazni, amelyeket a tagállamokban történő felhasználás céljából hoznak be.

2. cikk

A tagállamok kötelezettséget vállalnak arra, hogy a Holland Antillákon finomított kőolajtermékek vonatkozásában megadják a Holland Antillák Közösséghez való társulásából adódó vámtarifakedvezményeket az e jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint. Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok által alkalmazott származási szabályoktól függetlenül kell alkalmazni.

3. cikk

(1) Ha a Bizottság egy tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezésére megállapítja, hogy a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek a 2. cikkben meghatározott szabályozás szerinti behozatala a Közösségbe tényleges nehézségeket támaszt egy vagy több tagállam piacán, akkor úgy határoz, hogy az érintett tagállamok bevezetik, megemelik, vagy újból bevezetik a behozatali vámokat, olyan mértékben és annyi időre, ahogy azt a helyzet megkívánja. Az ily módon bevezetett, megemelt vagy újra bevezetett vámtételek nem haladhatják meg a harmadik országokkal szemben ugyanezen termékekre alkalmazott vámtételeket.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezések valamennyi esetben alkalmazhatók, ha a Holland Antillákon finomított kőolajtermékek Közösségbe irányuló behozatala eléri az évi kétmillió tonnát.

(3) A Bizottság által az (1) és (2) bekezdés alapján hozott határozatokról — beleértve a tagállam kérelmének elutasítását is — a Tanácsot tájékoztatni kell. A Tanács bármelyik tagállam kérelmére e határozatokat saját hatáskörébe vonhatja, és azokat minősített többséggel hozott határozattal bármikor módosíthatja vagy visszavonhatja.

4. cikk

(1) Ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek a 2. cikkben meghatározott szabályozás szerinti akár közvetlenül, akár egy másik tagállamon keresztül történő behozatala tényleges nehézségeket támaszt belső piacán, és azonnali intézkedésre van szükség e helyzet elhárítására, akkor saját kezdeményezésére e behozatalra vámot vethet ki, amelynek mértéke nem haladhatja meg a harmadik országokkal szemben ugyanezen termékekre alkalmazott vámtételekét. A tagállam e határozatáról értesíti a Bizottságot, amely egy hónapon belül dönt a tagállam által hozott intézkedések fenntartásáról, módosításáról vagy hatályon kívül

helyezéséről. A 3. cikk (3) bekezdésének rendelkezéseit a Bizottság e határozatára alkalmazni kell.

(2) Ha a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek — a 2. cikkben meghatározott szabályozás szerinti — az Európai Gazdasági Közösség egy vagy több tagállamába közvetlenül vagy egy másik tagállamon keresztül történő behozatala egy naptári éven keresztül meghaladja az e jegyzőkönyv mellékletében meghatározott mennyiségeket, akkor az e tagállam vagy tagállamok által az (1) bekezdés alapján az adott évre esetlegesen hozott intézkedések jogszerűnek tekintendők; a Bizottság tudomásul veszi a meghozott intézkedéseket, miután megbizonyosodott arról, hogy a rögzített mennyiségeket elérték. Ilyen esetben a többi tagállam tartózkodik attól, hogy a Tanácshoz forduljon.

5. cikk

Ha a Közösség úgy dönt, hogy a kőolajtermékek bárhonnan származó behozatalára mennyiségi korlátozásokat alkalmaz, akkor e korlátozásokat e termékek Holland Antillákról származó behozatalára is alkalmazhatja. Ilyen esetben a harmadik országok számára biztosított kedvezőbb elbánást a Holland Antillák számára biztosítani kell.

6. cikk

(1) A Tanács az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal felülvizsgálja a 2–5. cikk rendelkezéseit, amennyiben a harmadik és társult országokból származó kőolajtermékek származásának közös meghatározását fogadja el, a közös kereskedelempolitika keretében az érintett termékekre vonatkozóan határozatokat hoz, vagy közös energiapolitikát alakít ki.

(2) Az ilyen felülvizsgálat során azonban a Holland Antillák számára minden esetben ugyanolyan mértékű kedvezményt kell fenntartani megfelelő formában, legalább két és fél millió tonna mennyiségű kőolajtermékre.

(3) A Közösség e cikk (2) bekezdésében említett ugyanolyan mértékű kedvezményekre vonatkozó kötelezettségvállalásait szükség esetén meg lehet osztani az egyes országok között az e jegyzőkönyv mellékletében jelzett mennyiségek figyelembevételével.

7. cikk

E jegyzőkönyv végrehajtása érdekében a Bizottság felel azért, hogy figyelemmel kísérje a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek a tagállamokba történő behozatalát. A tagállamok a Bizottság által ajánlott igazgatási feltételek mellett közlik a Bizottsággal a figyelemmel kísérést szolgáló valamennyi információt, amely gondoskodik annak továbbításáról.

FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a jegyzőkönyvet.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszázhatvankettedik év november havának tizenharmadik napján.

H. FAYAT

R. LAHR

J. M. BOEGNER

C. RUSSO

E. SCHAUS

H.R. VAN HOUTEN

W.F.M. LAMPE

A jegyzőkönyv melléklete

A Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Európai Gazdasági Közösségbe történő behozataláról szóló jegyzőkönyv 4. cikke (2) bekezdésének végrehajtására a Magas Szerződő Felek úgy határoztak, hogy az Antillákról származó kőolajtermékek 2 millió tonnányi mennyisége a tagállamok között a következők szerint oszlik meg:

Németországi Szövetségi Köztársaság	625 000 tonna
Belga-Luxemburgi Gazdasági Unió	200 000 tonna
Franciaország	75 000 tonna
Olaszország	100 000 tonna
Hollandia	1 000 000 tonna

ZÁRÓOKMÁNY

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYÁNAK,
A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKÉNEK,
A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKÉNEK,
AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKÉNEK,
Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐNEK,
ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJÉNEK,

meghatalmazottai,

akik 1962. november 13-án a tagállamok kormányai képviselőinek konferenciáján az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek e szerződés 236. cikkével összhangban történő módosítása céljából ülészetek,

TUDOMÁSUL VETTÉK AZ ALÁBBI SZÖVEGEKET:

— a Holland Királyság kormánya által a Tanácshoz 1962. június 4-én benyújtott tervezet a szerződésnek a szerződés negyedik részében meghatározott társulás különleges rendszerének a Holland Antillákra való alkalmazásának céljából történő módosításáról,

— az Európai Parlament által 1962. október 19-én elfogadott vélemény,

— az Európai Gazdasági Közösség Bizottságának 1962. szeptember 10-i véleménye,

— az Európai Gazdasági Közösség Tanácsának 1962. október 22-i kedvező véleménye a tagállamok kormányai képviselőinek a Holland Antilláknak az Európai Közösségekkel való társulásáról szóló konferenciája összehívására tekintettel;

ELFOGADTÁK az alábbi szövegeket:

— Egyezmény az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésnek a szerződés negyedik részében meghatározott társulás különleges rendszerének a Holland Antillákra való alkalmazásának céljából történő módosításáról,

— Jegyzőkönyv a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Európai Gazdasági Közösségbe történő behozataláról és e jegyzőkönyv melléklete.

E SZÖVEGEK ALÁÍRÁSAKOR a Konferencia elfogadta a következő nyilatkozatokat:

— *Nyilatkozat a Holland Antillák és a tengerentúli területek közötti kereskedelmi szabályozásról:*

A tagállamok kormányainak képviselői a Bizottság által a Tanács számára eljuttatott vélemény alapján megállapítják, hogy a Holland Antillák és a tengerentúli területek közötti kereskedelmi kapcsolatok szabályozása ezen államokkal egyetértésben kerül megállapításra.

— *Nyilatkozat a Holland Antillákon finomított kőolajtermékek Közösségbe történő behozatalának végleges szabályozásáról:*

A tagállamok kormányainak képviselői megállapodnak abban, hogy a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Európai Gazdasági Közösségbe történő behozataláról szóló jegyzőkönyv 6. cikke szerinti végleges szabályozás meghatározása során figyelemmel kell lenni arra a követelményre, hogy a Holland Antillák és a Közösséget létrehozó szerződés negyedik részével összhangban társult egyéb harmadik országok és tengerentúli területek számára biztosítani kell az egyenlő elbánást.

FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a záróokmányt.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszázhatvankettedik év november havának tizenharmadik napján.

H. FAYAT

R. LAHR

J. M. BOEGNER

C. RUSSO

E. SCHAUS

H.R. VAN HOUTEN

W.F.M. LAMPE

II. 1.

Szerződés az Európai Atomenergia-közösség létrehozásáról

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐ, ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE

FELISMERVE, hogy az atomenergia olyan elengedhetetlen erőforrás, amely által biztosítható a gazdaság fejlesztése és megújítása, és lehetővé válik a béke ügyének előmozdítása,

MEGGYŐZŐDVE arról, hogy csak a késedelem nélkül felvállalt közös erőfeszítéssel van remény olyan teljesítmények elérésére, amelyek országaik alkotóerejével arányban állnak,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy megteremtik egy olyan erőteljes atomenergia-ipar fejlesztésének a feltételeit, amely révén bővül az energiatermelés, korszerűbbé válnak a műszaki eljárások, és amely számos más területen hozzájárul népeik jólétéhez,

TÖREKEDVE ARRA, hogy a lakosság életét és egészségét fenyegető veszélyek kiküszöbölése érdekében megteremtsék a szükséges biztonsági feltételeket,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy munkájukat megosszák más országokkal, és együttműködjenek azokkal a nemzetközi szervezetekkel, amelyek az atomenergia békés célú alkalmazásának fejlesztésével foglalkoznak,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy létrehozzák az Európai Atomenergia-közösséget (Euratom), és e célból meghatalmazottjaikként jelölték ki:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA:

Paul-Henri SPAAK külügyminisztert,
Báró J. Ch. SNOY et d'OPPUERS gazdasági minisztériumi főtítkárt, a kormányközi konferencia belga delegációjának vezetőjét;

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Dr. Konrad ADENAUER szövetségi kancellárt,
Prof. Dr. Walter HALLSTEIN szövetségi külügyminisztériumi államtitkárt;

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Christian PINEAU külügyminisztert,
Maurice FAURE külügyminisztériumi államtitkárt;

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Antonio SEGNI, a Miniszterek Tanácsának elnökét,
Prof. Gaetano MARTINO külügyminisztert;

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐ:

Joseph BECHet, a kormány elnökét, külügyminisztert,
Lambert SCHAUS nagykövetet, a kormányközi konferencia luxemburgi delegációjának vezetőjét;

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE:

Joseph LUNS külügyminisztert,
J. Linthorst HOMANT, a kormányközi konferencia holland delegációjának vezetőjét;

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat a következőkben állapodtak meg:

ELSŐ CÍM

A Közösség feladatai

1. cikk

E szerződéssel a Magas Szerződő Felek egymás között létrehozzák az EURÓPAI ATOMENERGIA-KÖZÖSSÉGET (Euratom).

A Közösség feladata, hogy az atomenergia-ipar gyors létrehozásához és növekedéséhez szükséges feltételek megteremtésével hozzájáruljon a tagállamokban az életszínvonal emeléséhez és a többi országhoz fűződő kapcsolatok fejlesztéséhez.

2. cikk

Feladatának teljesítése érdekében a Közösség, e szerződés rendelkezései szerint:

- a) előmozdítja a kutatást, és biztosítja a műszaki ismeretek terjesztését;
- b) a lakosság és a munkavállalók egészségének védelme érdekében egységes biztonsági előírásokat állapít meg, és gondoskodik azok alkalmazásáról;
- c) elősegíti a beruházásokat, és — különösen a vállalkozások kezdeményezéseinek támogatásával — biztosítja a Közösségben az atomenergia alkalmazásának fejlesztéséhez szükséges alapvető létesítmények megteremtését;
- d) gondoskodik a Közösség összes felhasználójának megfelelő ércel és hasadóanyaggal való rendszeres és méltányos ellátásáról;
- e) megfelelő felügyelet révén biztosítja, hogy a nukleáris anyagokat kizárólag az előírt célokra használják fel;
- f) gyakorolja a különleges hasadóanyagok tekintetében ráruházott tulajdonjogot;
- g) a különleges anyagok és felszerelések közös piacának megteremtésével, az atomenergia területén történő beruházások részére a szabad tőkemozgás biztosítása és a szakemberek Közösségen belüli szabad munkavállalásának megvalósítása révén kiterjedt felvevőpiacot és a legjobb műszaki létesítményekhez való hozzáférést biztosít;
- h) a többi országgal és a nemzetközi szervezetekkel kiépíti azokat a kapcsolatokat, amelyek előmozdítják az atomenergia békés célú alkalmazásának fejlesztését.

3. cikk

(1) A Közösségre bízott feladatokat a következő intézmények hajtják végre:

a Közgyűlés,

a Tanács,

a Bizottság,

a Bíróság.

Az egyes intézmények az e szerződésben rájuk ruházott hatáskörük keretén belül járnak el.

(2) A Tanácsot és a Bizottságot a Gazdasági és Szociális Bizottság segíti tanácsadói minőségben.

MÁSODIK CÍM

A fejlődés előmozdítása az atomenergia területén

I. FEJEZET

KUTATÁSOK ÖSZTÖNZÉSE

4. cikk

(1) A Bizottság feladata a tagállamokban folyó nukleáris kutatás előmozdítása és megkönnyítése, továbbá kiegészítése egy közösségi kutatási és képzési program végrehajtásával.

(2) E téren tevékenységét a Bizottság az e szerződés I. mellékletében felsorolt területeken gyakorolja.

E listát a Tanács a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel megváltoztathatja. A Bizottságnak konzultálnia kell a 134. cikk szerint létrehozott Tudományos és Műszaki Bizottsággal.

5. cikk

A tagállamokban folytatott kutatás összehangolása és kiegészítése érdekében a Bizottság, az adott címzetthez intézett és az érintett kormánnyal közölt megkeresés vagy egy általános felhívás közzététele útján felhívja a tagállamokat, személyeket vagy vállalkozásokat, hogy tájékoztassák a felhívásban megnevezett kutatással kapcsolatos programjaikról.

A Bizottság, miután az érintetteknek minden lehetőséget megadott észrevételeik megtételére, valamennyi vele közölt programmal kapcsolatban indokolással ellátott véleményt adhat ki. A programot közlő állam, személy vagy vállalkozás kérelmére a Bizottság köteles ilyen véleményt adni.

E vélemények útján a Bizottság elejét veszi a fölösleges párhuzamosságoknak, és a kutatást a még kellően ki nem dolgozott területekre irányítja. A Bizottság a programokat csak azoknak az államoknak, személyeknek vagy vállalkozásoknak a hozzájárulásával hozhatja nyilvánosságra, amelyek azokat vele közölték.

A Bizottság rendszeres időközönként közzéteszi a nukleáris kutatás azon területeinek listáját, amelyek feldolgozása megítélése szerint még nem kielégítő.

A Bizottság tanácskozás és kölcsönös információcsere céljából összehívhatja az állami és magán-kutatóközpontok képviselőit, továbbá az azonos vagy kapcsolódó kutatási területen dolgozó szakértőket.

6. cikk

A Bizottság a vele közölt kutatási programok végrehajtásának ösztönzése céljából:

- a) kutatási szerződések keretében pénzügyi segítséget nyújthat, anélkül azonban, hogy szubvenciót ajánlana;
- b) térítés ellenében vagy anélkül bármely rendelkezésére álló nyersanyagot vagy különleges hasadóanyagot átadhat e programok végrehajtására;
- c) térítés ellenében vagy anélkül létesítményeket, berendezéseket vagy szakértői segítséget bocsáthat a tagállamok, személyek vagy vállalkozások rendelkezésére;
- d) az érintett tagállamokat, személyeket és vállalkozásokat közös finanszírozásra ösztönözheti.

7. cikk

A Tanács, a Bizottságnak a Tudományos és Műszaki Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján, egyhangúlag meghatározza a közösségi kutatási és képzési programokat.

A programok meghatározása legfeljebb ötéves időtartamra szólhat.

Az e programok végrehajtásához szükséges pénzeszközöket minden évben fel kell venni a Közösség kutatási és beruházási költségvetésébe.

A Bizottság gondoskodik a programok végrehajtásáról, és erről évente jelentést nyújt be a Tanácsnak.

A Bizottság a közösségi kutatási és képzési programokról folyamatosan széles körű áttekintést ad a Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

8. cikk

(1) A Bizottság a Tudományos és Műszaki Bizottsággal folytatott konzultációt követően létrehozza a Közös Nukleáris Kutatóközpontot.

A kutatóközpont gondoskodik a kutatási programok és a Bizottság által kijelölt egyéb feladatok végrehajtásáról.

Gondoskodik továbbá az atomenergia területén használatos egységes szakterminológia és az egységes mérési rendszer kialakításáról.

A kutatóközpont létrehoz egy nukleáris mérésügyi hivatalt.

(2) A kutatóközpont tevékenységei — földrajzi és funkcionális okokból — elkülönített létesítményekben végezhetők.

9. cikk

(1) A Bizottság, a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményének kikérése után, a Közös Nukleáris Kutatóközpont keretében szakemberképzéssel foglalkozó iskolákat alapíthat, különösen az érc kutatás, a nagy tisztaságú maganyagok előállítása, a kiégett üzemanyag feldolgozása, a nukleáris mérnöki tudományok, az egészségvédelem, valamint a radioaktív izotópok előállítása és felhasználása területén.

A Bizottság meghatározza az ilyen képzés részletes szabályait.

(2) Létre kell hozni egy egyetemi jogállású intézetet, amely működésének részletes szabályait a Bizottság javaslata alapján a Tanács határozza meg minősített többséggel.

10. cikk

A Bizottság a közösségi kutatási program bizonyos részeinek végrehajtásával szerződés útján a tagállamokat, meghatározott személyeket vagy vállalkozásokat, illetve harmadik országokat, nemzetközi szervezeteket vagy harmadik államok állampolgárait bízhatja meg.

11. cikk

A Bizottság közzéteszi a 7., 8. és 10. cikkben említett kutatási programokat, és rendszeres időközönként helyzetjelentéseket közöl e munkák végrehajtásáról.

II. fejezet

AZ ISMERETEK TERJESZTÉSE

I. szakasz

A Közösség rendelkezése alá tartozó ismeretek

12. cikk

A Bizottsághoz benyújtott kérelem alapján a tagállamok, személyek vagy vállalkozások nem kizárólagos hasznosítási engedélyt (licencia) szerezhhetnek a Közösséget megillető szabadalmak, ideiglenes szabadalmi oltalomhoz fűződő jogok, használati minták vagy szabadalmi bejelentések hasznosítására, ha az ilyen szabadalom vagy bejelentés tárgyát képező találmányokat hatékonyan képesek hasznosítani.

A Bizottság ugyanezen feltételek mellett ad alhasznosítási engedélyt (allicencia) a szabadalmak, ideiglenes szabadalmi oltalomhoz fűződő jogok, használati minták és szabadalmi bejelentések hasznosítására, amennyiben a Közösség olyan szerződéses licenciával rendelkezik, amely erre feljogosít.

A Bizottság e licenciákat és allicenciákat a licenciavevővel egyetértésben megállapítandó feltételekkel adja meg, és köteles a hasznosításhoz szükséges valamennyi információt rendelkezésre bocsátani. Ezek a feltételek különösen a megfelelő ellenértékre, valamint adott esetben a licenciavevőnek harmadik személyek részére allicencia engedésére való jogosultságára, továbbá a közzétett ismeretek ipari titokként való kezelésére vonatkoznak.

Ha a harmadik bekezdésben említett feltételekről nem állapodnak meg, a licenciavevő a megfelelő feltételek meghatározása érdekében az üggyel a Bírósághoz fordulhat.

13. cikk

A Bizottság közli a tagállamokkal, személyekkel és vállalkozásokkal a Közösség által megszerzett olyan, a 12. cikk rendelkezései alá nem tartozó ismereteket, amelyekhez saját kutatási programjai eredményeként jutott hozzá, vagy amelyeket szabad rendelkezést engedve vele közöltek.

A Bizottság azonban az ismeretek átadását ahhoz a feltételhez kötheti, hogy azokat bizalmasan kezeljék és harmadik személyeknek ne adják tovább.

A Bizottság nem fedheti fel a használat vagy a terjesztés korlátozása mellett birtokába jutott ismereteket — mint például a minősített információkat —, csak akkor, ha biztosítja e korlátozások betartását.

II. szakasz

Egyéb ismeretek

a) Ismeretek terjesztése tárgyalások útján

14. cikk

A Bizottság, tárgyalások útján, arra törekszik, hogy biztosítsa mind a Közösség céljainak elérése szempontjából hasznos ismeretek átadását, mind az ilyen ismereteket védő szabadalmakra, ideiglenes szabadalmi oltalomhoz fűződő jogokra, használati mintákra vagy szabadalmi bejelentésekre vonatkozó licenciák megadását.

15. cikk

A Bizottság olyan eljárást hoz létre, amelynek révén a tagállamok, személyek és vállalkozások a Bizottság közvetítésével kicserélhetik időleges és végleges kutatási eredményeiket, amennyiben ezek az eredmények a Bizottság által megkötött kutatási szerződések alapján nem a Közösséget illetik meg.

Ennek az eljárásnak biztosítania kell az ismeretek cseréjének bizalmas jellegét. A közölt eredményeket azonban a Bizottság dokumentációs célokra továbbíthatja a Közös Nukleáris Kutatóközponthoz; ez azonban nem eredményezhet semmilyen olyan hasznosítási jogot, amihez a közlő fél nem járult hozzá.

b) Az ismeretek hivatalból történő közlése a Bizottsággal

16. cikk

(1) Amint egy tagállamban valamely kifejezetten atomenergiával kapcsolatos szabadalmi vagy használatiminta-oltalmi bejelentést tesznek, e tagállam a bejelentés megtételét követően kikéri a bejelentő hozzájárulását ahhoz, hogy a bejelentés tartalmát haladéktalanul közölje a Bizottsággal.

Ha a bejelentő ehhez hozzájárul, a közlést a bejelentés beérkezését követő három hónapon belül meg kell tenni. Ha a bejelentő nem adja meg hozzájárulását, a tagállam ugyanezen a határidőn belül értesíti a Bizottságot a bejelentés tényéről.

A Bizottság megkeresheti a tagállamot, hogy közölje vele azon bejelentés tartalmát, amelynek tényéről értesítették.

A Bizottságnak ezzel a megkereséssel az értesítéstől számított két hónapon belül kell a tagállamhoz fordulnia. E határidő bármilyen meghosszabbítása az e bekezdés hatodik albekezdésében említett határidő megfelelő meghosszabbítását vonja maga után.

A tagállam a Bizottság megkeresésének kézhezvételekor újból felhívja a bejelentőt arra, hogy járuljon hozzá bejelentése tartalmának közléséhez. Ha a bejelentő hozzájárul, a közlést haladéktalanul meg kell tenni.

Ha a bejelentő a közléshez nem járul hozzá, a tagállam a bejelentés megtételét követő tizennyolc hónap eltelte után ennek ellenére köteles azt közölni a Bizottsággal.

(2) A tagállamok a bejelentés megtételétől számított tizennyolc hónapon belül közlik a Bizottsággal minden olyan, még közzé nem tett szabadalmi vagy használatiminta-oltalmi bejelentés tényét, amely az első vizsgálatot követően megítélésük szerint nem tartozik ugyan kifejezetten az atomenergia területéhez, de közvetlenül összefügg az atomenergia alkalmazásának közösségbeli fejlődésével, és annak szempontjából alapvető jelentőséggel bír.

Amennyiben a Bizottság kéri, a bejelentés tartalmát vele két hónapon belül közölni kell.

(3) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben meghatározott területeket érintő, a Bizottság megkeresésének tárgyát képező szabadalmak vagy használati minták megadására irányuló eljárások időtartamát lehetőség szerint lerövidítik, hogy a közzétételre a legrövidebb időn belül sor kerülhessen.

(4) Az előbbi közléseket a Bizottság bizalmasan kezeli. Azok kizárólag dokumentációs célra használhatók. A Bizottság a közölt találmányokat csak a bejelentő beleegyezésével vagy a 17–23. cikknek megfelelően használhatja fel.

(5) Ha a közlést egy harmadik állammal vagy nemzetközi szervezettel kötött megállapodás eleve kizárja, e cikk rendelkezései nem alkalmazhatók.

c) Licenciák adása választottbírószági eljárás útján vagy hivatalból

17. cikk

(1) Amennyiben tárgyalásos úton nem jön létre megegyezés, a 18–23. cikk szerinti választottbírószági bizottsági eljárás útján vagy hivatalból nem kizárólagos licenciák adhatók:

a) a Közösségnek vagy a 48. cikk szerint erre jogosult közös vállalkozásoknak az olyan szabadalmak, ideiglenes szabadalmi oltalomhoz fűződő jogok vagy használati minták tekintetében, amelyek a nukleáris kutatással közvetlen összefüggésben álló találmányokra vonatkoznak, feltéve hogy a licencia adása a saját kutatásaik folytatásához szükséges vagy a létesítményeik üzemeltetéséhez elengedhetetlen.

A Bizottság kérésére e licenciák tartalmazzák a találmányra vonatkozó hasznosítási jog harmadik fél részére történő átadásának jogát annyiban, amennyiben az ilyen harmadik fél a Közösség vagy a közös vállalkozások számára végez munkákat vagy teljesít megbízásokat;

b) olyan személyeknek vagy vállalkozásoknak, amelyek a Bizottsághoz kérelemmel fordultak olyan szabadalmakra, ideiglenes szabadalmi oltalomhoz fűződő jogokra vagy használati mintákra vonatkozóan, amelyek tárgya az atomenergia alkalmazásának közösségi fejlődésével közvetlenül összefüggő és erre nézve alapvető jelentőséggel bíró találmány, feltéve hogy az alább felsorolt feltételek mindegyike teljesül:

i. a szabadalmi bejelentés megtétele óta legalább négy év eltelt, kivéve a kifejezetten az atomenergia területére tartozó találmányok esetében;

ii. az atomenergia alkalmazásának fejlesztését illetően a Bizottság szerint megkívánt követelmények e találmány tekintetében nem teljesülnek abban a tagállamban, ahol a találmány oltalom alatt áll;

iii. az oltalom jogosultját felszólították arra, hogy ő maga vagy az általa adott licencia jogosultjainak közreműködésével teljesítse ezeket a követelményeket, de a felszólításnak nem tett eleget;

iv. a licenciát igénylő személyek és vállalkozások olyan helyzetben vannak, hogy e követelményeknek a találmány hasznosításával hatékonyan meg tudnak felelni.

A tagállamok az ilyen követelmények teljesítése céljából csak a Bizottság előzetes megkeresése alapján alkalmazhatnak olyan, a nemzeti jogszabályaikban előírt kényszerítő intézkedéseket, amelyek a találmányon fennálló oltalmat korlátozzák.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak szerint nem adható nem kizárólagos licencia, ha az oltalom jogosultja jogos okok fennállását bizonyítja, így különösen azt, hogy nem állt megfelelő idő a rendelkezésére.

(3) Valamely licenciának az (1) bekezdés szerinti megadása teljes kártalanításra jogosít, amelynek mértéke egyfelől a szabadalom, az ideiglenes szabadalmi oltalomhoz fűződő jog vagy a használati minta jogosultja, másfelől pedig a licenciavevő közötti megegyezés tárgyát képezi.

(4) E cikk rendelkezései az ipari tulajdon oltalmáról szóló Párizsi Unió Egyezmény rendelkezéseit nem érintik.

18. cikk

Az e szakaszban előírt célok megvalósítása érdekében létrejön a Választottbíróági Bizottság; a Tanács a Bíróság javaslata alapján kinevezi a bizottság tagjait és megállapítja eljárási szabályzatát.

A Választottbíróági Bizottság határozata ellen a felek a kihirdetésétől számított egy hónapon belül a Bírósághoz felfüggesztő hatályú jogorvoslati kérelmet nyújthatnak be. A Bíróság vizsgálata a határozat formális jogszerűségére és e szerződés rendelkezéseinek a Választottbíróági Bizottság általi értelmezésére szorítkozik.

A Választottbíróági Bizottságnak az ügyet lezáró határozatai az érintett felek között jogerővel bírnak. Azok a 164. cikkben foglaltak szerint végrehajthatók.

19. cikk

Amennyiben a Bizottság tárgyalásos úton létrejött megállapodás hiányában a 17. cikkben foglaltak szerinti licenciadással kíván élni, szándékáról értesíti a szabadalom, az ideiglenes szabadalmi oltalomhoz fűződő jog, a használati minta vagy a szabadalmi bejelentés jogosultját, és az értesítésben megadja az igénylő nevét és a licencia terjedelmét.

20. cikk

Az oltalom jogosultja a 19. cikkben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül a Bizottságnak és adott esetben a licenciagyíróknak különmegállapodás megkötését javasolhatja, melyben az ügyet a Választottbíróági Bizottság elé utalják.

Ha a Bizottság vagy a licencigénylő e különmegállapodás megkötését elutasítja, a Bizottság a tagállamtól vagy annak illetékes hatóságaitól nem kérheti a licencia megadását, illetve megadatását.

Ha az ügyet különmegállapodás alapján a Választottbíróági Bizottság elé utalják és az úgy találja, hogy a Bizottság megkeresése megfelel a 17. cikk rendelkezéseinek, a bizottság indokolt határozatában a kérelmezőnek licenciát ad, és — amennyiben a felek erre nézve nem állapodtak meg — megállapítja a licenciára vonatkozó feltételeket és annak ellenértékét.

21. cikk

Ha az oltalom jogosultja nem indítványozza, hogy az ügyet utalják a Választottbíróági Bizottság elé, a Bizottság felkérheti az érintett tagállamot vagy annak illetékes hatóságát arra, hogy a licenciát adják meg, illetve adassák meg.

Ha a tagállam vagy illetékes hatósága az oltalom jogosultjának meghallgatása után úgy ítéli meg, hogy a 17. cikk feltételei nem teljesülnek, értesíti a Bizottságot a licencia megadásának, illetve megadatásának elutasításáról.

Ha a licencia megadását vagy megadatását elutasítják, illetve a megkereséstől számított négy hónapon belül a licenciadás kérdésében nem nyilatkoznak, a Bizottság két hónapon belül a Bírósághoz fordulhat.

A Bíróság előtt folyó eljárásban az oltalom jogosultját meg kell hallgatni.

Ha a Bíróság ítéletében megállapítja, hogy a 17. cikk feltételei teljesülnek, az érintett tagállam vagy annak illetékes hatósága köteles megtenni az ítélet végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

22. cikk

(1) Ha a szabadalom, ideiglenes szabadalmi oltalomhoz fűződő jog vagy használati minta jogosultja és a licenciatvevő az ellenérték összegéről nem tud megegyezni, az érdekeltek különmegállapodást köthetnek az ügynek a Választottbíróági Bizottság elé utalásáról.

A felek ezzel a 18. cikkben előírtakon kívül minden további eljárás kezdeményezésének jogáról lemondanak.

(2) Ha a licenciatvevő elutasítja a különmegállapodás megkötését, a részére adott licencia semmis. Ha a különmegállapodás megkötését az oltalom jogosultja utasítja el, az e cikkben említett ellenértéket az illetékes nemzeti hatóságok határozzák meg.

23. cikk

Egy év elteltével a Választottbíróági Bizottság vagy az illetékes nemzeti hatóság határozata, amennyiben azt újonnan felmerült tények indokolják, a licencia feltételeire vonatkozó részében felülvizsgálható.

A felülvizsgálatot az a szerv végzi, amelyik a határozatot hozta.

III. szakasz

Titokvédelmi rendelkezések

24. cikk

Azok az ismeretek, amelyekre a Közösség kutatási programja végrehajtásának eredményeként tesz szert, és amelyeknek a felfedése egy vagy több tagállam védelmi érdekeit sértheti, titokvédelmi szabályok hatálya alá tartoznak a következő rendelkezéseknek megfelelően:

1. A Tanács a Bizottság javaslata alapján titokvédelmi rendeleteket fogad el, amelyek e cikk rendelkezéseinek figyelembevételével meghatározzák az alkalmazandó különböző titokvédelmi minősítéseket és az azoknak megfelelő biztonsági intézkedéseket.
2. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy bizonyos ismeretek felfedése egy vagy több tagállam védelmi érdekeit sértheti, az ilyen ismeretre ideiglenesen a titokvédelmi rendeletekben az adott esetre előírt titokvédelmi minősítést alkalmazza.

Az ilyen információkat haladéktalanul közli a tagállamokkal, amelyek ideiglenesen ugyanilyen feltételekkel biztosítják ezen ismeretek titkosságát.

A tagállamok három hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy az ideiglenesen alkalmazott minősítést fenn kívánják-e tartani, másik minősítéssel kívánják felváltani, vagy hogy az információ titkos minősítését fel kívánják oldani.

E határidő lejárta után a kért minősítések közül a legszigorúbbat kell alkalmazni. A Bizottság erről megfelelően értesíti a tagállamokat.

A Tanács, a Bizottság vagy egy tagállam kérelmére, egyhangúlag úgy határozhat, hogy egy másik minősítési fokozatot kell alkalmazni, illetve az információ minősítését feloldhatja. A Tanács, mielőtt egy tagállam kérésére bármilyen intézkedést tenne, köteles kikérni a Bizottság véleményét.

3. A 12. és 13. cikk rendelkezései a titokvédelmi minősítés alá tartozó információkra nem alkalmazhatók.

A megfelelő titokvédelmi intézkedések betartásával azonban:

- a) a Bizottság a 12. és 13. cikkben említett információkat közölheti
 - i. a közös vállalkozásokkal,
 - ii. valamely személlyel vagy közös vállalkozásnak nem minősülő vállalkozással azon tagállam közvetítésével, amelynek területén e személy vagy vállalkozás a tevékenységét folytatja;
- b) a tagállam a 13. cikkben említett információkat közölheti az olyan személyekkel vagy közös vállalkozásnak nem minősülő vállalkozásokkal, akik, illetve amelyek az ő területén fejtik ki tevékenységüket, feltéve hogy az ismeretek átadásáról értesítették a Bizottságot;
- c) ezen túlmenően bármely tagállam jogosult saját szükségletei vagy a területén tevékenykedő személyek, illetve vállalkozások szükségletei céljából a 12. cikk szerinti licenciák valamelyikének megadását kérni a Bizottságtól.

25. cikk

(1) Amikor egy tagállam olyan szabadalmi vagy használatiminta-oltalmi bejelentés tényét vagy tartalmát közli, amely a 16. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott tárgyra vonatkozik, adott esetben felhívja a figyelmet egy adott titokvédelmi minősítés védelmi okokból történő alkalmazásának szükségességére, egyúttal megadva az ilyen minősítés várható időtartamát.

A Bizottság minden, az előző albekezdésnek megfelelően kapott közlést továbbít a többi tagállamnak. A Bizottság és a tagállamok megteszik a titokvédelmi rendeletek szerint a származási állam által megkövetelt minősítési fokozatnak megfelelő intézkedéseket.

(2) A Bizottság ezeket a közléseket a közös vállalkozásoknak vagy egy tagállam közvetítése által valamely, ezen állam területén tevékenykedő személynek, illetve közös vállalkozásnak nem minősülő vállalkozásnak is továbbíthatja.

Az (1) bekezdésben említett bejelentések tárgyát képező találmányok csak a bejelentő beleegyezésével vagy a 17–23. cikkel összhangban használhatók fel.

A közlésekre és adott esetben azok e bekezdés szerinti felhasználására alkalmazni kell a titokvédelmi rendeletek szerint a származási állam által megkövetelt minősítési fokozatnak megfelelő intézkedéseket.

A közlésekhez minden esetben szükség van a származási állam beleegyezésére. A közléshez és a hasznosításhoz való hozzájárulás csak védelmi okokból tagadható meg.

(3) A Tanács, a Bizottság vagy egy tagállam kérelmére, egyhangúlag úgy határozhat, hogy egy másik minősítési fokozatot kell alkalmazni, illetve az információ minősítését feloldhatja. A Tanács, mielőtt egy tagállam kérésére bármilyen intézkedést tenne, köteles kikérni a Bizottság véleményét.

26. cikk

(1) A szabadalmak, szabadalmi bejelentések, ideiglenes szabadalmi oltalomhoz fűződő jogok, használati minták vagy használatiminta-oltalmi bejelentések tárgyát képező, a 24. és 25. cikkel

összhangban titkosnak minősített ismeretek minősítését kérő állam nem tagadhatja meg a hozzájárulást ahhoz, hogy a többi tagállamban megfelelő bejelentéseket tegyenek.

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az ilyen jogok és bejelentések titkos minősítését a saját törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseiben megállapított eljárásnak megfelelően fenntartsa.

(2) A 24. cikknek megfelelően titkosnak minősített információk csak valamennyi tagállam egyhangú hozzájárulásával válhatnak az ezen államokon kívüli bejelentések tárgyává. Ha a tagállamok nem nyilvánítanak véleményt, az attól számított hat hónap elteltével, hogy a Bizottság az ismereteket a tagállamokkal közölte, hozzájárulásukat megadottnak kell tekinteni.

27. cikk

A bejelentést tevő által a védelmi okokból történő titkosítás miatt elszenvedett károk megtérítésére a tagállamok nemzeti jogszabályainak rendelkezései az irányadók, és a károkért az az állam felel, amelyik a titkosítást, annak szigorítását vagy meghosszabbítását kérte, illetve a Közösségen kívüli bejelentés megtételét megakadályozta.

Ha a titokvédelmi minősítés szigorítását, meghosszabbítását vagy a Közösségen kívüli bejelentés tilalmát több tagállam eszközölte ki, az ebből következő kárért ezek a tagállamok egyetemlegesen felelnek.

A Közösség e cikk alapján nem követelhet kártérítést.

IV. szakasz

Különös rendelkezések

28. cikk

Ha még közzé nem tett szabadalmi vagy használatiminta-oltalmi bejelentések vagy védelmi okokból titkosnak minősített szabadalmak vagy használati minták a Bizottsággal történt közlés eredményeképpen kerülnek jogosulatlan felhasználásra vagy jutnak illetéktelen személy tudomására, a Közösség köteles az érintett fél ebből származó kárát megtéríteni.

Az érintett személyek harmadik személyekkel szembeni kártérítési igénye — Közösségnek a károkozóval szembeni saját jogainak sérelme nélkül — a Közösségre száll át olyan mértékben, amilyen mértékben a Közösség a kárt megtérítette. Ez nem érinti a Közösség azon a jogát, hogy a hatályban lévő általános rendelkezéseknek megfelelően a kár okozójával szemben eljárjon.

29. cikk

Amennyiben az atomenergia területére tartozó tudományos vagy ipari ismereteknek egyfelől valamelyik tagállam, valamely személy vagy vállalkozás, másfelől pedig valamely harmadik állam, nemzetközi szervezet vagy harmadik állam állampolgára közötti cseréjéről szóló megállapodás vagy szerződés bármely részről a szuverén minőségében eljáró állam aláírását követeli meg, a megállapodást vagy a szerződést a Bizottság köti meg.

A 103. és 104. cikkekre is figyelemmel, a Bizottság ugyanakkor az általa megfelelőnek ítélt feltételek mellett az ilyen megállapodások megkötésére valamely tagállamot, személyt vagy vállalkozást hatalmazhat fel.

III. FEJEZET

EGÉSZSÉGVÉDELEM

30. cikk

A Közösségen belül alapvető előírásokat kell megállapítani a lakosság és a munkavállalók egészségének az ionizáló sugárzásból eredő kockázatokkal szembeni védelmére vonatkozóan.

Az „alapvető előírások” kifejezés alatt a következőket kell érteni:

- a) azok a megengedett legmagasabb dózisok, amelyeknél biztosított a megfelelő biztonság,
- b) a sugárterhelés és radioaktív szennyeződés legnagyobb megengedett szintje,
- c) a munkavállalók egészségügyi felülvizsgálatát szabályozó alapelvek.

31. cikk

Az alapvető előírásokat a Tudományos és Műszaki Bizottság által kinevezett, a tagállamok tudományos szakértőiből, így különösen népegészségügyi szakértőkből álló szakértőcsoport véleményének kikérését követően a Bizottság dolgozza ki. A Bizottság az alapvető előírásokra vonatkozóan köteles kikérni a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét.

A Közgyűléssel folytatott konzultációt követően a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, miután az eljuttatta hozzá e bizottságok véleményét, minősített többséggel elfogadja az alapvető előírásokat.

32. cikk

A Bizottság vagy a tagállamok valamelyikének kérelmére az alapvető előírások a 31. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően felülvizsgálhatók vagy kiegészíthetők.

A Bizottság a tagállamok által benyújtott minden kérést megvizsgál.

33. cikk

Az így meghatározott alapvető előírások betartásának biztosítására valamennyi tagállam megfelelő törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket állapít meg, továbbá meghozza a szükséges intézkedéseket az oktatás, a nevelés és a szakképzés terén.

A Bizottság megfelelő ajánlásokat fogad el a tagállamokban az e területen alkalmazandó rendelkezések összehangolása érdekében.

E célból a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e szerződés hatálybalépésének időpontjában alkalmazandó rendelkezéseikről és minden későbbi hasonló rendelkezés tervezetéről.

A Bizottságnak a tervezett rendelkezésekre vonatkozó esetleges ajánlásait a tervezett rendelkezések közzétételét követő három hónapon belül kell megtennie.

34. cikk

Minden olyan tagállam, amelynek területén különösen veszélyes kísérleteket kell lefolytatni, köteles kiegészítő egészségvédelmi intézkedéseket hozni, amelyekről előzetesen ki kell kérnie a Bizottság véleményét.

Amennyiben fennáll annak a lehetősége, hogy a kísérletek hatása más tagállamok területére is kiterjed, a Bizottság hozzájárulására van szükség.

35. cikk

Valamennyi tagállam létrehozza a levegő, a víz és a talaj radioaktivitásának állandó figyelemmel kíséréséhez és az alapvető előírások betartásához szükséges létesítményeket.

A Bizottság ezekbe a létesítményekbe betekinthesz, működésüket és hatékonyságukat megvizsgálhatja.

36. cikk

A 35. cikkben említett ellenőrzésekről szóló információkat az illetékes hatóságok rendszeresen közlik a Bizottsággal annak érdekében, hogy a Bizottság folyamatosan tisztában legyen az esetlegesen a lakosságra ható radioaktivitás szintjével.

37. cikk

Valamennyi tagállam mindennemű radioaktív hulladék-ártalmatlanítási tervre vonatkozóan a Bizottság rendelkezésére bocsátja azokat az általános adatokat, amelynek alapján megállapítható, hogy az adott terv végrehajtása nem okozhatja-e egy másik tagállam vizeinek, talajának vagy légterének radioaktív szennyeződését.

A Bizottság a véleményét hat hónapon belül, a 31. cikkben említett szakértőcsoport meghallgatását követően adja meg.

38. cikk

A Bizottság a levegő, a víz és a talaj radioaktivitásának szintjére vonatkozóan ajánlásokat intéz a tagállamokhoz.

Sürgős esetekben a Bizottság irányelvet bocsát ki, amelyben az érintett tagállamok számára előírja, hogy a megállapított határidőn belül tegyenek meg minden szükséges intézkedést az alapvető előírások túllépésének elkerülése és az előírások betartásának biztosítása érdekében.

Ha az érintett állam a Bizottság irányelvének a megállapított határidőn belül nem tesz eleget, a Bizottság vagy bármely érintett tagállam — a 141. és 142. cikktől eltérve — közvetlenül a Bírósághoz fordulhat.

39. cikk

A Bizottság a Közös Nukleáris Kutatóközpont keretében, közvetlenül annak megalakulását követően létrehoz egy egészségvédelmi dokumentációs és tanulmányi részleget.

E részleg feladata különösen a 33., 36. és 37. cikkben említett dokumentáció és adatok összegyűjtése, valamint a Bizottság e fejezetben előírt feladatai teljesítésének segítése.

IV. FEJEZET

Beruházások

40. cikk

A Bizottság a személyek és vállalkozások kezdeményezéseinek ösztönzése, valamint az atomenergia területén történő beruházásaik összehangolt fejlesztésének megkönnyítése

érdekében rendszeres időközönként indikatív programokat tesz közzé, különösen az atomenergia-termelési célkitűzésekre és az ezek eléréséhez szükséges beruházások valamennyi típusára vonatkozóan.

A közzététel előtt a Bizottság köteles kikérni a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét az ilyen programokról.

41. cikk

Az e szerződés II. mellékletében felsorolt ipari tevékenységeket folytató személyek és vállalkozások közlik a Bizottsággal az olyan új létesítményekre, valamint kiegészítő létesítményekre vagy átalakításokra vonatkozó beruházási projekteket, amelyek jellege és mérete megfelel a Tanács által a Bizottság javaslata alapján megállapított feltételeknek.

Az ipari tevékenységeket felsoroló fent említett listát a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel megváltoztathatja; a Bizottságnak előzetesen ki kell kérnie a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét.

42. cikk

A 41. cikkben említett beruházási projekteket a Bizottsággal — és tájékoztatásul az érintett tagállammal — legkésőbb három hónappal az első szállítási szerződések megkötése előtt, vagy ha a munkákat a vállalkozás saját forrásból végzi, legkésőbb három hónappal a munkák megkezdése előtt közölni kell.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján ezt a határidőt módosíthatja.

43. cikk

A Bizottság a személyekkel vagy vállalkozásokkal a tervezett beruházási projektet érintő valamennyi olyan szempontot megtárgyalja, amely összefügg e szerződés célkitűzéseivel. Véleményét közli az érintett tagállammal.

44. cikk

A Bizottság a vele közölt beruházási projekteket az érintett tagállamok, személyek és vállalkozások jóváhagyásával közzéteheti.

V. FEJEZET

Közös vállalkozások

45. cikk

A atomenergia fejlesztése szempontjából a Közösségben alapvető jelentőséggel bíró vállalkozások a következő cikkeknek megfelelően az e szerződés szerinti közös vállalkozásokként hozhatók létre.

46. cikk

(1) Valamennyi közös vállalkozás létrehozására irányuló projektet — függetlenül attól, hogy a Bizottságtól, egy tagállamtól vagy mástól indul ki — a Bizottságnak kell megvizsgálnia.

E célból a Bizottság kikéri a tagállamok, illetve minden olyan állami és magánszerv véleményét, amely megítélése szerint hasznos információkkal tud szolgálni.

(2) A Bizottság, indokolt véleményével együtt, minden közös vállalkozás létrehozására irányuló projektet továbbít a Tanácsnak.

Amennyiben a Bizottság véleményében a tervezett közös vállalkozás szükségességét megerősíti, a Tanácsnak javaslatot tesz a következők tárgyában:

- a) a létesítés helye,
- b) az alapszabály,
- c) a finanszírozás mértéke és ütemezése,
- d) a Közösségnek a közös vállalkozás finanszírozásában való esetleges részvétele,
- e) valamely harmadik államnak, nemzetközi szervezetnek vagy harmadik állam állampolgárának az adott közös vállalkozás finanszírozásában vagy irányításában való esetleges részvétele,
- f) az e szerződés III. mellékletében felsorolt kedvezmények teljes vagy részleges odaítélése.

A Bizottság a projekt egészéről részletes jelentést mellékel.

47. cikk

Amikor a Bizottság az üggyel a Tanácshoz fordul, a Tanács a Bizottságtól további információkat és vizsgálatokat kérhet, amennyiben ezeket szükségesnek ítéli.

Ha a Tanács minősített többséggel hozott határozatában úgy ítéli meg, hogy a Bizottság kedvezőtlen véleményével előterjesztett projektet ennek ellenére végre kell hajtani, a Bizottság benyújtja a javaslatokat és a 46. cikkben említett részletes jelentést a Tanácsnak.

A Bizottság kedvező véleménye esetén, illetve az előző bekezdésben említett esetben a Tanács a Bizottság minden egyes javaslatáról minősített többséggel határoz.

A Tanács egyhangú döntésére van azonban szükség a következők tekintetében:

- a) a Közösség részvétele a közös vállalkozás finanszírozásában,
- b) valamely harmadik állam, nemzetközi szervezet vagy harmadik állam állampolgárának részvétele a közös vállalkozás finanszírozásában vagy irányításában.

48. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag úgy határozhat, hogy az e szerződés III. mellékletében felsorolt kedvezmények valamelyike vagy mindegyike valamennyi közös vállalkozásra alkalmazandó; az őt érintő részben minden tagállam gondoskodik e kedvezmények alkalmazásáról.

A Tanács ugyanezen eljárásnak megfelelően megállapíthatja az e kedvezmények odaítélését szabályozó feltételeket.

49. cikk

Közös vállalkozás létrehozása a Tanács határozatával történik.

Valamennyi közös vállalkozás jogi személy.

A közös vállalkozás valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó, illetve ingatlan vagyont szerezhets és idegeníthet el, továbbá bíróság előtt eljárhat.

Ha e szerződés vagy a közös vállalkozás alapszabálya másként nem rendelkezik, a közös vállalkozásokra az ipari vagy kereskedelmi vállalkozásokra alkalmazandó előírások az irányadók; az alapszabályok másodlagosan a tagállamok nemzeti jogára vonatkozó hivatkozást tartalmazhatnak.

Az e szerződés által a Bíróságra ruházott hatásköröket nem érintve, a közös vállalkozásokat érintő jogvitákat a hatáskörrel rendelkező nemzeti igazságszolgáltató szervek bírálják el.

50. cikk

A közös vállalkozás alapszabálya, ha szükséges, az abban foglalt külön rendelkezések szerint módosítható.

Ezek a módosítások azonban csak azután léphetnek hatályba, hogy azokat a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a 47. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően jóváhagyta.

51. cikk

A közös vállalkozások üzemeltetésével megbízott intézmények létrehozataláig, a közös vállalkozások létrehozásával kapcsolatos tanácsi határozatok végrehajtásáról a Bizottság gondoskodik.

VI. FEJEZET

Ellátás

52. cikk

(1) Az ércekkel, nyersanyagokkal és különleges hasadóanyagokkal való ellátást e fejezet rendelkezéseivel összhangban a beszerzési forrásokhoz való egyenlő hozzáférés elve alapján közös ellátási politika biztosítja.

(2) E célból és az ebben a fejezetben megállapított feltételek mellett:

- a) tilos minden olyan magatartás, amely arra irányul, hogy meghatározott felhasználóknak kiváltságos helyzetet biztosítson;
- b) létrejön egy Ügynökség, amelynek elővételi joga van a tagállamok területén kitermelt ércekre, nyersanyagokra és különleges hasadóanyagokra vonatkozóan, valamint kizárólagos joggal rendelkezik a Közösségből vagy azon kívülről származó ércek, nyersanyagok, illetve különleges hasadóanyagok szállítására vonatkozó szerződések megkötésére.

Az Ügynökség nem tehet semmilyen megkülönböztetést a felhasználók között annak alapján, hogy a kért szállítmányt mire szándékoznak felhasználni, kivéve ha a felhasználás jogellenes, vagy ellentmond azoknak a feltételeknek, amelyekről a szóban forgó szállítást a Közösségen kívüli szállítók függővé tették.

I. szakasz

Az Ügynökség

53. cikk

Az Ügynökség a Bizottság felügyelete alatt áll, amely irányelveket bocsát ki számára, döntései felett vétőjoggal rendelkezik, és kinevezi az Ügynökség főigazgatóját, valamint a főigazgató-helyettest.

Az Ügynökségnek az elővételi joga vagy a szállítási szerződés megkötésére vonatkozó kizárólagos joga gyakorlásakor kifejtett tényleges vagy hallgatólagos cselekedetével szemben az érintett felek a Bizottsághoz fordulhatnak, amely az ügyről egy hónapon belül határoz.

54. cikk

Az Ügynökség jogi személy és pénzügyi autonómiát élvez.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel megállapítja az Ügynökség alapszabályát.

Az alapszabály ugyanezen az eljárással összhangban módosítható.

Az Ügynökség tőkéjének nagyságát és a tőke jegyzésének feltételeit az alapszabály határozza meg. A tőke többségi részének minden esetben a Közösség és a tagállamok tulajdonát kell képeznie. A tőkéhez való hozzájárulás megosztását a tagállamok közös megegyezéssel határozzák meg.

Az Ügynökség kereskedelmi tevékenységére vonatkozó szabályokat az alapszabály állapítja meg. Az alapszabályban az Ügynökség működési költségeinek fedezésére ügyviteli díj alkalmazása írható elő.

55. cikk

A tagállamok az Ügynökségnek minden olyan tájékoztatást megadnak vagy megadatnak, amely elővételi jogának vagy a szállítási szerződések megkötésére vonatkozó kizárólagos jogának gyakorlásához szükséges.

56. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy területükön az Ügynökség szabadon folytathassa tevékenységét.

A tagállamok egy vagy több olyan szervezetet hozhatnak létre, amely az Ügynökséggel fenntartott kapcsolatok terén a joghatóságuk alá tartozó, Európán kívüli területek termelőinek és felhasználóinak képviselőjére jogosult.

II. szakasz

A Közösségből származó ércek, nyersanyagok és különleges hasadóanyagok

57. cikk

(1) Az Ügynökség elővételi joga az alábbiakra terjed ki:

- a) a VIII. fejezet rendelkezései alapján a Közösség tulajdonában lévő anyagok hasznosítási és felhasználási jogának megszerzése;
- b) a tulajdonjog megszerzése minden más esetben.

(2) Az Ügynökség elővételi jogát az ércek, nyersanyagok és különleges hasadóanyagok termelőivel kötött szerződések útján gyakorolja.

Az 58., 62. és 63. cikkre is figyelemmel, minden termelő köteles a tagállamok területén általa kitermelt érceket, nyersanyagokat és különleges hasadóanyagokat azok felhasználása, átruházása vagy tárolása előtt felkínálni az Ügynökségnek.

58. cikk

Ha egy termelő tevékenysége az érc kitermelésétől kezdve a fém előállításával bezárólag a gyártás több szakaszára terjed ki, a termelő megválaszthatja, hogy a terméket a feldolgozottság mely fokán kínálja fel az Ügynökségnek.

Ugyanez vonatkozik az olyan két vagy több kapcsolódó vállalkozásra, amelyek kapcsolatukat a 43. és 44. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően közölték és megtárgyalták a Bizottsággal.

59. cikk

Ha az Ügynökség a termelő termelésének egészére vagy egy részére nézve nem él elővételi jogával:

- a) a termelő az érceket, nyersanyagokat vagy különleges hasadóanyagokat saját eszközeivel vagy szerződéses úton feldolgozhatja, illetve feldolgoztathatja, feltéve hogy a feldolgozás során nyert terméket felkínálja az Ügynökségnek;
- b) a Bizottság határozatával engedélyt ad a termelőnek a rendelkezésre álló termékek Közösségen kívüli eladására azzal a feltétellel, hogy az általa kínált feltételek nem lehetnek kedvezőbbek az Ügynökségnek korábban benyújtott ajánlat feltételeinél. Különleges hasadóanyagokat azonban csak az Ügynökségen keresztül és a 62. cikk rendelkezéseivel összhangban lehet kivinni.

A Bizottság nem adhatja meg az engedélyt, ha a szállítások címzettjei nem adnak meg minden garanciát arra vonatkozóan, hogy a Közösség általános érdekeit tiszteletben tartják, illetve ha a szerződések rendelkezései és feltételei ellentétesek e szerződés célkitűzéseivel.

60. cikk

A lehetséges felhasználók rendszeresen közlik szállítási igényeiket az Ügynökséggel, megadva az általuk megkötni kívánt szállítási szerződések tárgyát képező mennyiségeket, fizikai és kémiai paramétereket, származási helyet, a tervezett felhasználást, az egyes szállítási határidőket és az árfeltételeket.

Hasonlóan, a termelők tájékoztatják az Ügynökséget azokról az általuk vállalható ajánlatokról, megadva azok minden részletét, különösen a szerződéseknek a termelési programjuk kialakításához szükséges időtartamát. E szerződések időtartama csak a Bizottsággal való megállapodás esetén haladhatja meg a tíz évet.

Az Ügynökség tájékoztatja a lehetséges felhasználókat az ajánlatokról és a hozzá beérkezett igények nagyságáról, és felhívja őket, hogy egy meghatározott határidőn belül tegyék meg megrendeléseiket.

Amikor az Ügynökség minden ilyen megrendelést megkapott, közli, hogy azokat milyen feltételekkel tudja teljesíteni.

Ha az Ügynökség nem képes minden megrendelést maradéktalanul teljesíteni, a szállítmányokat — 68. és 69. cikk rendelkezéseire is figyelemmel — az egyes ajánlatokra vonatkozó megrendelések között arányosan osztja szét.

A kereslet és kínálat összeegyeztetésének módját az Ügynökség szabályzata határozza meg, amelyet a Bizottságnak jóvá kell hagynia.

61. cikk

Az Ügynökségnek valamennyi megrendelést teljesítenie kell, kivéve ha a teljesítés jogi vagy tárgyi akadályokba ütközik.

Szerződéskötéskor az Ügynökség az 52. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével biztosítékként vagy az Ügynökségnek a termelőkkel szembeni hosszú lejáratú kötelezettségeinek könnyítésére megfelelő előleg megfizetését kérheti a felhasználóktól, amennyiben az előleg a megrendelés teljesítéséhez elengedhetetlenül szükséges.

62. cikk

(1) Az Ügynökség a tagállamok területén előállított különleges hasadóanyagokra elővételi jogát annak érdekében gyakorolja, hogy

- a) a Közösségen belüli felhasználók által támasztott keresletet a 60. cikkel összhangban kielégítse; vagy
- b) ezeket az anyagokat saját maga tárolja; vagy
- c) azokat a Bizottságnak az 59. cikk b) pontjának második albekezdése szerinti engedélyével exportálja.

(2) Ugyanakkor, a VII. fejezet rendelkezéseire továbbra is figyelemmel, ezeket az anyagokat és a hasadóanyagot tartalmazó hulladékot a termelő birtokában hagyhatja annak érdekében, hogy az:

- a) az Ügynökség engedélyével azokat tárolja; vagy
- b) saját szükségleteinek keretein belül felhasználja; vagy
- c) azokat a Közösség területén működő vállalkozásoknak szükségleteik keretein belül rendelkezésre bocsássa, amennyiben a Bizottsággal megfelelően közölt valamely program megvalósítása érdekében ezek a vállalkozások a termelővel olyan közvetlen kapcsolatot tartanak fenn, amely nem célozza és nem eredményezi sem a termelés, a műszaki fejlődés vagy a beruházások korlátozását, sem a közösségi felhasználók közötti egyenlőtlenség visszaélészerű megteremtését.

(3) A tagállamok területén előállított olyan különleges hasadóanyagokra, amelyekre az Ügynökség nem élt elővételi jogával, a 89. cikk (1) bekezdése a) pontjának rendelkezéseit kell alkalmazni.

63. cikk

A közös vállalkozások által előállított érceket, nyersanyagokat és különleges hasadóanyagokat az e vállalkozások alapszabályában vagy az általuk kötött szerződésekben megállapított szabályoknak megfelelően kell a felhasználók között elosztani.

III. szakasz

Közösségen kívüli forrásból származó ércek, nyersanyagok és különleges hasadóanyagok

64. cikk

A Közösség és egy harmadik állam vagy nemzetközi szervezet közötti megállapodás keretein belül az Ügynökségnek adott esetben, az e szerződésben előírt kivételekre is figyelemmel, kizárólagos joga van olyan megállapodások vagy szerződések megkötésére, amelyek elsődlegesen a Közösségen kívülről származó ércek, nyersanyagok és különleges hasadóanyagok szállítására irányulnak.

65. cikk

A felhasználók igényeire, valamint a felhasználók és az Ügynökség közötti, a Közösségen kívülről származó ércek, nyersanyagok és különleges hasadóanyagok szállításáról szóló szerződésekre a 60. cikket kell alkalmazni.

Az Ügynökség azonban, amennyiben a felhasználóknak legalább olyan kedvező feltételeket biztosít, mint a megrendelésben adottak, meghatározhatja az anyagok földrajzi származási helyét.

66. cikk

Ha a Bizottság az érintett felhasználók kérelmére megállapítja, hogy az Ügynökség nincs abban a helyzetben, hogy a megrendelt anyagok egészét vagy egy részét elfogadható határidőn belül szállítsa, vagy azt csak elfogadhatatlan áron tudja szállítani, a felhasználók jogosultak közvetlenül szerződéseket kötni a Közösségen kívülről származó szállításokra vonatkozóan, feltéve hogy a szerződések lényeges pontjai megfelelnek a megrendelésben meghatározott szükségletüknek.

Ez a jog egy évre adható meg, és ha a megadásának alapjául szolgáló helyzet továbbra is fennáll, meghosszabbítható.

Azok a felhasználók, akik élnek az ebben a cikkben előírt joggal, a megkötni tervezett közvetlen szerződéseket kötelesek közölni a Bizottsággal. A Bizottság egy hónapon belül óvást emelhet e szerződések megkötése ellen, ha azok ellentétesek e szerződés célkitűzéseivel.

IV. szakasz

Árak

67. cikk

Az e szerződésben foglalt kivételeket nem érintve, az árakat a kínálat és kereslet 60. cikkben előírt összeegyeztetésének alapján kell meghatározni; a tagállamok nemzeti előírásai nem lehetnek ellentétesek e rendelkezésekkel.

68. cikk

Tilos az olyan árképzési gyakorlat, amely az e fejezet rendelkezéseiben megállapított egyenlő hozzáférés elvének megsértésével egyes felhasználóknak kiváltságos helyzetet biztosít.

Ha az Ügynökség ilyen magatartást tapasztal, köteles azt jelenteni a Bizottságnak.

Ha a Bizottság az Ügynökség megállapításait megalapozottnak találja, a vitatott ajánlati ár helyett egy új, az egyenlő hozzáférés elvével összeegyeztethető összeget határozhat meg.

69. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag rögzítheti az árakat.

Ha az Ügynökség a 60. cikk szerint megállapítja a megrendelések teljesítésének feltételeit, a megrendeléseket adó felhasználóknak árkiegyenlítést javasolhat.

V. szakasz

Az ellátási politikára vonatkozó rendelkezések

70. cikk

A Bizottság a Közösség költségvetésének keretein belül, az általa meghatározott feltételek mellett a tagállamok területén folytatott ércutatási programokban pénzügyi részvételt vállalhat.

A Bizottság javaslatokat tehet a tagállamoknak az ásványi lelőhelyek kutatásának és kitermelésének fejlesztése céljából.

A tagállamok évente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a kutatás és kitermelés fejlesztéséről, a várható érckészletekről és a területükön folyamatban lévő vagy tervezett bányászati beruházásokról. Ezeket a jelentéseket a Bizottság véleményével együtt továbbítani kell a Tanácsnak; a Bizottság véleményének ki kell térnie különösen a tagállamoknak a Bizottság előző bekezdés szerinti javaslatai alapján hozott intézkedéseire.

Amennyiben a Tanács, miután a Bizottság hozzá továbbította az ügyet, minősített többséggel megállapítja, hogy annak ellenére, hogy a termelési lehetőségek gazdaságilag hosszú távon igazoltnak látszanak, az érckutatásra vonatkozó intézkedések és az érc-kitermelés növelése továbbra is jelentősen alatta marad a kívánalmaknak, úgy kell tekinteni, hogy az érintett tagállam e helyzet megszüntetéséig a Közösség egyéb ellátási forrásai tekintetében lemond a saját, valamint az állampolgárai egyenlő hozzáférési jogáról.

71. cikk

A Bizottság megteszi a megfelelő ajánlásokat a tagállamoknak az adó- és bányajogi szabályozásra vonatkozóan.

72. cikk

Az Ügynökség a Közösségen belül vagy azon kívül rendelkezésre álló mennyiségekből a Közösség ellátásához és folyó szállításaihoz szükséges kereskedelmi készleteket halmozhat fel.

A Bizottság — ha szükséges — biztonsági készletek létrehozása mellett dönthet. E készletek finanszírozásának módját a Bizottság javaslata alapján a Tanács hagyja jóvá minősített többséggel.

VI. szakasz

Különös rendelkezések

73. cikk

Ha egyrészt egy tagállam, személy vagy vállalkozás, másrészt pedig egy harmadik állam, nemzetközi szervezet vagy harmadik állam állampolgára között létrejött valamely megállapodás vagy szerződés többek között az Ügynökség hatáskörébe tartozó termékek szállítására vonatkozik, a megállapodás vagy szerződés megkötéséhez vagy megújításához a termékek szállítására vonatkozó részt illetően a Bizottság előzetes egyetértésére van szükség.

74. cikk

A Bizottság kivonhatja e fejezet rendelkezéseinek hatálya alól az olyan kis mennyiségű ércek, nyersanyagok és különleges hasadóanyagok átruházását, behozatalát és kivitelét, amilyen mennyiségben azokat általában tudományos kutatásra használják.

Az e rendelkezés alapján történő bármely átruházást, behozatalt vagy kivitelt be kell jelenteni az Ügynökségnek.

75. cikk

E fejezet rendelkezései nem alkalmazhatók az ércek, nyersanyagok vagy különleges hasadóanyagok előkészítésére, átalakítására és megformálására vonatkozóan vállalt kötelezettségekre, ha:

- a) a személyek vagy vállalkozások között létrejött kötelezettségvállalás értelmében az előkészített, átalakított vagy megformált anyagokat visszajuttatják azoknak a személyeknek vagy vállalkozásoknak, amelyektől származnak;
- b) a kötelezettségvállalás egyrészt valamely személy vagy vállalkozás, másrészt egy nemzetközi szervezet vagy egy harmadik állam polgára között jött létre, és annak értelmében az anyagok feldolgozása, átalakítása vagy megformálása a Közösségen kívül történik, és ezeket visszajuttatják azoknak a személyeknek vagy vállalkozásoknak, amelyektől származnak;
- c) a kötelezettségvállalás egyrészt egy személy vagy vállalkozás, másrészt egy nemzetközi szervezet vagy egy harmadik állam állampolgára között jött létre, és annak értelmében az anyagok előkészítése, átalakítása vagy megformálása a Közösségen belül történik, és ezeket visszajuttatják annak a szervezetnek vagy állampolgárnak, amelyektől származnak vagy a szervezet, illetve állampolgár által megjelölt, a Közösségen kívüli székhellyel rendelkező címzettnek.

Az érintett személyek vagy vállalkozások azonban e kötelezettségek tényéről és a szerződés megkötése után az áruforgalom tárgyát képező anyagok mennyiségéről kötelesek tájékoztatni az Ügynökséget. A b) pontban említett kötelezettségvállalásokkal szemben az Ügynökség tiltakozással élhet, ha megítélése szerint az átalakítás vagy megformálás nem hajtható végre hatékonyan, biztonságosan és anélkül, hogy a Közösségnek anyagveszteséget okozna.

Az e kötelezettségvállalások tárgyát képező anyagok a tagállamok területén a VII. fejezetben előírt ellenőrzési intézkedések hatálya alá tartoznak. Ugyanakkor a c) pontban említett kötelezettségvállalások tárgyát képező különleges hasadóanyagokra a VIII. fejezet rendelkezései nem alkalmazhatók.

76. cikk

E fejezet rendelkezéseit a Bizottság vagy egy tagállam kezdeményezésére a Tanács — különösen abban az esetben, ha előre nem látható körülmények általános hiányt okoznak — a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően egyhangúlag módosíthatja. A Bizottság a tagállamok által benyújtott minden javaslatot megvizsgál.

E szerződés hatálybalépése után hét évvel a Tanács e rendelkezéseket teljes egészükben megerősítheti. Ennek hiányában e fejezetben tárgyára vonatkozóan az előző bekezdésben megállapított eljárásnak megfelelően új rendelkezéseket kell elfogadni.

VII. FEJEZET

A biztonság ellenőrzése

77. cikk

E fejezet rendelkezéseivel összhangban a Bizottság köteles megbizonyosodni arról, hogy a tagállamok területén

- a) az érceket, nyersanyagokat és különleges hasadóanyagokat kizárólag a felhasználóik által meghatározott célokra használják-e fel;
- b) eleget tesznek-e a szállításra vonatkozó rendelkezéseknek és a Közösség által harmadik állammal vagy nemzetközi szervezettel kötött megállapodásban vállalt bármely külön ellenőrzési kötelezettségnek.

78. cikk

Aki nyersanyagok vagy különleges hasadóanyagok előállítására, szétválasztására vagy egyéb hasznosítására, illetve kiégett nukleáris üzemanyag feldolgozására szolgáló létesítményt hoz létre vagy üzemeltet, köteles közölni a Bizottsággal a berendezés valamennyi olyan alapvető műszaki jellemzőjét, amelynek ismerete szükséges a 77. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósításához.

A besugárzott anyagok kémiai feldolgozására irányuló eljárásokat a Bizottságnak jóvá kell hagynia annyiban, amennyiben ez a 77. cikkben előírt célkitűzések megvalósításához szükséges.

79. cikk

A Bizottság megköveteli, hogy a felhasznált vagy előállított ércek, nyersanyagok vagy különleges hasadóanyagok nyilvántartása érdekében a gyártási folyamatokról kimutatásokat kell készítsenek és azokat bemutassák. A nyersanyagok és különleges hasadóanyagok szállítására ugyanezt a követelményt kell alkalmazni.

Az érintetteknek a 78. cikknek és e cikk első bekezdésének értelmében a Bizottság felé tett közlésről tájékoztatniuk kell az érintett tagállam hatóságait.

Az e cikk első bekezdésében említett kötelezettség jellegét és mértékét a Bizottság által a Tanács jóváhagyásával kiadott rendelet határozza meg.

80. cikk

A Bizottság megkövetelheti, hogy mindazt a kitermelt vagy melléktermékként keletkező különleges hasadóanyag-többséget, amelyet ténylegesen nem használnak fel vagy nem készítenek elő felhasználásra, helyezték letétbe az Ügynökségnél vagy más, a Bizottság által ellenőrzött vagy ellenőrizhető tárolóhelyen.

Az ily módon letétbe helyezett különleges hasadóanyagokat az érintettek kérésére haladéktalanul vissza kell szolgáltatni.

81. cikk

A Bizottság a tagállamok területére ellenőröket küldhet. Mielőtt az ellenőrt első megbízatására kiküldi a tagállam területére, a Bizottság meghallgatja az érintett tagállamot; e meghallgatás az ellenőrök minden további megbízatására kiterjed.

Amennyiben szükséges az ércek, nyersanyagok és különleges hasadóanyagok ellenőrzéséhez, valamint annak megállapításához, hogy a 77. cikk rendelkezéseit tiszteletben tartják-e, az ellenőrök hivatalos minőségüket bizonyító igazolványuk felmutatásával bármely helyiségbe bármikor beléphetnek, minden információhoz hozzáférhetnek és kérdéseket tehetnek fel minden olyan személynek, aki foglalkozásánál fogva az e fejezetben meghatározott ellenőrzés alá tartozó anyagokkal, berendezésekkel vagy létesítményekkel foglalkozik. Ha érintett tagállam úgy kívánja, a Bizottság által kijelölt ellenőröket a tagállam hatóságainak képviselői kísérik; ez azonban nem eredményezheti az ellenőrök feladatai ellátásának késleltetését vagy bármilyen más módon történő hátráltatását.

Amennyiben az ellenőrzés végrehajtását akadályozzák, a Bizottság a Bíróság elnökétől az ellenőrzés kényszer útján történő végrehajtására kötelező végzés kibocsátását kéri. A Bíróság elnöke három napon belül határoz.

Ha a késedelem veszéllyel jár, a Bizottság határozat formájában írásban utasítást adhat az ellenőrzés folytatására. Ezt az utasítást haladéktalanul be kell nyújtani a Bíróság elnökének utólagos jóváhagyásra.

A bírósági végzés, illetve a határozat meghozatala után az érintett állam hatóságai kötelesek biztosítani az ellenőrök számára a végzésben, illetve határozatban megjelölt helyekre való bejutást.

82. cikk

Az ellenőröket a Bizottság alkalmazza.

Az ő feladatuk a 79. cikkben említett kimutatások beszerzése és ellenőrzésre. Kötelesek bármilyen szabálytalanságot jelenteni a Bizottságnak.

A Bizottság irányelvet bocsáthat ki, amelyben az érintett tagállamot felhívja, hogy az irányelvben meghatározott határidőn belül tegyen meg minden szükséges intézkedést a megállapított szabálytalanságok megszüntetése érdekében; a Bizottság erről tájékoztatja a Tanácsot.

Ha a tagállam a kitűzött határidőn belül nem tesz eleget a Bizottság irányelvének, a Bizottság vagy bármely érintett állam — a 141. és 142. cikk rendelkezéseitől eltérve — közvetlenül a Bírósághoz fordulhat.

83. cikk

(1) Ha személyek vagy vállalkozások az e fejezetben előírt kötelezettségeiket megszegik, a Bizottság szankciókat alkalmazhat velük szemben.

E szankciók súlyossági sorrendben a következők:

- a) figyelmeztetés,
- b) egyes kedvezmények, így például pénzügyi vagy műszaki támogatás megvonása;
- c) a vállalkozás feletti irányítás átadása legfeljebb négyhónapos időtartamra olyan személynek vagy testületnek, akit, illetve amelyet a Bizottság és a vállalkozás felett joghatósággal bíró állam közös megegyezéssel nevez ki;
- d) a nyersanyagok vagy különleges hasadóanyagok teljes vagy részleges megvonása.

(2) A Bizottságnak az (1) bekezdés végrehajtása céljából hozott, az anyagok beszolgáltatására vonatkozó határozatai végrehajthatók. E határozatok a tagállamok területén a 164. cikkben megállapított feltételek szerint hajthatók végre.

A 157. cikktől eltérve, az (1) bekezdésben meghatározott szankciók valamelyikét kirovó bizottsági határozattal szemben a Bírósághoz benyújtott kereseteknek felfüggesztő hatálya van. A Bíróság azonban a Bizottság vagy bármely érintett tagállam kérelmére elrendelheti a határozat azonnali végrehajtását.

A megsértett érdekek védelmét megfelelő jogi eljárásnak kell garantálnia.

(3) A Bizottság a tagállamoknak ajánlásokat tehet azokra a jogszabályi előírásokra vonatkozóan, amelyek révén a területükön biztosíthatják az e fejezet által előírt kötelezettségek tiszteletben tartását.

(4) A tagállamok gondoskodnak a szankciók végrehajtásáról, és — amennyiben szükséges — a jogsértéseknek az elkövető általi jóvátételéről.

84. cikk

Az ellenőrzések végrehajtása során az érc, nyersanyagok és különleges hasadóanyagok rendeltetése alapján semmilyen megkülönböztetés nem alkalmazható.

Az ellenőrzések hatóköre, végrehajtásuk módja, valamint az alkalmazásukért felelős szervek jogköre az e fejezetben meghatározott célkitűzések megvalósítására korlátozódik.

Az ellenőrzés nem terjedhet ki azokra a védelmi célokra szánt anyagokra, amelyek ennek érdekében különleges feldolgozási folyamaton esnek át, illetve amelyeket — e feldolgozás befejeztével — egy műveleti tervvel összhangban valamely katonai létesítményben helyeznek el vagy tárolnak.

85. cikk

Ha új körülmények ezt szükségessé teszik, az e fejezetben meghatározott ellenőrzés végrehajtására vonatkozó szabályokat a Tanács, bármely tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére, a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően, egyhangú határozattal kiigazíthatja. A Bizottság a tagállamok által benyújtott minden ilyen irányú kérést megvizsgál.

VIII. FEJEZET

Tulajdonjogi rend

86. cikk

A különleges hasadóanyagok a Közösség tulajdonát képezik.

A Közösség tulajdonjoga minden olyan különleges hasadóanyagra kiterjed, amelyet egy tagállam, személy vagy vállalkozás állít elő vagy importál, és amely a VII. fejezetben előírt ellenőrzés hatálya alá tartozik.

87. cikk

A tagállamokat, személyeket és vállalkozásokat az e szerződésben előírt, különösen az ellenőrzésre, az Ügynökség elővételi jogára és az egészségvédelemre vonatkozó kötelezettségeik tiszteletben tartása mellett korlátlan használati és hasznosítási jog illeti meg a szabályszerűen birtokukba került különleges hasadóanyagok tekintetében.

88. cikk

Az Ügynökség a Közösség nevében „különleges hasadóanyagok pénzügyi számlája” elnevezéssel külön számlát vezet.

89. cikk

(1) A különleges hasadóanyagok pénzügyi számláján:

a) azoknak a különleges hasadóanyagoknak az értékét, amelyek egy tagállamnak, személynek vagy vállalkozásnak a birtokában maradtak, illetve amelyeket azok rendelkezésére bocsátottak, a Közösség javára és a tagállam, személy vagy vállalkozás terhére kell elkönyvelni;

b) azoknak a különleges hasadóanyagoknak az értékét, amelyeket egy tagállam, személy vagy vállalkozás állított elő, illetve hozott be, és amelyek a Közösség tulajdonába kerültek, a Közösség terhére és a tagállam, személy vagy vállalkozás javára kell elkönyvelni. Hasonló módon kell elkönyvelni, ha egy tagállam, személy vagy vállalkozás olyan különleges hasadóanyagokat ad vissza a Közösségnek, amelyeket ennek az államnak, személynek vagy vállalkozásnak korábban a birtokában hagytak vagy rendelkezésére bocsátottak.

(2) A különleges hasadóanyagok mennyiségét befolyásoló értékingadozásokat úgy kell elkönyvelni, hogy az a Közösség számára se veszteséget, se nyereséget ne eredményezzen. A veszteséget vagy nyereséget a birtokos terhére, illetve javára kell írni.

(3) A fent említett ügyletek egyenlege a hitelező kérelmére azonnal esedékessé válik.

(4) Amikor az Ügynökség saját számlájára bonyolít ügyleteket, e fejezet alkalmazásában vállalkozásnak minősül.

90. cikk

Ha ezt új körülmények megkövetelik, e fejezetnek a Közösség tulajdonjogára vonatkozó rendelkezéseit a Tanács bármely tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére, a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal kiigazíthatja. A Bizottság a tagállamok által benyújtott minden ilyen irányú kérést megvizsgál.

91. cikk

Az azon tárgyakra, anyagokra és vagyontárgyakra vonatkozó tulajdoni rendet, amelyek tulajdonjoga e fejezet alapján nem a Közösséget illeti, az egyes tagállamok jogszabályai szerint kell megállapítani.

IX. FEJEZET

Közös piac az atomenergia területén

92. cikk

E fejezet rendelkezéseit az e szerződés IV. mellékletét képező listákban meghatározott árukra és termékekre kell alkalmazni.

Ezeket a listákat egy tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére a Tanács a Bizottság javaslata alapján módosíthatja.

93. cikk

A tagállamok az e szerződés hatálybalépésétől számított egy év elteltével eltörlik egymás között az összes behozatali és kiviteli vámot, vagy azokkal azonos hatású díjat, továbbá a behozatalra, illetve a kivitelre vonatkozó minden mennyiségi korlátozást a következők vonatkozásában:

- a) az A¹ és A² listán szereplő termékek,
- b) a B. listán szereplő termékek, amennyiben azokra egy közös vámtarifát kell alkalmazni, és azokat a Bizottság által kiállított olyan bizonyítvánnyal látták el, amely igazolja nukleáris célú rendeltetésüket.

A tagállamok valamelyikének joghatósága alá tartozó Európán kívüli területek azonban továbbra is kivethetnek behozatali, illetve kiviteli vámokat vagy azokkal azonos hatású díjakat, amennyiben azok kizárólag fiskális természetűek. E vámok és díjak nagysága és az azok rendszere azonban ezen állam és a többi tagállam között semmilyen megkülönböztetéshez nem vezethet.

94. cikk

A tagállamok közös vámtarifát állapítanak meg a következő rendelkezésekkel összhangban:

- a) az A.¹ listában felsorolt termékek tekintetében a közös vámtarifát a tagállamok bármelyikében 1957. január 1-jén hatályban lévő legalacsonyabb tarifa szintjén határozzák meg;
- b) az A.² listában felsorolt termékek tekintetében a Bizottság megtesz minden megfelelő intézkedést annak érdekében, hogy a tagállamok az e szerződés hatálybalépésétől számított három hónapon belül tárgyalásokat kezdjenek egymás között ezekről a termékekről. Ha e termékek némelyikéről e szerződés hatálybalépésétől számított

első év végéig nem születik megegyezés, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel meghatározza a közös vámtarifa alkalmazandó vámtételeit;

c) az A.¹ és A.² listában felsorolt termékekre vonatkozó közös vámtarifát e szerződés hatálybalépéstől számított első év végétől kell alkalmazni.

95. cikk

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag a közös vámtarifa vámtételeinek előzetes alkalmazásáról határozhat a B. listában felsorolt azon termékek tekintetében, amelyeknél egy ilyen intézkedés hozzájárulhatna a Közösségben az atomenergia alkalmazásának fejlődéséhez.

96. cikk

A közrend, a közbiztonság és közegészségügy alapvető követelményeiből eredő korlátozásokra is figyelemmel, a tagállamok megszüntetik a tagállamok állampolgárainak az atomenergia terén szakképzett munkavállalóként való foglalkoztatására vonatkozó jogának állampolgárság alapján történő mindenfajta korlátozását.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően minősített többséggel irányelveket bocsát ki az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokról; a Bizottságnak előzetesen ki kell kérnie a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét.

97. cikk

A tagállamok valamelyikének joghatósága alá tartozó természetes személyekre és közjogi vagy magánjogi jogi személyekre állampolgárságuk, illetve honosságuk alapján semmilyen korlátozás nem alkalmazható, ha a Közösségen belül tudományos vagy ipari célú nukleáris létesítmények építésében kívánnak részt venni.

98. cikk

A tagállamok minden szükséges intézkedést meghoznak az atomenergia felhasználása területén felmerülő kockázatok fedezésére szolgáló biztosítási szerződések megkötésének megkönnyítése érdekében.

E szerződés hatálybalépését követő két éven belül a Tanács a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően minősített többséggel irányelveket bocsát ki az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokról; a Bizottságnak előzetesen ki kell kérnie a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét.

99. cikk

A Bizottság javaslatokat tehet az e szerződés II. mellékletében felsorolt ipari tevékenységek finanszírozására szolgáló tőkemozgások megkönnyítésére.

100. cikk

Minden tagállam vállalja, hogy — annak a tagállamnak a valutájában, amelyben a hitelező vagy a kedvezményezett letelepedett — az áruk, szolgáltatások és a tőke mozgásával kapcsolatos fizetések, valamint a tőke és a jövedelmek átutalását engedélyezi olyan mértékben, amennyire a tagállamok között az áruk, szolgáltatások és a tőke mozgása e szerződés értelmében liberalizált.

X. FEJEZET

Külkapcsolatok

101. cikk

A Közösség a hatáskörének keretein belül harmadik állammal, nemzetközi szervezettel vagy harmadik állam állampolgárával kötött megállapodások vagy szerződések révén kötelezettségeket vállalhat.

Az ilyen megállapodásokat és szerződéseket a Tanács irányelveivel összhangban a Bizottság tárgyalja meg; azokat a Tanács minősített többséggel elfogadott jóváhagyásával a Bizottság köti meg.

A Bizottság maga is megtárgyalhatja és megkötheti azonban az olyan megállapodásokat és szerződéseket, amelyek végrehajtásához a Tanács közreműködése nem szükséges, és teljesítésük a vonatkozó költségvetés keretében lehetséges; a Bizottság ezekről folyamatosan tájékoztatja a Tanácsot.

102. cikk

Ha egy harmadik állammal, nemzetközi szervezettel vagy harmadik állam állampolgárával kötött megállapodásnak vagy szerződésnek a Közösség mellett egy vagy több tagállam is részese, a megállapodás, illetve szerződés csak azután léphet hatályba, hogy az érintett tagállamok mindegyike értesítette a Bizottságot arról, hogy ezek a megállapodások vagy szerződések nemzeti jogszabályaival összhangban alkalmazhatók váltak.

103. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal a harmadik állammal, nemzetközi szervezettel vagy harmadik állam állampolgárával kötendő megállapodások vagy szerződések tervezeteit, amennyiben a megállapodások vagy szerződések e szerződés alkalmazási körét érintik.

Ha a megállapodás vagy szerződés tervezete olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek akadályozzák e szerződés alkalmazását, a Bizottság a hozzá intézett közlések kézhezvételétől számított egy hónapon belül közli véleményét az érintett tagállammal.

Az állam a tervezett megállapodást vagy szerződést csak akkor kötheti meg, ha a Bizottság kifogásainak eleget tett, vagy teljesítette a Bíróságnak az állam kérelmére indított sürgősségi eljárás során a tervezett rendelkezések és e szerződés rendelkezéseinek összeegyeztethetőségéről hozott határozatában foglaltakat. A Bizottság véleményének kézhezvételét követően a Bírósághoz bármikor lehet ilyen kérelemmel fordulni.

104. cikk

Azok a személyek vagy vállalkozások, amelyek e szerződés hatálybalépését követően kötnek meg vagy újítanak meg egy megállapodást vagy szerződést valamely harmadik állammal, nemzetközi szervezettel vagy egy harmadik állam valamely állampolgárával, az e szerződésben számukra előírt kötelezettségek elkerülése érdekében ezekre a megállapodásokra vagy szerződésekre nem hivatkozhatnak.

Valamennyi tagállam megteszi az általa szükségesnek ítélt intézkedéseket annak érdekében, hogy a Bizottság kérésére az e szerződés hatálybalépését követően és annak alkalmazási körében valamely személy vagy vállalkozás által harmadik állammal, nemzetközi szervezettel vagy egy harmadik állam valamely állampolgárával megkötött megállapodásokra vagy szerződésekre vonatkozó minden információt közöljenek a Bizottsággal. A Bizottság csak abból a célból kérhet

ilyen tájékoztatást, hogy megvizsgálja, ezek a megállapodások, illetve szerződések nem tartalmazzak-e olyan kikötéseket, amelyek e szerződés alkalmazását akadályozzák.

A Bizottság kérésére a Bíróság dönt e megállapodások vagy szerződések és e szerződés rendelkezéseinek összeegyeztethetőségéről.

105. cikk

Nem lehet e szerződés rendelkezéseire hivatkozni a tagállamok valamelyike, egy személy vagy egy vállalkozás által az e szerződés hatálybalépését megelőzően harmadik állammal, nemzetközi szervezettel vagy egy harmadik állam valamely állampolgárával megkötött megállapodások vagy szerződések végrehajtásának megakadályozása érdekében, amennyiben e megállapodásokról, illetve szerződésekről a Bizottságot legkésőbb e szerződés hatálybalépése után harminc nappal tájékoztatták.

Az e szerződés aláírása és hatálybalépése közötti időszakban valamely személy vagy vállalkozás által harmadik állammal, nemzetközi szervezettel vagy egy harmadik állam állampolgárával megkötött megállapodásokra vagy szerződésekre azonban nem lehet e szerződéssel szemben hivatkozni, ha a Bíróságnak a Bizottság kérelmére adott véleménye szerint a felek valamelyikének részéről a megállapodás, illetve szerződés megkötésének egyik döntő indoka az volt, hogy e szerződés rendelkezéseit kijátsszák.

106. cikk

Azok a tagállamok, amelyek e szerződés hatálybalépése előtt kötöttek megállapodást az atomenergia területén való együttműködésről valamely harmadik állammal, kötelesek a Bizottsággal közösen tárgyalásokat folytatni ezzel a harmadik állammal annak érdekében, hogy az ilyen megállapodásból eredő jogokat és kötelezettségeket a lehetőségekhez mérten a Közösség vegye át.

A tárgyalások eredményeként létrejövő minden új megállapodáshoz szükség van a fent említett megállapodásokat aláíró tagállam vagy tagállamok hozzájárulására és a Tanács minősített többséggel megadott jóváhagyására.

HARMADIK CÍM

Intézményi rendelkezések

I. FEJEZET

A közösség intézményei

I. szakasz

A Közgyűlés

107. cikk

A Közgyűlés, amely a Közösségben egyesült államok népeinek képviselőiből áll, az e szerződésben ráruházott tanácsadói és felügyeleti hatásköröket gyakorolja.

108. cikk

(1) A Közgyűlés az egyes tagállamok parlamentjei által saját tagjaik közül az érintett állam által meghatározott eljárásnak megfelelően kijelölt küldöttekből áll.

(2) A küldöttek száma a következő:

Belgium.....	14
Németország	36
Franciaország	36
Olaszország.....	36
Luxemburg.....	6
Hollandia.....	14

(3) A Közgyűlés javaslatokat dolgoz ki a közvetlen és általános választójog alapján valamennyi tagállamban egységes eljárás szerint tartandó választásokra vonatkozóan. A Tanács egyhangúlag megfelelő rendelkezéseket fogad el, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.

109. cikk

A Közgyűlés évente egy ülésszakot tart. Minden október harmadik keddjén külön összehívás nélkül ül össze.

A Közgyűlés a tagjai többségének kérelmére, valamint a Tanács vagy a Bizottság kérelmére rendkívüli ülésszakot tarthat.

110. cikk

A Közgyűlés a tagjai közül megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

A Bizottság tagjai bármely ülésen részt vehetnek, és kérésükre a Bizottság nevében bármikor felszólalhatnak.

A Bizottság szóban vagy írásban válaszol a Közgyűlés vagy annak tagjai által hozzá intézett kérdésekre.

A Tanács az eljárási szabályzatában megállapított feltételeknek megfelelően szólalhat fel a Közgyűlésben.

111. cikk

Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a Közgyűlés a leadott szavazatok abszolút többségével határoz.

A határozatképesség feltételeit az eljárási szabályzat határozza meg.

112. cikk

A Közgyűlés tagjai szavazatainak többségével elfogadja eljárási szabályzatát.

A Közgyűlés üléseinek jegyzőkönyveit az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően kell közzétenni.

113. cikk

A Közgyűlés nyilvános ülésen megvitatja a Bizottság által hozzá benyújtott éves általános jelentést.

114. cikk

A Közgyűlés, ha a Bizottság tevékenysége miatt bizalmatlansági indítványt terjesztenek elé, arról legkorábban az indítvány betérjesztése után három nappal, nyílt szavazással határoz.

Ha a bizalmatlansági indítványt a leadott szavazatok kétharmadával és a Közgyűlés tagjainak többségével elfogadják, a Bizottság tagjainak testületileg le kell mondaniuk. A folyamatban lévő ügyeket utódaiknak a 127. cikknek megfelelő kinevezéséig továbbra is ellátják.

II. szakasz

A Tanács

115. cikk

A Tanács az e szerződésben megállapított feltételek szerint gyakorolja hatásköreit és döntéshozatali jogköreit.

A hatáskörébe tartozó minden intézkedést megtesz a tagállamok és a Közösség tevékenységeinek összehangolása érdekében.

116. cikk

A Tanács a tagállamok képviselőiből áll. A Tanácsba minden kormány egy-egy tagját delegálja.

A Tanácsban az elnökséget hat hónapos időtartamon át a tagállamok töltik be a tagállamok betűrend szerinti sorrendjében.

117. cikk

A Tanácsot saját kezdeményezésére, illetve a Tanács valamely tagja vagy a Bizottság kérésére a Tanács elnöke hívja össze.

118. cikk

(1) Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a Tanács tagjainak többségével jár el.

(2) Amennyiben a Tanács határozatához minősített többség szükséges, tagjainak szavazatait a következőképpen kell súlyozni:

Belgium.....	2
Németország	4
Franciaország	4
Olaszország.....	4
Luxemburg.....	1
Hollandia.....	2

A Tanács jogi aktusainak elfogadásához szükséges szavazatok legkisebb száma:

- ha ezeket e szerződés értelmében a Bizottság javaslata alapján kell elfogadni, tizenkét igen szavazat;
- minden más esetben legalább négy tag által leadott tizenkét igen szavazat.

(3) A jelenlévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza a Tanács egyhangúságot igénylő jogi aktusai elfogadásának.

119. cikk

Ha e szerződés értelmében a Tanács a Bizottság javaslata alapján jár el, a javaslatot csak egyhangúlag módosíthatja.

Amíg a Tanács nem határozott, a Bizottság eredeti javaslatát módosíthatja, különösen ha a javaslatról a Közgyűléssel konzultáltak.

120. cikk

Szavazás esetén a Tanács bármely tagja legfeljebb még egy másik tag képviselőjeként is eljárhat.

121. cikk

A Tanács elfogadja eljárási szabályzatát.

Az eljárási szabályzat előírhatja egy, a tagállamok képviselőiből álló bizottság létrehozását. E bizottság feladatait és hatáskörét a Tanács határozza meg.

122. cikk

A Tanács felkérheti a Bizottságot, hogy végezze el a Tanács által a közös célkitűzések eléréséhez szükségesnek tartott vizsgálatokat, és terjesszen be hozzá megfelelő javaslatokat.

123. cikk

A Tanács minősített többséggel meghatározza a Bizottság elnökének és tagjainak, valamint a Bíróság elnökének, bírójának, főtanácsnokainak és hivatalvezetőjének illetményét, juttatásait és nyugdíját. Szintén minősített többséggel határoz meg minden egyéb, javadalmazás helyett fizetendő juttatást.

III. szakasz

A Bizottság

124. cikk

A Közösségen belül az atomenergia alkalmazásának fejlesztése érdekében a Bizottság:

- gondoskodik e szerződés rendelkezéseinek és az e szerződés alapján az intézmények által hozott rendelkezéseknek alkalmazásáról;
- ajánlásokat fogalmaz meg vagy véleményt ad az e szerződésben meghatározott területeken, ha a szerződés kifejezetten előírja vagy ő maga szükségesnek tartja;
- az e szerződésben előírt módon saját döntéshozatali hatáskörrel rendelkezik, és részt vesz a Tanács és a Közgyűlés jogi aktusainak kialakításában;
- gyakorolja a Tanács által a Tanács rendelkezéseinek végrehajtása céljából ráruházott hatásköröket.

125. cikk

A Bizottság évente, legkésőbb a Közgyűlés ülészakájának megnyitása előtt egy hónappal általános jelentést tesz közzé a Közösség tevékenységéről.

126. cikk

(1) A Bizottság öt különböző állampolgárságú tagból áll, akiket e szerződés különleges céljára tekintettel, általános alkalmasságuk alapján választanak ki, és akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség.

A Bizottság tagjainak számát a Tanács egyhangúlag megváltoztathatja.

A Bizottságnak kizárólag a tagállamok állampolgárai lehetnek a tagjai.

(2) A Bizottság tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és a Közösség általános érdekében járnak el.

Feladataik ellátása során nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat kormányoktól vagy más szervektől. Tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől. Valamennyi tagállam vállalja, hogy tiszteletben tartja ezt az elvet és nem kíséri meg a Bizottság tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

A Bizottság tagjai hivatali idejük alatt nem folytathatnak semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban. E kötelezettségek megsértése esetén a Bíróság a Tanács vagy a Bizottság kérelmére az érintett tagot, a körülményektől függően, a 129. cikknek megfelelően felmentheti, vagy megvonhatja tőle nyugdíjjogosultságát vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatásokhoz való jogát.

127. cikk

A Bizottság tagjait a tagállamok kormányai közös megegyezéssel nevezik ki.

Megbízatásuk négy évre szól. A megbízatás megújítható.

128. cikk

A Bizottság tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.

A távozó tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére új tagot neveznek ki. A Tanács egyhangúlag úgy is határozhat, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.

A 129. cikk rendelkezései szerinti felmentés esetét kivéve, a Bizottság tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki.

129. cikk

Ha a Bizottság valamely tagja már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság a Tanács vagy a Bizottság kérelmére felmentheti hivatalából.

Ebben az esetben a Tanács egyhangú határozattal átmeneti intézkedésként a tag megbízatását felfüggesztheti és a Bíróság döntésétől függően intézkedhet hivatalának betöltéséről.

A Bíróság a tagot a Tanács vagy a Bizottság kérelmére átmenetileg hivatalából felfüggesztheti.

130. cikk

A Bizottság elnökét és alelnökét, a Bizottság tagjainak kinevezésére megállapított eljárásnak megfelelően, a Bizottság tagjai közül kell kinevezni két éves időtartamra. Megbízatusuk megújítható.

Az ilyen kinevezések előtt konzultálni kell a Bizottsággal, kivéve azt az esetet, amikor a Bizottság egészének megszűnik a megbízatása.

Az elnök vagy az alelnök lemondása, felmentése vagy halála esetén hivatali idejük fennmaradó részére az első bekezdésben foglalt rendelkezéseknek megfelelően új elnököt, illetve új alelnököt kell kinevezni.

131. cikk

A Tanács és a Bizottság konzultálnak egymással és közös megegyezéssel meghatározzák együttműködésük módját.

A Bizottság eljárási szabályzatot fogad el annak biztosítása érdekében, hogy ő maga és szervezeti egységei e szerződés rendelkezéseinek megfelelően működjenek. A Bizottság gondoskodik ennek a szabályzatnak a közzétételéről.

132. cikk

A Bizottság a 126. cikkben előírt számú tagjainak többségével jár el.

A Bizottság csak akkor ülésezhet érvényesen, ha az eljárási szabályzatban meghatározott számú tag jelen van.

133. cikk

A Tanács egyhangú határozattal hozzájárulhat, hogy valamely tagállam kormánya a Bizottság mellé egy megfelelően kvalifikált képviselőt akkreditáljon az állandó összekötő feladatok ellátására.

134. cikk

(1) A Bizottság mellett létrejön a Tudományos és Műszaki Bizottság, amely tanácsadói jogkörrel rendelkezik.

Az e szerződésben meghatározott esetekben konzultálni kell a bizottsággal. A Bizottság minden olyan esetben konzultálhat a bizottsággal, amikor azt indokoltnak tartja.

(2) A bizottság húsz tagból áll, akiket a Bizottsággal folytatott konzultációt követően a Tanács nevez ki.

A bizottság tagjait személyükben nevezik ki öt évre. Megbízatusuk megújítható. A bizottság tagjai nem utasíthatók.

A Tudományos és Műszaki Bizottság tagjai közül évente megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

135. cikk

Feladatai ellátása érdekében a Bizottság bármikor konzultációt folytathat, és tanácsadó bizottságokat hozhat létre.

IV. szakasz

A Bíróság

136. cikk

A Bíróság biztosítja a jog tiszteletben tartását e szerződés értelmezése és alkalmazása során.

137. cikk

A Bíróság hét bíróból áll.

A Bíróság teljes ülésben jár el. Egyes előkészítő vizsgálatok elvégzésére vagy meghatározott fajtájú ügyek eldöntésére azonban három vagy öt bíróból álló tanácsokat hozhat létre az e célból elfogadott szabályoknak megfelelően.

A Bíróság minden olyan esetben teljes ülésben jár el, amikor egy tagállam vagy a Közösség valamely intézményének keresete alapján jár el, illetve ha 150. cikk alapján hozzá benyújtott kérdésben előzetes döntést kell hoznia.

A Bíróság kérelmére a Tanács egyhangúlag megnövelheti a bírák számát, és elvégezheti e cikk második és harmadik bekezdésének, valamint a 139. cikk második bekezdésének szükséges kiigazításait.

138. cikk

A Bíróságot két főtanácsnok segíti.

A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő a Bíróság előtt folyó ügyekre vonatkozóan annak érdekében, hogy segítse a Bíróságot a 136. cikkben meghatározott feladatának ellátásában.

A Bíróság kérelmére a Tanács egyhangúlag megnövelheti a főtanácsnokok számát, és elvégezheti a 139. cikk harmadik bekezdésének szükséges kiigazításait.

139. cikk

A bírákat és főtanácsnokokat olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik megfelelnek az országukban a legfelsőbb bírói tisztségekbe történő kinevezéshez szükséges feltételeknek, vagy akik elismert szakértelemmel rendelkező jogtudósok; a bírákat és a főtanácsnokokat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki.

Három évente a bírói kar részleges megújítására kerül sor. Ez felváltva három, illetve négy bírót érint. Azt a három bírót, akiknek a megbízatása az első három év végén jár le, sorsolással kell kiválasztani.

Három évente a főtanácsnoki kar részleges megújítására kerül sor. Azt a főtanácsnokot, akinek a megbízatása az első három év végén jár le, sorsolással kell kiválasztani.

A távozó bírák és főtanácsnokok újra kinevezhetők.

A Bíróság elnökét a bírák maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

140. cikk

A Bíróság kinevezi hivatalvezetőjét, és meghatározza a tevékenységére vonatkozó szabályokat.

141. cikk

Ha a Bizottság megítélése szerint egy tagállam az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett államnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére.

Ha az érintett állam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, a Bizottság a Bírósághoz fordulhat.

142. cikk

Bármely tagállam a Bírósághoz fordulhat, ha megítélése szerint egy másik tagállam az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette.

Mielőtt egy tagállam keresetet nyújt be egy másik tagállam ellen az e szerződésből eredő valamely kötelezettség állítólagos megsértése miatt, az ügyet a Bizottság elé kell terjesztenie.

A Bizottság indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett államoknak lehetőséget biztosított arra, hogy kontradiktórius eljárás keretében szóban és írásban nyilatkozzanak.

Ha a Bizottság az ügy előterjesztésétől számított három hónapon belül nem ad véleményt, a vélemény hiányától függetlenül az ügyben a Bírósághoz lehet fordulni.

143. cikk

Ha a Bíróság megállapítja, hogy egy tagállam nem teljesítette az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét, az adott államnak meg kell tennie a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

144. cikk

A Bíróság teljes mérlegelési joggal rendelkezik:

- a) a 12. cikk alapján indított keresetek esetén a licenciák vagy allicenciák megadására vonatkozóan a Bizottság által rögzített feltételek;
- b) a személyek vagy vállalkozások részéről a Bizottság által a 83. cikk alapján rájuk kiszabott szankciók ellen indított keresetek tekintetében.

145. cikk

Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely személy vagy vállalkozás e szerződést oly módon sértette meg, hogy arra a 83. cikk rendelkezései nem alkalmazhatók, felhívja az adott személy vagy vállalkozás fölött joghatósággal bíró tagállamot arra, hogy a nemzeti jogának megfelelően gondoskodjon a jogsértéssel szemben szankció alkalmazásáról.

Ha az érintett tagállam a Bizottság által előírt határidőn belül nem tesz eleget ennek a kérésnek, a Bizottság a Bíróságtól kérheti az érintett személy, illetve az érintett vállalkozás által elkövetett jogsértés megállapítását.

146. cikk

A Bíróság megvizsgálja a Tanács, illetve a Bizottság jogi aktusainak jogszerűségét, kivéve az ajánlásokat és véleményeket. E célból a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az olyan keresetek tekintetében, amelyeket valamely tagállam, a Tanács vagy a Bizottság nyújt be hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, e szerződés vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt.

Bármely természetes vagy jogi személy azonos feltételek mellett indíthat eljárást a neki címzett határozat vagy az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként vagy egy másik személyhez címzett határozatként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti.

Az e cikkben szabályozott eljárásokat, az esettől függően, az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.

147. cikk

Ha a kereset megalapozott, a Bíróság a megtámadott jogi aktust semmisnek nyilvánítja.

Rendeletek esetében, ha a Bíróság szükségesnek ítéli, megjelöli a semmisnek nyilvánított rendeletnek azokat a joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.

148. cikk

Ha a Közgyűlés, a Tanács vagy a Bizottság e szerződést megsértve elmulasztja a döntéshozatalt, a tagállamok és a Közösség többi intézménye keresettel fordulhatnak a Bírósághoz a jogsértés megállapítása iránt.

A kereset csak akkor megengedhető, ha az érintett intézményt előzetesen felkérték, hogy járjon el. Ha a felkéréstől számított két hónapon belül az érintett intézmény nem foglal állást, a keresetet további két hónapon belül lehet megindítani.

Bármely természetes vagy jogi személy az előző bekezdésekben foglalt feltételek mellett panasszal fordulhat a Bírósághoz, ha a Közösség valamely intézménye elmulasztott valamely neki címzendő jogi aktust — az ajánlások és vélemények kivételével — meghozni.

149. cikk

Az az intézmény, amelynek aktusait a Bíróság semmisnek nyilvánította, vagy amelyek mulasztását a Bíróság e szerződéssel ellentétesnek nyilvánította, köteles megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

Ez a kötelezettség nem érinti azokat a kötelezettségeket, amelyek a 188. cikk második bekezdésének alkalmazásából származhatnak.

150. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

- a) e szerződés értelmezése;
- b) a közösségi intézmények jogi aktusainak érvényessége és értelmezése;
- c) a Tanács jogi aktusa által létrehozott szervek alapokmányának értelmezése, ha az alapokmány másként nem rendelkezik.

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti a Bíróságot, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles a Bírósághoz fordulni.

151. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik a 188. cikk második bekezdésében említett kártérítési vitákban.

152. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik a Közösség és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyben a személyzeti szabályzatban vagy az alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett.

153. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Közösség által vagy nevében kötött közjogi vagy magánjogi szerződésekben foglalt választottbíróági kikötés alapján határozatot hozzon.

154. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik a tagállamok között felmerülő, az e szerződés tárgyával összefüggő vitás ügyekben, ha az ilyen ügyeket a felek egy külön megállapodás alapján elé terjesztik.

155. cikk

Az olyan vitás ügyeket, amelyekben a Közösség az egyik fél, nem lehet erre hivatkozva kizárni a tagállamok bíróságainak hatásköréből, kivéve ha ezt a hatáskört e szerződés a Bíróságra ruházza.

156. cikk

A 146. cikk harmadik bekezdésében megállapított határidő lejárta ellenére a Tanács vagy a Bizottság rendeletére vonatkozó jogvitában bármelyik fél hivatkozhat a 146. cikk első bekezdésében meghatározott indokokra annak érdekében, hogy kérje a Bíróságtól a rendelet alkalmazhatatlanságának megállapítását.

157. cikk

Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a Bírósághoz benyújtott kereseteknek nincs halasztó hatályuk. A Bíróság azonban elrendelheti a megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, ha a körülmények alapján azt szükségesnek tartja.

158. cikk

A Bíróság az elé terjesztett ügyekben bármely szükséges ideiglenes intézkedést elrendelhet.

159. cikk

A Bíróság ítéletei a 164. cikkben megállapított feltételek szerint végrehajthatók.

160. cikk

A Bíróság alapokmányát külön jegyzőkönyv állapítja meg.

A Bíróság elfogadja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács egyhangú jóváhagyása szükséges.

II. FEJEZET

Több intézményre vonatkozó közös rendelkezések

161. cikk

Feladatai ellátása érdekében a Tanács, illetve a Bizottság e szerződés rendelkezéseinek megfelelően rendeleteket alkot és irányelveket bocsát ki, határozatokat hoz, ajánlásokat tesz vagy véleményt ad.

A rendelet általános hatállyal bír. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.

A határozat teljes egészében kötelező azokra nézve, akiket címzettként megjelöl.

Az ajánlások és a vélemények nem kötelezőek.

162. cikk

A Tanács vagy a Bizottság által elfogadott rendeleteknek, irányelveknek és határozatoknak indokolást kell tartalmazniuk, és azokban utalni kell minden olyan javaslatra vagy véleményre, amelyet e szerződés értelmében be kell szerezni.

163. cikk

A rendeleteket a Közösség Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni. Ezek a bennük megjelölt napon, illetve ennek hiányában a kihirdetésüket követő huszadik napon lépnek hatályba.

Az irányelvekről és a határozatokról értesíteni kell a címzettjeiket, és azok az értesítéssel lépnek hatályba.

164. cikk

A végrehajtásra annak az államnak a hatályos polgári eljárási szabályai vonatkoznak, amelynek területén a végrehajtásra sor kerül. A határozatot végrehajtási záradékkal az a nemzeti hatóság látja el — az okirat valódiságának vizsgálatán kívül minden más ellenőrzést mellőzve —, amelyet az egyes tagállamok kormányai erre a célra kijelölnek, és amelyről a Bizottságot, a Bíróságot, valamint a 18. cikk szerint létrehozott Választottbírósági Bizottságot tájékoztatják.

Ha ezeknek az alaki követelményeknek az érintett fél kérelmére eleget tettek, a fél a nemzeti jognak megfelelően közvetlenül az illetékes hatóságtól kérheti a végrehajtást.

A végrehajtást csak a Bíróság határozata alapján lehet felfüggeszteni. A végrehajtási eljárás szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében azonban a nemzeti igazságszolgáltatási szervek rendelkeznek hatáskörrel.

III. FEJEZET

Gazdasági és szociális bizottság

165. cikk

Létrejön a tanácsadói jogkörrel rendelkező Gazdasági és Szociális Bizottság.

A bizottság a gazdasági és társadalmi élet különböző csoportjainak képviselőiből áll.

166. cikk

A bizottság tagjainak száma a következő:

Belgium.....	12
Németország	24
Franciaország	24
Olaszország.....	24
Luxemburg.....	5
Hollandia.....	12

A bizottság tagjait a Tanács egyhangú határozattal négy évre nevezi ki. Megbízatásuk megújítható.

A bizottság tagjait személyükben kell kinevezni és nem utasíthatók.

167. cikk

(1) A bizottság tagjainak kinevezéséhez valamennyi tagállam egy listát bocsát a Tanács rendelkezésére, amely kétszer annyi jelöltet tartalmaz, mint amennyi hely az állampolgárait megilleti.

A bizottság összetételénél figyelembe kell venni annak szükségességét, hogy a gazdasági és társadalmi élet különböző csoportjainak megfelelő képviselete biztosított legyen.

(2) A Tanács konzultál a Bizottsággal. A Tanács kikérheti a gazdasági és társadalmi életnek a Közösség tevékenységében érdekelt különböző ágazatait képviselő európai szervezetek véleményét.

168. cikk

A bizottság a tagjai közül kétéves időtartamra megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát, és jóváhagyásra benyújtja a Tanácsnak, amely egyhangúlag határoz.

A bizottságot a Tanács vagy a Bizottság kérésére a bizottság elnöke hívja össze.

169. cikk

A bizottság szakosított részlegekre osztható.

Ezek a szakosított részlegek a bizottság általános hatáskörének keretén belül működnek. A szakosított részlegekkel a bizottságtól függetlenül nem lehet konzultálni.

A bizottságon belül albizottságokat is létre lehet hozni, amelyek meghatározott kérdésekben vagy meghatározott területeken a bizottságnak megvitatás céljából benyújtandó véleménytervezeteket készítenek.

Az eljárási szabályzat meghatározza a szakosított részlegek és az albizottságok összeállításának módját és a hatáskörüket.

170. cikk

Az e szerződésben meghatározott esetekben a Tanácsnak vagy a Bizottságnak konzultálnia kell a Gazdasági és Szociális Bizottsággal. Ezek az intézmények minden olyan esetben konzultálhatnak a bizottsággal, amikor azt indokoltnak tartják.

Ha a Tanács vagy a Bizottság szükségesnek tartja, a bizottság számára véleményének benyújtására határidőt tűzhet ki, amely az erről szóló értesítésnek az elnök általi kézhezvételétől számított legalább tíz nap. A határidő lejártát követően a vélemény hiánya nem képezheti akadályát a további eljárásnak.

A bizottság és a megfelelő szakosított részleg véleményét a tanácskozásokról készült összefoglalóval együtt meg kell küldeni a Tanácsnak és a Bizottságnak.

NEGYPEDIK CÍM

Pénzügyi rendelkezések

171. cikk

(1) A Közösség valamennyi bevételi és kiadási tételét — kivéve az Ügynökségre vagy a közös vállalkozásokra vonatkozó tételeket — elő kell irányozni az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan, és ezeket a bevételeket és kiadásokat fel kell tüntetni működési költségvetésben, vagy a kutatási és beruházási költségvetésben.

Az egyes költségvetések bevételeinek és kiadásainak egyensúlyban kell lenniük.

(2) Az üzleti elvek szerint működő Ügynökség bevételeinek és kiadásainak egy külön előirányzatban kell szerepelniük a költségvetésben.

E bevételek és kiadások tervezésének, teljesítésének és ellenőrzésének módjait az Ügynökség alapszabályának figyelembevételével a 183. cikk szerinti megállapított költségvetési rendeletben kell megállapítani.

(3) Az előirányzott bevételeket és kiadásokat a közös vállalkozások működési számláival és mérlegeivel együtt, összhangban e vállalkozások alapszabályával, minden pénzügyi évre vonatkozóan be kell nyújtani a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Közgyűlésnek.

172. cikk

(1) A működési költségvetési bevételeknek tartalmazniuk kell, az egyéb bevételeket nem érintve, a tagállamok pénzügyi hozzájárulását a következő kulcsok szerint:

Belgium.....	7.9
Németország	28
Franciaország	28
Olaszország.....	28
Luxemburg.....	0.2
Hollandia.....	7.9

(2) A kutatási és beruházási költségvetés bevételeinek tartalmazniuk kell, az egyéb bevételeket nem érintve, a tagállamok pénzügyi hozzájárulását a következő kulcsok szerint:

Belgium.....	9.9
Németország	30
Franciaország	30
Olaszország.....	23
Luxemburg.....	0.2
Hollandia.....	6.9

(3) A hozzájárulási kulcsokat a Tanács egyhangúlag módosíthatja.

(4) A kutatások vagy beruházások finanszírozására szánt kölcsönöket a Tanács által a 177. cikk (5) bekezdésében meghatározottak szerint megállapított feltételekkel lehet felvenni.

A Közösség valamely tagállam tőkepiacáról csak a belföldi kibocsátásokra vonatkozó jogi rendelkezéseknek megfelelően, illetve ilyen rendelkezések hiányában csak azt követően vehet fel kölcsönt, hogy a Bizottság és az érintett tagállam tárgyaltak egymással és megállapodtak a tervezett kölcsönről.

Az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai csak akkor tagadhatják meg hozzájárulásukat, ha az adott állam tőkepiacán komoly zavaroktól lehet tartani.

173. cikk

A tagállamoknak a 172. cikkben előírt pénzügyi hozzájárulása egészben vagy részben helyettesíthető a Közösség által a tagállamokban beszedett járulékokból származó bevételekkel.

Ebből a célból a Bizottság javaslatokat nyújt be a Tanácsnak az ilyen járulékok becslésére, azok mértékének meghatározási módszerére és beszedésének módjára.

A Tanács, miután e javaslatokról konzultált a Közgyűléssel, egyhangúlag megállapíthatja azokat a megfelelő rendelkezéseket, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.

174. cikk

(1) A működési költségvetésben feltüntetett kiadások különösen a következőket tartalmazza:

- a) igazgatási költségek,
- b) az ellenőrzésre és egészségvédelemre fordított kiadások.

(2) A kutatási és beruházási költségvetésben feltüntetett kiadások különösen a következőket tartalmazzák:

- a) a közösségi kutatási program végrehajtására fordított költségek,
- b) az Ügynökség tőkéjéhez és beruházási kiadásaihoz való hozzájárulások,
- c) a képzési intézmények felszerelésére fordított kiadások,
- d) a közös vállalkozásokban és meghatározott közös tevékenységekben való részvételhez kapcsolódó kiadások.

175. cikk

A 183. cikk alapján elfogadott rendelet eltérő rendelkezése hiányában a működési költségvetésben feltüntetett kiadásokat egy pénzügyi évre hagyják jóvá.

A 183. cikk alapján megállapítandó feltételeknek megfelelően, a pénzügyi év végén el nem költött előirányzatok — a személyi kiadások előirányzatainak kivételével — csak a következő pénzügyi évre vihetők át.

A kiadási előirányzatokat különböző fejezetek alá kell sorolni, ezeken belül a kiadásokat természetük és rendeltetésük szerint csoportosítva, illetve szükség esetén a 183. cikk értelmében elfogadott rendeletnek megfelelően tovább részletezve.

A Közgyűlés, a Tanács, a Bizottság és a Bíróság kiadásai — az egyes közös kiadásokra vonatkozó külön rendelkezések sérelme nélkül — a költségvetésben önálló részeket képeznek.

176. cikk

(1) A kiadásokat érintő és e szerződés szerint a Tanács egyhangú jóváhagyását igénylő programokból, illetve határozatokból adódó korlátokra is figyelemmel, a kutatási és beruházási kiadások a következőket foglalják magukban:

- a) kötelezettségvállalási előirányzatok olyan részkiadások fedezésére, amelyek egy elkülönített egységet képeznek és összefüggő egészet alkotnak;
- b) olyan kifizetési előirányzatok, amelyek az a) pont szerint vállalt kötelezettségek fedezésére évente fordítható kiadások felső határát jelentik.

(2) A kötelezettségek és kifizetések esedékességének ütemezését mellékelni kell a Bizottság által javasolt megfelelő költségvetési tervezethez.

(3) A kutatási és beruházási előirányzatokat különböző fejezetek alá kell sorolni, ezeken belül a kiadásokat természetük és rendeltetésük szerint csoportosítva, illetve szükség esetén a 183. cikk értelmében elfogadott rendeletnek megfelelően tovább részletezve.

(4) Ha a Tanács eltérően nem határoz, a fel nem használt kifizetési előirányzatokat a Bizottság határozata alapján a következő pénzügyi évre kell átvinni.

177. cikk

(1) A pénzügyi év január 1-jétől december 31-éig tart.

(2) A Közösség valamennyi intézménye megtervezi igazgatási kiadásait. A Bizottság ezeket a javaslatokat előzetes működési költségvetési tervezetbe foglalja. Ehhez csatolja véleményét, amely eltérő javaslatokat is tartalmazhat. A Bizottság előzetes kutatási és beruházási költségvetési tervezetet is készít.

A Bizottságnak az előzetes költségvetési tervezeteket legkésőbb az adott pénzügyi évet megelőző év szeptember 30-áig a Tanács elé kell terjesztenie.

A Tanács konzultál a Bizottsággal és — amennyiben indokolt — a többi érintett intézménnyel minden olyan esetben, amikor el kíván térni az előzetes költségvetési tervezetektől.

(3) A Tanács minősített többséggel megállapítja a költségvetési tervezeteket, és azokat megküldi a Közgyűlésnek.

A költségvetési tervezeteket legkésőbb az adott pénzügyi évet megelőző év október 31-éig a Közgyűlés elé kell terjeszteni.

A Közgyűlés jogosult a költségvetési tervezetek módosítását javasolni a Tanácsnak.

(4) Ha a Közgyűlés a költségvetési tervezeteket az előterjesztésétől számított egy hónapon belül jóváhagyja, vagy véleményét nem továbbítja a Tanácsnak, a költségvetési tervezeteket véglegesen elfogadottnak kell tekinteni.

Ha e határidőn belül a Közgyűlés módosításokat javasol, az így módosított költségvetési tervezeteket megküldi a Tanácsnak. A Tanács a költségvetési tervezeteket megtárgyalja a Bizottsággal és — amennyiben indokolt — a többi érintett intézménnyel, és ezt követően minősített többséggel véglegesen elfogadja a költségvetéseket, figyelembe véve a kiadásokat érintő és e szerződés szerint a Tanács egyhangú jóváhagyását igénylő programokból, illetve határozatokból adódó korlátokat is.

(5) A kutatási és beruházási költségvetés elfogadásakor a Tanács tagjainak szavazatait a következőképpen kell súlyozni:

Belgium.....	9
Németország	30
Franciaország	30
Olaszország.....	23
Luxemburg.....	1
Hollandia.....	7

A Tanács jogi aktusainak elfogadásához legalább 67 igen szavazat szükséges.

178. cikk

Ha egy pénzügyi év kezdetén a működési költségvetést még nem szavazták meg, a 183. cikk értelmében elfogadott rendeletnek megfelelően a költségvetés bármely fejezetének vagy egyéb részének tekintetében havonta az előző pénzügyi év költségvetési előirányzatainak legfeljebb egytizenketted részét kitevő összeget lehet elkölteni; ez a szabályozás azonban nem járhat azzal, hogy a kidolgozás alatt álló költségvetési tervezetben előírt előirányzatok egytizenketted részét meghaladó tételek álljanak a Bizottság rendelkezésére.

Ha egy pénzügyi év kezdetén a kutatási és beruházási költségvetést még nem szavazták meg, a 183. cikk értelmében elfogadott rendeletnek megfelelően a költségvetés bármely fejezetének vagy egyéb részének tekintetében havonta a már jóváhagyott kötelezettségvállalási előirányzatokra vonatkozó kifizetések esedékességének ütemezése szerinti éves előirányzott összeg egytizenketted részét kitevő összeget lehet elkölteni.

Feltéve hogy az első és második bekezdésben meghatározott egyéb feltételek teljesülnek, a Tanács — a kiadásokat érintő és e szerződés szerint a Tanács egyhangú jóváhagyását igénylő programokból, illetve határozatokból adódó korlátokra is figyelemmel — minősített többséggel engedélyezheti az egytizenketted részen felüli kiadásokat.

A tagállamok, átmeneti jelleggel és az előző pénzügyi évre vonatkozóan megállapított kulcsok szerint, minden hónapban befizetik az e cikk alkalmazásához szükséges összegeket.

179. cikk

A Bizottság a költségvetést a 183. cikk értelmében elfogadott rendelet rendelkezéseinek megfelelően, saját felelősségére és az előirányzatok keretein belül hajtja végre.

A költségvetési rendelet valamennyi intézmény számára megállapítja a saját kiadásaik végrehajtásában betöltött szerepükre vonatkozó részletes szabályokat.

A költségvetéseken belül a Bizottság — a 183. cikk értelmében elfogadott rendeletben megállapított kereten belül és feltételek mellett — előirányzatokat csoportosíthat át egyik fejezetből a másikba vagy egyik alfejezetből a másikba.

180. cikk

Az egyes költségvetésekben szereplő összes bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolást egy ellenőrző bizottság vizsgálja meg; az ellenőrző bizottság olyan pénzügyi ellenőrökből áll, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, az elnöki tisztet pedig e pénzügyi ellenőrök egyike tölti be. A Tanács egyhangúlag meghatározza a pénzügyi ellenőrök számát. A pénzügyi ellenőröket és az Ellenőrző Bizottság elnökét a Tanács egyhangú határozattal, ötéves időtartamra nevezi ki. Javadalmazásukat a Tanács határozza meg minősített többséggel.

A nyilvántartások alapján és szükség esetén a helyszínen elvégzett ellenőrzés célja a bevételek és kiadások jogszerűségének és szabályszerűségének, valamint a pénzgazdálkodás hatékonyságának és eredményességének megállapítása. Az Ellenőrző Bizottság minden egyes pénzügyi év lezárását követően jelentést készít, amelyet tagjainak többségével fogad el.

A Bizottság évente benyújtja a Tanácsnak és a Közgyűlésnek az előző pénzügyi év egyes költségvetéseinek végrehajtására vonatkozó elszámolásokat az ellenőrző bizottság jelentésével együtt. A Bizottság továbbá megküldi számukra a Közösség eszközeit és forrásait tartalmazó mérleget is.

A Tanács minősített többséggel mentesíti a Bizottságot a költségvetések végrehajtására vonatkozó felelősség alól. Határozatát közli a Közgyűléssel.

181. cikk

A 171. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt költségvetéseket és elszámolást a 183. cikk értelmében elfogadott pénzügyi rendeletek rendelkezéseinek megfelelően meghatározott elszámolási egységben kell elkészíteni.

A 172. cikkben előírt pénzügyi hozzájárulásukat a tagállamok saját nemzeti pénznemükben bocsátják a Közösség rendelkezésére.

E hozzájárulások rendelkezésre álló egyenlegeit a tagállamok kincstáraiban vagy az általuk kijelölt szervezeteknél kell letétbe helyezni. A letét ideje alatt ezek a pénzeszközök megőrzik az (1) bekezdésben említett elszámolási egységhez viszonyított, az elhelyezés napján érvényes paritásnak megfelelő értéket.

Az egyenlegeket a Bizottság és az érintett tagállam közötti megállapodás feltételei szerint lehet befektetni.

182. cikk

(1) A Bizottság az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai értesítésének kötelezettsége mellett átválthatja a tagállamok egyikének pénznemére egy másik tagállam pénznemében lévő eszközeit olyan mértékben, amilyen mértékben ez az e szerződésben foglalt célokra történő felhasználásukhoz szükséges. A Bizottság lehetőség szerint elkerüli az ilyen átváltások alkalmazását, ha rendelkezik a szükséges pénznemben lévő készpénzzel vagy likvid eszközökkel.

(2) A Bizottság az egyes tagállamokkal az érintett állam által kijelölt hatóság útján érintkezik. Pénzügyi műveletek végrehajtása során a Bizottság az adott tagállam jegybankját vagy az adott tagállam által felhatalmazott valamely más pénzügyi szervezetet veszi igénybe.

(3) A Közösség által harmadik országok pénznemében teljesítendő kifizetések tekintetében a Bizottság a költségvetés végleges elfogadását megelőzően egy előrejelzésül szolgáló programot nyújt be a Tanácsnak a különböző pénznemekben várható bevételekről és kiadásokról.

Ezt a programot a Tanácsnak minősített többséggel jóvá kell hagynia. A program a pénzügyi év folyamán ugyanennek az eljárásnak megfelelően módosítható.

(4) A harmadik országoknak a (3) bekezdésben előírt programhoz szükséges valutáját a tagállamok bocsátják a Bizottság rendelkezésére a 172. cikkben megállapított hozzájárulási kulcsoknak megfelelően. A Bizottság által harmadik országok pénznemeiben beszedett összegeket ugyanezen kulcsok szerint a tagállamokra kell átruházni.

(5) A Bizottság szabadon rendelkezhet azokkal a harmadik országok pénznemében lévő összegekkel, amelyek az ezen országokban felvett kölcsönökből származnak.

(6) A Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag úgy határozhat, hogy az előző bekezdésekben előírt devizaforgalmi szabályokat teljesen vagy részben az Ügynökségre és a közös vállalkozásokra is alkalmazni kell, és adott esetben e szabályokat azok működési követelményeihez igazíthatja.

183. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag:

- a) költségvetési rendeletet alkot, amelyben meghatározza különösen a költségvetések, köztük az Ügynökség költségvetésének elkészítésére és végrehajtására, valamint az elszámolások végzésére és ellenőrzésére vonatkozó eljárást;
- b) meghatározza a tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak a Bizottság rendelkezésére bocsátására vonatkozó részletes szabályokat és eljárást;
- c) szabályozza az engedélyezésre jogosult tisztviselők és számvitelért felelős tisztviselők felelősségét, valamint a felügyelet ellátásának megfelelő rendjét.

ÖTÖDIK CÍM

Általános rendelkezések

184. cikk

A Közösség jogi személy.

185. cikk

A Közösség valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhetsen és idegeníthetsen el, továbbá bíróság előtt eljárhat. E célból a Közösséget a Bizottság képviseli.

186. cikk

A Tanács a Bizottsággal együttműködve és a többi érintett intézménnyel folytatott konzultációt követően egyhangúlag megállapítja a Közösség tisztviselőinek személyzeti szabályzatát és a Közösség egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeket.

Miután e szerződés négy évig hatályban volt, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és a többi érintett intézménnyel folytatott konzultációt követően minősített többséggel módosíthatja a személyzeti szabályzatot és az alkalmazási feltételeket.

187. cikk

A Tanács által e szerződés rendelkezéseinek megfelelően megállapított kereteken belül és feltételek szerint a Bizottság a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges bármilyen információt megszerezhet és bármilyen ellenőrzést lefolytathat.

188. cikk

A Közösség szerződéses felelősségét az adott szerződésre alkalmazandó jog szabályozza.

Szerződésen kívüli felelősség esetén a Közösség a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat.

A Közösség alkalmazottainak a Közösséggel szembeni személyes felelősségét a személyzeti szabályzatukban vagy a rájuk vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések szabályozzák.

189. cikk

A Közösség intézményeinek székhelyét a tagállamok kormányai közös megegyezéssel határozzák meg.

190. cikk

A Közösség intézményeinek nyelvhasználatára vonatkozó szabályokat, a Bíróság eljárási szabályzatában foglalt rendelkezések sérelme nélkül, a Tanács határozza meg egyhangú határozattal.

191. cikk

A Közösséget a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek egy külön jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint.

192. cikk

A tagállamok az e szerződésből, illetve a Közösség intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket. A tagállamok elősegítik a Közösség feladatainak teljesítését.

A tagállamok tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti e szerződés célkitűzéseinek megvalósítását.

193. cikk

A tagállamok vállalják, hogy e szerződés értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó vitáikat kizárólag az e szerződésben előírt eljárások útján rendezik.

194. cikk

(1) A Közösség intézményeinek tagjai, a bizottságok tagjai, a Közösség tisztviselői és egyéb alkalmazottai, valamint minden más személy, aki a Közösség intézményeivel vagy létesítményeivel vagy a közös vállalkozásokkal fennálló közérdekű vagy magántermészetű kapcsolatán keresztül olyan tényekről, információkról, ismeretekről, dokumentumokról vagy tárgyakról szerez tudomást vagy azok a tudomására jutnak, amelyek a Közösség valamely tagállama vagy intézménye által megállapított rendelkezések szerint titokvédelmi szabályok alá tartoznak, kötelesek ezeket hivatali tevékenységük befejezése vagy e kapcsolatok megszűnése után is minden jogosulatlan személlyel, valamint a nyilvánossággal szemben titokban tartani.

E kötelezettség bármely megszegését valamennyi tagállam a titokvédelmi szabályait sértő olyan cselekedetként kezeli, amelyre mind az alkalmazandó anyagi jog, mind a joghatóság tekintetében az állam biztonsága elleni cselekményekre vagy a hivatali titok megsértésére vonatkozó jogszabályait kell alkalmazni. Az ilyen tagállam bármely érintett tagállam vagy a Bizottság indítványára büntetőeljárást indít az ilyen vétség valamennyi joghatósága alá tartozó elkövetőjével szemben.

(2) Valamennyi tagállam közli a Bizottsággal az e szerződés alkalmazási körébe tartozó információk, ismeretek, dokumentumok vagy tárgyak besorolására és titkosságára vonatkozóan a területén alkalmazandó rendelkezéseket.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy ezeket a rendelkezéseket közöljék a többi tagállammal.

A tagállamok megtesznek minden megfelelő intézkedést egy, a lehető legteljesebb mértékig egységes és átfogó titokvédelmi rendszer fokozatos bevezetésére.

E célból a Bizottság az érintett tagállamokkal folytatott konzultációt követően ajánlásokat tehet.

(3) A Közösség intézményeinek, azok létesítményeinek és a közös vállalkozásoknak az azon a területen hatályos titokvédelmi szabályokat kell alkalmazniuk, ahol székhelyük található.

(4) A Közösség valamely intézménye vagy egy tagállam által az e szerződésben szabályozott területen tevékenykedő személy részére adott bármely olyan felhatalmazást, amely az e szerződés alkalmazási körébe tartozó, a titokvédelmi szabályok hatálya alá eső tényekhez,

információkhoz, dokumentumokhoz vagy tárgyakhoz biztosít hozzáférést a többi intézmény és a tagállamok kötelesek tiszteletben tartani.

(5) E cikk rendelkezései nem akadályozzák a tagállamok valamelyike és egy harmadik állam vagy egy nemzetközi szervezet közötti megállapodásból eredő különös rendelkezések alkalmazását.

195. cikk

E szerződés alkalmazása során a Közösség intézményei, az Ügynökség és a közös vállalkozások kötelesek tiszteletben tartani a közrendi vagy közegészségügyi okokból megállapított nemzeti előírásokban az ércekhez, nyersanyagokhoz és különleges hasadóanyagokhoz történő hozzáférésre vonatkozóan meghatározott feltételeket.

196. cikk

E szerződés alkalmazásában, ha ez a szerződés másként nem rendelkezik:

- a) „személy”: minden olyan természetes személy, aki a tagállamok területén teljesen vagy részben az e szerződés vonatkozó fejezetében megjelölt területen tevékenykedik;
- b) „vállalkozás”: minden olyan vállalkozás vagy intézmény, amely a tagállamok területén teljes egészében vagy részben az e szerződés vonatkozó fejezetében meghatározott területen működik, függetlenül attól, hogy közjogi vagy magánjogi jogállással rendelkezik.

197. cikk

E szerződés az alkalmazásában:

1. „különleges hasadóanyagok”: plutónium-239; urán-233; 235-ös vagy 233-as uránizotóppal dúsított urán; minden olyan termék, amely a fent nevezett izotópok közül egyet vagy többet tartalmaz, valamint a Tanács által a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel meghatározott egyéb hasadóanyagok; a nyersanyagok azonban semmilyen esetben nem tartozhatnak a „különleges hasadóanyagok” közé;
2. „urán-235 vagy urán-233 izotóppal dúsított urán”: olyan urán, amely 235-ös vagy 233-as uránizotópot tartalmaz, vagy mindkét izotópot tartalmazza olyan mennyiségben, hogy e két izotóp és az 238-as izotóp aránya meghaladja a természetes uránban lévő 235-ös és 238-as izotópok arányát;
3. „nyersanyagok”: olyan urán, amely a természetben előforduló izotópkeveréket tartalmaz; olyan urán, amelynek 235-ös uránizotóp-tartalma a normális érték alatt van; tórium; valamennyi fent nevezett anyag fémötvözet, kémiai vegyületek vagy koncentrátum formájában; minden más anyag, amely a fent nevezett anyagok közül egyet vagy többet a Tanács által a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel meghatározott koncentrációban tartalmaz.
4. „ércek”: minden olyan érc, amely átlagos koncentrációban olyan anyagot tartalmaz, amelyből megfelelő kémiai és fizikai eljárással a fent meghatározott nyersanyagok nyerhetők ki; a fent említett átlagos koncentrációt a Bizottság javaslata alapján a Tanács határozza meg minősített többséggel.

198. cikk

Ezt a szerződést, ha másként nem rendelkezik, a tagállamok európai területén, valamint a joghatóságuk alá tartozó Európán kívüli területeken kell alkalmazni.

E szerződést azokra az európai területekre is alkalmazni kell, amelyek külkapcsolataiért valamely tagállam a felelős.

199. cikk

A Bizottság feladata az Egyesült Nemzetek szerveivel és szakosított intézményeivel, valamint az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény szerveivel való megfelelő kapcsolattartás.

A Bizottság továbbá megfelelő kapcsolatokat tart fenn minden nemzetközi szervezettel.

200. cikk

A Közösség az Európa Tanáccsal megfelelő együttműködési formákat alakít ki.

201. cikk

A Közösség az Európai Gazdasági Együttműködési Szervezettel szoros együttműködést alakít ki, amelynek részletes szabályait közös megegyezéssel határozzák meg.

202. cikk

E szerződés rendelkezései nem zárják ki a Belgium és Luxemburg, valamint a Belgium, Luxemburg és Hollandia közötti regionális uniók fennállását és megvalósítását annyiban, amennyiben e regionális uniók célkitűzései e szerződés alkalmazásával nem valósulnak meg.

203. cikk

Ha a Közösség fellépése bizonyul szükségesnek ahhoz, hogy a Közösség valamely célkitűzése megvalósuljon, és e szerződés nem biztosítja a szükséges hatáskört, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően egyhangúlag meghozza a megfelelő rendelkezéseket.

204. cikk

Bármely tagállam kormánya vagy a Bizottság javaslatot nyújthat be a Tanácsnak e szerződés módosítására.

Ha a Tanács a Közgyűléssel, illetve adott esetben a Bizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével tartandó konferencia összehívását támogató véleményt bocsát ki, a Tanács elnöke összehívja a konferenciát abból a célból, hogy közös megegyezéssel meghatározzák e szerződés módosításait.

A módosítások azt követően lépnek hatályba, hogy azokat alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi tagállam megerősítette.

205. cikk

Bármely európai állam kérheti felvételét a Közösségbe. Kérelmét a Tanácshoz kell benyújtania, amely a Bizottság véleményének kikérését követően arról egyhangúlag határoz.

A felvétel feltételeit és e szerződésnek a felvétel miatt szükségessé váló kiigazításait a tagállamok és a felvételét kérő állam közötti megállapodás rendezi. Ezt a megállapodást alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi szerződő államnak meg kell erősítenie.

206. cikk

A Közösség harmadik államokkal vagy nemzetközi szervezetekkel kölcsönös jogok és kötelezettségek, közös fellépés és különleges eljárások által jellemzett társulást létrehozó megállapodásokat köthet.

Ezeket a megállapodásokat a Közgyűléssel folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal a Tanács köti meg.

Ha az ilyen megállapodások e szerződés módosítását teszik szükségessé, a módosításokat először a 204. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

207. cikk

A tagállamok közös megegyezésével ehhez a szerződéshez csatolt jegyzőkönyvek e szerződés szerves részét képezik.

208. cikk

E szerződés határozatlan időre jön létre.

HATODIK CÍM

A kezdeti időszakra vonatkozó rendelkezések

I. szakasz

Az intézmények létrehozása

209. cikk

A Tanács az e szerződés hatálybalépésétől számított egy hónapon belül összeül.

210. cikk

A Tanács az első ülésétől számított három hónapon belül megteszi a megfelelő intézkedéseket a Gazdasági és Szociális Bizottság létrehozása érdekében.

211. cikk

A Közgyűlés a Tanács első ülésétől számított két hónapon belül a Tanács elnökének összehívására összeül, hogy megválassza tisztségviselőit és kidolgozza eljárási szabályzatát. A tisztségviselők megválasztásáig az elnöki tiszte a legidősebb tag tölti be.

212. cikk

A Bíróság a tagjai kinevezését követően megkezdzi működését. Első elnökét a többi tag kinevezésével azonos módon három évre kell kinevezni.

A Bíróság a működésének megkezdésétől számított három hónapon belül elfogadja eljárási szabályzatát. Eljárási szabályzatának közzétételéig a Bíróságnál nem kezdeményezhető eljárás. A kereset benyújtására irányadó határidőt az eljárási szabályzat közzétételétől kell számítani.

A Bíróság elnöke kinevezésétől fogva gyakorolja az e szerződésben ráruházott hatásköröket.

213. cikk

A Bizottság a tagjai kinevezését követően megkezdi működését és ellátja az e szerződésben ráruházott feladatokat.

Tevékenységeinek megkezdésekor a Bizottság megkezdi azokat a vizsgálatokat és a tagállamokkal, a vállalkozásokkal, a munkavállalókkal és a fogyasztókkal kialakítja azokat a kapcsolatokat, amelyek a Közösségben az atomenergia-ipar helyzetének áttekintéséhez szükségesek. E tárgyban a Bizottság hat hónapon belül jelentést tesz a Közgyűlésnek.

214. cikk

(1) Az első pénzügyi év az e szerződés hatálybalépésének időpontjától ugyanazon év december 31-éig tart. Ha azonban e szerződés az év második felében lép hatályba, az első pénzügyi év a következő év december 31-éig tart.

(2) Az első pénzügyi évre vonatkozó költségvetések megállapításáig a tagállamok kamatmentes előleget biztosítanak a Közösség számára, amelyet le kell vonni az e költségvetések végrehajtásához nyújtott pénzügyi hozzájárulásukból.

(3) A 186. cikkben előírt, a Közösség tisztviselőire vonatkozó személyzeti szabályzat és a Közösség egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek megállapításáig az egyes intézmények felveszik a szükséges személyzetet, és e célból határozott időtartamú szerződéseket kötnek.

Az egyes intézmények a Tanáccsal együtt megvizsgálják az állások számára, javadalmazására és elosztására vonatkozó kérdéseket.

II. szakasz

A szerződés első végrehajtási rendelkezései

215. cikk

(1) Az e szerződés hatálybalépésétől számított öt éven belül végre kell hajtani az e szerződés V. mellékletében meghatározott első kutatási és képzési programot, amelynek végrehajtási költségei — ha a Tanács egyhangúlag ettől eltérő határozatot nem hoz — nem haladhatják meg a 215 millió EFU elszámolási egységet.

(2) Az e program végrehajtásához szükséges kiadások fő tételek szerinti bontását szemléltető céllal e szerződés V. melléklete tartalmazza.

A Tanács e programot a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel módosíthatja.

216. cikk

A Bizottság a 9. cikkben említett egyetemi jogállású intézmény működésére vonatkozó javaslatait e szerződés hatálybalépésétől számított egy éven belül benyújtja a Tanácsnak.

217. cikk

A Tanács az e szerződés hatálybalépésétől számított hat hónapon belül elfogadja a 24. cikkben előírt, az ismeretek terjesztésére alkalmazandó titokvédelmi minősítésekre vonatkozó titokvédelmi rendeleteket.

218. cikk

Az alapvető előírásokat az e szerződés hatálybalépésétől számított egy éven belül kell meghatározni a 31. cikk rendelkezéseivel összhangban.

219. cikk

A tagállamok az e szerződés hatálybalépésétől számított három hónapon belül az Euratom-Szerződés 33. cikkének megfelelően tájékoztatják a Bizottságot az érintett tagállam területén a lakosság és a munkavállalók egészségének az ionizáló sugárzásból eredő veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekről.

220. cikk

A Bizottság e szerződés hatálybalépését követő három hónapon belül benyújtja a Tanácsnak az Ügynökség 54. cikkben előírt alapszabályára vonatkozó javaslatát.

III. szakasz

Átmeneti rendelkezések

221. cikk

A 14–23. és a 25–28. cikk rendelkezéseit az e szerződés hatálybalépése előtt már fennálló szabadalmakra, ideiglenes szabadalmi oltalomhoz fűződő jogokra és használati mintákra, valamint szabadalmi és használatiminta-oltalmi bejelentésekre is alkalmazni kell, a következő feltételekkel:

1. A 17. cikk (2) bekezdésében említett megfelelő idő értékelésénél az oltalom jogosultjának javára figyelembe kell venni az e szerződés hatálybalépése következtében beállt új helyzetet.
2. Ha valamely nem titkos találmány közlésére a 16. cikkben előírt három és tizennyolc hónapos határidők vagy ezek valamelyike e szerződés hatálybalépésekor járt le, ettől az időponttól egy újabb hathónapos határidő veszi kezdetét.

Amennyiben e határidők vagy ezek valamelyike ebben az időpontban még nem járt le, úgy ezek időtartama az eredeti lejáratuk napjától számított hat hónappal meghosszabbodik.

3. A titkos találmányoknak a 16. cikknek, illetve a 25. cikk (1) bekezdése szerinti közlésére ugyanezeket a rendelkezéseket kell alkalmazni; ezekben az esetekben azonban az új határidők vagy a folyamatban lévő határidők meghosszabbodásának kezdő napja a 24. cikkben említett titokvédelmi rendeletek hatálybalépésének az időpontja.

222. cikk

Az e szerződés hatálybalépésének időpontja és a Bizottság által az Ügynökség működésének megkezdésére meghatározott időpont között az ércek, nyersanyagok, illetve különleges hasadóanyagok szállításáról szóló megállapodások és szerződések megkötéséhez, illetve megújításához a Bizottság előzetes jóváhagyása szükséges.

A Bizottság nem hagyhatja jóvá az olyan megállapodások és szerződések megkötését, illetve megújítását, amelyek megítélése szerint veszélyeztethetik e szerződés alkalmazását. A Bizottság a jóváhagyást különösen attól teheti függővé, hogy a megállapodásokban és szerződésekben szerepel-e olyan rendelkezés, amely az Ügynökség számára lehetővé teszi, hogy részt vegyen azok végrehajtásában.

223. cikk

A 60. cikk rendelkezéseitől eltérve és a már elvégzett vizsgálatok és munkák figyelembe vétele érdekében a tagállamok területén létesített azon reaktorokat, amelyek az e szerződés hatálybalépését követő hét év letelte előtt válnak kritikussá, az említett időpontot követő legfeljebb tízéves időszak alatt elsőbbség illeti meg az adott állam területén kitermelt ércek vagy nyersanyagok, valamint az olyan nyersanyagok vagy különleges hasadóanyagok szállítása tekintetében, amelyek az e szerződés hatálybalépését megelőzően megkötött és a Bizottsággal a 105. cikkel összhangban közölt kétoldalú megállapodások hatálya alá tartoznak.

Ugyanezt az elsőbbséget ugyanazon tízéves időszak alatt meg kell adni minden olyan közös vállalkozásként vagy nem közös vállalkozásként működő izotópszétválasztó üzem ellátására vonatkozóan, amelyet valamely tagállam területén az e szerződés hatálybalépését követő hét éven belül helyeznek üzembe.

Az Ügynökség a vonatkozó szerződéseket azután köti meg, hogy a Bizottság megállapította, hogy az elsőbbségi jog feltételei fennállnak-e.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

224. cikk

E szerződést a Magas Szerződő Felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság Kormányánál helyezik letétbe.

E szerződés az utolsó megerősítő okirat letétbe helyezését követő hónap első napján lép hatályba. Ha azonban ez a letétbe helyezés a következő hónap kezdetét megelőző tizenöt napon belül történik, a szerződés e letétbe helyezés napját követő második hónap első napján lép hatályba.

225. cikk

E szerződést, amely egyetlen eredeti példányban francia, holland, német és olasz nyelven készült, és amelynek az e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság Kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

FENTIEK HITELEŰL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a szerződést.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

MELLÉKLETEK

I. MELLÉKLET

Az e szerződés 4. cikkében említett atomenergiával kapcsolatos kutatási területek

I. Nyersanyagok

1. Eljárások az alapanyagok (urán, tórium és az atomenergia területén különös jelentőséggel bíró más termékek) lelőhelyeinek kutatására és kitermelésére.
2. Eljárások ezen anyagok dúsítására és technikai tisztaságú vegyületekké való átalakítására.
3. Eljárások ezen technikai tisztaságú vegyületek nukleáris minőségű vegyületekké és fémekké való átalakítására.
4. E vegyületek és fémek — továbbá a tiszta vagy e vegyületekkel vagy fémekkel kötött plutónium, urán-235 vagy urán-233 — fűtőelemmé történő átalakítása és feldolgozása vegyipari, kerámiai vagy kohászati eljárással.
5. Eljárások az ilyen fűtőelemek külső korróziós vagy eróziós tényezők elleni védelmére.
6. Eljárások az atomenergia területén előforduló egyéb különleges anyagok előállítására, finomítására, feldolgozására és tárolására, így különösen az alábbiakra vonatkozóan:
 - a) moderátorok, mint a nehézvíz, a nukleáris minőségű grafit, berillium és berillium-oxid,
 - b) szerkezeti anyagok, mint a (hafniummentes) cirkónium, nióbium, lantán, titán, berillium és oxidjaik, szénvegyületek és az atomenergia területén felhasználható más vegyületek,
 - c) hűtőközegek, mint a hélium, szerves folyadékok, nátrium, nátrium–kálium ötvözetek, bizmut, ólom–bizmut ötvözetek.
7. Izotópszétválasztási eljárások
 - a) uránból,
 - b) az atomenergia előállítására használható mérhető mennyiségű anyagokból, mint a lítium-6 és lítium-7, nitrogén-15, bór-10,
 - c) kis mennyiségekben kutatásra felhasználható izotópokból.

II. Alkalmazott fizika az atomenergetika területén

1. Alkalmazott elméleti fizika

- a) alacsony energiájú magreakciók, különösképpen neutronok által előidézett reakciók,
- b) hasadás,
- c) ionizáló sugárzás és protonok kölcsönhatásai az anyaggal,
- d) szilárdtestelmélet,
- e) a fúzió vizsgálata az ionizált plazma elektromágneses erők hatása alatti viselkedése és rendkívül magas hőmérsékletek termodinamikája tekintetében.

2. Alkalmazott kísérleti fizika

- a) az 1. pontban meghatározottakkal megegyező szakterületek,
- b) az atomenergia szempontjából jelentőséggel bíró transzurán elemek tulajdonságainak vizsgálata.

3. Reaktorfizikai számítások

- a) elméleti makroszkopikus neutronfizika,
- b) kísérleti neutronfizikai mérések: exponenciális és kritikussági kísérletek,
- c) termodinamikai és szilárdságtani számítások,
- d) megfelelő kísérleti mérések,
- e) reaktorkinetika, reaktorszabályozási problémák és a megfelelő kísérletek,
- f) sugárvédelmi számítások és a megfelelő kísérletek.

III. A reaktorok fizikai kémiai

1. A különböző anyagokban a műszaki tulajdonságok átalakulásának, valamint fizikai és kémiai szerkezetváltozásainak vizsgálata a reaktorokban, a következő tényezők hatására:

- a) hő,
- b) a különböző közegek természete, amelyekkel érintkeznek,
- c) mechanikai tényezők.

2. A besugárzás által előidézett degradáció és más jelenségek vizsgálata az alábbiakon:

- a) fűtőelemek,
- b) szerkezeti anyagok és a hűtőközegek,
- c) moderátorok.

3. Az analitikai kémia és analitikai fizikai kémia alkalmazása a reaktor alkotórészeire.
4. A homogén reaktorok fizikai kémiája: sugárkémia, korrózió.

IV. A radioaktív anyagok feldolgozása

1. Plutónium és urán-233 kiégett üzemanyagokból történő kivonásának és urán vagy tórium esetleges visszanyerésének eljárásai.
2. A plutónium kémiája és metallurgiája.
3. Más transzurán elemek előállítási eljárásai és kémiája.
4. Hasznosítható radioizotópok előállítási eljárása és kémiája:
 - a) hasadási termékek,
 - b) besugárzással nyert radioizotópok.
5. Nem hasznosítható radioaktív hulladékok tömörítése és tárolása.

V. Radioaktív elemek felhasználása

Radioaktív elemek felhasználása aktív elemként vagy nyomjelző izotópként a következő területeken:

- a) az ipar és a tudomány,
- b) a gyógyászat és a biológia,
- c) a mezőgazdaság.

VI. A sugárzás élőlényekre való káros hatásainak vizsgálata

1. Vizsgálatok a káros sugárzások érzékelésére és mérésére.
2. Megfelelő megelőző és védőintézkedések, valamint az idevágó biztonsági előírások vizsgálata.
3. A sugárhatások gyógyítására irányuló vizsgálatok.

VII. Felszerelések

A nem csak a reaktorokhoz, hanem valamennyi fentebb említett kutatáshoz szükséges kutató és ipari létesítmények különleges felszereléseinek előállítására és tökéletesítésére irányuló vizsgálatok. Példaként említhetők az alábbiak:

1. A mechanikus felszerelések alábbi típusai:
 - a) szivattyúk különleges folyadékok számára,

- b) hőcserélők,
- c) magfizikai kutatáshoz szükséges műszerek (mint pl. neutronsebesség-szelektorok),
- d) távműködtetésű berendezések;

2. Az elektromos felszerelések alábbi típusai:

- a) sugárzások észlelésére és mérésére szolgáló készülékek, különösen a következő célokra:
 - ércek feltárása,
 - tudományos és műszaki kutatás,
 - reaktorszabályozás,
 - egészségvédelem,
- b) reaktorszabályozó berendezések,
- c) kisenergiás részecskegyorsítók (10 MeV-ig).

VIII. Az energiatermelés gazdasági szempontjai

1. A különböző reaktortípusok elméleti és kísérleti összehasonlító vizsgálata.
2. Az üzemanyagciklusok műszaki és gazdasági vizsgálata.

II. MELLÉKLET

Az e szerződés 41. cikkében említett ipari tevékenységek

1. Urán- és tóriumércek kinyerése.
2. Az ilyen ércek dúsítása.
3. Urán- és tóriumkoncentrátumok kémiai feldolgozása és finomítása.
4. Nukleáris üzemanyagok előkészítése bármely formában.
5. Nukleáris fűtőelemek előállítása.
6. Urán-hexafluorid előállítása.
7. Dúsított urán előállítása.
8. Kiégett üzemanyag feldolgozása a benne található elemek némelyikének vagy mindegyikének kiválasztására vonatkozóan.
9. Reaktormoderátorok előállítása.
10. Hafniummentes cirkónium vagy annak vegyületeinek előállítása.

11. Bármilyen típusú, bármilyen célra alkalmas atomreaktorok.
12. A radioaktív hulladék ipari feldolgozására szolgáló létesítmények, amelyeket e listán meghatározott egy vagy több létesítménnyel kapcsolatban hoztak létre.
13. A 3–10. pontban szereplő tevékenységek bármelyikében részt vevő üzemek építésének előkészítését szolgáló félipari létesítmények.

III. MELLÉKLET

Az e szerződés 48. cikke alapján a közös vállalkozásoknak juttatható kedvezmények

1.
 - a) Annak elismerése, hogy a közös vállalkozások létrehozásához szükséges ingatlanvagyon megszerzése tekintetében rájuk a nemzeti jogszabályok szerinti közérdekű státust kell alkalmazni.
 - b) A közérdek alapján a nemzeti kisajátítási eljárások alkalmazása az ingatlanszerzés fogatosítása érdekében, ha tárgyalásos úton nem jön létre megegyezés.
2. A licencia megadásához fűződő jog választottbírósi eljárás útján, vagy a 17–23. cikkben előírt kötelező hatáskörök alapján.
3. Mentesség a közös vállalkozások alapításakor és a szolgáltatott vagyoni hozzájárulásokra vonatkozóan alkalmazott mindennemű illeték és adó alól.
4. Mentesség az ingatlanszerzési illetékek és adók, valamint az átíratási és a bejegyzési illetékek alól.
5. Mentesség a közös vállalkozást, vagyonát, forrásait, illetve bevételeit érintő minden közvetlen adó alól.
6. Mentesség minden vám- és azokkal azonos hatású díj, valamint minden gazdasági vagy fiskális természetű behozatali és kiviteli tilalom és korlátozás alól a következők tekintetében:
 - a) tudományos és műszaki felszerelések, kivéve az építőanyagokat és az ügyviteli célokat szolgáló felszereléseket,
 - b) a közös vállalkozásban feldolgozott, illetve feldolgozandó anyagok.
7. A 182. cikk (6) bekezdésében előírt devizaforgalmi intézkedések.
8. A közös vállalkozás alkalmazásában álló tagállami állampolgároknak, azok házas társának és eltartott családtagjainak mentessége a beutazási és tartózkodási korlátozások alól.

IV. MELLÉKLET

Az atomenergia területén a közös piacról szóló IX. fejezet rendelkezéseinek hatálya alá tartozó javak és termékek listája

A.¹ lista

Uránércek, amelyek természetes urántartalma meghaladja az 5 tömegszázalékot.

Uránszurokérc, amelynek természetes urántartalma meghaladja az 5 tömegszázalékot.

Urán-oxid.

Természetes urán szerves vagy szervetlen vegyülete az urán-oxid és az urán-hexafluorid kivételével.

A természetes urán szerves vegyületei.

Természetes urán, nyers vagy feldolgozott.

Plutóniumtartalmú ötvözetek.

Urán-235 szerves vagy szervetlen vegyületeivel dúsított szerves vagy szervetlen uránvegyületek.

Az urán-233 szerves vagy szervetlen vegyületei.

Urán-233-mal dúsított tórium.

Szerves vagy szervetlen plutóniumvegyületek.

Plutóniummal dúsított urán.

Urán-235-tel dúsított urán.

Urán-235-tel dúsított uránt vagy urán-233-at tartalmazó ötvözetek.

Plutónium.

Urán-233.

Urán-hexafluorid.

Monacit.

Tóriumérccek, amelyek több mint 20 tömegszázalék tóriumot tartalmaznak.

Több mint 20% tóriumtartalmú urán-torianit.

Tórium, nyers vagy feldolgozott.

Tórium-oxid.

Szervetlen tóriumvegyületek a tóriumoxid kivételével.

Szerves tóriumvegyületek.

A.² lista

Deutérium és vegyületei (a nehézvizet is beleértve), amelyeknél a deutériumatomok és hidrogénatomok számaránya meghaladja az 1:5000-t.

Nehézparaffin, amelynél a deutériumatomok és a hidrogénatomok szám szerinti aránya meghaladja az 1:5000-t.

Elegyek és oldatok, melyeknél a deutériumatomok és a normál hidrogénatomok számaránya meghaladja az 1:5000-t.

Atomreaktorok.

Berendezés az uránizotópok szétválasztására gázdiffúzióval vagy más eljárással.

Berendezések deutérium, vegyületei (beleértve a nehézvizet), származékai, valamint olyan deutériumtartalmú elegyek és oldatok előállításához, amelyeknél a deutériumatomok és a normál hidrogénatomok szám szerinti aránya meghaladja az 1:5000-t:

- víz elektrolízisével működő készülékek;
- víz, folyékony hidrogén stb. desztillálásával működő készülékek;
- a hőmérséklet-változás révén a kénhidrogén és víz közötti izotópcserével működő készülékek;
- más technikákkal működő készülékek.

Speciálisan a radioaktív anyagok kémiai feldolgozására tervezett készülékek:

- kiégett üzemanyag szétválasztását végző készülékek,
 - kémiai úton (oldószerek, kicsapítás, ioncsere stb. által)
 - fizikai úton (szakaszos desztilláció stb. által),
- hulladékfeldolgozó készülékek,
- az üzemanyagok újrafeldolgozását végző készülékek.

Speciálisan a nagyaktivitású radioaktív anyagok szállítására tervezett járművek:

- vasúti és teherkocsik és pórekocsik minden nyomtávra,
- tehergépkocsik,
- motoros targoncák,
- pótkocsik és félpótkocsik, valamint más nem önjáró járművek.

Sugárzás elleni ólomvédelemmel ellátott tartályok a radioaktív anyagok szállításához és tárolásához.

Mesterséges radioaktív izotópok és azok szervetlen vagy szerves vegyületei.

Különösen a nagyaktivitású radioaktív anyagok kezelésére tervezett távirányítású mechanikus manipulátorok:

- mechanikus kezelőberendezések, rögzítettek vagy mozgathatók, de kézzel nem működtethetők.

B. lista

Atomreaktorok összetevői és részei.

Lítiumércek és koncentrátumok.

Nukleáris minőségű fémek:

- nyers berillium (glucínium);
- nyers bizmut;
- nyers nióbium (kolumbium);
- nyers cirkónium (hafniummentes);
- nyers lítium;
- nyers kalcium;
- nyers magnézium.

Bór-trifluorid.

Vízmentes fluorsav.

Klór-trifluorid.

Bróm-trifluorid.

Lítium-hidroxid.

Lítium-fluorid.

Lítium-klorid.

Lítium-hidrid.

Lítium-karbonát.

Nukleáris minőségű berillium-oxid.

Hőálló téglá nukleáris minőségű berillium-oxidból.

Más hőálló termékek nukleáris minőségű berillium-oxidból.

Mesterséges grafit tömb vagy rúd alakban, amelynek bórtartalma egy az egymillióhoz vagy kevesebb, és amelyben a teljes mikroszkopikus termikusneutron-abszorpció hatáskeresztmetszet 5 millibarn vagy kevesebb.

Mesterségesen szétválasztott stabil izotópok.

Elektromágneses ionszétválasztók, beleértve a tömegspektrográfokat és a tömegspektrométereket.

Reaktorszimulátorok (különleges fajtájú analóg számítógépek).

Távírányítású mechanikus manipulátorok:

- kézi használatra (azaz szerszámként kézzel irányítható).

Folyékonyfém-szivattyúk.

Nagyvákuum-szivattyúk.

Speciálisan atomerőművekbe tervezett hőcserélők.

Sugárzásérzékelő eszközök (és tartalékalkatrészeik) következő típusai, amelyeket speciálisan a nukleáris sugárzás, azaz az alfa- és béta-részecskék, gammasugarak, neutronok és protonok érzékelésére, illetve mérésére terveztek, vagy ilyen célra alakítottak át:

- Geiger-számlálócső és proporcionális számlálócső;
- Geiger–Müller-csövet vagy proporcionális számlálócsövet tartalmazó, észlelésre és mérésre szolgáló készülékek;
- ionizációs kamrák,
- ionizációs kamrákat tartalmazó készülékek,
- a sugárzás kimutatására és mérésére szolgáló készülékek az ércfeltáráshoz, a reaktorok, a levegő, a víz és a talaj ellenőrzéséhez,
- bórral, bór-trifluoriddal, hidrogénnel vagy hasadóanyaggal működő neutrondetektorok,
- bórral, bór-trifluoriddal, hidrogénnel vagy hasadóanyaggal működő neutrondetektort tartalmazó érzékelő- vagy mérőműszerek,
- beépített vagy szilárd fémburkolatú szcintillációs kristályok (szilárd szcintillátorok),
- folyékony, szilárd vagy gázállapotú szcintillátorokat tartalmazó detektor- vagy mérőműszerek,
- speciálisan nukleáris mérésekhez tervezett erősítők, beleértve a lineáris erősítőt, az előerősítőt, és megosztott erősítőt és az amplitúdóanalizátorokat,
- koincidenciakészülékek a sugárdetektorokkal való alkalmazáshoz,
- elektroszkópok és elektrométerek, beleértve a dozimétereket (de az oktatóműszerek, egyszerű fémlemezes elektroszkópok, a speciálisan az orvosi röntgenkészülékekkel való alkalmazáshoz tervezett doziméter, valamint az elektrosztatikus mérőműszerek kivételével),
- egy pikoampernél gyengébb áram mérésére alkalmas műszerek,
- több mint 10^5 átlagos erősítésű fotoelektronsokszorozó csövek egy legalább 10 mikroamper/lumen teljesítményű fotokatóddal, valamint a pozitív töltésű ionok által aktivált sokszorozók bármely más típusa,
- impulzusszámlálók és elektronikus integráló műszerek a sugárzás kimutatására,

Ciklotronok, „Van de Graaff” vagy „Cockroft és Walton” típusú elektrosztatikus generátorok, lineáris gyorsítók és más berendezések, amelyekkel egy magrészecske több mint 1 MeV-ra gyorsítható fel.

Speciálisan a fent nevezett gépekhez és készülékekhez (ciklotronok stb.) tervezett mágnesek.

A tömegspektrométerekben és a tömegspektrográfokban alkalmazott gyorsítócsövek és fókuszáló csövek.

Erős elektronikus pozitívion-források részecskegyorsítókhoz, tömegspektrométerekhez és hasonló műszerekhez való használatra.

Sugárvédő síküveg:

- öntött vagy hengerelt síküveg (beleértve a drótüveget vagy bevonatos üveget is), négyzet vagy téglalap alakú táblákban, csiszolt vagy polírozott, de másként nem megmunkált;
- öntött vagy hengerelt síküveg (csiszolt vagy polírozott is) téglalaptól vagy négyzettől eltérő alakban, vagy hajlítva, illetve másképp megmunkálva (például átlósan vágott vagy metszett stb.).
- biztonsági üveg, formázva is, ütésálló vagy többrétegű ragasztott biztonsági üvegből.

Sugárzás vagy radioaktív szennyezés elleni légzáró védőruha:

- műanyagból;
- gumiból;
- impregnált vagy bevont szövetből:
 - férfiak számára;
 - nők számára.

Difenil (amikor valójában a $C_6H_5C_6H_5$ aromás szénhidrogénről van szó).

Terfenil.

V. MELLÉKLET

Az e szerződés 215. cikke szerinti első kutatási és képzési program

I. A közös kutatóközpont programja

1. Laboratóriumok, felszerelések és infrastruktúra

A közös kutatóközpont magában foglalja a következőket:

- a) kémiai, fizikai, elektronikai és fémkohászati általános laboratóriumok,
- b) különleges laboratóriumok a következő területeken:
 - magfúzió
 - izotópszétválasztás az urán-235 kivételével (ezt a laboratóriumot nagy teljesítményű elektromágneses szeparátorral kell felszerelni),
 - bányászati kutatóműszerek prototípusai,

- ásványtan,
 - sugárbiológia,
- c) egy saját kutatóreaktorral felszerelt, nukleáris mérésekre specializált szabványügyi hivatal, az izotópanalízis-mérésre, valamint az abszolút sugárzás- és neutronabszorpció-mérésre.

2. Dokumentáció, információ és képzés

A közös kutatóközpont átfogó információcseréről gondoskodik különösen az alábbi területeken:

- nyersanyagok: a kutatás, a kitermelés, a dúsítás, az átalakítás, feldolgozás stb. módszerei,
- a nukleáris energiára alkalmazott fizika,
- a reaktorok fizikai kémiája,
- radioaktív anyagok feldolgozása,
- radioaktív izotópok felhasználása.

A közös kutatóközpont szaktanfolyamokat szervez, különösen érckutatók képzése és a radioaktív izotópok felhasználása tekintetében.

A dokumentációkat és információkat a 39. cikkben említett egészségvédelmi dokumentációs és tanulmányi részleg állítja össze.

3. Reaktor-prototípusok

E szerződés hatálybalépése után haladéktalanul létrehoznak egy szakértői csoportot. A csoport a tagállamok programjainak összehasonlítása után a legrövidebb határidőn belül megfelelő ajánlásokat tesz a Bizottságnak az e területen megvalósítandó lehetőségekről és azok végrehajtásának módjairól és eszközeiről.

Tervezett három vagy négy kis teljesítményű prototípus elkészítése, és három teljesítményreaktorban — üzemanyagok vagy moderátorok szállításával — történő részvétel.

4. Nagy neutronfluxusú reaktor

A lehető legrövidebb időn belül a kutatóközpont rendelkezésére kell bocsátani egy nagy neutronfluxusú reaktort a sugárzásnak kitett anyagok vizsgálata céljából.

Ebből a célból az előkészítő vizsgálatokat közvetlenül e szerződés hatálybalépését követően el kell végezni.

A nagy neutronfluxusú reaktort tágas kísérleti helyiségekkel és megfelelő üzemi laboratóriumokkal kell felszerelni.

II. Szerződések keretében a közös kutatóközponton kívül végzett kutatások

A 10. cikkkel összhangban a kutatások jelentős részét szerződések keretében a közös kutatóközponton kívül végzik el. Ezeket a kutatási szerződéseket a következő módokon lehet kialakítani:

1. A közös kutatóközpontban végzett kutatásokat kiegészítő kutatásokat kell végezni a magfúzió, az urán-235-ön kívül más elemek izotópszétválasztása, a kémia, a fizika, az elektronika, a fémkohászat és a sugárbiológia területén.
2. A tervezett anyagvizsgáló reaktor üzembe helyezéséig a kutatóközpont kísérleti helyiségeket bérelhet a tagállamok nagy neutronfluxusú reaktoraiban.
3. A kutatóközpont oly módon veheti igénybe az V. fejezettel összhangban létrehozandó közös vállalkozások különleges létesítményeit, hogy szerződéses úton egyes általános, tudományos jellegű kutatásokat átad részükre.

Fő tételek szerinti bontás
a kutatási és képzési program végrehajtásához szükséges kiadásokról
(millió EFU elszámolási egységben)

	FELSZERELÉS	MŰKÖDÉS ¹	FELSZERELÉS és/vagy MŰKÖDÉS	ÖSSZESEN
I. KÖZÖS KUTATÓKÖZPONT				
1. Laboratóriumok, felszerelések és infrastruktúra:				
a) kémiai, fizikai, elektronika és fémkohászati általános laboratóriumok	12			
b) különleges laboratóriumok:.....				
Magfúzió	3,5	1. év: 1,3		
izotópszétválasztás (az U-235 kivételével)	2	2. év: 4,3		
bányászati kutatás és ásványtan...	1	3. év: 6,5		
c) a nukleáris mérések központi irodája	3	4. év: 7,4		
d) a kutatóközpont és létesítményei egyéb felszerelése	8	5. év: <u>8,5</u>		
e) infrastruktúra	8,5	28		
	38			66
2. Dokumentáció, tájékoztatás és képzés	1	1. év: 0,6 2. év: 1,6 3. év: 1,6 4. év: 1,6 5. év: <u>1,6</u> 7		8
3. Reaktor prototípusok: A prototípusokat kiválasztó szakértők csoportja.....		1. év: 0,7		
Program			59,3 ²	60

4. Nagyfluxusú reaktor				
Reaktor	15			
Laboratórium	6	4. év: 5,2		
Felszerelés csere	3	5. év: <u>5,2</u>		
	24	10,4		34,4
	FELSZERELÉS	MŰKÖDÉS ¹	FELSZERELÉS és/vagy MŰKÖDÉS	ÖSSZESEN
II. SZERZŐDÉS ALAPJÁN A KUTATÓKÖZPONTON KÍVÜL VÉGREHAJTOTT KUTATÁS				
1. A kutatóközpont munkáját kiegészítő munka				
a) kémia, fizika, elektronika és fémkohászat.....			25	
b) magfúzió			7,5	
c) izotópszétválasztás (az U-235 kivételével)			1	
d) sugárbiológia.....			3,1	
2. A tagállamok nagy neutronfluxusú reaktoraiban történő helyiségbérlet.....			6	
3. A közös vállalkozásokban végrehajtott kutatás			4	
			46,6	46,6
Összesen:				215

¹ Egy kb. 1000 fős személyzetre vonatkozó becslés.

² Ezen összeg egy része átcsoportosítható a kutatóközponton kívül, szerződés alapján végzett munkára.

II. 2 JEGYZŐKÖNYV

az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésnek a Holland Királyság Európán kívüli részeire történő alkalmazásáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

TÖREKEDVE ARRA, hogy az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés aláírásakor a Holland Királyság vonatkozásában meghatározzák e szerződés 198. cikkének hatályát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

A Holland Királyság Kormánya, a Királyság alkotmányos berendezkedésénél fogva, amely az 1954. december 29-ei Statútumból következik, a 198. cikktől eltérve kizárólag a Királyság Európában lévő része és Holland Új-Guinea vonatkozásában jogosult e szerződés megerősítésére. Amennyiben a megerősítés a Királyság európai részére és Holland Új-Guineára korlátozódik, a Holland Királyság Kormánya a megerősítő okiratok letéteményeséhez, az Olasz Köztársaság Kormányához intézett jegyzék útján bármikor kinyilváníthatja hogy e szerződést Suriname-ra vagy a Holland Antillákra, illetve mind Suriname-ra, mind a Holland Antillákra alkalmazni kell.

Kelt Rómában, az ezerkilencszázötvenhetedik év március havának huszonötödik napján.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNÍ
BECH
J. LUNS

HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

JEGYZŐKÖNYV
az Európai Atomenergia-közösség kiváltságairól és mentességeiről

AZ EURÓPAI ATOMENERGIA-KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS MAGAS SZERZŐDŐ FELEI

FIGYELEMBE VÉVE, hogy e szerződés 191. cikkének megfelelően a Közösséget a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek egy külön jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint,

KIJELÖLTÉK meghatalmazottjaikként e jegyzőkönyv létrehozása céljából:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA:

Báró J. Ch. SNOY et d'OPPUERS gazdasági minisztériumi főtítkárt, a kormányközi konferencia belga delegációjának vezetőjét;

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Prof. Dr. Carl Friedrich OPHÜLST, a Németországi Szövetségi Köztársaság nagykövetét, a kormányközi konferencia német delegációjának vezetőjét;

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Robert MARJOLIN jogászprofesszort, a kormányközi konferencia francia delegációjának helyettes vezetőjét;

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

V. Badini CONFALONIERI külügyminisztériumi helyettes államtitkárt, a kormányközi konferencia olasz delegációjának vezetőjét;

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐ:

Lambert SCHAUST a Luxemburgi Nagyhercegség nagykövetét, a kormányközi konferencia luxemburgi delegációjának vezetőjét;

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE:

J. Linthorst HOMANT, a kormányközi konferencia holland delegációjának vezetőjét;

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

I. FEJEZET

A Község vagyona, ingatlanai, követelése és ügyletei

1. cikk

A Község helyiségei és épületei sérthetetlenek. Mentese a házkutatás, igénybevétel, elkobzás és kisajátítás alól. A Község vagyona és követelése a Bíróság engedélye nélkül nem képezhetik kényszerítő közigazgatási vagy bírósági intézkedés tárgyát.

2. cikk

A Község irattárai sérthetetlenek.

3. cikk

A Község, a Község követelése, bevételei és egyéb vagyona mentese mindenfajta közvetlen adó alól.

A tagállamok kormányai lehetőség szerint kötelesek megtenni a megfelelő intézkedéseket az ingó és ingatlan vagyontárgyak árában foglalt közvetett, illetve forgalmi adók összegének elengedése vagy visszatérítése érdekében mindazon esetekben, amikor a Község hivatalos használatra jelentős összegű beszerzéseket hajt végre, amelyek ára ilyen jellegű adót tartalmaz. E rendelkezések alkalmazása azonban nem járhat a Községen belüli versenyt torzító hatással.

Nem adható mentesség azon adók és egyéb közterhek alól, amelyek csupán közüzemi szolgáltatások díjának felelnek meg.

4. cikk

A Község a hivatali használatára szánt árucikkek tekintetében mentességet élvez minden behozatali és kiviteli vám, valamint tilalom és korlátozás alól; az ilyen módon importált árucikkek sem ellenérték fejében, sem ingyenesen nem ruházhatók át annak az országnak a területén, ahová azokat importálták, kivéve ha ez az illető ország kormánya által jóváhagyott feltételek mellett történik.

A Község saját kiadványai tekintetében szintén mentességet élvez minden kiviteli és behozatali vám, valamint tilalom és korlátozás alól.

II. FEJEZET

Kapcsolattartás és laissez-passer

5. cikk

A Község intézményei hivatalos kapcsolattartásuk és összes dokumentumuk továbbítása tekintetében valamennyi tagállam területén azt az elbánást élvezik, amelyben az illető állam a diplomáciai képviselőket részesíti.

A Község intézményeinek hivatalos levelezése és egyéb hivatalos közlései nem cenzúrázhatók.

6. cikk

A közösségi intézmények elnökei a közösségi intézmények tagjai és alkalmazottai részére a Tanács által előírt formájú útiokmányt (*laissez-passer*) állíthatnak ki, amelyet a tagállamok hatóságai érvényes útiokmányként fogadnak el. Ezt az útiokmányt az e szerződés 186. cikke alapján elfogadott előírásoknak megfelelően a tisztviselők és egyéb alkalmazottak részére állítják ki.

A Bizottság megállapodásokat köthet annak érdekében, hogy ezeket az útiokmányokat harmadik államok területén is érvényes útiokmányként ismerjék el.

III. FEJEZET

A Közgyűlés tagjai

7. cikk

A Közgyűlés üléseinek helyszínére utazó, illetve onnan visszautazó közgyűlési tagok szabad mozgására vonatkozóan semmilyen igazgatási vagy egyéb korlátozás nem alkalmazható.

A Közgyűlés tagjai a vám- és devizaellenőrzést illetően:

- a) saját kormányuk részéről ugyanazokban a könnyítésekben részesülnek, mint az ideiglenes hivatalos kiküldetésben külföldre utazó magas rangú tisztviselők,
- b) a többi tagállam kormánya részéről ugyanazokban a könnyítésekben részesülnek, mint a külföldi kormányok ideiglenes hivatalos kiküldetésben lévő képviselői.

8. cikk

A feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt a Közgyűlés tagjai ellen nem folytatható vizsgálat, nem vehetők őrizetbe és nem vonhatók bírósági eljárás alá.

9. cikk

A Közgyűlés ülésszakainak ideje alatt, a Közgyűlés tagjai:

- a) saját államuk területén a parlamentjük tagjaira vonatkozó mentességet élvezik,
- b) a többi tagállam területén mentességet élveznek mindenfajta őrizetbe vételre és bírósági eljárásra vonatkozó intézkedés alól.

A mentesség akkor is megilleti a tagokat, amikor a Közgyűlés üléseinek helyére utaznak, illetve onnan visszatérnek.

Nem lehet hivatkozni a mentességre olyan esetben, amikor valamely tagot bűncselekmény elkövetésében tetten érnek, továbbá a mentesség nem akadályozhatja meg a Közgyűlést azon jogának gyakorlásában, hogy valamely tagjának mentességét felfüggeszse.

IV. FEJEZET

A Község intézményeinek munkájában részt vevő tagállami képviselők

10. cikk

A községi intézmények munkájában részt vevő tagállami képviselők, valamint az ő tanácsadók és szakértők feladataik ellátása, valamint az ülések helyére történő utazás és az onnan történő visszatérés során a szokásos kiváltságokat, mentességeket és könnyítéseket élvezik.

Ezt a cikket a Község tanácsadó szerveinek tagjaira is alkalmazni kell.

V. FEJEZET

A Község tisztviselői és egyéb alkalmazottai

11. cikk

Az egyes tagállamok területén a Község e szerződés 186. cikkében említett tisztviselői és egyéb alkalmazottai állampolgárságuktól függetlenül:

- a) az e szerződés 152. és 188. cikkében foglalt rendelkezésekre is figyelemmel, hivatalos minőségükben végrehajtott cselekedeteik tekintetében, szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásait is beleértve, mentességet élveznek a bírósági eljárások alól; ez a mentesség hivataluk megszűnését követően is megilleti őket;
- b) házastársaikat és eltartott családtagjaikat is beleértve, nem tartoznak a bevándorlási korlátozások, illetve a külföldiek nyilvántartására vonatkozó szabályok hatálya alá,
- c) a valuta- és devizasabályozást illetően ugyanazokat a könnyítéseket élvezik, mint amelyek a nemzetközi szervezetek tisztviselőit általában megilletik,
- d) az első alkalommal, amikor az adott országban elfoglalják hivatalukat, a legutolsó tartózkodási helyük vagy állampolgárságuk szerinti államból vámmentesen hozhatják be saját berendezési tárgyaikat és személyes használati tárgyaikat, továbbá hivataluk megszűnésekor berendezési tárgyaikat és személyes használati tárgyaikat az adott országból vámmentesen újra kivihetik, mindkét esetben az azon ország kormánya által szükségesnek ítélt feltételeknek megfelelően, amelyben ezt a jogot gyakorolják,
- e) vámmentesen hozhatnak be egy saját személyes használatukra szolgáló gépkocsit, amelyet a legutolsó tartózkodási helyük vagy az állampolgárságuk szerinti országban, az ezen ország belső piacán érvényes feltételek mellett szereztek meg, illetve azt vámmentesen újra kivihetik, mindkét esetben az érintett állam kormánya által szükségesnek ítélt feltételeknek megfelelően.

12. cikk

A Község tisztviselői és egyéb alkalmazottai a Község által számukra fizetett illetmények, bérek és járandóságok után kötelesek adót fizetni a Község javára a Tanács által a Bizottság e szerződés hatálybalépésétől számított egy éven belül előterjesztett javaslata alapján meghatározott feltételeknek és eljárásnak megfelelően.

A Község által számukra kifizetett illetmények, bérek és járandóságok tekintetében nemzeti adókötelezettség alól mentességet élveznek.

13. cikk

A jövedelemadó, a vagyonadó és az örökösödési adó alkalmazásakor, valamint a Közösség tagállamai között a kettős adóztatás elkerülésére vonatkozóan kötött egyezmények alkalmazásakor a Közösség azon tisztviselőit és egyéb alkalmazottait, akik — kizárólag a Közösség szolgálatában végzett feladataik ellátása miatt — a Közösség szolgálatába történő belépéskor az adózás szempontjából lakóhelyük szerinti országon kívüli tagállam területére helyezik át tartózkodási helyüket, mind a tényleges tartózkodási helyük szerinti országban, mind az adózás szempontjából lakóhelyük szerinti országban úgy kell kezelni, mintha ez utóbbi országban tartanák fent lakóhelyüket, amennyiben ez az ország tagja a Közösségnek. Ezt a rendelkezést alkalmazni kell a házastársakra is, amennyiben ez utóbbiak nem végeznek külön kereső tevékenységet, illetve az e cikkben említett személyek által eltartott és az ő gondozásuk alatt álló gyermekekre is.

Az előző bekezdésben említett személyeknek a tartózkodásuk szerinti országban található ingó vagyona ebben az országban mentességet élvez az örökösödési adó alól; az adó megállapítása céljából az ilyen tulajdont — a harmadik országok jogaira, valamint a kettős adóztatásra vonatkozó nemzetközi egyezmények rendelkezéseinek lehetséges alkalmazására is figyelemmel — úgy kell tekinteni, mintha az adózás szempontjából lakóhely szerinti országban volna található.

E cikk rendelkezéseinek alkalmazásakor a kizárólag egyéb nemzetközi szervezetek szolgálatában végzett feladatok ellátása érdekében megszerzett lakóhelyek nem vehetők figyelembe.

14. cikk

A Tanács, a Bizottság e szerződés hatálybalépésétől számított egy éven belül előterjesztett javaslata alapján, egyhangúlag meghatározza a Közösség tisztviselői és egyéb alkalmazottai szociális biztonsági juttatásainak rendszerét.

15. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az érintett intézményekkel folytatott konzultációt követően meghatározza a közösségi tisztviselők és egyéb alkalmazottak azon kategóriáit, akikre a 11. cikket, a 12. cikk második bekezdését és a 13. cikket részben vagy egészben alkalmazni kell.

Az e kategóriákba tartozó tisztviselők és egyéb alkalmazottak nevét, besorolását és címét időről időre továbbítani kell a tagállamok kormányainak.

VI. FEJEZET

A harmadik országok Közösséghez akkreditált képviselteinek kiváltságai és mentességei

16. cikk

Az a tagállam, amelynek területén a Közösség székhelye található, a harmadik országoknak a Közösséghez akkreditált képviseltei számára a szokásos diplomáciai mentességeket és kiváltságokat biztosítja.

VII. FEJEZET

Általános rendelkezések

17. cikk

A Község tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak kizárólag a Község érdekében lehet különféle kiváltságokat, mentességeket és könnyítéseket adni.

Valamennyi községi intézmény köteles visszavonni az egyes tisztviselői vagy egyéb alkalmazottai részére biztosított mentességet olyan esetben, amikor az illető intézmény megítélése szerint a mentesség visszavonása nem ellentétes a Község érdekével.

18. cikk

A Község intézményei e jegyzőkönyv alkalmazása érdekében kötelesek együttműködni az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival.

19. cikk

A 11–14. és a 17. cikket a Bizottság tagjaira is alkalmazni kell.

20. cikk

A 11–14. és a 17. cikket alkalmazni kell a Bíróság bíráira, ügyészeire, hivatalvezetőjére, valamint segédelőadóira; ez a rendelkezés a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyveknek a bírák bírósági eljárások alóli mentességére vonatkozó 3. cikkében foglalt rendelkezéseket nem érinti.

FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a jegyzőkönyvet.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszázötvenhetedik év április havának tizenhetedik napján.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

JEGYZŐKÖNYV
az Európai Atomenergia-közösség Bíróságának alapokmányáról

AZ EURÓPAI ATOMENERGIA-KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS MAGAS SZERZŐDŐ FELEI

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák a Bíróságnak az e szerződés 160. cikkében előírt alapokmányát,

E CÉLBŐL meghatalmazottjaikként jelölték ki:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA:

Báró J. Ch. SNOY et d'OPPUERS gazdasági minisztériumi főtítkárt, a kormányközi konferencia belga delegációjának vezetőjét;

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Prof. Dr. Carl Friedrich OPHÜLST, a Németországi Szövetségi Köztársaság nagykövetét, a kormányközi konferencia német delegációjának vezetőjét;

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Robert MARJOLIN jogászprofesszort, a kormányközi konferencia francia delegációjának helyettes vezetőjét;

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

V. Badini CONFALONIERI külügyminisztériumi helyettes államtitkárt, a kormányközi konferencia olasz delegációjának vezetőjét;

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEGNŐ:

Lambert SCHAUST a Luxemburgi Nagyhercegség nagykövetét, a kormányközi konferencia luxemburgi delegációjának vezetőjét;

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE:

J. Linthorst HOMANT, a kormányközi konferencia holland delegációjának vezetőjét;

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az e szerződés 3. cikke által létrehozott Bíróság e szerződés és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően alakul meg és működik.

1. CÍM

Bírák és főtanácsnokok

2. cikk

Működésének megkezdése előtt minden bíró nyilvános ülésen esküt tesz arra, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

3. cikk

A bírákat mentesség illeti meg mindenfajta bírósági eljárás alól. Hivatali idejük lejárta után továbbra is megilleti őket a mentelmi jog hivatali minőségükben végzett cselekményeik vonatkozásában, szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásait is beleértve.

A Bíróság a mentelmi jogot teljes ülésben eljárva felfüggesztheti.

Ha a bíró mentelmi jogát felfüggesztették és ellene büntetőeljárást indítottak, az ügyet valamennyi tagállamban csak a legfelsőbb szintű nemzeti bíróságok tagjaival szemben eljárásra jogosult bíróság tárgyalhatja.

4. cikk

A bírák semmilyen politikai vagy közigazgatási hivatalt nem tölthetnek be.

A bírák semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathatnak, kivéve ha ez alól a Tanács kivételesen mentesítést ad.

Hivatalba lépésükkor a bírák ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és annak lejárta után is tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket, így különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

Az e tekintetben felmerülő bármilyen kétség esetén a Bíróság dönt.

5. cikk

A bírói megbízatás — rendes cserétől vagy elhalálozástól eltekintve — lemondással szűnik meg.

Lemondás esetén a bíró lemondólevelét a Bíróság elnökéhez kell címezni azzal, hogy azt továbbítsa a Tanács elnökének. Ez utóbbi értesítéssel a tisztség megüresedik.

A 6. cikk alkalmazásának eseteit kivéve, a bíró a hivatalát utódja hivatalba lépéséig tölti be.

6. cikk

A bírót csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha a Bíróság bíráinak és főtanácsnokainak egyhangú megítélése szerint már nem felel meg a megkívánt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek. Az ilyen határozatok meghozatalában az érintett bíró nem vehet részt.

A Bíróság hivatalvezetője a Bíróság határozatát közli a Közgyűlés és a Bizottság elnökével és arról értesíti a Tanács elnökét.

A bírót hivatalából elmozdító határozat esetében a tisztség ez utóbbi értesítéssel üresedik meg.

7. cikk

Azt a bírót, aki a Bíróság olyan tagjának a helyére lép, akinek hivatali ideje még nem járt le, elődjének fennmaradó hivatali idejére kell kinevezni.

8. cikk

A 2–7. cikk rendelkezéseit a főtanácsnokokra is alkalmazni kell.

II. CÍM

Szervezet

9. cikk

A hivatalvezető a Bíróság előtt esküt tesz arra, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

10. cikk

A Bíróság a hivatalvezető akadályoztatása esetére gondoskodik annak helyettesítéséről.

11. cikk

A Bíróság működésének biztosítása érdekében a Bíróság mellett tisztviselők és egyéb alkalmazottak dolgoznak. Ezek a személyek az elnök felügyelete alatt a hivatalvezetőnek tartoznak felelősséggel.

12. cikk

A Bíróság javaslata alapján a Tanács egyhangúlag segédelőadók kinevezéséről rendelkezhet, és megállapíthatja a tevékenységükre irányadó szabályokat. A segédelőadók az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint megbízhatók a Bíróság előtt folyamatban lévő ügyek előkészítő vizsgálatában való részvétellel és az előadó bíróval való együttműködéssel.

A segédelőadókat olyan személyek közül választják, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a szükséges jogi képesítésekkel; a segédelőadókat a Tanács nevezi ki. A segédelőadók a Bíróság előtt esküt tesznek arra, hogy feladataikat pártatlanul és lelkiismeretesen látják el, és megőrzik a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

13. cikk

A bírának, a főtanácsnokoknak és a hivatalvezetőnek a Bíróság székhelyén kell lakniuk.

14. cikk

A Bíróság folyamatosan működik. A törvénykezési szünet időtartamát, feladatainak kellő figyelembevételével, a Bíróság határozza meg.

15. cikk

A Bíróság határozatai csak akkor érvényesek, ha a tanácskozásokon a bírák páratlan számban vesznek részt. A teljes ülés határozatai akkor érvényesek, ha öt tag jelen van. A bírói tanácsok határozatai csak akkor érvényesek, ha három bíró jelen van; egy tanács valamely bírójának akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint egy másik tanács bírója kérhető fel a tanácsban való részvételre.

16. cikk

A bírák vagy főtanácsnokok nem vehetnek részt olyan ügy elbírálásában, amelyben előzőleg valamelyik fél érdekében meghatalmazottként vagy tanácsadóként vettek részt, illetve ügyvédként jártak el, vagy amelyben előzőleg bíróság, vizsgálóbizottság tagjaként vagy bármilyen más minőségben állást kellett foglalniuk.

Ha egy bíró vagy főtanácsnok valamilyen különleges ok folytán úgy ítéli meg, hogy egy meghatározott ügyben az ítélelhozatalban vagy az ügy kivizsgálásában nem vehet részt, erről tájékoztatja az elnököt. Ha valamilyen különleges ok folytán az elnök úgy ítéli meg, hogy valamely bíró vagy főtanácsnok egy meghatározott ügy tárgyalásában nem vehet részt, illetve indítványait nem adhatja elő, erre felhívja az érintett figyelmét.

Az e cikk alkalmazásával kapcsolatban felmerülő minden nehézség esetén a Bíróság dönt.

A felek nem kérelmezhetik a Bíróság vagy valamely tanácsa összetételének megváltoztatását sem a bíró állampolgársága alapján, sem arra való hivatkozással, hogy a Bíróságban vagy a tanácsban nincs az állampolgárságuknak megfelelő bíró.

III. CÍM

Eljárás

17. cikk

Az államokat és a közösségi intézményeket a Bíróság előtt esetenként kinevezett meghatalmazott képviseli; a meghatalmazottat tanácsadó vagy a tagállamok valamelyikében bíróság előtt eljárni jogosult ügyvéd segítheti.

A többi felet a tagállamok bíróságai előtt eljárni jogosult ügyvédnek kell képviselnie.

E meghatalmazottak, tanácsadók és ügyvédek a Bíróság előtti eljárás folyamán az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően rendelkeznek azokkal a jogokkal és biztosítékokkal, amelyek feladataik független ellátásához szükségesek.

A Bíróság az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint az előtte megjelenő tanácsadókkal és ügyvédekkel szemben a rendszerint a bíróságoknak biztosított jogokkal rendelkezik.

Azok az egyetemi vagy főiskolai oktatók, akik olyan tagállam állampolgárai, amelynek joga lehetővé teszi számukra, hogy bíróság előtt eljárjanak, a Bíróság előtt ugyanolyan jogokkal rendelkeznek, mint amelyeket e cikk a tagállamok valamelyikében bíróság előtt eljárni jogosult ügyvédeknek biztosít.

18. cikk

A Bíróság előtti eljárás két részből, egy írásbeli és egy szóbeli részből áll.

Az írásbeli eljárás a keresetleveleknek, az előkészítő iratoknak, az ellenkérelmeknek, az észrevételeknek és az esetleges válaszoknak, valamint az ezek alátámasztásául szolgáló minden iratnak és okiratnak vagy ezek hitelesített másolatainak közzétevése a felekkel és a Közösség azon intézményeivel, amelyeknek határozatai a jogvita tárgyát képezik.

Ezeket a közzétételeket az eljárási szabályzatban megállapított rendben és határidőn belül a hivatalvezető teszi meg.

A szóbeli eljárás az előadó bíró által benyújtott jelentés felolvasása, a meghatalmazottaknak, tanácsadóknak és ügyvédeknek, továbbá a főtanácsnok indítványainak a meghallgatása a Bíróság részéről, valamint az esetleges tanúk és szakértők ki-, illetve meghallgatása.

19. cikk

A Bíróság előtt a keresetet a hivatalvezetőnek címzett keresetlevéllel kell megindítani. A keresetlevélnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét és lakcímét, az aláíró perbeli állását, annak a félnek a nevét, aki ellen a keresetet benyújtották, a jogvita tárgyát, a Bíróság döntésére irányuló kérelmet és azoknak a jogalapoknak a rövid összefoglalását, amelyekre a kérelmet alapozzák.

A keresetlevélhez adott esetben csatolni kell azt a jogi aktust, amelynek megsemmisítését a Bíróságtól kérik, vagy — az e szerződés 148. cikkében említett körülmények fennállta esetén — egy arra az időpontra vonatkozó okirati bizonyítékot, amikor az intézményt a hivatkozott cikk értelmében felkérték, hogy járjon el. Ha ezeket az okmányokat nem csatolták a keresetlevélhez, a hivatalvezető felkéri az érintett felet arra, hogy azokat ésszerű határidőn belül nyújtsa be, de a fél jogai akkor sem évülnek el, ha ezeket az okmányokat az eljárás megindítására nyitva álló határidő letelte után nyújtja be.

20. cikk

Az e szerződés 18. cikke szerinti ügyekben a hivatalvezetőnek címzett írásbeli jogorvoslati kérelemmel lehet a Bírósághoz fordulni. A kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét és lakcímét, az aláíró perbeli állását, a megtámadott határozat megjelölését, az ellenérdekű felek megnevezését, a jogvita tárgyát, a Bíróság döntésére irányuló kérelmet és azoknak a jogalapoknak a rövid összefoglalását, amelyekre a kérelmet alapozzák.

A kérelemhez csatolni kell a Választottbírósági Bizottság megtámadott határozatának hitelesített másolatát.

Amennyiben a Bíróság a jogorvoslati kérelmet elutasítja, a Választottbírósági Bizottság határozata jogerőre emelkedik.

Ha a Bíróság a Választottbírósági Bizottság határozatát megsemmisíti, a Választottbírósági Bizottság előtti eljárás, adott esetben az eljárásban részt vevő felek valamelyikének

kezdeményezésére újra lefolytatható. A Bíróság jogkérdésben hozott döntései a Választottbírósági Bizottságra nézve kötelezőek.

21. cikk

Az e szerződés 150. cikkében említett esetekben egy tagállam bíróságának az eljárás felfüggesztéséről és az ügynek a Bíróság elé utalásáról szóló határozatát az érintett bíróság közli a Bírósággal. Ezt a határozatot azután a Bíróság hivatalvezetője továbbítja a feleknek, a tagállamoknak és a Bizottságnak, továbbá a Tanácsnak, ha a Tanács hozta azt a jogi aktust, amelynek érvényessége vagy értelmezése a jogvita tárgyát képezi.

E határozat közlésétől számított két hónapon belül a feleknek, a tagállamoknak, a Bizottságnak, továbbá adott esetben a Tanácsnak jogában áll a Bírósághoz beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani.

22. cikk

A Bíróság felkérheti a feleket, hogy nyújtsanak be minden olyan okiratot, és adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság szükségesnek tart. Elutasítás esetén a Bíróság alakszerű feljegyzést készít.

A Bíróság az eljárásban félként részt nem vevő tagállamokat és intézményeket is felkérheti, hogy adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság az eljáráshoz szükségesnek tart.

23. cikk

A Bíróság bármely általa választott személyt, testületet, hatóságot, bizottságot vagy egyéb szervezetet bármikor szakértői vélemény elkészítésével bízhat meg.

24. cikk

A tanúkat az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint lehet kihallgatni.

25. cikk

A Bíróság az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint a megjelenést elmulasztó tanúkkal szemben az általában a bíróságoknak biztosított jogokkal rendelkezik, és pénzbírságot szabhat ki.

26. cikk

A tanúkat és szakértőket az eljárási szabályzatban megállapított formában tett eskü alatt, illetve a tanú vagy szakértő országának jogában meghatározott módon kell kihallgatni, illetve meghallgatni.

27. cikk

A Bíróság elrendelheti, hogy valamely tanút vagy szakértőt a lakóhelye szerinti bíróság hallgasson ki.

A végzést végrehajtás céljából az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően meg kell küldeni az illetékes bíróságnak. A megkeresés alapján elkészített iratokat ugyanilyen feltételek mellett vissza kell küldeni a Bíróságnak.

A költségeket a Bíróság viseli, de azokat adott esetben a felekre háríthatja.

28. cikk

Ha a tanú hamis vallomást tesz vagy a szakértő hamis szakvéleményt ad, a tagállam ezt ugyanúgy ítéli meg, mintha ezt a bűncselekményt valamely polgári ügyekben hatáskörrel rendelkező bírósága előtt követték volna el. A Bíróság feljelentése alapján az elkövetőt az érintett tagállam a hatáskörrel rendelkező bírósága elé állítja.

29. cikk

Ha a Bíróság hivatalból vagy a felek kérelmére nyomós okból másként nem határoz, a Bíróság tárgyalásai nyilvánosak.

30. cikk

A tárgyalásokon a Bíróság kihallgathatja a tanúkat, illetve meghallgathatja a szakértőket és magukat a feleket. Ez utóbbiak azonban csak képviselőik útján szólalhatnak fel a Bíróságon.

31. cikk

Minden tárgyalásról jegyzőkönyv készül, amelyet az elnök és a hivatalvezető ír alá.

32. cikk

Az ügyek tárgyalásának sorrendjét az elnök határozza meg.

33. cikk

A Bíróság tanácskozásai titkosak, és azok titkosságát később is meg kell őrizni.

34. cikk

Az ítéleteket indokolni kell. Az ítéleteknek tartalmazniuk kell azoknak a bírácoknak a nevét, akik a határozathozatalban részt vettek.

35. cikk

Az ítéleteket az elnök és a hivatalvezető írják alá. Az ítéleteket nyilvános ülésen fel kell olvasni.

36. cikk

A költségekről a Bíróság határoz.

37. cikk

A Bíróság elnöke határozhat — az ebben az alapokmányban foglalt egyes szabályoktól a szükséges mértékig eltérő és az eljárási szabályzatban megállapított gyorsított eljárással — a végrehajtásnak az e szerződés 157. cikkében előírtak szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmekről vagy az ideiglenes intézkedéseknek a 158. cikk szerinti elrendelésére irányuló kérelmekről, illetve a végrehajtásnak a 164. cikk harmadik bekezdése szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmekről.

Az elnököt akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint egy másik bíró helyettesíti.

Az elnök vagy az őt helyettesítő bíró végzése ideiglenes, és semmiben nem befolyásolja előre a Bíróságnak az ügy érdemére vonatkozó határozatát.

38. cikk

A tagállamok és a közösségi intézmények a Bíróság előtt folyamatban lévő eljárásokba beavatkozhatnak.

Ugyanez a jog minden olyan egyéb személyt is megillet, aki valószínűsíti, hogy a Bíróság elé vitt jogvita kimeneteléhez jogos érdeke fűződik, kivéve a tagállamok közötti, a Közösség intézményei közötti, illetve a tagállamok és a Közösség intézményei közötti jogvitákat.

A beavatkozásra vonatkozó kérelemben tett indítványok csak az egyik fél indítványainak támogatására korlátozódhatnak.

39. cikk

Ha a szabályszerűen idézett alperes nem nyújtja be írásbeli védekezését, ellene elmarasztaló ítéletet kell hozni. Az ilyen mulasztási ítélet ellen annak közlésétől számított egy hónapon belül ellentmondással lehet élni. Ha a Bíróság másként nem határoz, az ellentmondás nem jár a mulasztási ítélet végrehajtásának felfüggesztésével.

40. cikk

A tagállamok, a Közösség intézményei és minden egyéb természetes vagy jogi személy az eljárási szabályzatban meghatározandó esetekben és feltételekkel harmadik félként megtámadhatják a meghallgatásuk nélkül meghozott ítéleteket, ha azok jogaikat sértik.

41. cikk

Ha egy ítélet értelme vagy hatálya kétséges, bármelyik fél vagy a Közösség bármelyik intézménye kérelmére a Bíróság azt értelmezi, ha érdekeltségüket valószínűsítik.

42. cikk

Perújítási kérelemmel csak akkor lehet a Bírósághoz fordulni, ha olyan döntő jelentőségű tény merül fel, amely az ítélet meghozatalát megelőzően a Bíróság és a perújítást kérő fél előtt ismeretlen volt.

A perújítási eljárás a Bíróságnak az új tény fennállása miatt a perújítást megengedő határozatával veszi kezdetét, amelyben a Bíróság elismeri, hogy az új tény természete miatt az ügyben perújításnak van helye, és a kérelmet ezen az alapon megengedhetőnek nyilvánítja.

Perújítási kérelmet az ítélet meghozatalától számított 10 év után nem lehet benyújtani.

43. cikk

A távolságra tekintettel biztosított külön eljárási határidőket az eljárási szabályzat határozza meg.

A határidők elmulasztása nem jár jogvesztéssel, ha az érintett fél előre nem látható körülmények vagy *vis maior* fennállását igazolja.

44. cikk

A szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozó ügyekben a Közösség elleni eljárás megindításának joga az erre okot adó esemény felmerülésétől számított öt év alatt évül el. Az elévülés megszakad, ha a Bírósághoz keresetet nyújtottak be, vagy ha a károsult fél az eljárás megindítása előtt követelésével a Közösség megfelelő intézményéhez fordult. Ez utóbbi esetben az eljárást a 146. cikkben előírt két hónapos határidőn belül kell megindítani; adott esetben a 148. cikk második bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

45. cikk

Az ezen alapokmány alkalmazásához és, amennyiben szükséges, a kiegészítéséhez szükséges rendelkezéseket — az ebben az alapokmányban megállapított rendelkezéseken túl — a Bíróságnak az e szerződés 160. cikkében előírt eljárási szabályzata tartalmazza.

46. cikk

A Tanács ezen alapokmány rendelkezéseit egyhangúlag olyan további kiigazításokkal láthatja el, amelyek a Tanács által az e szerződés 137. cikke negyedik bekezdésének megfelelően tett intézkedések miatt szükségesek.

47. cikk

A Tanács elnöke, közvetlenül azután, hogy letette az esküt, intézkedik azoknak a bírácoknak és főtanácsnokoknak a sorshúzás útján való kiválasztásáról, akiknek hivatali ideje e szerződés 139. cikke második és harmadik bekezdésének megfelelően az első hároméves időszak végén lejár.

FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a jegyzőkönyvet.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszázötvenhetedik év április havának tizenhetedik napján.

J. Ch. SNOY et d'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

J. Linthorst HOMAN